

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202308

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. *K 8 -- / P 2 15* Accession No. *A 4028.*

Author *J. A. ...*

Title *...*

This book should be returned on or before the date
last marked below

ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ

ಪರ್ವತನಾಥ

ಭಾಯಾ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ

ಬೆಂಗಳೂರು

೧೯೪೭

ಮುದ್ರಣಕಾರರು

ಬಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಂ

ಕ್ಷೇತ್ರಬಂಧು ಪ್ರೆಸ್, ಕೋಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೧೮-೯-೧೯೪೭

ಬೆಲೆ : ಒಂದೂವುಕ್ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ

ಮಾರಾಟದ ಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ವಾರರು

ದಿ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ

ಅವೆನ್ಯೂ ರೋಡು - - ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

— ಮೊದಲ ಮಾತು —

‘ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ’ನ ಜನ್ಮದಾತರು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ‘ಚಂಡಿಯ ಕಥೆ’ ಮತ್ತು ಪೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರಿನ ‘ಟೀನಿಂಗ್ ಆಫ್ ದಿ ವೆಸ್ಟ್’. ‘East is east west is west, East plus west make much the best’ ಅಂತ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಉಂಟು. ಈ ಮಾತು ನಿಜವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು. ಅದುದರಿಂದ ಅಂಕದ ತೆರೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದು ತಡವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಾಟಕದ ಸಂಚಾಲಕನ ಕರ್ತವ್ಯ, ಚಾತುರ್ಯ. The Chaya Artistes, Bangalore’. ‘The Y. M. L. & D.A., Bhadravati’ ‘ಭಾಯಾ ಪ್ರಕಟನಾತ್ರಯ ಬೆಂಗಳೂರು’. ‘The Sound & Shadow, Bangalore’ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳು. ನಾಟಕ ರಚನೆಯಲ್ಲೂ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲೂ ನೆರವಾದ ಬೇಟೇ ಶಾಂತಾ, ಬೇಟೇ-ಕೀ-ಮಾ ಕಮಲಾ ಇವರನ್ನಂತೂ ಮರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

—ಸರ್ವತನಾಣಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ತಾ|| ೧೮-೯-೪೭.

COPYRIGHT
Staging, filming, translating
and
all other rights reserved

For Permission to stage
apply to
The author, through the Publisher
with a Royalty of Rs. 15/- only
for each performance

Published by
CHAYA PUBLISHERS
136, Y ROAD, CHAMARAJAPET.
BANGALORE CITY.

— ಪಾತ್ರಗಳು —

<p>ಮಿಸ್ ಸರೋಜ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟ ಬಿ.ಎ, ಉರ್ವಶಿ, ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತೆ ಆದರೆ- 'Terror of the whole Town' ಉ</p>	<p>ಕುದುರೆಗಳಂತೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿ ರುವ ಅವಿನಾಹಿತ ಕನ್ಯೆಯರು, ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು.</p>
<p>ಮಿಸ್ ಶಾಂತಾ ಬೈತಲೆ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೊಂಡಿದ್ದುಬುದ್ಧಿ III M.B.B.S. ನೆಟ್ಟಿಟ್ಟೊಂಡಿರುವವಳು; ಚಂದ್ರಶೇಖ ರನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತೆ.</p>	
<p>ಸೀತಮ್ಮ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಎಂದಾದೀತೋ ಎಂದು ಕಾತುರಳಾಗಿರುವ-</p>	<p>ತಾಯಿ</p>

<p>ರಾನ್ ಸಾಹೇಬ್ 'ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೆ ಆಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ರಾನುರಾಯ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಸರಸದಲ್ಲೇ ಪ್ರವರ್ತನಾಗಿರುವ-</p>	<p>ತಂದೆ</p>
--	-------------

<p>ಪುಟ್ಟಾ ಇವರ ಅಳಿಯಂದ್ರ ಬೇಟಿಗೆ ನೆರ ಜೋಯಿಸ ವಾದ-</p>	<p>.... ಮನೆ ಪುರೋಹಿತ</p>
--	-------------------------

<p>ಕೃಷ್ಣ ಪ್ಪ ಕೀರ್ನ ಹಳ್ಳಿ ಸಾಯಕಾರ, ನಾಲಕ್ಕುಸಾವಿರ ವರದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಮಗನ ಮದುವೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದ.</p>	<p>.... ಒಬ್ಬ ತಂದೆ</p>
--	-----------------------

<p>ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಂತೆಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತೆಮದುವೆ II M.B.B.S. ಗೆಂದು ಬಂದ ತಂದೆಯ ಕರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾನು? Central Hotelನಲ್ಲೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತ-</p>	<p>ಮಗ</p>
---	-----------

ಭೀಮು

ಇವನ ಸ್ನೇಹಿತ-ಪುಟ್ಟು ಜೋಯಿಸರ
ಪರಿಚಯ Pure & Simpleಮಾರಿ
ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಸರೋಜನೇ Marry
ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ Normal ನಾರಿ
ಆಗೋಹಾಗೆ ಅವಳು ಮಾಡೋಕೆ
ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ನೋಡೋಣ
ಎನ್ನುವ experimentಗೆ ಹೊರಟು

ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಮೆರೆದ- ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ

ಸೀನಿ, ಮಣಿ, ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ಟ, ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಸಾದ್, ಹೈದರ್, ಸಿದ್ದ, ಶಂಕರ
ಇತ್ಯಾದಿ-- ಸಹಾಯಕ ವರ್ಗ

ಸ್ಥಳ-ಬೆಂಗಳೂರು

ಕಾಲ-ಭಾಷೆ-ಆಧುನಿಕ.

ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಕಾಲ್ಪನಿಕ

ರಾ.ರಾ:— ಆ ವೇಸ್ಟ್‌ಲ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದಾನೆ, “ಅಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ
ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕಡಲೆಯ ಕಾಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಅಂತ,...
ಈಗ Radio ನಲ್ಲಿನಾದ್ರೂ ಬರುತ್ತೋ..

ಸೀತ:— ಆಹಾರವೇ ?

ರಾ.ರಾ:— ಅಲ್ವೇ, ಸುದ್ದಿನೇ.

ಸೀತ:— ಸುದ್ದಿನೋ ? ಬರುತ್ತೆ. ಬಂದೂ, ಕೇಳೇ, ನೀವೇನ್ಮಾಡ್ತಿರಿ ? ನಿಮ್ಮ ಗದ್ದೇನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬೆಳೇನೇನಾದ್ರೂ ಅವರಿಗೆ ಹಂಚ್ತೀರಾ ; ಇಲ್ಲಾ ಅಲೆ ಮನೆ ಇಡಿಸಿ, “ಬರೀ ಕಡ್ಲೇಕಾಯಿ ಯಾಕ್ತಿಂತೀರಿ, ಪಾಪ, ಪಿತ್ತವಾದೀತು, ಬೆಲ್ಲಾನೂ ತೊಗೊಳ್ಳಿ” ಅಂತೇನಾದ್ರೂ ಒದಗಿಸ್ತೀರಾ ?

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತೇನೇ ? ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತೇ ? ವಿಷಯ ತಿಳ್ಯೊಂಡು ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅನುತಾಪ, ತೋರಿಸ್ಬಿಟ್ಟಿ ಸಾಕು. ನನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗೀತು. ಬಾರೇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ. ಅದ್ನೋಡ್ಬೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ನಾವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರೋದಿಂದ, “ನಾವು ಕ್ಷೇಮ, ನಿಮಗೆ ಕ್ಷಾಮವಂತೆ, ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ” ಅಂತಷ್ಟನ್ನೇಕು ನಾವು. ಅಲ್ವೇ. ನೀನ್ಮತ್ತಾತ್ಮಾ educated woman ಉ — educated woman ಉ ಅಂತೇಳೋತ್ತೀಯಲ್ಲೇ, ನಿ ನ ಗೆ ಈ social and political welfare ನಲ್ಲಿ interest ಏ ಇಲ್ವೇನೇ ?

ಸೀತ:— ಇದೆ. ನಿನ್ನಿಂತ ಜಾಸ್ತಿನೇ ಇದೆ. ಆದ್ರೆ ಮನೆ welfare ನ ನೋಡ್ಬೊಂಡಲ್ವೇ, ನೆರೆ ಮನೆ welfare ಗಳು ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ದು ? ಬಾರಿ ಯೋರೆಲ್ಲಾ ‘ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ’ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು, ‘ನಾವು ಕ್ಷೇಮ’ ಅಂತೇಳೋಬೇಕೂಂತ ಈಗ್ರಾನೆ ಅಂದ್ರಿ.

ರಾ.ರಾ:— ಹೌದೂ. ಅಂದೆ. ಈಗೇನ್ ನಾನೋಡ್ಬೊಳ್ಳಿ ಇರೋದು ?

ಸೀತ:— ಮನೇಲೀ ... ಕುದುರೆಗಳ್ಳ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಟ್ಟೊಂಡು ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳ್ಳ....ಅವರಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೋದ್ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು.... ಉರ್ದೋರ ಆಹಾರ, ಸಮಸ್ಯೆ, ಕಡ್ಲೆಕಾಯಿ, ಸುದ್ದಿ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಬುದ್ಧಿ—

ರಾ.ರಾ:— “ಇಲ್ವೇ” ಅಂತ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡ್ಬಿಡು, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಯಾಕೆ ? ಅಲ್ವೇ, ನಿನ್ನನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳ್ಯೊಂಡಿರಬಹುದು. ತಪ್ಪು. (Papar pick up ಮಾಡುತ್ತಾ) ನಾನಿದ್ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ್ನೋಡಿದ್ದು matrimonial Column ಏಕಾಣೆ! ಏನಿಲ್ಲ, ಯಾವೋನೋ

ಒಬ್ಬ ಮೊದಲಿಯಾರ್ರು ಹಾಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಹಾ..ನೋಡು (ಎಂದು insertion ಓದುವನು) “ಬೇಕಾಗಿದೆ. ೩೦ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಳಗಿನ ಯುವತಿ ರೂಪವತಿ, ವಿದ್ಯಾ ವತಿ—

ಸೀತ:— (Paper ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ದೂರ ಎಸೆಯುತ್ತಾ) ನಿನ್ನೆ.. ನಿನ್ನೆ.. ನಿನ್ನೆ.. ಅತೀ ಆಗ್ಲಿಯುತ್ತು ತಮಾಷೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಕಾರ ನಿಮಗ್ಲಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ? Club ಉ, ಇಸ್ಪೀಟೂ, Walking ಉ, ಮನೆ ಅಂದ್ರೆ ಮುಗ್ಲಿಯುತ್ತು ನಿವ್ವೊಬ್ಬ. ಸಮಗ್ಲಾಗಿ ಗಾಗುತ್ತೇನೋ? ಪಕ್ಕದ್ದನ್ನೋ ರೆಲ್ಲಾ ಏನಂದೋತಿದಾರೆ ಗೊತ್ತೇ? ನಾನ್ತಲೆ ಎತ್ತೊಂಡೋಡಾಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಬೀದೀಲಿ

ರಾ.ರಾ:— ಬ್ಯಾಡಾ, ತಗ್ಗಿಸ್ಕೊಂಡೇ ಓಡಾಡ್. ಅಯ್ಯಯ್ಯಾ, ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳೀ ಬಿಡೇ. ನೂರ್ದನ ಸಾವಿರ್ಮಾತಾಡ್ಕೊತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾವ್ತೆ ದರೊಂಡ್ವಿಡೋಕಾಗುತ್ತೇನೇ? ಹೋಗ್ಲಿ, ಈಗ ಅವರ್ಮನೆ ಮಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟದಾರಂತೋ? ಆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮಗ್ಲೆಷ್ಟೇ ವರ್ಷ? ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ರೈಲ್ ಛಾರ್ಜ್ ಯಾಕೆ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದ್ವಿಂತಿದಾಳೆ ಕನ್ಯಾ ಕುಮಾರಿ! ಮೊನ್ನೆ ದೋಟಿ ಇಲ್ದೆ ಸಂಪ್ತೆ ಹೂವ್ವಿಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು compoundನಲ್ಲಿ!! ನೋಡೇ, ಅನ್ನೋಕೇನೂ, ಬೇಕಾದ್ದೇಳ್ವಹುದೇ, ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ನಡೆಸೋಕಾದ್ರಿದೆ ಕಷ್ಟ.

ಸೀತ:— ಹೌದೊಂದ್ರೆ. ಅದ್ವರಿಯೇ. ಅದ್ರೆ ಕಷ್ಟ ಅಂತಾವು ಕೈಕಟ್ಟೊಂಡ್ಕೊಂಡ್ವಿಡೋಕಾಗುತ್ತೇ? ಜಾತ್ಯಗ್ಗು ತರ್ಪಿ, ಯಾವ್ತು ಸರೋಗುತ್ತೋ ನೋಡೀ.....ಅಂದ್ಲಾಗೇ ಪುಟ್ಟೋಯಿಸ್ತೇಳಿದ್ರಲ್ಲಾ, ಮೈಸೂರೋನೊಬ್ಬ ವರ ಇದಾನೇಂತ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಗ್ಗ ಹಾಕಿದ್ರೇನು?

ರಾ.ರಾ:— ಹೂ. ಓಹೋ. ಅವತ್ತೇ ಹಾಕಿಟ್ಟದ್ದಾರೆ, ಜೋಯಿಸ್ತು.

ಸೀತ:— ನೀವ್ವರೀಲ್ಲಿ?

ರಾ.ರಾ:— ‘ನಾನೇ ಬರೀತೇನೆ’ ಅಂದ್ರು, ಬರೆದ್ರು. ಅಲ್ವೆ, ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ರು— ನಂಗ್ಲರ್ತೇ ಹೋಯ್ತೋಡ್ವೇಳೋದು— ಆ ಹುಡುಗ್ಗೇ ಈ ಊರಿಗೇನೋ ಕೆಲಸದ್ದೇಲಿ ಬರೋನಿದಾನಂತೆ, ಇವತ್ತಾಳೇಲಿ. ಬರ್ರಾನೆ,

ಒಪ್ಪಾನೆ, ಆಗುತ್ತೆ ಬಿಡು....ಹಣೇಲಿ ಬರ್ದಿದ್ರೆ....ಈಗಾ....ಆಂ....ಲೇ....
ಒಂದ್ಲೋಟಾ....ಕಾಫಿ ಇದ್ರೆ ನೋಡೇ

ಸೀತ:— ಕೊನೇಗಲ್ಲೇಗ್ಬಂದ್ವಿಲ್ಲೇಕು ಪಲ್ಲವಿ. ಅದೇನ್ ಕಾಫಿ
ಹುಚ್ಚೋ ನಾನ್ವೇರೇ ಕಾಣೇ....ಸೀನೀ....ಸೀನೀ!

ರಾ.ರಾ:— ಲೇ ಲೇ ಬೇಡ್ವೇ, ನೀನೇ ಹೋಗೇ. ಅನ್ನೇನ್ಮಾಡ್ತಿ
ದಾನೋ ಏನೋ. ಅಲ್ಲೆ, ನೀನೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ತಂದಿ ಆಂದ್ರೆ, ಅದರ
ರುಚೀನೇ ಬೇರೆ ಕಣೇ!

ಸೀತ:— ಸಾಕ್ಷುಮ್ನಿರಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಬರತ್ತ ಬರತ್ತ ನಿಮಗೆ ವಯಸ್ಸು
ಸ್ವಂದಕ್ಕೋಗತ್ತಾ ಇದೆ. (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು. ರೇಡಿಯೋ ರಾ.ರಾ. ತಿರುಗಿಸುವರು)

ರೇಡಿಯೋ:— “....ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ
ಸರ್ಕಾರವು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಆರೋಗ್ಯದ
ಕಡೆಗೂ ಗಮನವಿಟ್ಟು, ಆಹಾರದ ಸುಸೂತ್ರ ಸರಬರಾಯಿಗೆ ಏರ್ಪಾಟು
ಮಾಡುತ್ತಿದೆ....

ರಾ.ರಾ:— (ಸೀತ ಕಾಫಿ ಸಮೇತ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ರೇಡಿಯೋ ನಿಲ್ಲಿಸಿ) ಹಹಹಹ,
ಭೇಷ್, ಬಹಳ ಬೇಗ ತಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ!

ಸೀತ:— ಪಾಪ, ತಮ್ಮ ರೇಡಿಯೋ ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ
ಕೈಚಿಂತಾಣತ್ತೆ ನನ್ನ ಒಳಗಿಟ್ಟಿದ್ದೀವು ?

ರಾ.ರಾ:— ಛಿ, ಛಿ, ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಉಂಟೇನೇ ? ನೀನ್ಯಾಫಿ ತರೋ
ತನಕ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಬ್ಬೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡೇನ್ಮಾಡ್ತಿ ಅಂತ ಹಾಗೇ ತಿರುಗಿಸ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ.
(ಕಾಫಿ ಇಸಗೊಂಡು) ಏನ್ ಫರವಾ ಇಲ್ವಂತೆ ಕಣೇ, ಸರಬರಾಯಿ ಸರಿಯಾ
ಗಾಗ್ತಾ ಇದೆಯಂತೆ.

ಸೀತ:— (ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ) ಇಲ್ಲೂ ಆಯ್ತಲ್ಲ, ಕುಡೀರಿ,
ಅರೋಗುತ್ತೆ.

ರಾ.ರಾ:— (sip ಮಾಡಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿ) ಅ ಹಹಹಹಹ !

ಸೀತ:— ಯಾಕೆ ?

ರಾ.ರಾ:— ಅಲ್ಲ, ಕಾಫಿ ರುಚಿ. ನಾ ಹೇಳ್ವಿಲ್ಲೇ? ನಂಗೊತ್ತೇ. ಹ್ಯಾಗಿದೇಣಂತಿ?

ಸೀತ:— ಹಾಲು ಸಕ್ರೆ ಧಂಡಿಯಾಗ್ಗಾಕ್ಕೊಂಡ್ತಂದ್ರೆ ರುಚಿಗೇನ್ ಧಾಡಿ?

ರಾ.ರಾ:— ಉ ಹೂಹುಹುಹು, ಅದ್ರಲ್ಲೇನೇ ಇದೆ ರುಚಿ? ಹಾಲ್ತಾ ಲೇನೇ, ಸಕ್ರೆ ಸಕ್ರೇನೇ. ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣ ಸಕ್ರೆ ಸಿಹಿ ಇರೋ ಈ (ಸೀತಾ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅವಳುತ್ತಾ) ಕೈಗುಣದ ಪ್ರಭಾವವೇ ಅದು!

ಸೀತ:— ಥೂ, ಬಿಡಿ (ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು) ಇದೇನೂಂದ್ರೆ ನಾಚಿಗೈಡು, ಲಕ್ಷಣವಾಯ್ತು. ಅಗೋ ಸೀನಿ.

(ಸೀನಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಲೋಟವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ಸರೋಜಳ ಕೋಣೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಬಿಡಿದು)

ಸೀನಿ:— ಅಮ್ಮಾ!.... ಅಮ್ಮಾ!!.... ಅಮ್ಮಾ!!!

ಸರೋಜ:— (ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ತಲೆ ಚಾಚಿ) ಏನೋ ಅದು? ಯಾಕೋ ಹೀಗೆ ಬಾಗಿಲ್ಲ ತ್ರ ಬಂದ್ಬಡ್ಡೋತೀಯೆ?

ಸೀನಿ:— ಕಾಫಿ....ತೊಗೊಂಡ್ಬಂದೇನಮ್ಮ.

ಸರೋಜ:—ತೊಗೊಡ್ಬಂದಿದ್ದಿ, ನನಗ್ಗುಣ್ಣಾಣುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತೇ ನೇನೋ ಕಾಫಿ ತರೋದು? ಎಷ್ಟೋ ಘಂಟೆ ಈಗ?

ಸೀನಿ:—ಆಗ್ಲೇ ತರ್ತಾ ಇದ್ದೇನಮ್ಮ. ರಾಯ್ರು, ಅಂಗ್ಡೀಕ್ಕಲ್ಲಿದ್ದು, ನಶ್ಯ ತರೋಕೆ.

ಸರೋಜ:— ನಶ್ಯ ತರೋಕೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಕಾಫಿ ತಂದ್ಬೊಟ್ಟಾಮೇ ಲ್ಹೋಗ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಮ್ಮಾವ್ರಿಗೆ, ಅಡಿಕೇಲೇನೂ ತಂದ್ಬೊಟ್ಟಾಮೇಲ್ಪಾ ಹೋಗು. (ಬಾಗಿಲು ಧಪ್ಪನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಳು)

ಸೀನಿ:— ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ನಾಳೆಯಿಂದ ಬೇಗ್ತರ್ತೀನಮ್ಮ.

ಸರೋಜ:— (ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ತಲೆ ಚಾಚಿ ಹಲ್ಲು ಕಿಂದು ಅಣಕಿಸುತ್ತಾ) “ನಾಳೆ ಇಂದ ಬೇಗ್ತರ್ತೀನಿ!” ಇವತ್ತು ತರೋಕೇನಾಗಿತ್ತೊಂಗೈಡು? ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇಂದ ಕಾಫಿ ಇಲ್ಲ ಸಾಯ್ವಿದ್ದೆಲ್ಲಾ, ಈಗೇನೇಡ ನಂಗಿ, ತಗೊಂಡ್ಬೋಗು.

ಸೀನಿ:— ಇಲ್ಲವ್ಯಾ....

ಸರೋಜ:— ಏನಿಲ್ಲವ್ಯಾ ? ನೀನಂತೊಡ್ಡೊಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಾಡಿಬೇಕೊಂತೊಲ್ಲೇ
ನಿನ್ನನನ್ನಲ್ಲಿ ? ಹೋಗಾಚೆ.

ಸೀನಿ:— ಇಲ್ಲವ್ಯಾ....

ಸರೋಜ:— “ಇಲ್ಲವ್ಯಾ.... ಇಲ್ಲವ್ಯಾ” (ಬಾಗಿಲು ಪೂರಾ ತೆಗೆದು ಹೊರಗೆ
ಬಂದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಸೀನಿಯ ಮೇಲೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾ) ಅಯ್ಯೋ ಶನೇಶ್ವರವೇ, ಬೇಡಾ
ಅಂತಾನೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಎದು ವಾದಿಸ್ತೀಯಾ ? (ಲೋಟ ಎತ್ತಿ ಕಾಫಿ ಸೀನಿಯ
ತಲೆ ಮೇಲೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಅವನ ಕೈಲಿರುವ ತಟ್ಟೆ ಬಡಿಯಲು ಅದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು.
ರಾ.ರಾ. ಮತ್ತು ಸೀತ “ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ” “ಸರೋಜಾ” ಎನ್ನುವರು. ಶಾಂತು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು.) ನಡಿ. ನಡಿ (ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಲೆ ಬೆನ್ನುಗಳ ಮೇಲೆ ಮೊಟು
ಕುತ್ತಾ) ಬೊಗ್ಯೋ ಇನ್ನೊಂದ್ಗತ್ತಿ. ‘ಇಲ್ಲವ್ಯಾ ಇಲ್ಲವ್ಯಾ’ಂತ.
ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕೇಟು ಕೊಡಲು ಸೀನಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಳಲು ಶಾಂತು ಮಧ್ಯೆ ಬಂದು)

ಶಾಂತು:— ಅದ್ಯಾಕೇ ಅವನ್ನಾ ಗೊಂಡದು ಚಚ್ಚೀಯೇ ?

ಸರೋಜ:— ನಿನ್ಯಾರ್ಕರೆದ್ರೇ ಇಲ್ಲಿ ? ದೊಡ್ಡ ಜಮಾನಿ ಹಾಗ್ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು
ಬಾಯ್ಲಾ ಕೆಲ್ಸಾಂಡು

ಸೀತ:— ಅಲ್ಲೇ, ಅವನು ಒಡ್ಡೊಗಿದ್ದೇನಂತಿಯೇ ?

ಸರೋಜ:— ಏನಂತಿಯೇ ? ಇದಾಳಲ್ಲ ಇವ್ವು, ನಿಮ್ಮದ್ದುಗ್ಗು,
doctorಲು, bandage ಬಿಗಿತಾಳೆ. ನನಗೆ ಕಾಫಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರಾಳಾಗ್ಗೊಗ್ಗಿ,
ಅವನೇಲೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು ಕನಿಕರ, “ತಲೆ ಒಡ್ಡೊಗಿದ್ದೇನಂತಿಯೇ”ಂತ....
ತಡಿ, ಒಡ್ಡೇಬಿಡ್ತೇನೆ ನೋಡೋಣ, ಏನಂತೀಂತ. (ಕೈಎತ್ತಲು)

ಸೀತ:— (ತಡವು) ತ್ಸು ತ್ಸು ತ್ಸು, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಸುಮ್ಮರೇ.

ಸರೋಜ:— ನನ್ನಿಷ್ಟು ಬಂದ್ಬಾ ಗ್ನಾನಾಡೋತೀನೀ, ನೀ ಏನೇಳ್ವೇ
ಕಾಗಿಲ್ಲ ಹೋಗು.

ಶಾಂತು:— ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇ, ತಾಯೀ ಅಂತನ್ನಿ ಸೊಂಡೋಳವಳಷ್ಟೊಡ್ಡ
ಕೇಳೊಡ್ಡಲೈನು ? ಇನ್ಯಾರ್ಕಿನ್ಯಾತಾಡ್ಸೋರ್ದಾ ಗಾದ್ರೀ ಮನೇಲಿ ?

ಸರೋಜ:- ನೀನು, ನೀನು, ನೀನೊಬ್ಬು ಟೊಂಚ್ಚಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ನನ್ನೆಂದೇನೇ, ಗಾತಮ ಬುದ್ಧನಾಗೆ, ನಂಗೆ ಬುದ್ಧ ಹೇಳೋಕೆ. ನೀನೇನೂಡೀಯೇ, ಶಾಂತೂ ಶಾಂತೂ ಶಾಂತೂ ಶಾಂತೂಂತೆ ಮುದ್ದಾಡಿ ಬೆಳೆಸಿಟ್ಟಿದಾರೆ ಇಬ್ರಾನೂ, ಆ ಕೊಬ್ಬು ಗಾಡ್ನತ್ತೆ ನಿನ್ನ.

ರಾ ರಾ:- ನಿಂಗೇನೇ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿರೋದು, ರೋಗಾ ?

ಸರೋಜ:- ರೋಗಾ ? ಯಾರಿಗೆ ರೋಗಾ ? ಕಾಫಿ ಇಲ್ದೆ ನಾನ್ ಕಂಗಡ್ತಿರೋವಾಗಮೂಗಿಗೆ ತುರುಕ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಶ್ಯಕ್ಕೆ ಔಸರ ಆದದ್ದುಂಗೇ ? ರೋಗ್ವಂತೆ ರೋಗ !!

ರಾ.ರಾ:- ಏನೂ, ಏನೂ, ಏನಂದೀ, ಏನೇ ಅದು ಕತ್ತೇ ? ಬಾಯಿಗ್ಗಂದ್ವಾಗೆಲ್ಲಾ ಬೊಗಳ್ತಾ ಇದ್ದಿ ; ಬಲಿಹಾಕ್ಪಡ್ತೇನ್ನೋಡು.

ಸರೋಜ:- (ಕೂರಳು ಕುಲುಕಿಸುತ್ತಾ) ಅಹಹಹಹಹ, ಬಲಿ ಹಾಕ್ಪೆ ಟ್ಪೇಯೇ. ನಾನೇನ್ ಎಳೇ ಕೂಸೂಂತಿಕ್ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯೇನೋ ಹೆದರಿ ಸಿಡೋಕೆ.

ರಾ.ರಾ:- 'ಎಳೇ ಕೂಸೂ' ? ಯಾವೋನೇ ನಿನ್ನ ಎಳೇ ಕೂಸೂಂತ ತಿಕ್ಕೊಂಡಿರೋನೂ ? ಕೊಟ್ಟೆ ಕೋಣ, ಕೊಟ್ಟೆ ಕೋಣ ಬೆಳೆದ್ದಾ ಗ್ಗಿಳೆದಿದ್ದಿ.

ಸರೋಜ:- ಹೌದೂ, ಅದಕ್ಕೇ ಬಲಿಹಾಕಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲಾಂದದ್ದು. ಅಲ್ದೆ ಬಲಿ ಹಾಕೋ ಭರಾಟೇಲಿ ಕೈ ಗೈ ಉಳ್ಳೊಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟೇತು ? ಅದನ್ನೋಡ್ಕೊ. ಕತ್ತೆ-ಕೋಣ-ಬೊಗಳತ್ತಂತೆ !

ರಾ.ರಾ:- ಲೇ, ಲೇ, ಲೇ, ಬೇಡಾ, ನಿನ್ನೀನಿನ್ನೀನ್....

ಸೀತ:- ಅಯ್ಯೋ, ಹೋಗ್ಲಿ ಸುಮ್ಮಿರೀಂದೈ

ರಾ.ರಾ:- ಏನ್ನಮ್ಮಿರೋದೇ ! ಏನ್ನಮ್ಮಿರೋದೂಂತೀನಿ ?..... ಅವಳವಳಕ್ಕಿ ಮೈ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞಾನ ಇದ್ದೇನ್ನೋಡು. ಹೆಂಡ ಹೆಂಡ ಕುಡ್ಡೋಳ್ವಟ್ಟಗಾತಾಡ್ತಾ ಇದಾಳೆ.

ಸರೋಜ:— ಹೆಂಡ ಕುಡ್ಡೋಳ್ವಾ ಗ್ಯಾತಾಡ್ತಾ ಇದಾಕೆ, ಗಾಂಜ ಕುಡ್ಡೋಳ್ವಾ ಗೆ!

ರಾ.ರಾ:— ಇಲ್ಲ!

ಶಾಂತು:— ಅಯ್ಯೋ ಸುಮ್ಮಿರವ್ವ. ಅದೊಂದ್ಯಾಡ್ಬೆಕ್ಕಲ್ಲೋ, ಮಾತೆ ತಿದ್ದಿ ಶಿರ್ರಿಂತ್ಪೀಳುತ್ತೆ ಮೈ ಮೇಲೆ!

ಸರೋಜ:— ಏನೂ? ಕಾಡ್ಬೆಕ್ಕೂ? ಕಾಡ್ಬೆಕ್ಕೂ?? (ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಶಾಂತಾನ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ) ಯಾರ್ನೇ ನೀನ್ಯಾಡ್ಬೆಕ್ಕೂಂದಿದ್ದು? ಯಾರ್ನೇ ನೀನ್ಯಾಡ್ಬೆಕ್ಕೂ ಅಂದಿದ್ದೂ? (ಛಟ್ಟನೆ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು) you, you. ಊರ್ ಶಿಂಗೀಕಾ (ಜುಂಗಿಸಲು)

ಶಾಂತು:— ಅಯ್ಯೋವ್, ಬಿಡೇ.... ಅವ್ಯಾ!

ಸೀತ:—(ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ) ಬಿಡೇ, ಬಿಡೇ, ಸಿಶಾಚಿ. ಅವಳ ತಂಟೆಗ್ಯಾ ಕ್ಲೋಗ್ತೀಯೆ? ವಯಸ್ಸೆಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು.

ಸರೋಜ:— (ನಾಗರಹಾವಿನಂತೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಶಾಂತಾನ ನುಂಗಿಬಿಡುವಳಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ) ಕಾಡ್ಬೆಕ್ಕಂತೆ ಕಾಡ್ಬೆಕ್ಕು!.... ನೋಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಹ್ಯಾಗಿರಿತ್ತೋ ಕಾಡ್ಬೆಕ್ಕೂ ಅಂತ. ಮುಖ ಎಲ್ಲಾ ಸರಚಿಟ್ಟಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ರಾ ರಾ:— ಅವ್ವಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನ್ಮಾನಕ್ಕಮ್ಮಿ ಆಗ್ಲೋಯ್ತು; ಊರೋ ರೆಲ್ಲಾ ಉಗುಳ್ತಾ ಇದಾರಲ್ಲ, ಥೂ, ಥೂ, ಅಂತ, ಬಜಾರಿ, ಗಯ್ಯಳಿ, ಗಂಡ್ಬೀರಿ ಅಂತ, ಅದೇ ಸರಿ ನಿನ್ನೆ!

ಸರೋಜ:— ಉಗುಳ್ಳೊಳ್ಳಿ, ಉಗುಳ್ಳೊಳ್ಳಿ. ಬೊಗೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ನಾಯಿಗ್ಗು, ಬೊಗೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿ. ಹಿಂದೆ ಬೊಗಳುತ್ವೆ ಹೇಡಿಗ್ಗು. ನನ್ನೊಂದೆ ಒಂದ್ಯಾತಾಡ್ಬಿ, ಉಸಿರ್ದಿಡ್ಬಿ, ಬಜಾರಿ, ಗಯ್ಯಳಿ, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. (ಸೀನೇನ್ನೋಡಿ) ಎಲ್ಲಾ ಈ ಪ್ರಾರಬ್ಧದಿಂದ (ಅವನ ಮೇಲೆನುಗ್ಗಲು) —

ಸೀತ:—(ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ) ಅಯ್ಯೋ ಸುಮ್ಮಿರಮ್ಮಾ ಹೋಗ್ಲಿ. ನಾಚಿಗ್ಗೇಡು. ಕಾಫಿ ತಂದ್ಬೊಡ್ಬಿಲ್ಲಾಂತ ತಾನೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ರಂಪ? ನಾತಂದ್ಬೊಡ್ಬೇನೆ ಸುಮ್ಮಿರು. (ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಳು)

ಸರೋಜ:— ನಂಗೇನ್ನೇಡ ನಿನ್ನಾಳ್ವಾಫಿ. (ತಾನೂ ರಭಸದಿಂದ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಧಡಾಡ್ನಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಳು)

ರಾ.ರಾ:— ಬ್ಯಾಡ್ವೈದ್ರೆ ಸಾಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಅನಿಷ್ಟ ಸಹವಾಸ. ಒಳ್ಳೇ ಮಾತೂ ಸಗ್ಗೋಲ್ಲ, ಒದ್ರೂ ಸಗ್ಗೋಲ್ಲ. ಏನಾಗಿದ್ದೆಮ್ಮಾ ಶಾಂತೂ ಇವನೆ ?

ಶಾಂತು:— ಏನಿಲ್ಲವ್ವ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ. ಮಂಡಿ, ಮೊಳಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತರಚಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. (ಸೀನಿಗೆ) ಬಾಪ್ಪ, ಔಷಧ ಹಚ್ಚೀನಿ, ಬಾ.

ರಾ.ರಾ:— ಎಲ್ಲಿ.... ತ್ಸು ತ್ಸು ತ್ಸು ತ್ಸು ತ್ಸು.... ರಕ್ತ ಬಂದ್ವಿಟ್ಟಿದ್ದೈ ಲ್ಲೋಽವ್ವ-ಹೋಗು ಹೋಗು ಜಾಣ, ಔಷಧಿ ಹಚ್ಚಿಸೋ ಹೋಗು. (ಶಾಂತೂ, ಸೀನಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು. ಸೀತ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾಫಿ ತರುವಳು. ಸರೋಜ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊರಟು, ಮಧ್ಯೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸುವಳು)

ಸೀತ:— ತೋಗೊ, ಸರೋಜ, ತುಂಬಾ ಹಾಲ್ವಾ ಕ್ಯಾಡ್ವೊಂಡ್ವಂದಿ ದೀನಿ.

ಸರೋಜ:— ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ದೇಲ್ಲ ನಗ್ಬೇಡಾ (ಲೋಟ ಹಾರಿಸಿ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲು ಸೇರುತ್ತಾ) ನಿಮ್ಮಾಳ್ವಾಫಿ ನೀವೇ ಕುಡ್ವೊಳ್ಳಿ. ನಾನೆತ್ತಾ ಗಾದ್ರೂ ಹಾಳಾಗ್ವೊಗ್ಗೇನೆ.

ಸೀತ:— ಅಯ್ಯೋ ಹ್ಯಾಸರ ಕತ್ತೀ (ಕಾಫಿ ಹನಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆಗಿನಿಂದ ಕೊಡುವುತ್ತಾ) ಹಾಳಾಗ್ವೊಗ್ವೊಗು, ಯಾರ್ಬೇಡ ಅನ್ನೋರು.

ರಾ.ರಾ:— ಯಾಕ್ಯಾಕೆ ಮಾಡು ಉಪಚಾರ, ಪೋಡಲೋಪಚಾರ, ಮಗಳ್ಗೆ

ಸೀತ:— (ಕಳಗ ಬಿದ್ದಿರುವ ಜಿಳ್ಳಿ ಲೋಟ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಈ ಹಾಳು ಪ್ರಾರಬ್ಧದಿಂದ ನನ್ನೇನ್ಮೂರ್ಯಾಸಿನ್ಮರ್ಯಾದೆ ಬರೋಲ್ಲ.

ರಾ.ರಾ:— ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಂಡಾಂನೋಚ್ಚು. ಕಾಫಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಂದ್ವೊಡ್ವಿಲ್ಲಂತ ಆ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ್ನು ರುಂಡಾ ಮುಂಡಾ ಎಲ್ಲಾ

ಚೆಚ್ಚಾ ಕೈಟ್ಟಿಲ್ಲಾ, ಅನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಕೈಯೋ ಕಾಲೋ ಮುರ್ದೊಂಡ್ವಾ ಒಣ ಬಟ್ಟೆದ್ರೆ ಜೈಲಿಗ್ಗೊಬ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲೇ ನಾವು!

ಸೀತ:— ಅದ್ಯಾಕಾದ್ರೂ ಹೀಗ್ಗಾಡ್ತಾಳೋ, ಅದ್ಯಾವೋನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದಾನೋ ಬ್ರಹ್ಮ ಇವಳು ಗಂಟಾ ಕೊಳ್ಳೋಕೆ—

ರಾ.ರಾ:— ಅವನ್ನೂ ಏಳಾಟ ವಕ್ರಿಸ್ತೋಬೇಕು, ಇವಳಿಗ್ಬಂದು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕು.

ಪು.ಜೋ:—(ನೇಪಥ್ಯ) ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರಿದಾರೇನೋ ?

ಸೀತ:— (,,) ಔರೆ ಔರೆ.

ಸೀತ:— ಜೋಯಿಸ್ಸು !

ಪು.ಜೋ:— (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ನಮಸ್ಕಾರಾ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರಿಗೆ.

ರಾ.ರಾ:— ನಮಸ್ಕಾರ.....ಹಹಹಹ..... ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ, ದಯಮಾಡಿ.

ಪು.ಜೋ:— ಆಬ್ಬಾ ಬ್ಬಾ ಬ್ಬಾಬ್ಬಾ, ಈ ಸಾರಿ ಭಳಿ ನೋಡಿದ್ರಾ ಹೇಗಿದೆ? ನಡುಗಿಸಿ ನಡುಗಿಸ್ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ!

ರಾ.ರಾ:— (ಸೋಫಾ ತೋರುತ್ತಾ) ಕೂಡಿ, ಕೂಡಿ. ಅದರ ಕಥೆ ಯಾಕೇ ಲ್ತೀರಿ? (ತಾವೂ ಕೂಡುತ್ತಾ) ನನಗಂತೂ ಸಹಿಸೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ. ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಇದ್ದರೂ, ನೋಡಿ, ಮೂರ್ಸರಿ ಆಯ್ತು, ಕಾಫಿ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಜೊತೇಲಿ—

ಸೀತ:— ತಮ್ಮ ನೆಸದಿಂದ ನಾಕ್ಕೆ dose ನ ದರ್ಜ್ ಎದುರೋಡ್ಡಿ ದಾರೆ.

ರಾ.ರಾ:— Quite right ಕಣೀ, ಹಹಹಹ. ಎಲ್ಲಿ, make haste- ಜೋಯಿಸ್ಸಿಗೆ, ವಾಪ, ಭಳಿ.... (ಪು. ಜೋಗಿ) ದೇವರ ಪೂಜೆ ಆಗಿದೆ ತಾನೆ ?

ಪು.ಜೋ:— ಓಹೊಹೊ, ಆಗಿದೆ ಆಗಿದೆ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಆಹ್ನೇಕಗೈಲ್ಲಾ ತೀರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹೊರಗೊರ್ದೋ ಪದ್ಧತೀನೇ ಇಲ್ಲ....ಆದ್ರೂ ಕಾಫಿ.... ಬೇಡ....ತಮಗ್ಯಾಕೆ ತೊಂದ್ರೆ....

ಸೀತ :— ಅಯ್ಯೋ ತೊಂದ್ರೆ ಏನು ... ಬಂದೆ (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

ರಾ.ರಾ :— ಏನಪ್ಪಾ, ಜೋಯಿಸೇ, ಆ ಮೈಸೂರಿನ ವರನಕಥೆ ಏನಾಯ್ತು? ನನ್ನೆಂದ್ತಿ ಅಂತೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆತಾ ಇದಾಳಲ್ಲ ಸುವ್ವೆ.

ಪು.ಜೋ :— ಅದೇ ವಿಷಯ ಹೇಳೋಣಾಂತಲೇ ಬಂದೆ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್‌ರೇ.....

ಸೀತ :— (ಪ್ರನೇಶಿಸಿ) ಜೋಯಿಸೇ....

ರಾ.ರಾ :— ಎಲ್ಲೇ ಕಾಫಿ ?

ಸೀತ :— ಬರುತ್ತೆ, ಭಯಪಡ್ಬೇಡಿ. ಬಿಸೀಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಜೋಯಿಸೈ, ಆ ಮೈಸೂರಿನವರ—

ಪು.ಜೋ :— ನಾನೂ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸ್ತೀಕೇ ಬಂದೆ ಅಮ್ಮ ಈಗವನು ೧೨ ಘಂಟೆ ಗಾಡೀಗ್ಬರಾನಂತೆ. ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬರೇನೆ ಅವನಬ್ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಟ್ರೀ.....

ಸೀತ :— ಅದೇನ್ ಒಪ್ಪಾನೋ ಏನೋ! ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯದಿಂದ ಏನಾದ್ರಾದ್ರಾಗ್ಬೇಕು.

ಪು.ಜೋ :— ಅಯ್ಯೋ, ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಏನಮ್ಮ ಇದೆ? ಕಾಲ ಒದಗಿ ಬರ್ಬೇಕು, ಕಂಕಣ ಬಲ ಕೂಡ್ಬರೇಕು, ಆಗ್ಬೇಕೇ ವಿನಹ, ಅಲ್ಲೇ ವರೂ ನಾವ್ವಾವೆಷ್ಟು ವದ್ಯಾಡ್ಕೊಂಡ್ರಾ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗೋಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದ್ವಲ್ಲ, ನಡೆದಿದ್ದೀಳೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಗ್ಗುಲು ಮನೇದೇ ಕನ್ನೆ. ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ವರಂಗೇ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯೀನೂ, ಅವರ ಕಷ್ಟ ನೋಡ್ಕಾರೆ ತಮಗೆ ತಿಳಿದ್ಬೋರ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ರು. ಉಹೂ.... ಒಂದಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಬೇಕು, ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ, ಆ ಕನ್ನೆ ತಂದೆ ಬಾಗಿಲು ಧಬಾ ಧಬಾ ಬಡಿದ್ರು. ನಮ್ಮ ತಂದೇನೂ ಎದ್ದು ಹೊರಗೊಡ್ಬರ್ದೇ ಕೂಂತಿದ್ರು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ್ರು. ಒಳಗ್ಬರ್ದಾ, “ಏನೀ ಅನ್ಯಾಯ

ಇದು ರಾನಾಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಿಮ್ಮ ಡುಗನ್ನೇ ಯಾಕ್ಯಾಡ್ಯೋಬಾರದ್ರೀ ನಮ್ಮ ಮಗೂನಾ?" ಅಂದು. "ಭೇಷ್, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೈ, ನನ್ನೂ ಈಗದೇ ಯೋಜ್ಞೆ ಬಂತು, ನಿಮಗ್ಯಾಕಿಷ್ಟು ದಿವಸ ಹೊಳೀಲಿಲ್ಲ" ಅಂತೈಳ್ಳೇಕೂಂತ ನಾನೂ ಹೊರ್ದಿದ್ದೆ, ನೀವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ರಿ; ಅಂತಂದು, ನಮ್ಮಂದೆ. ಮೂರೇ ದಿವ್ಸ. ಆಗೇ ಹೋಯ್ತು...ನಮ್ಮ ಲಗ್ನ. ಹಾಗೇ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಈಶ್ವರ ವ್ಯಾಪಾರ.

ಸೀತ:— ಅಂಥಾ ಅದೃಷ್ಟ ನಾವ್ವೇಳ್ಕೊಂಡ್ಬಂದಿರೇಕಲ್ಲ !

ಪು.ಜೋ:— ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ....ನಿಜ....ನಿಜ. ಆ ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೈ ಕುಮಾರಂದು, ಜಾತ್ಯ....

ರಾ.ರಾ:— ಹಾ ಹಾ, ಅವರೂರಿಗೊಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಬರೀತೇವೆ ಅಂದಿದ್ರಲ್ಲ—?

ಪು.ಜೋ:— ಬರೆದಿದಾರೆ.... ಅದ್ರೇನುಪ್ಯೋಗ....?

ರಾ.ರಾ:— ಏನಂತೆ? ಒಪ್ಪಿರೋಲ್ಲ ಅನ್ನೋದಂತೂ ಕಂಡ್ಬಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ.

ಪು.ಜೋ:— ನೋಡಿದ್ರಾ. ಅಲ್ಲೆ, ಬರೀತಾರೇ, 'ಕಿರಿ ಹುಡ್ಗಿನೊಡ್ಡೋದಾದ್ರೆ ಕೇಳಿ, ಆ ದೊಡ್ಡುಡ್ಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡಮಸ್ಕಾರ' ಅಂತ. ಹಾಗೇ ಆ ಬೆಳಗೊಳದ ಭಗವಂತ್ರಾಯು—

ರಾ.ರಾ:— ಹು, ಹು ?

ಪು.ಜೋ:— ಅವರೂ ಅಷ್ಟೆ. 'ಶಾಂತೂನಾದ್ರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪೋತೇವೆ, ಸರೋಜನ ಸಹವಾಸಕ್ಕಾವಿರ ನಮಸ್ಕಾರಗೈ' ಅಂತೈಳ್ಳಲಿದಾರೆ. ನಾನೂ ಅವರೊಡ್ಡೋರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳ್ತೆ, 'ಒಳ್ಳೆ ಸಂಬಂಧ, ನೋಡಿ, ಕಳ್ಳೋ ಬಾರ್ದು' ಅಂತ; 'ಸರೋಜನ್ನೂ ಫರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗೇನೋ ಚಿಕ್ಕಯಸ್ಸು, ಹಟ, ಮೊಂಡ್ತನ, ಜಂಭ ಇವೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಮನೆ ಮಕ್ಕು ಅಂತಂದ್ರೆ ಸರೋಗುತ್ತಿ' ಅಂತ. ಊಹಾ 'ನಮ್ಮೆ ಸೊಸೇರೇ ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ, ಆ ಸರೋಜ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮೆ ಬೇಡ' ಅಂತಂತಾರಲ್ಲ. ನಾನೇನ್ಮಾಡ್ತಿ ?

ರಾ.ರಾ:— ಏನೇ ? ಕೇಳಿದ್ದೇನೇ, ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿಳಾನೆಲ್ಲಾ ಬಳಸ್ಯೊಂಥಂ ದ್ವಿಷ್ಟಿದೆಯಲ್ಲೇ, ಈ ಸರೋಜಳ ಸುಗುಣಗ್ನು ! ದೇವ್ರೇ ಗತಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಾವವರ್ಮತಾನೇ ಏನನ್ನೋ ಹಾಗಿದೇವೆ, ಇವ್ವಿಲಕ್ಷಣ ಇರ್ದೇಕಾದ್ರೆ ಇದುವರೆಗೆ ನೀವ್ವಂಡ್ವಾ ಗೇ ಇಪ್ಪತ್ತಿಪ್ಪತ್ತೈದು ವರಗಳು ಬಂದ್ವಲ್ಲಾ, ಒಂದೊಂದು ಸಾರ್ತೀನೂ ಇವಳ ಪ್ರತಾಪ ಒಂದೊಂದ್ರೀತಿ. ಈ ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯೋರ್ದೇ ತೊಗೊಳ್ಳಿ. ‘ಬೇಡ’ ಅಂತೇ ಕ್ಕಳ್ಳಿದ್ರೊಂದ್ರೆ, ಇನ್ನೇನೇ ಕ್ಕಳಿಸಾರವು ? ‘ಒಂದ್ವಾಡ್ವೇಳಮ್ಮ’ ಅಂತ ಆಕೆ ಅಂದ್ರೆ, ‘ಗಿಣಿಯ ಪಂಜರದೊಳಿಟ್ಟು’ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ವಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ....

ಸೀತ:— ನನ್ನೆಷ್ಟು ಅವಮಾನವಾಗ್ಗೊಯ್ತು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ! ಸಾವಿರಗಟ್ಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸುರಿದು ಸಂಗೀತ ಹೇಳ್ವಿದ್ದು. ಕಲಿತೊಂಡ್ವು, ಆದ್ರೆ ನಾಡಿದೊಡ್ವಿಡಿ.

ಪು.ಜೋ:— ಏನ್ಮಾಡೋದಮ್ಮಾ, ಗ್ರಹಚಾರಾ.

ರಾ.ರಾ — (ಸೀತಾಗ) ಏನೇ, ಎಲ್ಲೇ, ‘ಕಾಫಿ ಬಿಸೀಗಿಟ್ಟಿದೇನೆ’ ಅಂತಂದು ಸುನ್ನೆ ನಿಂಪ್ಪಿಟ್ಟಿಲ್ಲೇ ? ಖೋವ ಗೀವ ಆಗ್ಗೊಗ್ಗಿಟ್ಟೀತು ನೋಡು.

ಸೀತ:— ಅಯ್ಯೋ, ಮರ್ದೇ ಹೋಗಿದ್ದೆ, (ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೋಗಿ) ಶಾಂತೂ !

ಶಾಂತು: (ಪ್ರನೇಶಿಸಿ) ಅಮ್ಮಾ ?

ಸೀತ:— ಕಾಫಿ ಬಿಸೀಗಿಟ್ಟಿತ್ತು ಒಳ್ಳೆ, ಜೋಯಿಸ್ರಿಗೆ, ತಂದ್ವಿಡಮ್ಮಾ. (ಶಾಂತು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು)

ರಾ.ರಾ:— ಶಾಂತೂ, ಹಾಗೇ ನನ್ನೂ ಒಂದೊಲ್ಲೆ....ಹಹಹಹ.

ಪು.ಜೋ:— ಏನಮ್ಮ ಶಾಂತೂ, ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಕ್ಕ ?

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯೋ, ಎಲ್ಲೋ ಹಾಳಾಗ್ಗೊಗ್ಗಿದಾಳೆ, ಬೆಳ್ಳಾಗಿದ್ದು ಒಂದ್ ಧೋಡ್ ರಂಪ ಮಾಡಿ. (ಶಾಂತೂಗೆ) ಹೋಗಮ್ಮ.

ಪು.ಜೋ:— ಪಾಪ, ಮದ್ದೆಹುಡ್ಗೀ ಕೈಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ವೋ ಹಾಗಾಯ್ತೇ.

ಶಾಂತು:— ಹೇಗಿಗ್ರೀ, ಅದೆ. (ಒಳಗೊಡುವಳು)

ಪು.ಜೋ:— ಒಳ್ಳೆ ಹುಡ್ಗಿ, ಒಳ್ಳೆ ಹುಡ್ಗಿ ದೊಡ್ಡವು ಅಂತಂದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಮಯಾದೆ, ಗಂಭೀರ! ಕಾಲೇಜುಗಲ್ಲ ಓದಿದ್ರೂನೂ ಹೀಗಿರಬೇಕು ನೋಡಿ. ಬೈತಲೆ ಸೊಟ್ಟಿ ತೆಗೊಂಡಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದಾ ಳ್ನೋಡಿ. ಅದೇ ಬೇಕಾದ್ದು. ಅದಕ್ಕೇ ಶಾಂತು ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ತಾನು ಅಂತ.

ಸೀತ:— ನಮ್ಮ ಶಾಂತೂದೇನೂ ಯೋಚ್ಚೇನೇ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆ ಪಿಶಾಚೀದೇ.

ಸರೋಜ:— (ನೇಸಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸೇವಕನಿಗೆ) ನಡ್ಕೋ ಆಚ್ಚಿ, ಗೂಬೆ, ದಾರೀ ಲ್ಲಿಂತಿದಾನೆ.

ಸೀತ:— (ಬಾಗಿಲು ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ) ಅಗೋ, ಬಂತೂಂತಾಣುತ್ತೆ. (ಸರೋಜ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು)

ಪು.ಜೋ:— ಏನಮ್ಮ, ಸರೋಜ, ವಾಕಿಂಗಾಯ್ತೇ?

ಸರೋಜ:—ಅ?

ಪು.ಜೋ:— ಹಹಹಹ, ವಾಕಿಂಗು....ಆಯ್ತೇ ಅಂತ, ಕೇಳ್ತೆ.....

ಸರೋಜ:— ನಿಮ್ಮೇನದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟೊಂಡೂಂತ್ಲೇಳ್ತೆ. ಬಂದ್ಬೆಲ್ಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಕೊಂಡ್ಕೊಳ್ಳೋಗ್ಬನ್ನಿ.

ಸೀತ:— ಸರೋಜ!

ಸರೋಜ:— (ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ) ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರಗ್ಗ ಪರಿವಾರಗ್ಗು? ಇವತ್ತಾರೂ ಸಿಗ್ಗಿ ಲ್ವೋ, ಕರೊಂಟಂಟ್ವಮ್ಮನ್ನ ತೋರ್ಪೋಕೇ?

ಸೀತ:— ಸರೋಜ, ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಾರ್ದಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತ.

ಸರೋಜ:— ದೊಡ್ಡವ್ರಾದ್ರೆ ನೀನ್ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು, ನಂಗೇನಿಲ್ಲ. (ತಂದೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಇಲ್ಲೊಡಪ್ಪ, ಇನ್ನೇಲೆ ಅವರಿವರಿಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೂಂತಂದ್ರೆ ನಾನ್ನಮ್ಮಿರೋನಿಲ್ಲ. ನನ್ಯಾರೂ ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡೋದೂ ಇಲ್ಲ.

ಪು.ಜೋ:— ಅದ್ವರಿಯಮ್ಮ. ನೀನೇಡ, ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂತಂ ದ್ರೂನೂ, ಮದ್ದೇಂದ್ರೆ ಮನೆ ಮನೆಯೋರೂ, ಒಬ್ಬನ್ನೊಬ್ಬೂ, ನೋಡೀ, ಒಪ್ಪೀ,.....

ಸರೋಜ:— ನೀವೂ ...ಸುವ್ವೇ...ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ...ನಿಮ್ಮನ್ನಾತಾಡಿಸ್ತಿಲ್ಲ ನಾನು. (ಶಾಂತು ಕಾಫಿ ತರಲು, ನುಗ್ಗಿ ಅವಳ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಎಳೆತರುತ್ತಾ) ಇಗೋ ಇವಳು ಬೇಕಾದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೇಲೂ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಬನ್ನಿ, ಹುಡುಗಿ ಮದ್ದೇಗಿದಾಳೇಂತ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡೋಲ್ಲ. ನನ್ನ ಯಾರೂ ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ದೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವ್ವೇಳಿದ ಮನೆ ಮನೆಯೋರ್ದೇಕಾದ್ರೆ ಒಬ್ಬ ಮುಖಕ್ಕೊಬ್ಬ ದುರ್ಬೀನ್ಹ ಕೊಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಮೇಲ್ನೋಡ್ಬೇನೆ, ಅದ್ಯಾವೋನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ಯೋ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಆಮೇಲ್ನೋಡ್ಬೇನೆ, ನಾನು. (ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಳು)

ಸೀತ:— (ಶಾಂತು ಕೈಯಿಂದ ಕಾಫಿ ಲೋಟಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ)ಹೋಗ್ಲಿ, ಸುಮ್ಮನಿರಮ್ಮ, ಶಾಂತು. ಆ ಶನಿ ಹಣೇಬರಹವೇ ಇಷ್ಟಾಯ್ತು.

ಪು.ಜೋ:— ಶಂಭೋ ಶಂಕರ! ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ಕಷ್ಟ, ಕಷ್ಟ! ಬಹಳ ಕಷ್ಟ!!

ಸೀತ:— ನೀವೇನೂ ತಿಳ್ಳೋಬೇಡಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. ನಿಮ್ಮೇನೂ ಹೊಸ್ತಲ್ಲ ಇವಳುಣ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ.

ಪು.ಜೋ:— ಗೊತ್ತಿದ್ಯಮ್ಮ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ರೆ ಈಗ ಹೊಸ್ತಾಗಿ ನೈಸೂರಿಂದ ಬರತುನಲ್ಲ, ಅವನ್ನ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರೊಂಡ್ಬಂದ್ರೆ ಗತಿ ಏನಂತ?

ರಾ.ರಾ:— ಹೋಗ್ಲಿ. ಹೋಗ್ಲಿ. ಹಾಳಾಹಾಗ್ಲೋಗ್ಲಿ. ಇವಳ್ಳಿಗೇ ನಾಶವಾಗ್ಲೋಗ್ಲಿ. ಸತ್ತೋಗ್ಲಿ. ನನ್ನಂತೂ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟಡ್ಲೋಗಿದೆ. ಈಗವನ್ನಂದ್ರೆ, ಶಾಂತೂಗೇ ಗೊತ್ತಾಡ್ಬಿಡೋಣ, ಅಷ್ಟೆ. ಅವ್ಯಾದ್ಯ ಸುಖವಾಗಿರ್ಲಿ.

ಸೀತ:— ಅದ್ವಾಳಗಾಗುತ್ತೀಂದ್ರೆ? ಸರೋಜನ್ನದ್ದೆ ಆಗದೆ—

ಪು.ಜೋ:- ನಿಜ, ನಿಜ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ. ದೊಡ್ಡವು ಮದ್ದೇ ಗುಂಚೆ ಚಿಕ್ಕವಿಗೆ ಮದ್ದು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ....ಈಗ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ಚೆಂದ, ಇನ್ನಾವೇಲೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದನುಮಾನಗಳು ಬಂದು, ಅವಳ ಮದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾಗ್ಬೇನೇ ಹೋಗ್ಬಿಡುತ್ತೆ.

ರಾ.ರಾ:- ಮತ್ತೇನ್ಮಾಡೂಂತೀರಿ? ನನ್ನಂತೂ ಒಂದೂ ತೋರೋ ದಿಲ್ಲ. ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನೀವೇ ಇದಕ್ಕೇನಾದ್ರೂ ಏರ್ಪಾಟಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೇ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟದೇನೆ. ಯಾವದ್ರೂ ಒಂದು ಶನೀನ ತಂದ್ ಗಂಟಾ ಕ್ಕಿಡಿ ಈ ಹಾಳ್ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕೆ. ನನ್ನ ಮುಸ್ತಾಲಾಸ್ತೀನೇಬೇಕಾದ್ರೂ ಬರೊಟ್ಟಿಟ್ಟೋಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೇನೆ, ಈ ಮಾರೀನೈದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಮುಠಾಳನಿಗೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಅಂತ!

ಪು.ಜೋ:- ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ಎಪ್ಪೆ. ನೀವಿನ್ನಾ ಯೋಚ್ಚೆ ಬಿಟ್ಟಿಡಿ. ಪುಟ್ಟಾಜೋಯಿಸ ಮನಸ್ಸಾಡ್ಡ ಅಂತಂದ್ರೇಲೆ....ಅದ್ದೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನಿಲ್ಲ, ಬಾಯ್ಲಿ. ಸೀತಮ್ಮೋರೇ, ಆ ಸರೋಜಂದು ಒಂದು ಫೋಟೋ ಇದ್ರೆ ಕೊಡೀ.

ರಾ.ರಾ - ನೋಡೇ (ಒಂಭಾಗದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಫೋಟೋ ತೋರುತ್ತಾ) ಅಗೋ ಅದನ್ನೇ ಕೊಡೇ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

ಸೀತ:- (ತಂದು ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ) ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನ ಸ್ವಾಡಿದ್ರೆ.....

ಪು.ಜೋ:- ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೇನ್ಮು, ಆಗ್ಗೋಯ್ತು. ಇನ್ನು ತಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡೋಲ್ಲ, ತನ್ನೂ ಯಾರೂ ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿದಾಳೆವ್ವೇ, ಆಗಲಿ. ಕಲಿಸ್ಲೇಬೇಕು ಬುದ್ಧಿನ. “ಯಾಕಂದೇ” ಅಂತನ್ನಿಸ್ತೆ ಹೋನೈ, ಯಾಕೆ?..... ನಾ ಬರ್ತೇನೆ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ. ನಾ ಬರ್ತೇನಮ್ಮ. ಆ ಮೈಸೂರೋನು ಬಂದ್ರೆ, ಹೇಳ್ಕಳಿಸ್ತೇನೆ.

ರಾ.ರಾ; ಸೀತ:- ಒಳ್ಳೇದು. ಒಳ್ಳೇದು

ಪು.ಜೋ:- (ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ಒಂತಿರುಗಿ) ಅಂದ್ರಾಗೇ..... ಆ.... ಇದೂ....

ರಾ.ರಾ :— ಯಾವುದು ?

ಪು.ಜೋ :—ಅದೆ...ನರದಕ್ಷಿಣೆ, ತಾವ್ವೇಳಿದ್ರಲ್ಲ, ಮುಕ್ಕಾಲಾಸ್ತಿ ಅಂತ ?

ರಾ.ರಾ :— ಹೂ, ಹೂ ?

ಪು.ಜೋ :—ಅದೇ, ಸಮಯ ಬಂದ್ರೆ....ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡ್ಬಹುದಲ್ಲಾ ?

ರಾ.ರಾ :— ಓಹೋ, ಧೈರ್ಯವಾಗ್ನಾಡಿ.... ಆಂ.... (ಹೆಂಡತಿಗೆ)
ಎನೇ ?—

ಸೀತ :— ಮಾಡಲಿ.

ರಾ.ರಾ :—(ಜೋಯಿಸರಿಗೆ) ಹೋ ಹೋ ಹೋ, ಧೈರ್ಯ ಧೈರ್ಯ
ವಾಗ್ನಾಡಿ.

— ತೆರಿ —

ದೃಶ್ಯ ೨.

(ಬೀದಿ, ಪುಟ್ಟಾಜೋಯಿಸರೂ, ಭೀಮೂ ಸಂಧಿಸುವರು)

ಭೀಮೂ :— ಓಹೋಹೋಹೋಹೋ, ಪುಟ್ಟಾಜೋಯಿಸ್ರೇ ! ನಮಸ್ಕಾರ.
ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆಯೇ ?

ಪು.ಜೋ :—ಅಲೆಲೆಲೆಲೆ, ಯಾರ್ ನಮ್ಮ ಭೀಮೂ
ಅಲ್ಲೇನೋ ? !.....

ಭೀಮೂ :— ಹಹಹಹ. ಗುರ್ತು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಲ್ಲ ! ಭೇಷ್.

ಪು.ಜೋ :— ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಆಗ್ಲೋಗಿತ್ತು ! ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರ
ಬೆಳೆದಿಟ್ಟದ್ದಿ ! ಅಲ್ಲಾ ಅದೇನೀಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಗೆ, ಇಲ್ಲಿಗ್ಬಂದಿದ್ದು ?
ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದೆ, ಎಲ್ಲಂದ್ಬಂದೆ, ಯಾವಾಗ್ಬಂದೆ, ಎನ್ನಮಾಚಾರ ?.....

ಭೀಮು:— ಏನಿಲ್ಲ, ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಬೇಜಾರಾಯ್ತು. ಸಣ್ಣಗೊಂದು tour ಹೊಡೆದೊಂಡ್ಬರೋಣ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಹೊರಟೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಬಿಟ್ಟೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಇಲ್ಲಿಳಿದೆ.

ಪು.ಜೋ:— ಎಲ್ಲಿಳೊಂಡಿದ್ದಿ? ಹೋಟೆಲ್ತಾನೆ? ನಂಗೊತ್ತು. ನಾವ್ ಬಡವರು, ನಮ್ಮ ಮನೆಗ್ಗು ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸರ್ವೋಗುತ್ವೆ?

ಭೀಮು:— ಛೆ ಛೆ ಛೆ, ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಉಂಟೆ? ಆ ತರಹ ನೀವ್ ತಿಳೊಳ್ಳೇಬೇಡಿ. ಇವತ್ತಾತ್ರೀನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆಬ್ಬೇಕೊಂತ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ Stationನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದೇನೆ. ಇಲ್ಲೇ ಇರೋ ಹಾಗಿದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮನೇಲಲ್ಲೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ತಾಇದ್ದೆ ಠಿಕಾಣೇನ?

ಪು.ಜೋ:— ಅಹಹಹಹಹ, ಬಾಯಿಂದಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಹೇಳ್ತೀಯಲ್ಲ ಉಪಚಾರಾನ. ಅದೇನಷ್ಟ್ ಅವಸರವಾಗಿ ಹೊರಟೆಬ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋದು? ಬರೋನ್ ಬಂದಿದ್ದಿ, ಬೆಂಗ್ಕೂರು, ಒಂದೆರಡಿನ ಇದ್ದು.....

ಭೀಮು:— ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ರೀಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ತಿಂಗಳೇಲಾಯ್ತು. ಬೆಳೆ ಕಾಲ. ಯಾರಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ.

ಪು.ಜೋ:— ಹೌದಪ್ಪಾ. ಅದೇನೋ ದಿಟ್ಟಿ. ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು. ನೋಸದ್ದಾಲ. ಕಣ್ಣೆದುರಿದ್ದೇ ಮಣ್ಣೆರಚ್ಚಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಂತಾ ತಾನೇ ನೋಡ್ಕೊತಾ ಇದ್ದಿ? ಇಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ರೆಯೋ ಜಮೀನ್ದಾರ್ಗೆ ಗೊಟ್ಟು?

ಭೀಮು:— ಉಹು— ಕೈಲಿರೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಕಂಡೋರೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆರಿ ಆ ಬಿಡ್ಕೊಸಿನ ಬಾಯ್ತಾಂಬೂಲಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಅಂಗ್ಲಾಚ್ಚಿ? ಇರೋ ಸ್ವರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರೋದಿಟ್ಟು 'ಸದಾ ನಿನ್ನ ಸೇವಕ' ಅಂತ ಬರೊಳ್ಳೋದನ್ನ ಬಯಸ್ತಾಸ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ? ನಾನೈಲ್ಲಕ್ಕೇರಿಲ್ಲ, ಸೇರೋಲ್ಲ, ಸೇರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ನಮ್ಮಪ್ಪ ನನಗಷ್ಟುಪಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಗಿದಾರೆ. ಅವರಿಟ್ಟೊಗಿ

ರೋದನ್ನು ನೆಟ್ಟಿಟ್ಟೊಂಡೆ, ನಾಲಕ್ಕಂಸಾರ ದಾಟಿಸ್ಪಹ್ರು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. ಇನ್ನೀ ಒಂಟಿ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಯಾಕೆ ತಾಪತ್ರಯ ?

ಪು.ಜೋ:— ಭೀಮು.....ಭೀಮು..... ತಡಿ. ತಡಿ..... ನನ್ನಲೇಗಿಷ್ಟ್ವಾಕ್ತು. ಹೊಳಲೇಬೇಡ್ವೆ?..... ಭೀಮು, ನಿಮ್ಮ ವಸಿಷ್ಠ ಗೋತ್ರ ಅಲ್ವೇನೋ ?

ಭೀಮು :— ಹೌದು.

ಪು.ಜೋ:— (ಸ್ವಗತದಂತೆ) ಹಾ. ನಂಗೊತ್ತು....ಅಷ್ಟಾ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ವೇ?ಇವಂದು ವಸಿಷ್ಠ ಗೋತ್ರ, ಅವರ್ದ ಭಾರದ್ವಾಜ....ಆ....ಊ....

ಭೀಮು:— ಏನ್ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, 'ಆ ಊ' ಅಂತ ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇವೇ ಗೋತ್ರಗಳ್ಳು ಗುಣಿಸೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ? ಯಾರೋ ಮನೇಲಿ ಒಂದ್ವಿಣ್ಣು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ನಮ್ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಇದೆ, 'ತಕಡಿ ಸರಿ ಮಾಡ್ಬಿಡೋಣ ಅಂತೋ? ಅಂತೂ ತೆಗೆದ್ರಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈವಾಡಾನಾ ?

ಪು.ಜೋ:— ಹಹಹಹ. ಬಿಡೋಕಾಗುತ್ತೇನೋ ಭೀಮು ? ನಿನ್ನ ಊಹೆ ಸರಿ. ಇನ್ನೇಲೆ ನೀನು ಒಂಟಿ ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದಿಲ್ಲ !

ಭೀಮು:— ಯಾಕೆ ? ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಿಶಾಚಿನೇ ನಾದ್ರೂ ದಯಪಾಲಿಸ್ತೀರೇನು ?

ಪು.ಜೋ:— ಉಹುಹುಹು. ಪಿಶಾಚಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ. ಇದೆ. ಆದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೇರೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಾತ್ಮಿಕಳು. ಈ ಊರ್ದಲ್ಲಿ ರಾಮ್ರಾಯ್ ಅಂತಿದಾರೆ. ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮ್ರಾಯ್ ಅಂತ. ಒಳ್ಳೆ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರು. ದೊಡ್ಡನುಷ್ಠರು. ಅವಿಗೆ ಇಬ್ಬ್ಬಿಣ್ಣುಕ್ಕಿದಾರೆ. ಊಂ ?

ಭೀಮು:— ಹೂಂ. ಹೇಳಿ. ಹೇಳಿ.

ಪು.ಜೋ:- ಒಬ್ಬ ವರ ಈಗ ಮೈಸೂರಿಂದ ಬರಾನೆ. ಅವನು ನಂಗೆಯೇಕಾದೋನೇ. ಆದ್ರೆ ಅವನಿಗಿಂತ ನೀನು ನನಗೆ ಕೇವಲ. ಆದ್ರಿಂದ ನೀನೇ ಚಿಕ್ಕವಳ್ಳ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಂತೆ.

ಭೀಮು:- ಅದ್ಯಾಕೆ, ದೊಡ್ಡವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲೇ?

ಪು.ಜೋ:- ಆ! ಬಿಡ್ತಾ ಅನ್ನೋ. ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲಂತೆ, ರತಿ, ರತಿ, ರತಿ. ಅದ್ರಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮೀಗಿನ್ನಾಲದ ರತಿ. ಸೊಟ್ಟು ಬೈತಲೆ, ಲೋಲಾಳು, ಹುಬ್ಬಿನ್ನಡುವೆ ಕುಂಕುಮ ಕಂಡೂ ಕಾಣದ್ದಾಗೆ, ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ, ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ನಾನೋಡು ಫೋಟೋ ಕೈಲಿಟ್ಟೊಂಡ್ ಪುರಾಣಾ ಓದ್ತಿರೋದು. (Photo ಕೊಟ್ಟು) ... ಏನೋ, ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲೇನೋ?

ಭೀಮು:- ಆಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟ ಊರ್ದಶಿ ಇದ್ದಾಗಿದ್ದಾಳಲ್ಲ, ಮತ್ತಿವಳ್ಳ ಬಿಟ್ಟು—

ಪು.ಜೋ:- ಹೌದೋ, ಆದ್ರೆ ರೂಪ ಒಂದೇನೇ ಮುಖ್ಯ?

ಭೀಮು:- ಅದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಒಪ್ಪೋಂಡೆ. ಆದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಅನೇಕ 'ಮುಖ್ಯ'ಗಳ ಮುಕ್ತಾಹಾರದಲ್ಲಿ ರೂಪ ಮೊಗಸಿದ್ಧಾಗೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. ಅದಿದ್ದೇ ತೀರ್ಪೇಕು. ವಿದ್ಯೆ ಏನಿಲ್ಲೋ? ಅ ಆ ಇ ಈ ನಾದ್ರೂ ಬರಿಯೋಕೆ ಬರುತ್ತೋ?

ಪು.ಜೋ:- ಏನಂದಿ? ಹುಷಾರಾಗ್ತಾಡು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ B.A. ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿದಾಳೆ. ಅ ಆ ಇ ಈ ಅಂತೆ ಒ ಓ ಓ ಹೋ!

ಭೀಮು:- B. A. Pass ಮಾಡಿದಾಳೇ?

ಪು.ಜೋ:- ಹೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಲಿ ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರವೀರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿದಾಳೆ.ಯಾಕೋ ನಗೋದು?

ಭೀಮು:- (ಸಗುತ್ತ) ಅಲ್ಲ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಿಮಗೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಜಡ್ಡು ಹಿಡಿದ್ದೋಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಒಳಗಿಲ್ಲಾ ಹೊಕ್ಕಿಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲೇ? ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರವೀರ, ಭತ್ತಪತಿ, ಹಯ್ಯೋ!

ಪು.ಜೋ:— ಯಾಕೋ ?

ಭೀಮು:— ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕ ಅಲೀ ಅದು. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆದ್ಯೇಲೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ. ಸೇವ್ಯಾಕೆ ಮಿಕ ಮಿಕ ಅಂತ ನೋಡ್ತೀರಲ್ಲಾ ? ಆ “ ಮಿಕ ” ಆದ್ಯೇಲೆ ಈ “ ಮಿಕಾ ”ರೇ. ಆಮೇಲೀವ್ವೇಳಿದ್ರಲ್ಲ, ‘ರಾಷ್ಟ್ರ ವೀರ’ ಅಂತ, ಅದನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಅಂತಾರೆ.

ಪು.ಜೋ:— ರಾಷ್ಟ್ರ-ಭಾಷೆ ? ಅದೇನ್ ಭಾಷೆಯೋ ಅಪ್ಪ, ಅಂತೂ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಭಾಷೇನೆ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾದಿದಾಳೆ.

ಭೀಮು:— ಭೇಷ್.

ಪು.ಜೋ:— ಇನ್ನು ಸಂಗೀತ.... ಅಹಹಹಹ !

ಭೀಮು:— ಓಹೊಹೊಹೊಹೊ !

ಪು.ಜೋ:— ವೀಣೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ಕೊತೆ, ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದ್ಬಂದ ಸರಸ್ವತೀನೇನೋ !

ಭೀಮು:— ತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸು !

ಪು.ಜೋ:— ಆಮೇಲೆ ನಾಜೂಕು ಕೆಲ್ಲಗ್ಗು....

ಭೀಮು:— ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಾಕು. ಅಲೀ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋ ಈ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತೇನ ಬಿಟ್ಟು, ಆ “ ಚಿಕ್ಕವಳ್ಳ ಮಾಡ್ಕೊಮ್ಮಂತೆ ” ಅಂತ ಪುಟ್ಟದಾಗಂದ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ, ಯಾಕೆ ?

ಪು.ಜೋ:— ಅಲ್ಲೋ, ಭೀಮು, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಗುಣ ಅನ್ನೋದಿದೆ ನೋಡು ...

ಭೀಮು:— ಯಾಕೆನ್ನಿಗೆ ಗುಣ್ವೇ ಇಲ್ವೇನೂ ? ಅಥವಾ ಇದ್ರೆ, ವನಿವಳ ಅವಗುಣ ?

ಪು.ಜೋ:— ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಳಲ್ಲ. ಇವಳು, ಆ ನಮ್ಮಜ್ಜನ್ಯಾ ಲದ ಕಥೆ ಕೇಳಿದೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ, ಚಂಡೀ ಕಥೆ, ಆ ಪುಣ್ಯಾತಿಗಿತ್ತಿಯ ಅಸರಾವತಾರ. ಹೆಬ್ಬ ಅಂದ್ರೆ: ತಿಥಿ, ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಅಂದ್ರೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಭೂಮಿ ಅಂದ್ರೆ.....

ಭೀಮು :— ಆಕಾಶ ?

ಪು.ಜೋ :— ಹೂ. ದೊಡ್ಡೊವ್ರೂಂದ್ರೆ ಗಂಭೀರ್ವಿಲ್ಲ, ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲ. ಏತಿ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೇತಿ.

ಭೀಮು :— ನನಗಂಥಾವಳ್ಳ ಕಂಡ್ರೇ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ! ಅಲ್ಪೀ ಇಂಥಾ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನನ್ನೆದಿರಿಸ್ತಿಲ್ಲ! ಈ ಚಂದ್ರಮುಖಿ, ಚಂದ್ರವದನಿ, ಇವ್ವಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕಳಂಕವೂ ಇರವಾರ್ದೇ? ಇವ್ವ ಅಷ್ಟು ಕಳಂಕಕ್ಕೆ ಬೆದರಿ ಬಿಳ್ವಿಂಗಳ್ಳೇ ಬೇಡ ಅನ್ನೋನಿ?

ಪು.ಜೋ :— ಭೀಮೂ.....

ಭೀಮು :— ಇಲ್ಲಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. ನಂದೊಂದೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ. ಈ ಚಂಡಿ ಹೆಸರೇನು ?

ಪು.ಜೋ :— ಸರೋಜ ಅಂತ. ಅನ್ನೋ, ಬಾಯಿಯೋ, ದೇವೀನೋ ಅದೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಪ್ಪ, ಕೂಗೋದು 'ಸರೋಜ' ಅಂತ.

ಭೀಮು :— ಸರೋಜ! ಸ-ರೋಜ!! ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಹೆಸರು. ಆಮೇಲೆ, ಇವಳು ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಈ Photoನಲ್ಲಿರೋ ಹಾಗೇ ಇದಾಳಾ ನೆ ?

ಪು.ಜೋ :— ಅದೇನೋ ಹಾಗಂದ್ರೆ ?

ಭೀಮು :— ಅಲ್ಲಾ, ಅದೇನೋ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ ಅಂದ್ರಿ ಆಗ. ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಲೆ. ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಒಬ್ಬ ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ, ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಅನ್ನೋ ಒಬ್ಬುಡ್ಲಿನ, ಹೀಗೇ Photoನಲ್ಲಿರೋ beauty'ನ್ನೋಡಿ. ಆಮೇಲೊತ್ತಾಯ್ತವನ್ನೆ, ಹೆಂಡ್ತಿ ಏಕಾಕ್ಷಿ, ಇನ್ನೊಂದ್ಗಜಿಸ್ಕಣ್ಣು, ಅದ್ರಿಂದ ಅವಳು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಅಲ್ಲ, ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ by two ಅಂತ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಇವ್ವೂನೂ....

ಪು.ಜೋ :— ಫಿಫಿಫಿಫಿಫಿ, ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ, ಪಾಪ, ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಈ ಚಂಡೀತನ, ಮೊಂಡನ, ಗೈಯಾಳತನ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ... .. ಭಂಗಾರದಂಥ ಹುಡ್ಗಿನೋ, ಅಲ್ಲೆ ಇನ್ನೊಂದು.....ಇವುಗೆ ದುಡ್ಡೆಷ್ಟಿದೇಂತಿ ?

ಭೀಮು :— ಯಾರಿಗೆ ?

ಪು.ಜೋ:— ಈ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರಿಗೆ. ಇವಳು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ
.....ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ಕಾಲುಸ್ತೀನಾದ್ರೂ ಕೊಡ್ತೇನೆ ಅಂತಾರೋ.

ಭೀಮು:— ಓಹೋ! ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ಆ ಮೈಸೂ
ರೋನಿಗೇನಾದ್ರೊಂದುತ್ರ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ಬಿಡಿ. ಈ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿಬಂದ
ಸರಸ್ವತೀಗೆ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗ್ಗೊಬ್ಬಿಡ್ತೇನೆ.

ಪು.ಜೋ:— ಭೀಮು !.....

ಭೀಮು:— ನೀವೇನೂ ಭಯಪಡ್ಬೇಡಿ.

ಪು.ಜೋ:— ಬೇಡ. ನೀನಿವಳ ರೂಪಾನ್ನೋಡಿ ಮೋಸ ಹೋಗ್ಬೇಡ.
ಇವ್ವ ಚಂಡೀತನ ಕೃಷ್ಣ ಕೂತ ತಕಡಿ ತಟ್ಟಿ ಹಾಗೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಲ್ಲಾಡ್ತೋ
ಕಾಗೋಲ್ಲ. ಇವ್ವ ವಿಷಯ ನೀನರಿಯೆ.

ಭೀಮು:— ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಅರೆದ್ದುಡ್ವಿಲ್ಲಲ್ಲಾ. ಅದಾಯ್ತು. ಇನ್ನೂ
ನಸ್ವಿಷಯ ನೀವರಿಯರಿ. ನಾನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೂ
ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆವೇಶಾನ ಅವಾಡ್ತೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇವಳ ಚಂಡೀತನ
ಕಂಡೊಡ್ಡ ನಾನ್ ಭಂಡಾಗಬಲ್ಲೆ. ಜಗಮೊಂಡನಾಗಬಲ್ಲೆ. ಆ ಹಿಡಂಬೀಗೆ
ಸರಿಯಾದ ಗಂಡಾಗಿ ' ಭೀಮು ' ಅಂತ್ಯಂಗಿಟ್ಟರೋ ಹೆಸರಿನ್ನ ಸಾರ್ಥಕ
ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಕೂತ ತಕಡಿ ತಟ್ಟೀನ ಎಬ್ಬೋಕೆ ಎದುರು
ತಟ್ಟೀಲ್ಲಾ ಕೋ ತುಳಸಿ ದಳ ನನ್ನ ಕೈಲಿದೆ. ಅದ್ರಿಂದ ನೀವೇನೂ ಯೋಚ್ಚೆ
ಮಾಡ್ಬೇ, ಲಗ್ನ ದವರ್ಪಾಟೋಡಿ. ಜಾತ್ಯ ಗೀತ್ನದ ತಂಬೇಗೊಬ್ಬೇಗ್ಬೇಡಿ. ಅದ್ವರಿ
ಯಾಗಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಒಂದ್ವೇಳೆ ನೋಡ್ಬೇಬೇಕಾದ್ರೆ, ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ
ಇದ್ರೆ ಸರಿಮಾಡಿಡಿ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ನವಗ್ರಹಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಹ್ಯಾಗೊದ್ರಾಿಗೆ
ಕುಣಿಯುತ್ತೆ. ಅಸರಾಧ ಅಂತ ಆಲೋಚ್ಚೇನೂ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. "ಸಾವಿರ
ಸುಳ್ಳೇಳಿ ಒಂದ್ಬದ್ದೆ ಮಾಡಿಸು"ಅಂತ ಹಿರಿಯರ ಮಾತಿವೆ, defenceಲು.

ಪು.ಜೋ:— ಹೌದು. ನೀನ್ನೇಳೋದಲ್ಲಾ ಸರಿಯೇ ಅದ್ರೂ.....

ಭೀಮು:— ನೀವಾದ್ರೂಗೀದ್ರೂ ಅಂತೇನೂ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ. ಆಗ್ಗೋ
ಯ್ದದು. ನೀವೀಗಾಗೋಲ್ಲಂತಂದ್ರೂನೂ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಆ ರಾವ್
ಸಾಹೇಬರ ಕೇಳೇನೆ. ಎನ್ನೇಳ್ತೀರಿ.

ಫು.ಜೋ:- ಬಿಡೂ. ನಾನೇಳೋದ್ದೇಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ಹೋದ್ದೇ.....

ಭೀಮು:- ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಪಮಾದಗಳಿಗೆ ನೀವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇತಾನೇ?

ಫು.ಜೋ:- ಹಹಹಹ... ಮುಖ್ಯ ಆ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರ ಅದೃಷ್ಟ. ನಡಿ. ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೋಗ್ತಾಡೇಬಿಡೋಣ.... ತಡಿ.... ತಡಿ.... ಉಹು.... ಇನ್ನು ತಿರಿಗಿ ಅಲ್ಲೇಗೊತ್ತೋ ಹೊತ್ತೆ ರಾಹುಕಾಲ ಬಂದ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಬೇಡ. ಒಂದೈಲ್ಯ ಮಾಡೋಣ. ನೆಟ್ಟಗೀಗ ನಮ್ಮನೇಗೊತ್ತೋ. ಅಲ್ಲೇ ಉಟ ಮುಗಿಸ್ಬಿಡೋಣ. ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯಾಣ, ನಿದ್ರೆ ಕೆಟ್ಟಿರಿ. ಒಂದಷ್ಟು ವಿಶ್ರಮಿಸ್ಸೋ. ಆಮೇಲೆ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿಸ್ತೇನೆ. ಕುಡ್ಡೊಂಡು ಹೊರಟ್ಟುಡೋಣ. ಏನೂ ?

ಭೀಮು:- ನೀವು ಮನೇಗೊತ್ತಿರಡಿ. ಉಟ ತಿಂಡಿ ಅಂತ ಬಲವಂತ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಲಗ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜೀವಾಗೋತನಕ ಹೊಡಿಯೋಣ. ಈಗ ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ನಂದೊಂದ್ ಸಣ್ಣ visit ಮುಗಿಸ್ಸೊಂಡ್ಬಿಡ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲೇ Central Hotelನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಂತೊಬ್ಬಿದಾನೆ. ಅವನ್ನೋಡ್ಕೊಂಡು, ಅವನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬಿಟ್ರೆ, ಉಟದೊತ್ತೆ ಬರ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ಕಾಫಿ timeಗಂತೂ ಹಾಜರ್. ಹೊರಡಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೋರೂ ಹೇಳಿ, ಖಂಡಿತ ಬರ್ತೇನೆ ಅಂತ.

ಫು.ಜೋ:- ಹೌದೋ. ಆದ್ರೆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಂತ ಹೋಟೆಲ್ಲಾ ತು ಹರೈಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಮರೆತಿಟ್ಟಿ.....

ಭೀಮು:- ಹಹಹಹ. ಏನ್ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನೀವ್ವೇಳೋ ಮಾತು ? ಮದ್ದೇ ವಿಚಾರ್ವಲ್ಲೂ ಮೈಮರೀಬಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯ ? ನೋಡಿ (ಕೈಲಿರುಕ Photo ತೋರುತ್ತಾ) ಈ ಅರ್ಧಾಂಗಿ (ಅರ್ಜೀವಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ) ಈ ಅಂಗಿ ಜೇಬ್ಬಲ್ಲೇ ಇರ್ದಿ. Sweet heartಲು, nearest to the heartಲು, ಸರಿಯೇ ? ಮರಿಯೋ chance ಇಲ್ಲ ಇನ್ನು. ಹೊರಡಿ. ಅರ್ಧಘಂಟೆ, ಒಂದ್ವಂಟೆ, ಅಬ್ಬಬ್ಬಂದ್ರೆ ಎರಡ್ವಂಟೆ ಒಳಗೆ ಹಾಜರ್. Good morning, ಓ ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಮಸ್ಕಾರ.

ಹಹಹಹ. (ಜೀಬಿನಲ್ಲಿರುವ Photo tap ಮಾಡುತ್ತಾ) ಇದರ ಪ್ರಭಾವ, ಜೋಯಿಸ್ಸೇ!

ಪು.ಜೋ:- ಅದ್ದಾಗೇ, ಅದ್ದಾಗೇ, ಅದ್ದಾಗೇನೋ.....ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿತೇ!

(ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು)

— ತೆರೆ —

ದೃಶ್ಯ ೩

[Central Hotel]ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆ. ಚಂದ್ರು, ಶಾಂತು Photo ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅವಳ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಒಂದು ಪ್ರೇಮ ಗೀತೆ ಹಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಭೀಮು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸದೆ ಗೀತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಿ, ನಂತರ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾ]

ಭೀಮು:- Grand! Grand!! Grand!!! Superb ಕಣೋ.

ಚಂದ್ರು:- (ಫಟ್ಟನೆ ಹಾರಿ ನಿಂತು ನೋಡಿ) ಆ? ಭೀಮು? (Photo ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು) ಯ....ಯ....ಯಾವಾಗ್ಬಂದಿ ನೀನು?

ಭೀಮು:- ಯಾಕೋ ಯಾಕೋ ಇಷ್ಟ್ವ, funk ಆಗ್ಗಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲೋ? ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ನಿನ್ನ ಗಾನಸುಧಾರಸ ವಾಹಿನೀಗೆ, ಯಾಕೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಲಿ ಅಂತ ಹಾಗೇ ಪಾನಮಾಡ್ತಾ ನಿಂತೋಂಡೆ.

ಚಂದ್ರು:- ಉಂ....ಊರಿಗ್ಯಾವಾಗ್ಬಂದಿ? ಒಂದು ಕ-ಕ-ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಸೆ-ಸೆ-ಸ್ವೇಷನ್ನಿ ಗಾದೂ ಬರಿದ್ದೆ.

ಭೀಮು:— ಹುಂ.... ಬಂದು, ಕು-ಕು-ಕೂಲೀಗೋ, ಟ-ಟ-ಟ್ಯಾಕ್ಲೇಗೋ a-a-arrange ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೋ ! ಈ ಮಾತ್ಸರ್ಯೋ ಚಾಕಚಕ್ಯ ಇಲ್ಲೇನೂ ನಡಿಯೋಲ್ಲ. ಯಾವ್ದೋ ಅದು ಸಂಗೀತ.... ನೀ ಹೊಡೀತಾ ಇದ್ದಿದ್ದು ?

ಚಂದ್ರು:— ಯಾವ್ದೂ ಇಲ್ಲ, ಭೀಮು. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೀಗೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಒಂದ್ compose ಮಾಡ್ಬಿ.

ಭೀಮು:— ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೇ ಹಾಡ್ಬಿ, ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ?

ಚಂದ್ರು:— ಹಹಹಹ.... coffeeಗ್ಲೇಕ್ಲೇನೆ ತಡಿ.... ಡೇ ಮಣಿ.... ಮಣೀ.....

ಮಣಿ:— (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಎನ್ನ ಸಾರ್ ?

ಚಂದ್ರು:— ರೆಂಡ್ ಗವ್ coffeeಡಾ. (ಭೀಮುಗೆ) ದೋಸೆ ತರ್ನೋಣ್ವೇನೋ ?

ಭೀಮು:— ಬೇಡ ಬೇಡ, ಬರೀ coffee ಸಾಕು. (ಮಣಿಗೆ) ಪೋಡಾ, ಶುಡ ಶುಡಾ ಇರಕ್ಕೂಂಡಾ ಡೇ ?

ಮಣಿ:— ಆವ್ವು ಸಾರ್ (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

ಭೀಮು:— ಚಂದ್ರು !

ಚಂದ್ರು:— ಆ ?

ಭೀಮು:— ಅಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಆ Photo ತೆಗಿ.

ಚಂದ್ರು:— Photo ? Photo ಗೀಟೋ ಯಾವ್ದೂ ಇಲ್ಲ.

ಭೀಮು:— ಯಾರ್ಹತ್ತ ಹೇಳ್ತೀಯೋ ಇದನ್ನ ? ತೆಗಿಯೋ. ಗೊತ್ತಾಣೋ. ಅದು ನಿನ್ನ ವೋಹಗೊಳಿಸಿರೋ ಒಬ್ಬ ಮಾಯಾಂಗನೇದು. ನಿನ್ನಂಗೀತ ಅವಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸೊತು ಕಟ್ಟಿದ ಕವನ. ಬಾರೋ, honest

loveಗೆ ಹೆದರೈ ಯಾಕೋ ? (ಚಂದ್ರು Photo ತೆಗೆದು ಕೊಡಲು) ಹಾಗ್ಬರಿ heart's queenಲು.ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇ ಚುನಾವಣೆ ! ಅರೀ ನಾರೀಮಣಿ ?

ಅವರೂ....ನನ್ನ....ಉಂ....ನನಗೇ.... oh, hang it, she is a class-mate....

ಭೀಮು :— Class-mateಲು ! ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ , ನೇಣ್ಣಾಕಿಸ್ಕೋ ಬೇಕು ! ಗ್ರಹಚಾರ. ಈ ಚಂದ್ರಕಾಂತೆ ಹೆಸರು ?

ಚಂದ್ರು :— ಶಾಂತು.

ಭೀಮು :— ಶಾಂ....ತೂ ?

ಚಂದ್ರು :— ಉಹುಹು. ಶಾಂತಾ ಬಾಯಿ.

ಭೀಮು :— ಓಹೋ, ಶಾಂತಾ ಬಾಯಿ. ಬೇರೆ ಹೆಸರು. ಈಕೆ ಜನಕ ?

ಚಂದ್ರು :— ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ವೇಡ, ಭೀಮು, ತುಂಬಾ delicateಲು.

ಭೀಮು :— ಅರ್ಥವಾಗತ್ಯೋ. ಮಾಂಗಲ್ಯದ ಮಣಿಗಳ್ಳಡುವೆ ಹೊಕ್ಕೋಗೋದು ಹಸೀದಾರಾನೇ ! ನೀನ್ delicateಅಗ್ಗೇಳು, ನಾನೂ delicateಅಗೇ ಕೇಳ್ವಿಡ್ತೇನೆ. ಈಕೆ ಪಿತ ?

ಚಂದ್ರು :— ರಾಮ್ರಾಯ್ ಅಂತಿದಾರೆ.

ಭೀಮು :— ರಾಮ್ರಾಯ್ ? ಯಾವ ರಾಮ್ರಾಯ್ ?

ಚಂದ್ರು :— ರಾನ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮ್ರಾಯ್ ಅಂತಿದಾರೆ ಈ ಊರ್ದಲ್ಲಿ.

ಭೀಮು :— ರಾನ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮ್ರಾಯ್ ? ಅಲೆ, ಹಾಗಾದ್ರೆ (ಚೀಬಿನಿಂದ ಸರೋಜಕ Photo ತೆಗೆದು ತೋರುತ್ತಾ) ನೀನು ಇವಳ್ಳ ನೋಡಿದ್ಯಾ ?

ಚಂದ್ರು:— (ನೋಡಿ) Gracious God ! ಈ Photo ನಿನ್ನತ್ತ
ಯಾಕ್ಬಂತು, ಭೀಮು ?

ಭೀಮು:— ಈ Photo ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ, ಇನ್ನೇ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ
ನನ್ನತ್ತ, ಇಷ್ಟಲ್ಲೇ. ಆದರ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೀನೆ. ನಿಂಗೊತ್ತೇನಿವ್ವು ?

ಚಂದ್ರು:— ನಂಗೊತ್ತೇ ? ಯಾರಿಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಭೀಮು, ಇವಳು ?
ಇವಳು ಈ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮರಾಯರ ಮೊದಲ್ವೇ ಮಗಳು.

ಭೀಮು:— ಆ ? ಅಂದ್ಕೊಂಡೇ ನಾನ್ತಾಗೇ ಇರಬೇಕಂತ. So,
ಇವ್ವು ಇನ್ನ ತಂಗೀ ! ಆ ?

ಚಂದ್ರು:— ಹೂ.

ಭೀಮು:— ಚಂದ್ರು, ಕುಣಿಯೋ !

ಚಂದ್ರು:— ಆ ?

ಭೀಮು:— ನೀನ್ಯಾರೊತ್ತೇನೋ ಈಗ ?

ಚಂದ್ರು:— ಏನು ?

ಭೀಮು:— ನಾನ್ಯಾರೊತ್ತೇನೋ ?

ಚಂದ್ರು:— ಆ ?

ಭೀಮು:— ನಾವ್ಯಾರು ಗೋತ್ತೇನೋ ?

ಚಂದ್ರು:— ಭೀಮು ?

ಭೀಮು:— You damn fool ! ನಾವು brothers-in-law
ಕಾಣೋ.... ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯೋರ ಗಂಡಂದಿರು. and therefore ಅಣ್ಣ
ತಮ್ಮಂದಿರು ! ಡೇ, ಮಣೇ, ಮಣೇ !

ಮಣ:— (ಪ್ರನೇಶಿಸಿ) ಸಾರ್ ?

ಭೀಮು:— Sweets ಎನ್ನಡಾ ಇರುಕೂ ?

ಮಣಿ:— ಮೈಸೂರಿಬಾಕ್ ಇಬ್ಬೊದಾ ಬಣ್ಣಿರುಕು, ಸಾರ್ !

ಭೀಮು:— ಕೊಂಡುವಾಡಾ, ಬೆಂಗಳೂರಿಕಿ, ಶೀಘ್ರಂ. ರೆಂಡು Plateಲು... ಪೋಡಾ ! (ಮಣಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು. ಬೆಸ್ಪಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಚಂದ್ರೂ) ಯಾಕೋ ? ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿdomನಿಂದ liberate ಆಗೋದನ್ನ celebrate ಮಾಡ್ಬೇಡ್ಬೇನೋ, ಸೀಯ್ಲಿ ?

ಚಂದ್ರ:— ಭೀಮು, ಇದೇನ್ ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಅಂತ ?

ಭೀಮು:--- ಹುಚ್ಚೂ ? ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೊದು ಹುಚ್ಚೇನೋ ? Normal life ನಾವ್ lead ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ married wife ಇರ್ಲೇ ಬೇಕೋ. ನಾವು ಮೋಟಾರ್ ಕಾರುಗಿದ್ದಾಗೆ. ನಮ್ಮ ಮಿದಳು steering wheelಲು. ಅದನ್ನ handle ಮಾಡೋಕೆ ಹೆಂಡ್ತಿ, sweet heartಲು..... ಇಲ್ದೆ ಹೋದ್ರೆ foot-path ಮೇಲೆ ಓಡಾಡೋ Pedestrians ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಅಪಾಯಾನೋ !

ಚಂದ್ರ:--- ಆ Theory ನಾನೊಪ್ಪಿದ್ದೋ. ಆದ್ರಿವಳ್ಳ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೋ ಅಂತ ಯಾರ್ಲೇಳಿದ್ರೋ ನಿನ್ನೆ ? (ಮಣಿ ಮೈಸೂರುಪಾಕು Plateಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು ಕರಳಲು)

ಭೀಮು:— ಯಾರೋ ನನ್ನ Well-wisher ಒಪ್ಪಿಲಿದ್ರು. (ಮೈಸೂರುಪಾಕು ಚಂದ್ರು ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿ, ತಾನೂ ತಿನ್ನುವನು)

ಚಂದ್ರ:— ನಿನ್ನ well-wisherಲು ? ನಿನ್ನ well-pusherಲು, ಭೀಮು, ಅವು ; ಭಾವೀಗೆ ತಳ್ಳೋರು ; ನಿನ್ನ ಅಂತಃ ಶತ್ರು ! Thank God it is not too late. Forget this fiend this very minute. Sweet-heart ಅಂತೆ, silly fool, ಮುಕ್ತಾ ಇದಾನೆ ಮೈಸೂರು ಪಾಕ್ !

ಭೀಮು:--- Too late, ಚಂದ್ರು. ತಿಂದಾಯ್ತು, ಈಗ ಅರಗಿ

ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲೋ, ಅದ್ಯಾಕೋ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಈ ಸುಕುಮಾರಿ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಆಗ್ರಹ? ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲೇನೋ ನೋಡೋಕೆ?

ಚಂದ್ರು:— ಇದಾಳೆ.

ಭೀಮು:— B. A. Pass ಮಾಡಿಲ್ಲೇನೋ?

ಚಂದ್ರು:— ಮಾಡಿದಾಳೆ.

ಭೀಮು:— ಹಿಂದಿ ಬರೋಲ್ಲೇನೋ?

ಚಂದ್ರು:— ಬರತ್ತೆ.

ಭೀಮು:— ಸಂಗೀತ ಹಾಡೋಲ್ಲೇನೋ?

ಚಂದ್ರು:— ಹಾಡ್ತಾಳೆ.

ಭೀಮು:— ನಾಜೋಕು ಕೆಲ್ಸಗ್ಗು.....

ಚಂದ್ರು:— ಬರತ್ತೋ.

ಭೀಮು:— ಮತ್ತೇನೋ? ಇನ್ನೇನ್ನೇಕೋ ನಿನಗೆ?

ಚಂದ್ರು:— Common senseಲು, ತಲೆ ಒಳಗೆ 'ಮಿದುಳು' ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಅದು ಬೇಕು. Foot path ಮೇಲೋಡಾಡೋ, ನಿನ್ನ carನೇ ಆಗುಂಬೆ ಘಾಟಿ ಬುಡಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸ್ಪಿಡ್ತಾಳೆ ಅನ್ನೋದು ನಿನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವಳು "ನಿನ್ನ ಸುಕುಮಾರಿ" ಅಂದಿ. ಸುಕುಮಾರಿ ಅಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಹೌದು. ಅದ್ರೆ most precise ಆಗ್ಲೇಕಾದ್ರೆ, ಬರೀ ಮಾರಿ, pure and simple. She is a terror in this whole townಲು, ಭೀಮು!

ಭೀಮು:— **That** is exactly the reason why I want to marry her, ಚಂದ್ರು! ಅಲ್ಲೋ, ನನ್ನ ತ್ರ ನಡಿಯತ್ತೇನೋ ಇವಾಟ? ಈಗ್ಗೋಡೋ, ನನ್ನಂತೂ ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲ. ಹೊತ್ತೋಗೋದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗ್ಲೋಗಿದೆ. ನೋಡೋಣ, ಈ ಮಾರೀನ ಮ್ಯಾರಿ (marry)

ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೈ ಚಳಕದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿಸಿ ಒಬ್ಬ normal ನಾರಿ ಆಗೋಹಾಗ್ಯಾಡೋಕಾಗತ್ತೋ ಇಲ್ವೋ ಅಂತ.

ಚಂದ್ರು:--- ಅದ್ದರಿ ಅನ್ನು. ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಕೊಡೋದೂ ಕರಡಿ ಕೈಲಿ ಕೊಡೋದೂ ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಆದ್ರೂ experimentಲು....

ಭೀಮು:— Constructiveಲು ಕಾಣೋ. ನಾನಿವಳ್ಳು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೆ ಹೋದ್ರೆ, ಈ ತಂಗಿ ನಿನ್ನೆ release ಆಗೋಲ್ಲ. ಇವ್ವೀ Photoಲೇ ಕೂತಿರಬೇಕು, ನೀನೀ Hotelನಲ್ಲೇ ಕೂತಿರಬೇಕು ನನ್ನೊಪ್ಪೆ ಇಂದ ಎರಡು ಮನೆ construct ಆಗತ್ತಲ್ಲೋ !

ಚಂದ್ರು:— ಹೌದು, ಅದ್ರೆ ಮನೇಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡ ಹಾಕೋತೀ ಯಲ್ಲಾ ಅಂತ....

ಭೀಮು :— ಇವಳು ordinary ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡ ಅಲ್ಲ, ರೋಜಾ ಬಳ್ಳಿ.... ಸರೋಜ ಅಲ್ಲೇನೋ? ಮುಳ್ಳೂ ಇದೆ ಹೂವೂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ, ನನಗೀ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗ unlimited ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ company float ಆಗ್ತೋಯ್ತು. Let my partner sleep in my pocket (ಸರೋಜಳ Photo ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಕು) ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾಡ್ತೋಗ್ಬಿಟ್ಟಾಳು ! ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ನೌಕೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿದೆ ಹೇಳು.

ಚಂದ್ರು:— ನೌಕೆಗಿವ್ವೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಭೀಮು.

ಭೀಮು:— Plane ಇರಬಹುದು. ಯಾವ್ನಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ ಹೇಳು.

ಚಂದ್ರು:— ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಕಾಣೋ. ನಮ್ಮ college open ಆದಾಗ, unionನಲ್ಲಿ ನಂದೊಂದು ಸಂಗೀತದ performance ಏರ್ಪಾಟ್ಮಾಡಿದ್ದು.

ಭೀಮು:— ಏರ್ಪಾಟ್ಮಾಡಿದ್ದು.

ಚಂದ್ರು:— ಅವಾಗ ಇವಳೂ ಬಂದಿದ್ದು.... I mean.... ಇವ್ವೂ ಬಂದಿದ್ದು.

ಭೀಮು:— 'She had come' ಅಂತ Englishನಲ್ಲೇಳ್ವೆ, ತಾಸತ್ರಯವೇ ಇರೋಲ್ಲ....ಹು....

ಚಂದ್ರು:— Performance ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾ ಗಾಯ್ತು.

ಭೀಮು:---'She had comeಲು,' ಆಗ್ಲೆ ಇರತ್ಯೇ?.... ಉ.... ಹೇಳು, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರು:--- ಕೊನೇಲಿ congratulations ಸುರಿಮಳೆ. ಇವಳೂ ಬಂದು, "music ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ತುಂಬಾ thanks" ಅಂತೇಳಿ ತನ್ನ friends ಜೊತೇಲಿ ಹೊರಟೋದ್ದು.

ಭೀಮು:--- ಕೃತಾರ್ಥನಾಗ್ಲೋದೆ! ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ swoon ಆಗ್ಲಿಲ್ಲಲ್ಲ? ಪುಣ್ಯವಂತ ಕಣಯ್ಯ. ನನ್ನ class-mate ಒಬ್ಬಿದ್ದು, ಪಠಾನೋಳು, ಟಿಂಕರದಲ್ಲಿ ಬಾಕು ಸಿಕ್ಕಿಸ್ಕೊಂಡೇ classಇಗೆ ಬರೋಳು.ಉ....ಆನೇಲೆ?

ಚಂದ್ರು:--- ಅದೇ ಮೊದಲ್ಗಾರಿ ಅವಳ್ಮಾತಾಡಿದ್ದು.

ಭೀಮು:--- ಸರಿ, ಹೆಂಗಸರು, ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇಲೆ ಮುಗಿಸೋದೆಲ್ಲಿ?

ಚಂದ್ರು:— ಮಾರನೆ ದಿವಸ, ನಮ್ಮ libraryಲಿ meet ಮಾಡಿದ್ದು.

ಭೀಮು:--- ಓಹೋ!

ಚಂದ್ರು:--- ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿದ್ದು ಒಂದೇ ಪುಸ್ತಕ; ಅಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ ಒಂದೇ copy; ಅದನ್ನ ನಾ ತೊಗೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟೆ.

ಭೀಮು:--- "ನೀವೇ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ" ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ?

ಚಂದ್ರು:— ಹಹಹಹಹ.

ಭೀಮು:--- Parisನಲ್ಲಾದ್ದ್ರೂ ಹುಟ್ಟುರಾಧಿಗತ್ತೇ ನೀನು!

ಚಂದು:--- ಆಮೇಲೆ ಆ ladiesದೇನೇ ಒಂದು concert programme ಹಾಕಿದ್ರು. ನನ್ನೇ invite ಮಾಡಿದ್ರು coach ಮಾಡೋಕೆ.

ಭೀಮು:--- Splendid! ನೀನು coachman ಆಗ್ತೋಗ್ತಿಟ್ಟೆ! ಪಂದ್ಯದ ಕುದುರೆ ಓಡ್ತಾ ಗೋಡ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲೋ progressಲು!

ಚಂದು:— ಆಮೇಲಿಗೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ picture hallsನಲ್ಲಿ meet ಮಾಡಿದ್ದು. ಸರಿ, ಮತ್ತೆ, class-matesಲು ಅಂದ್ವೇಲೆ.....

ಭೀಮು:— ಇದ್ದೇ ಇರತ್ತಲ್ಲ, notesಲು, reference booksಲು, ಅದು ಇದು exchange ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು. ಸರಿ. ಸರಿ. ಈಗ ಸಭ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಈ photoಗ್ಳು exchange ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋವರೂ ಬಂದಿದೆ ಅಂತೇಳ್ಬಡು ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ?

ಚಂದು:— No, no, ಹಾಗಲ್ಲ, ಭೀಮು. ಇದು....ಇದು....ಇದೂ ಎಲ್ಲೋ mistakeನಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು.

ಭೀಮು:— ಹೌದೋ. Mistakeನಿಂದಾನೇ ಕಾಣೋ ಬರೋದು. ನಾವು ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋದೂ, ಸಿಂದಿರೋದೂ, ಮುಂದೋ ಗೋದೂ ಎಲ್ಲಾ mistakeನಿಂದಾನೇ ಕಾಣೋ. Mistake ಮಯಂ ಸೃಷ್ಟಿ. ಅಲ್ಲೆ, ಈ mistakeಇನ ಮುಸುಕು ಹೊದ್ವಿದ್ದೇನೇ actಲು artisticಆಗ್ತಾಣೋದು. ಅವಳು, “ಇದು ನನ್ನ photo, I love you, ಇದನ್ನ ನೀವಿಟ್ಟೊಂಡು ಒಂದಾಡ್ತೀಳಿ” ಅಂತ ತಂದೊಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದೆ ಎಷ್ಟು crude ಆಗಿತ್ತು? ಅದೇ ಈ book-markನ pretenceನಲ್ಲಿ ಬಂದು ತನ್ನ sweet fragranceನ ಹ್ಯಾಗ್ಬೀರಿದಾಳೆ! ಹೋಗ್ಲಿ, ಅದ್ವೈಗಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲ, ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಈ ಏಕಮಾವ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಾನ ನಮಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಆ ದೇವಿಗೆ thanksಲು..... ಯಾಕೋ?

ಚಂದು:— ನಿನ್ನ thanksಗೇನೋ ವೇವರು ಸಲೀಸಾಗಿ ರಸೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿಡ್ಬಹುದು. ನನ್ನ caseನಲ್ಲಿ, ಏಕಮಾವ ಪಾಣಿಗಿಂತ ಗ್ರಹಣದ proportionಎ ಜಾಸ್ತಿನಲ್ಲೋ.

ಭೀಮು :— ಯಾಕೋ, ಯಾರೋ ರಾಹು ಕೇತುಗಳು ?

ಚಂದ್ರು :— ನಮ್ಮ fatherಲು, ಇವ್ವ fatherಲು. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಗು ತಂದೆಗೆ ಸೆಟ್ಟಲ್ ಮಾಡಿದಾರಂತೆ. ನಾಳೆ ಸಾವಿರ ವರ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ ಅವು. ಇನ್ನವಳೆ fatherಲು, ಇವಳು ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಾ ಇರೋದಿಂದ.....

ಭೀಮು :— ಅದನ್ನ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಂಡ್ರು ನೀನು ?

ಚಂದ್ರು :— ಭೀಮು !

ಭೀಮು :— ಉಹು, ಪ್ರೀತಿಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೂ ಐದೇ column activitiesಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಅಂತ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿ. ಹೇಳು.... ಅಮೇಲೆ.....

ಚಂದ್ರು :— ಹುಡ್ಗಿಗೆ ಏನು ಒಡವೆ ಹಾಕ್ತೀರಿ, ಏನ್ ವಸ್ಟ್ ಓದಿಸ್ತೀರಿ ಅಂತೇಳುತ್ತಾ ಇದಾರೆ.

ಭೀಮು :— ಹುಂ.... ಇನ್ನೂ ಈ ಹಾಳು ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಒಡ್ಡೆ ವಸ್ಟ್ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುತ್ತಲ್ಲಾ !

ಚಂದ್ರು :— ಹೀಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎರಡು ಕಡೆ ಇಂದ್ರೂ, scylla and charybdisಲು, ಏನ್ಮಾಡೋದೋ, ಏನ್ solutionಓ ?

ಭೀಮು :— Determinationನಿ solutionಲು. Delicacy ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೆದರೋದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ದೋಣಿ ಎರಡು ಬಂಡೆಗೂ ಹೊಡೆದು ಮುಳಗೋಗೋದು ಖಂಡಿತ. ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಗು ಮದ್ದು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ father ನಿನ್ನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಜಾಕ್ಕಾರು, at the worst. ಹಾಕ್ಲಿ. ಆಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದ್ಯಾಸೂ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅನ್ನ ಬಹುದು. ಅನ್ನ. ಈ ತರಹ ತಂದೆ ಆಜ್ಞೆನ ಸರಿಪಾಲಿಸೋಕೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ, Casabianca, ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅವತಾರಗೈತ್ತಿ ಬರಲಿ. ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತು ಹತ್ತು

ಸಲಹಿದವು, ತೊಟ್ಟುಲಿಟ್ಟು ತೂಗಿದ್ದು, feeding bottleಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ಕುಡಿಸಿದ್ದು, ಅತ್ತಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು ಅಂದಿಟ್ಟು, ಈಗ “ನಾವು ತಂದೊಕ್ಕಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣಿನೇ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಗಂಡಿನೇ ಮದ್ದೇ ಆಗ್ಬೇಕಾ” ಅನ್ನೋ illogical animal lifeನ imitationನ ಇಲ್ಲೂ ತೋರಿದ್ರೆ, ಯಾಕೋ ಕೇಳಬೇಕು? ಹಿಂದಿನಾಲ್ಕುಲಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ವಂಶ, ಸಂಬಂಧ, ಮಕ್ಕಳ ಸುಖ ನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟು ತಂದೂ ಮಾಡಿದ್ದು ; ನಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿ ಇದ್ದೂ ಚಿಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪೋಬಹುದಿತ್ತು. ಈಗದೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಅಂತಸ್ತು, ಒಡನೆ, ವಸ್ತ್ರ ಅಂತ ಈ ಬಾಬಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ, ನಿಮ್ಮಾವ ನಮ್ಮನ್ನ ಆಟದ ಬೊಂಬೆಗು ಅಂತ ತಿಳೊಂಡು ತಮ್ಮ ಹಟ-ismನೇ ಸಾಧಿಸೋಕ್ಕೊ ರಬೆರೋವಾಗ, ಇವರೆ atom bombನ solution ಅಲ್ಲೆ ಬೇರೆ ಏನೋ ಇದೆ salvationಲು ?

ಚಂದ್ರು :— ಹೌದು. ಏನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೋಂತೀಯಾ ? ನಮ್ಮ father ಎಲ್ಲಾ settle ಉ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದಾರೆ ಕಾಣೋ. “ನಾಡಿದ್ದು ಲಗ್ನ ಇಡ್ಸಿದ್ದು ಇಡಿಸ್ಬಿಡಬಹುದು. ತಕ್ಷಣ ಹೊರಟು” ಅಂತಾಗ್ಗ ಬರಿದ್ದು.

ಭೀಮು :— ನೀನ್ನೋಗ್ಗೆ ನಿಂತಿಟ್ಟೆ ?

ಚಂದ್ರು :— ಇನ್ನೇನ್ಮಾಡ್ಬೇಕಾ ಅಂತೀಯೋ ?

ಭೀಮು :— ಏನಿಲ್ಲ. ನೀನ್ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸರಿ. ಹಾಗೆ ಹಾಕ್ಕೋ ಹೆಗಲ್ಮೇಲೆ ಕೊಡ್ಲಿನ— Hack one by one of these ಕಂಟಿಕಾಸ್ of happy marriages. ನೀನೇನು ಹೆದರಬೇಡ. I'll give you the wind.

ಚಂದ್ರು :— Thou art kind. ನೀನು ನಿಜವಾಗ್ಗೂ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು help ಮಾಡಿದ್ರೆ...

ಭೀಮು :— ಬಿಡೂ ಅನುಮಾನಾನಾ. ನಾನು ಮನಸ್ಸಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿ ಅಂದಿಟ್ಟಿ ಆಗ್ಲೋಯ್ತು. “ಫಲದೋಳ್ ಸುಯೋಧನಂ” ಅಂದ್ರೆ ಆ ಸುಯೋಧನನ್ನ ಸಿಗಿದ್ದಾಕೆದ ಭೀಮ ನಾನು. ನನ್ನ class-mate ಒಬ್ಬದ್ಲಾಂತ್ಲೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಪಠಾಣ್ತೋಳು ಅಂತ, ಅವಳ್ಳ—ಬೇರೆ ಕಾರಣ

ದಿಂದ ಅನ್ನು—ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ಅವು loveಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದು, heart-broke ಮಾಡ್ತಿ ಪ್ರಾಣಬಿಡಿಸ್ತಿತ್ತು. ನನಗಿಗಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿದ್ದೋಗ್ತಾ ಇದೆ. That shall give me strength ; That shall give her peace. No more hearts, no more breakages. When two people really love each other and want to marry, I shall have no ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮುದ್ದ ನೂಕ್ his nose and say ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ವರೋಪಚಾರ, ಒಡ್ಡೆ, ವಸ್ತ್ರ and all that sort of nonsense. The course of true love shall run smooth. Easy shall lie the heads that wear the ಭಾಷಿಂಗಾ ! ಇದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿ ಬಂದು, ಬ್ರಹ್ಮ ಗಂಟಾ ಕಿರೋದನ್ನ ಮರೆತು, ತಾವೇ ಭೂಲೋಕದ ಬ್ರಹ್ಮಂದಿರು ಅಂತ ತಿಳಿಯೊಡಿದಾರಲ್ಲ, ಈ ಮುದುಕರು, They should be taught a lesson. I shall see that they are taught a lesson. ನಡಿ, ಹೋಗೋಣ. ನಿನ್ನ ಈ Penelopeಗೆ suitors ಸಾವಿರ ಜನ. Unless we hurry up, ಯಾವೋನಾದ್ರೂ ಕಾಸಿನ ಸರ ಕೈಲಿಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದು ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಕರೊಂಡ್ಕೊ ರಟ್ಟೊದಾನು. ಹೋಗಿ, ಜೋಯಿಸ್ತೊಬ್ಬಿದಾರೆ, ನಮ್ಮವು , ಅವರತ್ತ, open ಮಾಡೋಣ, subjectನ.

ಮಣಿ:—(ಪ್ರಸೇಷಿ) ಸಾಪಾಡ್ readyಯಾ ಇರುಕು ಸಾರ್ !

ಭೀಮು:— Oh, dash your ಸಾಪಾಡಾ, ಜೋಯಿಸ್ತು ಮನೇಲೇ ಹಾಕಿಸ್ತೀನಿ, ಬಾ, ಚಂದ್ರು.

ಚಂದ್ರು:— ಇಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡ್ಕೊ ರಟ್ಟೊಗೋಣ್ವೋ, ಹ್ಯಾಗೂ readyಯಾಗಿದೆ.

ಭೀಮು:— AAAright. ನನ್ನೂ ಈ hot talkನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಚುರು ಚುರೂಂತಾ ಇದೆ. ಮುಗ್ಗೇಬಿಡೋಣ. ಡೇ, ಮಣಿ, ಶೀಘ್ರಂ, ಶೀಘ್ರಂ!

ದೃಶ್ಯ ೪

[ರಸ್ತೆ: ಭೀಮು, ಚಂದ್ರ, ಪುಟ್ಟಪ್ಪಾಚೇಯಸರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು]

ಭೀಮು :— ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಆ ಎರಡ್ನೇ ಹುಡ್ಗಿ.....
ಅಷ್ಟೂ....ಊ ...

ಪು.ಜೋ:—ಹೂನೋ. ನಿನ್ನೆಂದ್ತಿ ಸವರನ್ನು, ಅವಳು ಅಪರಂಜಿ!
ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೆನ್ನೇಳಿದ್ದೂ.....

ಭೀಮು:— ಹೋಗಲಿ, ಅದಾಗ್ಗಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನ ಮದ್ದೆ
settle ಆಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಅವಳದ್ದೇಗೂ ಜಾಗ್ರತೆ ಏರ್ಪಾಟುತ್ತಾಡ್ತಾರೇ ?

ಪು.ಜೋ:— ಆಹಾ. ಮಾಡ್ಲೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರನ್ನೇನು ಒಬ್ಬ ಬರ್ರಾನೆ
ಅಂತ ಹೇಳ್ವಲ್ವೇ ನಾನು ?

ಭೀಮು:— ಹು. ಹು.

ಪು.ಜೋ:— ಅವನಿಗೇ ಕೊಡ್ಬೇಕಂತಿದ್ದಿದ್ದೂ, ಅವನು ನೇಡ್ಬೇಕಾ
ಗಿದ್ದಿದ್ದೂ, ಸರೋಜನ್ನೇ.

ಭೀಮು:— ಹೂ. ಹುಡ್ಗಿನೋಡಿ ಬೆದರಿಡ್ತಾನೆ ಅಂತೀವು
ಹೆದರಿಟ್ಟಿದ್ರೆ ?

ಪು.ಜೋ:—ಹೂ...ಹಹಹಹ...ಈಗ ಸರೋಜನ್ನ ನೀನೊಪ್ಪೊಂಡ್ಬೇಲೆ,
ಶಾಂತೂನೇ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಡ್ಬಿಡಬಹುದಲ್ಲಾ ! ಈ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್
ಮನಸ್ಸಂತೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜವಾಹರಿ ಕೊಡೋಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದಾರೆ.
ಇನ್ನೇನು ? ಅವನು ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಟ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಮುಗಿದೇಹೋಯ್ತು.
ಒಪ್ಪೇಬಪ್ತಾನೆ ಈ ಹುಡ್ಗಿನ ! ಒಂದ್ನಿಮಿಷಾನೋ, ಒಂದೇ ನಿಮಿಷಲ್ಲಿ
ಷಟ್ ಆಗಿದ್ದೀಗತ್ತೆ !

ಭೀಮು:— ಚಂದ್ರಾ, ನೋಡಿದ್ಯಾ ಸಂದರ್ಭ ಹ್ಯಾಗಿದೆ ?
ನನಗ್ಯಾಕೋ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಅವರೇ ಜವಾಹರಿ ಕೊಡೋಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ

ದ್ದಾರೆ ಅನ್ನೋದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿನ suit ಕೊಟ್ಟ್ರೂ, ಮೂರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿನ ಬೆಲ್ಟ್ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ವರಪೂಜೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಡಿದ ವರಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಕೇಳಿದೇನೆ. ವಧೂಗೇ ಕೇಳಿದ ಜವಾಹರಿ ಕೊಡೋಕೆ ತಯಾರಾಗಿರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣೊಂದೇ ಅಲ್ವೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ್ನ್ ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳೋ pointಗ್ಳು ಇರ್ಬೇಕು ಗಂಡಿನ್ನಡೆ ಅನ್ನತ್ತೆ. ಅವನು ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಟ್ಟ ಅಂದ್ರೆ ನಾವು ಹೆಣ್ಣಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಟ್ಟೆಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ವೆ ಅವಳೂ ಕೇಳ್ಬೇಕೋ ಬೇಡೋ? ಅವಳೊಪ್ಪೇಡ್ಬೇ ?

ಪು.ಜೋ:- ಅಲ್ವೋ, ಆನ್ನೇನೋ ಒಪ್ಪೋದೂ? ಅವಳೇನೋ ಕೇಳೋದೂ? ಹುಡುಗನ್ನಿಚಾರ ನಾವ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ತಿಳ್ಕೋಬಹುದೇ ಹೊತ್ತು, ಹುಡುಗಿಯೋರ್ಗೆ “ ಹು-ಉಹು ” ಅನ್ನೋ ಹಕ್ಕು ಕೊಡೋಕಾಗತ್ತೇನೋ ?

ಭೀಮು:- ಆಗೋಲ್ಲ. “ಲೇ ಯ್, ನೀನಿವನ ಹೆಂಡ್ತಿ” ಅಂತಂದ್ರೆ “ ಹೂ, ಇನ್ನೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ ” ಅಂತ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸ್ಬೇಡ್ಬೇ ಅವಳು! Right. ಹೋಗ್ಲಿ ನಮ್ಮ informationಗೇ ಇರ್ಲಿ. ಆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಸರ್ವಸ್ವ ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದೋ ?

ಪು.ಜೋ:- ಆನ್ನೇನ್ ಹೆಂಗಸ್ ಕೆಟ್ಟೋದ್ದೇನೋ ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋಕೇ ? ಗಂಡ್ನಿಗೆ ಅಂದ ಚೆಂದ ಅಂತುಂಟೇನೋ ? ಇಥಾನೇ ಸುಮಾರಾಗಿ.

ಭೀಮು:- ಇಥಾನಲ್ಲ! ಏನೋ, ಚಂದ್ರು, ಇಥಾನೆ! ಸಂತೋಷ. And.....ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಚಂದ್ರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಸೂ ಮನ್ಮಥನ ಹಾಗ್ಗೆ ಇರೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಹುಡುಗಿ, ಹೆಂಗಸು, ತಾನು ಎಷ್ಟೇ ರೂಪವತಿಯಾಗಿರ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ವಿದ್ಯಾವತಿಯಾಗಿರ್ಲಿ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಹೀಗಿರ್ಬೇಕು ಅಂತ ಬಯಸೋ ಅಧಿಕಾರ, ಹಕ್ಕು, ಪಡೆಲಾರಳು. ಅವಳ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಕರ್ಮ, ಅನುಭವಿಸ್ಬೇಕು. ಅಲ್ವೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ? “ತಲಿನೀ ಚೇಸಿನ ಪೂಜಾಫಲಮೂ....”

ಪು.ಜೋ:- ಮತ್ತೆ, ಅಷ್ಟಲ್ಲೆ.....

ಭೀಮು:- ನಾಕು ಹುವ್ವಾಕಿದ್ರೆ ನರಿ ಮುಖದೋನು, ಅರು ಹುವ್ವಾಕಿದ್ರೆ ಅಡು ಮುಖದೋನು, ಎಂಟ್ರಾಕಿದ್ರೆ ಒಂಟೇ ಮುಖ, ಹತ್ತಾಕಿದ್ರೆ ಹಯವದನ, ಹದಿನಾರಾದ್ರೆ ಹನುಮಂತ್ರಾಯ, ಹೀಗೇ improvementಲು. ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಂದ್ರಿಗೂ ಹೆಂಡ್ತಿಯೋರು ಸಿಗ್ಬೇಕಲ್ಲ! ಆ ಮೈಸೂರೋನ್ನೂ ಮಡದಿ ಬೇಕಲ್ಲ! ರೂಪ ಅಂತೂ ಸ್ವರೂಪವಾಯ್ತು! ವಿದ್ಯೆ? ಎನ್ pass ಮಾಡಿರಬಹುದೋ!

ಪು.ಜೋ:- (I.C.S. pass ಮಾಡಿದಾನೆ ಎನ್ನುವ ತೆರದಲ್ಲಿ)ಹನ್ನೆರಡ್ರಾಸಾಯಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ!

ಭೀಮು:- ತ್ಸುತ್ಸು ತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸು....ಹನ್ನೆರಡ್ರಾಸಾಯಿ ಪರೀಕ್ಷೆ! ಅಬ್ಬಬ್ಬಬ್ಬ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಹುಡುಗ! ಆದ್ರೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಆ ಹುಡುಗೀ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆನ pass ಮಾಡಿ ಆಗಲೇ.....

ಪು.ಜೋ:- ಅವ್ವೂ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋಲ್ಲ. ಇವನಿಗೇನ್ ಬಿ. ಎ. ಗಿ. ಎ ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡೋಕಾಗ್ತಾ ಇರಲ್ಲ ಅಂತಿಕ್ಕೊಂಡ್ರೇನು?

ಭೀಮು:- ಉಹುಹು. ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಮೇಷ್ಟ್ರು ಬಹುಶಃ ಬೇಡ ಅಂದಿರಬಹುದು?

ಪು.ಜೋ:- ಹಾಗಲ್ಲೋ. ಯಾಕೋ ಇನ್ನಿಗೆ ಓದು, ಮಣ್ಣು ಹುಯ್ಯೊಳ್ಳೋಕೇ? ಇವರನ್ನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬೇ ಮಗ. ಮನೆಯೋ ಕುಬೇರನ ಭಂಡಾರ.

ಭೀಮು:- ಸರಿ ಮತ್ತೆ. ಒಪ್ಪೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನೀವ್ತೇಳಿದ್ದು. ಮೈಯಿ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಾ ದನ್ನೂ ದಣಿಸಿ ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪ್ಯಾಸ್ ಗಳಾಡಿದ್ರೂ ಮೂವತ್ತ್ರಾಸಾಯನ್ನೂ ಸಂಸಾಡ್ನೆ ಮಾಡೋದಿಕ್ಕೇ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ತೆ ಇರೋ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿ ಚಂಚೆ ಬಾಯಿಲ್ಲಿಟ್ಟೊಂಡ್ರು ಟೈ ಅಪ್ಪನಾಸ್ತಿ ಬಲದ್ದೇಲೆ ಅಂಬೆಗಾಲ್ತಾಕ್ತಿರೋ ಈ ಅಳಿಯನಿಗೆ: E.C.P.S. ಯಾಕೆ?

ಅವನು E.P.S.ಉ ಜೋಯಿಸ್ರೇ E.P.S.ಉ !

ಪು.ಜೋ:— ಅದೇನೋ ಅದು ?

ಭೀಮು:— ಹಾಗಂದ್ರೆ, ಕಾಲೇಜು ಗಿಲೇಜು ಎಲ್ಲಾ ದಂಡ, Public serviceಗೆ eligibleಉ, ಅಂದ್ರೆ ಮನೆ, ಮಡದಿ, ಮಕ್ಕಳು ಅಂತ ಹಾಯಾಗಿ ಇರಬಹುದು ಅಂತ.

ಪು.ಜೋ:— ಹೂ....ನೋಡಿದ್ಯಾ....ಅದೇ....ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದೋ ಇಲ್ವೋ, ನೀನೇ ಹೇಳು.

ಭೀಮು:— ನಾನೇನೇಳೋದು ? ಚಂಚ ಚಂಚವಾದ್ರೇನು, ಬೆಳ್ಳೆದು ಅಂದ್ರೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬೇ ತುಂಬುತ್ತೆ. ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂತೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ತಗಲಿ ಗಂಡ ಯಾರು, ಎತ್ತ, ಹೇಗೆ ಅಂತ ತಿಳ್ಯೊಂಡ್ಲಾಯ್ತು ; ಏನ್, ಚಂದ್ರೂ ; ಫರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಲ್ವೇ ? ನಡೀರಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ....ಈಗ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನೆಂಡ್ತಿ....ಅಂದ್ಲಾಗೇ ಒಂದ್ವಿಷಯ. (ಜೇಬು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಈ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ,—ಹುಡುಗು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನೀವು ಗುಟ್ಟುಗಾಡೋ ಮಾತುಗಳ್ಳ ನಾವು ಬಹಿರಂಗವಾಗಾಡ್ಬಿಡ್ತೇವೆ ಅಷ್ಟೆ; ಹೃದಯ ನಿಮ್ಮದು ನಮ್ಮದು ಒಂದೇ-ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿವಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಿ. ನಾನು ನಂಬಿಯೂ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೂ ಅವಳು ನಾನು ಒಂದ್ವರಿ ನೋಡ್ಬಿಡೋದು ಅಗತ್ಯ ಅಂತ ನನಗೋರತ್ತೆ.

ಪು.ಜೋ:— ಅಲ್ವೋ, ಇದೇನೋ ಈಗ್ಗಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ತಿ ? ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೊಗೊಳ್ಳಾರೆ. “ಅವಳು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ” ಅಂತ ನಾನಂದ್ರೆ, ಅವಳು ಮನೆ ಹಿಂಬಾಗಿಲಿಂದಾಲೇ ಪರಾರಿ ಆಗ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ, ಖಂಡಿತ. ನಾನೇನಾಡ್ಬೋ ?

ಭೀಮು:— ನೀವದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಆ ನಾಗರಹಾವು ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಇದ್ರೆ, ಪುಂಗಿ ಉದಿ ಅದನ್ನ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡ್ಬೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ, ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೆವೀಲಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳ್ಳ ಕೊಡ್ತಾ ಇರ್ತೇನೆ. ಆದ್ರಂತೆ ನೀವು ನಡ್ಕೊಂಡ್ಬಿಡಿ. ಅಷ್ಟು

ಸಾಕು. ಅಲ್ಲೆ ನನ್ನ ನಡವಳಿಕೆನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೇ ಹೀಗೇ ಹೋದ್ರೂ ಗಾಬ್ರಿ ಬೀಳ್ತೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ನೀವೂ ಬರ್ಬೇಕು.

ಪು.ಜೋ:— ಉ....ಅದ್ದೇಕಾದ್ರೆ....ಆಗಲಿ....

ಭೀಮು:— ನಡೀರಿ, ಹಾಗಾದ್ರೆ.... thanks.

ಪು.ಜೋ:— (ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೋಗಿ) ಅಲ್ಲೋ, ಭೀಮು, ಹೀಗೇ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀಯಾ ? ಬಟ್ಟೆ ಗಿಟ್ಟೆ ಬದ್ಲಾಯ್ಸಿ, ಹೆಂಡ್ತೀನ್ನೋಡೋಕ್ಲೋ ಗೋನೋ..... ಶೃಂಗಾರ ಗಿಂಗಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೋ.....

ಭೀಮು:— ಹಹಹಹ.... ಯಾಕೆ ಜೋಯಿಸ್ರೇ ? ಈಗ್ತಾನೆ ಹೇಳಿದ್ದಿ “ಗಂಡಸ್ಸೆ ಅಂದ ಚಿಂದ ಅಂತ ಉಂಟೇನೋ” ಅಂತ ? ನನಗ್ಯಾಕೆ ಶೃಂಗಾರ ? ಅವಳು ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ರೆ ಸಾಕು....ನೋಡೋಣ....

ಪು.ಜೋ:— ಅಬ್ಬಾ ಅಬ್ಬಾ ಅಬ್ಬಾ, ಏನ್ ಹುಡುಗೋ, ಗುರುವಿಗೆ ತಿರುಮಂತ್ರ ಹಾಕೋ ಶಿಷ್ಯಂದ್ರ.... ನನ್ಮಾತು ನನಗೇ ತಿರಿಗಿಸ್ತೀಯಲ್ಲ ! ಹುಂ....ನಡಿ....ಅಂದ್ವಾಗೇ.... ನೋಡು, ನೀವು....ಹೀಗೇ ಹೋಗಿ, ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ.... ಎರಡೇದೇ ಅವರ ಬಂಗಲಿ. ನಾನು, ಹೀಗೆ ಅಡ್ಡ ದಾರೀಲಿ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನೆ. ನೀವು ಗೇಟು ಸೇರೋದ್ರೊಳ್ಳಿ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನೆ.

ಭೀಮು:— ಯಾಕೆ ?

ಪು.ಜೋ:— ಹೋಗೋದ್ದೋಗ್ತಾ ಮೂರು ಜನ ಹೋಗ್ಬಾರ್ದು ಅಂತ.... ಅಲ್ಲೆ, ಅಗೋ ಅದೇ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಗವತರ ಮನೆ, ಸಂಗೀತಗಾರರು.

ಭೀಮು:— ಯಾಕೆ, ನಮ್ಮದ್ದೇಲಿ ಅವರ ಕಛೇರಿಗೆ ಏರ್ಪಾಟ್ಯಾ ಡ್ರೇಕೂ ಅಂತ್ರೇನು ?

ಪು.ಜೋ:— ಉಹುಹುಹು.... ನಮ್ಮ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರಂದಿದ್ರು, “ಚಿಕ್ಕವಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಠ ಹೇಳ್ವದ್ರೆ ವಾಸಿ” ಅಂತ, ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳ್ವಲ್ಲಿದ್ದೆ....ಬಲ್ಲೆಲ್ಲ....ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನೆ.... ಒಂದೇ ನಿಮಿಷ.

ಭೀಮು :— ತಡೀರಿ, ತಡೀರಿ, ಯಾರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ? ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಸಹೋದರೀಗೇ ?

ಪು.ಜೋ :— ಹೂಹೂ, ಶಾಂತೂಗೇ....ಅವಳೆ ಸರು ಶಾಂತೂ ಅಂತ.

ಭೀಮು :— ಅವರೇ ? ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನೀವು ಅಡ್ಡದಾರೀಲಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬನ್ನಿ....ಅವರು ಬರ್ರೆ ಇದ್ದೆ ಶನಿ ಕಳೀತು....ಜ್ಞಾಪಿಸ್ವೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ....

ಪು.ಜೋ :— ಯಾಕೋ, ಯಾಕೋ ?

ಭೀಮು :— ನಾನಿದೇನೆ, ಬನ್ನಿ, ನೀವಾಯೋಚ್ಚೆ ಬಿಡಿ.

ಪು.ಜೋ :— ನೀನೇ ಹೇಳ್ಕೊಡ್ತೀಯಾ ? ಅಂದ್ವಾಗೇ ನೀನೂ ಕಲಿತೊತ್ತಾ ಇದ್ದೈಲ್ಲೋ !

ಭೀಮು :— ಕಲಿತೊತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಹೇಳ್ಕೊಡ್ಲೂಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ನಾದ್ವೀಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳ್ಕೊಡ್ತಾ ಕೂತೊಳ್ಳೋಕೆ ಪುರಸೊತ್ತೆಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ನನ್ನೆ ? ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿಬೃಂದಿರೋ ನನ್ನೀ ಸರಸ್ವತೀ ವೀಣಾವಾದನ ನಾನ್ವೇಳ್ತಾ ಕೂತಿರಬ್ಬೇಡ್ವೇ ? (ಚಂದ್ರಾ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ) ಇಗೋ ಇವ ನಿದಾನೋಡಿ.

ಪು.ಜೋ :— ಇವ್ವು ?

ಚಂದ್ರಾ :— ಭೀಮು ?

ಭೀಮು :— ಹೂನೋ....ಹೂ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಎಂಥಾ ಸಂಗೀತಗಾರ ಅಂತೀರಿ ?

ಚಂದ್ರಾ :— ಲೋ, ಭೀಮೂ !

ಭೀಮು :— Shut up ! (ಪು.ಜೋಗೆ) ಶುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆ ಸ್ವಭಾವ ಇವಂದು. Radioಲಿ ಹಾಡಿದಾನೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. ಆ ಭಾಗವತರೆಷ್ಟು ಕೇಳ್ತಾರ್ರೀ ತಿಂಗಳಿಗೆ ?

ಫು.ಜೋ:- ಅವರು, ತಿಂಗಳಿಗೆ ೨೦ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಒಪ್ಪೋದೇ ಇಲ್ಲ.

ಭೀಮು:-- ಲೆಖ್ಪು ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಬರೋದು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ದಿನ, ಮಲೇರಿಯ ಹಾಗೇ....ಲೋ! ಚಂದ್ರ, ನೀನು ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕ್ಕಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪೋತೀಯೆ ಅಲ್ವೇನೋ? (ಚಂದ್ರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ) ನೋಡಿದ್ರಾ “ಹು” ಅಂತಾನೆ. ಅಗ್ಗದ ಶಿಟ್ಟಿ, ಮುಗ್ಗಿದ ಜೋಳ, cheap rateಲು, nasty musicಲು ಅಂತಿಕ್ಕೋಬೇಡಿ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ತವಾಗಿ ಪೊಗದಸ್ತಾಗಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಪಲ್ಲವೀನೂ ಹಾಡಬಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಮಗೆ ಸಾನಾನಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂಥಾ ಸಂಗೀತ ಬೇಕೇ ಬೇಕಾಗೋಲ್ಲ. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದು ಮನೇಗ್ಬಂದು, “ಶಾಂತೂ”, (ಚಂದ್ರಗೆ) ಶಾಂ....ತು ಅಲ್ವೇ ಅವಳೆ ಸರು?.... ಹಹಹಹ.... “ಒಂದು ಹಾಡು, please” ಅಂದ್ರೆ ಚಾಲಾಮೇಲಾನೋ ಕೋನೀಯಾಡೀ ನೋ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿ, ಮಾರ್ಚೆ ದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೊರಡೋ ಹೊತ್ತೇ ಆ ಹಾಡುಗಳು ಮುಗಿಯೋದು! ನಮಗ್ಬೇಕಾದ್ದೀಗ short and sweet. ಒಂದು ಭಂಡಿ ಸಜ್ಜೆ ಗೇಗಿಂತ ಎರಡು ಉಂಡೆ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಪ್ರಸಾದ ಕೈಲ್ದಾ ಕೈಟಿ, ತೃಪ್ತೋಸ್ತಿ! ಇವನಿಗದೂ ಬರತ್ತೆ, ಇದೂ ಬರತ್ತೆ. ಕನಕದಾಸರ ಪದಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕನ್ನನ್ ಬಾಲ ಟ್ಯೂನ್‌ವರಗ್ಗ ಸರಿ. ಸಿಗಿದ್ದಾ ಕೈಡ್ತಾನೆ. ಅಲ್ದೆ ಇನ್ನೊಂದು. ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ ಒಂದು ಸುಂದರ ಮೂರ್ತೀನ ನೋಡ್, ಮನಸ್ಸಿಗೊಪ್ಪು ಅನ್ನಿ; ಸ್ಫೂರ್ತಿ ತಾನಾಗ್ತಾನೇ ಹೊರಟೇ ಬಿಡತ್ತೆ; ಸ್ವತಃ ಕೀರ್ತನೆಗಳ್ಲೆ compose ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂದ್ರೇ!

ಚಂದ್ರ:- ಭೀಮು....ನೀನು....

ಭೀಮು:- ತಡಿಯೋ. Qualifications ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ಬೇಡ್ವೇನೋ? ಇನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ರು, recommendationಲು, ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಅಂತಂತಾರಲ್ಲ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಕೆಲಸ ಕೊಡೋ ಕಮಿಟಿ ಕೆಲಸಾ ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು farceಲು ಅಂತ ತೊರ್ರೋ ಶಿಫಾರಸ್ಸು, ಅದೂ ತೊಗೊಳ್ಳಿ. ನಂದು.... ನಿಮ್ಮ ರಾವ್‌ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮರಾಯರ ಮೊದಲನೆ ಮಗಳ ಗಂಡನಾದ ನಂದು! ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ consequences ಗೊತ್ತೇ

ಇದೆ. ನಡೀರಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಆ ಭಾಗವತರಿಗೇನ್ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿಲ್ಲಲ್ಲ ?

ಫು.ಜೋ:— ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಹೇಳಿದ್ದೇ.... ಬರಿಲ್ಲ ಅವು....

ಭೀಮು:— ಕೆಟ್ಟು, ಅವು..... ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯ್ತು ಬದುಕಿದ್ದು ನಾವು.... ಚಂದ್ರ, ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ....

ಫು.ಜೋ:— ಏನು ?

ಭೀಮು:— ಏನಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಇವನ್ನೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅನುರಾಗ..... ಇವನಿಗೊಂದು ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡ್ತಿದನೆಲ್ಲಾ ಅಂತ.... ಸಂತೋಷ....

ಫು.ಜೋ:— ಭಗವಂತನ ಇಫೈ!.... ಭಗವಂತನ ಇಫೈ!.... ಹೀಗೇ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾರಿಗ್ಗೇಳೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈಗ ಆ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಗವತರ ಕೈಗೊರಟ್ಟೋಗ್ತಾ ಇತ್ತು, ಇವತ್ತು.... ಇವನ ಕೈಗೆ ಬೀಳೋ ಹಾಗಾಯ್ತು.

ಭೀಮು:— ಅಷ್ಟೇನೇ? ಅಯ್ಯೋ ತಾವ್ವೇಳಿದ ಭಗವಂತ, ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ BIG ಭಗವಂತ!! ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರ ಯಾರಿಗೊತ್ತು? ಇನ್ನೂ ಏನೇನಾಗತ್ತೋ!

ಸೀನ:— (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಒಹೋಹೋ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಾನ್ನಿಮ್ಮನೇಗೇ ಹೊರಬಿದ್ದೆ.

ಫು.ಜೋ:— ಯಾಕೋ..... (ಭೀಮುಗೆ) ಇವ್ನು ನಮ್ಮ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರ ಮನೆಯವ.... (ಸೀನಗೆ) ಬುಲಾವೇನೋ? ಆ?

ಸೀನ:— ಉ..... ಅದ್ಯಾರೋ “ಮೈಸೂರಿಂದ ಬರ್ತಾರೆ; ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳಿಸ್ತೀನಿ” ಅಂದಿದ್ರಂತೆ. ಬಂದ್ರೋ ಇಲ್ವೋ, ಅವರು clubಗೋಗ ಬಹುದೋ, ಕೇಳೊಂಡ್ವಾ ಅಂದ್ರು....

ಫು.ಜೋ:— ಅಯ್ಯೋ, club ಉ ಬೇಡ ಒಂದೂ ಬೇಡ ಅನ್ನೋ.... ನಾವೂ ಅಲ್ಲೇಗೇ ಹೊರಟಿದ್ದು.....

ಭೀಮು:— ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಇವನು ಬಂದಿದ್ದು ಶುಭ ಶಕುನ! ಮೂರು ಜನ ಅಲ್ಲ, ಈಗ ನಾಕಾದ್ವು, ನಡೀರಿ.....ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ಡದಾರೀಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿ, ಹೀಗೆ ರಾಜ ಬೀದೀಲೇ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಟ್ದೋಗೋಣ.

ಪು.ಜೋ:— ನಡಿ. ನಡಿ. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವೇ ಪುಣ್ಯ ಇವತ್ತು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಅದೃಷ್ಟ ಇವತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ 'ವರ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲೇ' ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಹೊರೈ, ನೀನ್ ಸಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿ ಈಗ....

ಭೀಮು:— ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸೋಣ ಅಂತ ಹೊರಟಿದ್ದಿ, (ಚಂದ್ರನ ತೋರುತ್ತಾ) ಇವನ್ನಿಕ್ಕಿಟ್ಟ.

ಪು.ಜೋ:— ಹೂ. ಮೂರು ಜನ ಅಂತ ವದ್ಯಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು.....

ಭೀಮು }
ಪು.ಜೋ } — (ಸೀನೀನ ತೋರುತ್ತಾ) ಇವನ್ನೆಂದಿಟ್ಟ !

ಭೀಮು :— “ ಕನುಕೊಂಟಿನೀ”, ಅಗ್ಲೇ ಕಿವೀಲಿ ಕೇಳಿಸ್ತಾ ಇದೆ ! ಜೋಯಿಸ್ರೇ!

ನಾಲ್ವರೂ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು

— ತೆರೆ —

ದೃಶ್ಯ ೫

[ರಾಮರಾಯರ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆ. ಸೀತಮ್ಮ ಸರ್ವಾಲಂಕೃತಳಾಗಿ, ಸರಗು—ನೆರಿಗೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲು ಸೇರಿ]

ಸೀತ:--- ತಿಮ್ಮಾ !

ತಿಮ್ಮ:--- (ಹೊರಗಿಂದ) ಆಮ್ಮಾ ? (ಹಿಂಜಾಗಿಲ್ಲ ರಾ.ರಾ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು)

ಸೀತ:--- ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಮ ಬಂದ್ರೇನೋ ?

ತಿಮ್ಮ:--- (ಹೊರಗಿಂದ) ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಅದೇ ನೋಡ್ತಾ ಈನ್ನಿ.

ಸೀತ:--- ಬರೋತ್ತೂ ಹೇಳೋ.

ತಿಮ್ಮ:--- (ಹೊರಗಿಂದ) ಊರಮ್ಮ.

(ಸೀತಮ್ಮ ಮೊದಲನೆ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಪತಿಯು ಕುಳಿತ ಸೋಫಾದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು, ರೇಡಿಯೋ ತಿರಿಗಿಸಿ, ಪಕ್ಕದ ಸಣ್ಣ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ Illustrated weekly ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುಟ ತಿರಿವಿಹಾಕುತ್ತಾ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಂಗೀತ ಕೇಳು ವಳು. ರಾ.ರಾ. ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು coat-rack ಸಮೀಪಿಸಿ ರುಮಾಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬೆತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಕೈತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದು. ಈ ಶಬ್ದ ಸೀತಮ್ಮನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸೆಳೆಯುವುದು.)

ಸೀತ:--- (ಒಂದು ಚಿತ್ರ ತೋರುತ್ತಾ) ಅಲ್ಲಾಂಸದ್ರೇ, ನೋಡಿದ್ರಾ ಇದನ್ನ ಅನ್ಯಾಯ ಅನ್ಯಾಯ! ತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸು!

ರಾ.ರಾ:--- (ಪತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ) ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ, ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ. ಅದೇ ನಾನೂ ಹೇಳ್ವೇಕೊಂತಿದ್ದೆ.

ಸೀತ:--- (ಎದ್ದು ಪತಿಯ ಪಕ್ಕ ಸೇರಿ) ಅಷ್ಟ relief ಕೊಡೋಕೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲೇ?..... ಪೋಲೀಸೂ ಮಿಲಿಟರೀ ಇಷ್ಟೂ ಇಟ್ಟೊಂಡಿಷ್ಟೇನೇ? ಹೀಗೆ ಜನಗಳನ್ನ ಸಾಯೋಕ್ಕಿಟ್ಟಿ.....ಯಾಕ್ಕು ಗೋದೂ ?

ರಾ.ರಾ:--- ಸಾಯಂಕಾಲ ಸತ್ತೋರ ಬೊಂಬೆಗಳ್ಳ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಕೂ ತ್ಯೊಂಡ್ಕಿಟ್ಟೋ ಇಲ್ವೋ? (weekly ಕಸಿದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಡಿದು) ಇದೊಂದ್ ಹಾಳ್ ದರಿವ್ರ, ಮೂರ್ದೊತ್ತೂ ಹೊಡ್ಕೊತಾ ಇರತ್ತೆ (ರೇಡಿಯೋ ನಲ್ಲಿ) ಸತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಸಾಯಿದಾರೆ. ನಾವೇನ್ಮಾಡೋಕಾಗತ್ತೇ? ಹೋಗ್ನಿಲ್ಲಸ ಬಲ್ವೇ?..... ಅಂದ್ರೆ ನನಗೆ ಈ social and political welfareನಲ್ಲಿ interest ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಇದೆ. ನಿನಗಿಂತ ಜಾಸ್ತೀನೇ ಇದೆ....

....ಆದ್ರೆ ಮನೇ welfareನ ನೋಡ್ಕೊಂಡಲ್ಲೇ ನೆರಮನೆ welfareಗಳ್ಳ ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ತು? ಮನೇಲಿ ಕುದುರೆಗಳ್ಳ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾಗೆ ಬೆಳೆಸಿಬ್ಬೊಂಡು ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳ್ಳ, ಅವಿಗೆ ಮದ್ವೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೋದ್ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮಂಗಳ ಗೌರಿ ಹಾಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಸೋಫಾಲೂಡ್ಕೊಂಡು, ರೇಡಿಯೋ ತಿರಿಗಿಸ್ಕೊಂಡು, ಸತ್ತೋರ ಬೊಂಬೆಗೆ “ತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸುತ್ಸು” ಅಂತ ಕನಿಕರ ತೋರಿಸ್ತಾ, ಇರೋರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಾನ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕಾಲ ಕಳೆತಿದ್ದೀ ಯಲ್ಲಾ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅನ್ಯಾಯ, ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ!

ಸೀತ:— ಮುಗಿತೋ ಮುಗಿತೋ.....

ರಾ.ರಾ:— ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ನೀನ್ವಾಿಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆದೂ ನಿನ್ನ ಕೇಳೋರಿಲ್ಲೇ! ಅದ್ರೆ ನಾನ್ ತಲೆ ಎತ್ತೊಂಡೋಡಾಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಸಕ್ಕದ್ದನ್ನೊರೆಲ್ಲಾ ಏನಂದ್ಕೊತಿದಾರಂತೆ ಗೊತ್ತೇನು? ಆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸೆಕ್ರೆಟ್ರೀಗೆ,—ಅವಳು ಮಾಡೋ ಭಾಷಣಗಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಬರೊಡ್ತಾನಲ್ಲ, ಅವಳ ಗಂಡ,—ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ clubನಲ್ಲೇಳಿದ್ರಾ.....

ಸೀತ:—ಸಾಕೂ.... (ಸರಗು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಜ್ಜಿ ನೀರೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಸ್ವಾ ಕ್ಹು.... ನ್ಹಂಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ....ಮಾತು ತಿರಿಗ್ನೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗ್ಬರತ್ತೆ,

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ನಂಗೆ ಮಾತು ತಿರಿಗ್ನೋಕೆ ಬರೋಕಿಂತ ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಿಸೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗ್ಬರತ್ತಲ್ಲೇ! ಅಳ್ಳೇಡ, ನಿಲ್ಸು, ಆಮೇಲೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ- “ಇದ್ಯಾರೇ ಸೀತಮ್ಮೋರೇ, ನಿಮ್ಮು ಇವತ್ತು ಎಂದಿನ್ವಾಿಗೆ ಕಳಕಳಿಸ್ತಾ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಕೇಳ್ವಾರು!

ಸೀತ:— ಆಯ್ಯೋ, ನೀವ್ಹೋಗ್ಬಾರ್ದೇ ನಿಮ್ಮ ಹಾಳು clubಗೇ? (ತಾನು ಒಳ ಹಾಗಿಲು ಕಡೆಗೊರಡಲು)

ರಾ.ರಾ:— (ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ) ಸೀತಾ, ಸೀತಾ, No...No...No... ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ್ವ ಕೋಪಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟಿ ಹ್ಯಾಗೇ?

ಸೀತ:--- ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿರಿ, ನನ್ಮಾತಾಡಿಸ್ಬೇಡಿ.

ರಾ.ರಾ:— ಅದ್ದಾಕ್ಕೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? cosmic raysಗಿಂತ powerful ಆಗಿರೋ ನಿನ್ನ cosmetic faceನ resistಮಾಡೋಕೆ.....

ಸೀತ:--- ಬೇಡಾ, ಬೇಡಾ.... ohhh!... (ಒಳ ಬಾಗಿಲ ಹೊಸಿಲು ದಾಟುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾ.ರಾ. ಹೋಗಿ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ)

ರಾ.ರಾ:— ಇಲ್ವೇ, ಇಲ್ವೇ. ಬಾರೇ.... (ಸೀನಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪ್ರಣಯ ಕಲಹದ ಸಂದರ್ಭ ಕಂಡು, ಬಾಗಿಲು ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು)

ಸೀನಿ:— ಆ....ಊ....ಅಹೆಮ್ !

ರಾ.ರಾ:— ಓ !....ಸೀನಿ !... ಏನೋ ?

ಸೀನಿ:— ಅವೈಲ್ಲಾ ಬಂದು ಸ್ವಾಮೀ. (ಹೊರಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವನು)

ರಾ.ರಾ:--- ಸೀತಾ !

ಸೀತ:— ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗ್ಬಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದಿನ್ನ....ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ !

ರಾ.ರಾ:— ಆ ? ನನ್ನೆ ಸರ್ಮಾತ್ರ ನೀನ್ನಾಗಬಹುದೋ.....

ಸೀತ:— ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿರೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂದ್ರೇ ?

ಪು.ಜೋ :— (ಹೊರಗೆ) ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ !

ರಾ.ರಾ :— ಆಗೋ ಬಂದ್ವಿಟ್ಟು..... ಲೇ, ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೇನೆ.ಅಗೋ ಅಗೋ ನಿನ್ನ ಅಳಿಯಂದಿರೂ ಬಂದ್ವಾಗಿದೆ....ಅವರೊ ರಟ್ಟೋ ದೈಲೆ ಮುಂದರಿಸೋಣ ನಮ್ಮ....ಸಂಭಾಷಣೆ.... (ಪು.ಜೋ, ಭೀಮು, ಚಂದ್ರು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು): ಓಹೊಹೊಹೊಹೊ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು, ದಯಮಾಡಿಸ ಬೇಕು.... ನೀವು ಮರೆತಿಟ್ಟೀನೋ, ಎನ್ನನಾಚಾರ, ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬಾ ಅಂತ ಸೀನಿನ ಕಳಿಸ್ತೆ.

ಪು.ಜೋ:— ಮರಿಯೋದುಂಟೆ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ ! ಈಗದೆಲ್ಲಾ

ಇಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸರೋಜನ ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಲಿಯು ಅಂತಿಟ್ಟಿಳಿ.
(ನಿತಿರುವ ಭೀಮು ಚಂದ್ರಗಿ) ಬನ್ನಯ್ಯ, ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ....

ರಾ.ರಾ :— ದಯಮಾಡಿ, ದಯಮಾಡಿ, ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ.....
ಹೀಗ್ಗೂಡಿ.

ಪು.ಜೋ :— ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋ.... (ರಾ.ರಾ.ಗೆ) ತಾವೂ ಕೂಡೋಣಾಗ್ಲಿ....
(ತಾನೂ ಕುಳಿತು)

ರಾ.ರಾ :— ಅದೇನೋ ಸರೋಜನ ಮದುವೆ.... (ಸರೋಜ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಜೋಯಿಸ ಭೀಮು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವನು)

ಪು.ಜೋ :— ಹೂ, ಅದ್ದಾಗೇ ಅಂತ್ಯವೇನಲ್ಲ !

ರಾ.ರಾ :— ಓಹೊಹೊ.... ಇವರು ಯಾವಾಗ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು
ಮೈಸೂರಿಂದ ?

ಪು.ಜೋ :— ಮೈಸೂರನ್ನೇನನ್ನ ಬರೇ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಗೈ
ಅನಾನ್ಯಾಲ್ಪಾಯು, ರಾತಿ, ಗಾಡೀಗೆ ಬರೇನೆ ಅಂತ ತಂತಿ ಕಳ್ಳಿದಾನೆ....

ರಾ.ರಾ :— ಮತ್ತೇ.....? (ಭೀಮು, ಚಂದ್ರ ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವಂತೆ
ನೋಡಲು)

ಪು.ಜೋ :— ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೋಡಿ, ಪರಿಚಯವೇ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲೇ !
ಇಗೋ, ಇನ್ನೇ ಸರೋಜನ ಗಂಡ !

ಭೀಮು :— (ರಾ.ರಾ.ಗೆ) ನಮಸ್ಕಾರ !

ಪು.ಜೋ :— (ಭೀಮುಗೆ ರಾ.ರಾ.ನ ತೋರುತ್ತಾ) ನಿಮ್ಮಾವ !

ರಾ.ರಾ :— ಹಹಹಹ (ನಮಸ್ಕಾರ ಮುದ್ರೆ)

ಪು.ಜೋ :— (ಭೀಮುಗೆ) ಅಗೋ (ಸೀತಮ್ಮನನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ) ಅವು
ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ! (ಭೀಮು, ಸೀತ ಪರಸ್ಪರ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹಾಕಿ ನಗುಮುಖತೋರುವರು)
ಇನ್ನು (ಚಂದ್ರನ ತೋರುತ್ತಾ) ಇವನು....ಇವನ ವಿಷಯ ಅಮೇಲ್ವೀಕ್ಷೇನೆ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬದಾಗಾಗಿ. ನಾನಿವತ್ತು ಬೆಳಗೈ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆಲ್ಲ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಸಿಕ್ಕಿಡಬೇಕೇ? ಆಗಲ್ಲ ನನಗೆ ವಿಷಯ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ್ಪಂತು....ಫಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದೆ....ಒಪ್ಪಿಟ್ಟ....ಇವನ ತಂದೆಯೇನೂ ನಾನೂ ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದು.... ಬಹಳ ಒಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯ!.... ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸ್ತ.... ಬೇಕಾದಷ್ಟಾಸ್ತಿ ಬಿಟ್ಟ.... ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸೋ ಅದೃಷ್ಟ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ, ಪಾಪ.... ಇವನೂ ತಂದೇ ಹಾಗೇ.... ನೋಡಿ, ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷ.

ರಾ.ರಾ:— ಸರಿ. ಸರಿ. ತಾವೇಳ್ವಿಟ್ಟೀಲೆ....ಆಂ....ಜೋಯಿಸ್ರೇ.... ಇವಿಗೆ....ನಮ್ಮ ಸರೋಜನ ವಿಷಯ.... (ಭೀಮು, ಜೋಯಿಸ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುವರು)

ಸೀತ:— ನೀವು ಸುಮ್ಮಿರಬಾರ್ದೇ ಅವರ್ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋವಾಗ ?

ರಾ.ರಾ :— (ಸತಿಗೆ) yes... yes... (ಜೋಯಿಸರಿಗೆ) ಊ....ಆಮೇಲೆ ?

ಪು.ಜೋ:— ಆಮೇಲೇನೂ, ಅವೊ ಪ್ರೊಂಡಿದಾನೆ ಅಂತ್ರ್ತೇಳಿದ್ದೀಲೆಅಂದ್ವಾಗೇ, ಸರೋಜ ಇದಾಳೇನು ಮನೇಲಿ ?

ಸೀತ:— ಇದಾಳೆ.

ರಾ.ರಾ :— ಇದಾಳೆ.

ಪು.ಜೋ:— ಸಂತೋಷ. ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತು. Photo ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ತೋರಿಸ್ತೆ. ಒಪ್ಪಿದಾನೆ. ಆದ್ರೂ ಹ್ಯಾಗೂ ಮನೇಲೇ ಇರೋವಾಗ, ಒಂದುಸಾರಿ ನೋಡ್ಬಿಡೋದು ... ಉತ್ತಮ ಅಂತ....

ರಾ.ರಾ:— ಹೌದ್ವೊದು.... ಅದೇ.... (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ನೋಡೇ.... ಅಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ.... ಉಂ.... ಹೇಳಿ.... ಕರೊಂಡ್ವಾರೇ.... (ಭೀಮನಿಗೆ) ಎನಿಲ್ಲ.... ಅವಳು.... ಒಂದು ತರಹ.... delicacy ಅನ್ನಿ.... “ತಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡೋದೇ ಇಲ್ಲ, ತನ್ನೂ ಯಾರೂ ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ದೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂದಿದ್ದು.... ಆದ್ರಿಂದ....

ಭೀಮು:— ಓಹೋ, ಹಾಗೇನು? ಹಾಗಾದ್ರೆ (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ನೀವು ತೊಂದ್ರೆ ತೊಗೋಬೇಡಿ. ಹೆಂಗಸರ ಮನಸ್ಸಿನ ನೋಯಿಸೋ ಸ್ವಭಾವ ಅಲ್ವೇ ಅಲ್ಲ ನಂದು, in general. ಇನ್ನು, in particular, ಹೆಂಡ್ತೀ delicate feelingsನ wound ಮಾಡೇನೇ? ನಾನೇನೂ ಅವರ ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ; Photo ನೋಡಿದೇನೆ, ಸಾಕು. ಆದ್ರೆ ನಂದೊಂದು ತರಹಾ principleನು. ಸಂಸಾರ ಸುಖವಾಗಿ ನಡೆಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಆಗೋಳು ಗಂಡನನ್ನು ಒಪ್ಪೇಕು ಅಂತ. ಅವಳಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ ಬಲವಂತ ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತು ಅಂತ. ಆದ್ರಿಂದ ಅವರೂ ನನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿ, 'ಬೇಕು ಬೇಡ' ಅಂತೀಳೋಕೆ ಒಂದು opportunity ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ 'ಕರೆಸಿ' ಅಂದೆ ಅಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ divorce ಇಲ್ಲೆ ಇರೋದ್ರಿಂದ, ಮದ್ದೇಗ್ತುಂಜೇನೇ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪೋದು ಅಗತ್ಯ. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು, ಕಣ್ಣು ಸೊಟ್ಟು ಅಂತ ಕೊರಗ್ಬಾರ್ದು ನೋಡಿ! But... ನಿಜವಾಗ್ಲೂ, ಅವರು “ನೋಡ್ಬೇ ಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, “ಗಂಡ ಹ್ಯಾಗೇಕಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲಿ, ನಾನ್ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ತೀನೆ” ಅಂತ ಇದ್ರೆ, ಅವಿಗೆ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡ್ಬೇಡಿ. ಅಂತರಪಟ ಎಳೆದ್ಮೇಲೇ, ಶಂಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗ್ಯೇ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬ ನೋಡ್ಬೇವೆ.

ರಾ.ರಾ:— ಭೇಷ್, ಭೇಷ್!... (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಬೇಡ ಬಾರೇ.... ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತು.... ಅಲ್ವೇ, ಜೋಯಿಸ್ಸೇ?

ಪು.ಜೋ:— ಅಲ್ವೇ?... (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಏನಮ್ಮ, ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮುಹೂರ್ತ ಇಟ್ಟಿಡ್ಕೋ? (ಸರೋಜ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೊಸಲಿನ ಕತ್ತರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು) ಆಗೋ! ಸರೋಜಾ!

ಸರೋಜ:— (ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ) ಹಹಹಹಹ....ಏನಪ್ಪಾ, clubಗ್ಲೋಗ್ಲೇ ಇಲ್ವೇ ಇವತ್ತು? ಅಮ್ಮಾ, ನೀನೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೋಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲ?

ಸೀನಿ:— (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಅಮ್ಮಾ, ಕಾರ್ ಬಂದಿದೆ. ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಮೋರು ಬಂದು....

ಸೀತ:— ಓ....ಬಂದೆ.... (ಬೀದಿ ಕಡೆ ಹೊರಡಲು)

ಸರೋಜ:— ನಾ ಹೇಳ್ತೀನ್ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇರು..... (ತಾನು ಸೀನಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ) ಸೀನಿ, ಜಾಣ ನೀನು (ಅವನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ) ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಮನಿಗ್ಗೋಳು, ಇವತ್ತು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬರೋಕಾಗೋಲ್ವಂತೆ, ಏನೋ ಕೆಲಸ ಇದೆಯಂತೆ ಅಂತ..... ಹೋಗು..... ಹೋಗು (ಅವನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿ) ತಪ್ಪೇನಮ್ಮ ನಾನೆಳ್ಳಳ್ಳಿದ್ದು? ಮನೇಗೆ ಯಾರ್ಯಾರೋ guests ಬಂದಿರೋವಾಗ ಹೊರಗೊರಬೋಗೋದು incorrectಲು ಅಂತ ನಾನು ತಿಳಿಯೋಡೇ..... ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೆಳದ್ರಲ್ಲ ನನ್ನ, “walking ಆಯ್ತೇ” ಅಂತ, ಇಗೋ ಈಗ ಹೊರಟಿದ್ದೆ; again, ಹೋಗೋದು incorrectಲು ಅಂತ ನಿಂತಿಬಿಟ್ಟೆ.

ರಾ.ರಾ:— ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ...ಸರೋಜ, ಏನ್ ಪರವಾಇಲ್ಲ.... ನೀನು ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಹೋಗು.....

ಭೀಮು:— ಛೇಛೇಛೇ.... ಇದೇನ್, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನನಗೆ....ಅರ್ಥವಾ ಗೋಲ್ಲ.....ಮಗಳು ಮನೇಲಿರೇನೆ ಅಂದ್ರೆ, ತಂದೆ “ಹೋಗು” ಅಂತಂತಿದಾರಲ್ಲ?

ಫು.ಜೋ:— ತಪ್ಪೂ, ತಪ್ಪೂ.... ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ.... ತಪ್ಪೂ.... ಗಂಜಿ ಮನೇಗ್ಬಂದಿರೋವಾಗ.... (ಸರೋಜಳ ಪಕ್ಕ ಸೇರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ) ಸರೋಜ, ನೀ ಜಾಣ....ಇರೂ... ನೋಡಿದ್ಯಾ ಇವನ್ನ? ನೀನೇಬೇಡ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಿ ಹೊರಬೇ ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಆದ್ರೆ, ಸರೋಜ, ಈ ಒಂದ್ಸಾರ್ತಿನಾದೂ ನನ್ನಾತ್ಮೇಳು.... ಬಹಳ ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗ....ನೋಡಿದ್ಯೋ ಇಲ್ವೋ, ನಿನ್ನಡೇನೇ ಮಾತಾಡ್ತಾನೇ; ಹೆಸರು “ಭೀಮು” ಆದ್ರೂನೂ ಸ್ವಭಾವ “ಧರ್ಮರಾಯ”ಂದು; ಮನೆಯೋ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲಿ; ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಆಳು ಕಾಳು; ಐಶ್ವರ್ಯವಂತೂ.... ನೀನು ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿ ಹಾಗಿರಬಹುದು, ಸರೋಜ! ಹಿಂದಿನಾಡ್ಗೆ ಈ ಸಾರೀನೂ ನೀನು ಒಲ್ಲೆ ಅಂದ್ರೆ.... ನೀನೇ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಕೋ....ತಿಳಿದೋಳು....ನಾನೆಳ್ಳೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ....ಆದ್ರೂಂದು....ಒಂದೊಂದೂ ನಿನ್ನಾಡ್ಗೆ ಅವನೂ ಹಟವಾದೀ.....

ಸರೋಜ:— ಓಹೋ !

ಪು.ಜೋ:— ಹೂ....ಅವ್ವಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಅಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಗೃಹೀಕಾದ್ರೆ, “ ಎನ್ನೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ, ಸಂಗೀತ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಸ್ಬೇಡಿ ” ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ್ಗಿನೂ ಹಾಡ್ಬೇಕೇಡ. ಮದ್ಯ ಆಗ್ಬೋಗ್ಲಿ, ಅಮೇಲಿನಿನ್ನಿಷ್ಟ, ಅವನ್ನೇಕಾದ್ರೂಡ್ಬೊಳ್ಳಿ, ನಿನ್ನವಾಡಿಗ್ಗೀನ್ ವೀಣೆ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ಬರಿಸ್ತರು. (ಭೀಮೂ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ) ಭೀಮೂ, ನೀನೇನೂ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ಬೇಡ, ಸಂಗೀತದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ಇವ್ವಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಅಂದ್ರೆ, ತಲೆನೋವು ಅದರ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ.....

ಸರೋಜ:--- (ಹಾಡುವಳು) — “ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನೀ, ಸದ್ಭಕ್ತಿ | ”

ಪು.ಜೋ:— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಸರೋಜಾ, ಹೋಯ್ತು, ಹೋಯ್ತು.

ಸೀತ:— ಸರೋಜ, ಬೇಡಮ್ಮ.

ರಾ.ರಾ:— ಲೇ, ನಿನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗ್ಲಿ, ಹೋಗೇ ಹೊರಗೇ ... ಇಲ್ಲಾ ಒಳಗೇ !

ಸರೋಜ:— ಹಹಹಹ.... “ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನೀ ಸದ್ಭಕ್ತಿ....”

(ರಾ.ರಾ. ಮತ್ತು ಸೀತಮ್ಮ ತಡಿಯಲೆತ್ತಿ ಸುವರು. ಜೋಯಿಳ “ಸುಮ್ಮನಿರಿ” ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು, ಅವರು ಒಳರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಿವಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಭೀಮೂನೂ ನೋಡಿ ಎನುಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಇರುವರು)

ಜೋಯಿಸ್ರೇ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನೀ, ಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಸಂಗೀತಜ್ಞಾನ ವಿಹೀನಲುಕು,
ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನ ವಿಹೀನಲುಕು
ಮೋಕ್ಷಮು ಗಲದಾ ? ಭುವಿಲೋ
ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರುಗಾನಿ....
(ಕೀರ್ತನೆ ಪೂರ್ತಿ ಹಾಡಿ)

ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಅವಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಇಷ್ಟ ಅಂದ್ರಲ್ಲಾ, ಸಾಕೋ ಇನ್ನೊಂದ್ ಹಾಡೋ ?

ರಾ.ರಾ:--- ಸಾಕೇ ಸಾಕೇ ಸಾಕು, ತೊಲಗು ಸಧ್ಯೆ ! ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತ, ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನ, ನಿನ್ನ ಮೋಕ್ಷಾ ! (ಸರೋಜ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಗಂಭೀರ ಕ್ರೋಧ ಮಿಶ್ರಮುಖ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ತುದೆಯನ್ನು ನೋಡಲು)

ಭೀಮು:— (ರಾ.ರಾ.ಗೆ) ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸ್ತೆ. ತಾವು ಅವರೂ ಈ ರೀತಿ ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೊಗಸಾದ “ವೀಣಾ ವಾದನ”,—ವೀಣೆ ಅಲೈಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಇತ್ತು. ನಿಮಗೆ ಅದರ ಇಂಪು ಸಹಿಸದೆ, ಸೊಗಸದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೋಷ ಅವರ್ದಲ್ಲ. ಏನ್ ಜೋಯಿಸ್ರೇ ?

ಫು.ಜೋ:— ಅದ್ವೈತಗಾದೀತೋ ? ಘನ ಘನ ಘನವಾದ ಸಂಗೀತ. ಏನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿತ್ತು !

ರಾ.ರಾ:--- ಸಂಗೀತ ಮುಂ—ಮೋಚ್ಚು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ; ಯಾರಿಗ್ಲೀ ಕಿವಳ ಸಂಗೀತ ? ಇವರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಅಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ....ತಲೆ ನೋವು ಅಂದ್ರಿ. ಇವಳು ಪ್ರಾಣ ..ಅನಿಲ-ಸಂಯೋಗ ಅಂತ....

ಭೀಮು:— ಏನು ? ‘ಸಂಗೀತ ಅಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ’ ? ‘ತಲೆ ನೋವು’ ? ತಾವೇನೋ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯೊಂದಿಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ....

ಫು.ಜೋ:— ಹಾದ್ದಾದ್ದು. ಇವಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಅಂದ್ರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ, ಕೇಳಿ ಇದೆ ತಲೆ ನೋವು ಅಂತೀಳಿರಬೇಕು. ಅದೇ ಅಲ್ವೇ, ಸರೋಜ, ನಾನೇಳಿದ್ದು ?

ಸರೋಜ:— ಆ ?

ಫು.ಜೋ:— ಹೂ, ನೀನ್ಯೂಡಾ ಅಂದಿ, “ಅವಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಇಷ್ಟ ಅಂದ್ರಲ್ಲಾ, ಸಾಕೋ ಇನ್ನೊಂದ್ ಹಾಡ್ಲಾ” ಅಂತ.... (ಸರೋಜ ತುಟೆ ಕಡಿದು ಕೂಳುವಳು)

ಭೀಮು:— Exactly, ನೋಡಿದ್ರಾ ? ಇಲ್ಲಿದೆ ಅವರಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೊಗೊಂಡು ಯಾಕೆ ಹಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ?

ಸರೋಜ:— ಓ ? (ಭೀಮು, ಪುಷ್ಪಾ ಈರ್ವರನ್ನೂ alternate ಆಗಿ ನೋಡುವಳು)

ರಾ.ರಾ:— ಹೌದೂ....ಆದ್ರೆ....ನೀವು, ಕಿವಿಲಿ ಬೆಟ್ಟೆಟ್ಟೊಂಡೂ....

ಭೀಮು:— Oh ! ನನ್ನ pose ನಿಮ್ಮನ್ನ mislead ಮಾಡ್ತೋ ? ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ಆದೂ, ಅವರ ಸೊಗಸಾದ ಸಂಗೀತಕ್ಕಾತ್ರ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು, ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು, ಬಾಕಿ extraneous ಶಬ್ದ ಯಾವೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗದೆ ಇರಲಿ ಅಂತ, sound control ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಸರೋಜ:— ಓಲೇ ? (wounded at the deceit)

ರಾ.ರಾ:— ಓಲೇ ! (ಭೀಮುಗೆ) ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಗೀತ ಇಷ್ಟ ಅನ್ನಿ ?

ಭೀಮು:— ಇಷ್ಟಾ ? ಇಷ್ಟವಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣ. ಅದ್ರಲ್ಲೂ ಇಂಥಾ ಕೋಕಿಲಗಾನ ಕೇಳ್ಬಿಟ್ಟಂತೂ, ಹುಚ್ಚು.

ಸರೋಜ:— ಹುಚ್ಚು !

ಭೀಮು:— ಎನ್ ಜೋಯಿಸ್ಸೇ !

ಪು.ಜೋ:— ಅಷ್ಟಲ್ಲೆ ! ಸರೋಜಾ, ಶುದ್ಧ ಹುಚ್ಚು !

ರಾ.ರಾ:— ಓ.... ಹಾಗಾದ್ರೆ.... ಆಂ.... ಇನ್ನೂ ರಾಗ ಗೀಗ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗ್ತಾಡ್ತಾಳೆ. ನೀಣಿ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡ್ಬೇಕಿನ್ನೂ, ನೀವೇಳ್ಬೇಕು.

ಭೀಮು:— ಕೇಳ್ತೇನೆ ಕೇಳ್ತೇನೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳ್ತೇನೆ.

ಸರೋಜ:— ಉಹೂ ?

ರಾ.ರಾ:— ಸರೋಜ, ಜಾಣೆ, ನೀ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿ. ಇನ್ನು, ಸಾಕು ಹೋಗು.

ಸರೋಜ:— ನಾನೊಲ್ಲೋಗೋಲ್ಲ. ನಂಗೇನ್ ನಿಮ್ಮ ಮೋಸ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿಯೊಂದಿದ್ದೀರೇನು? (ಭೀಮು, ಮೋಯಿನ ನಗಲು) ನಗೇ, ನಗೇ!

ರಾ.ರಾ:— ಮೋಸ ? !

ಫು.ಜೋ:— (ನಗುತ್ತಾ) ಹೂ, ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲೇ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ? ಸರಿಯಾದ ರೀತೀಲಿ “ ಸಂಗೀತ ಹೇಳಮ್ಮ ” ಅಂದಿದ್ದೆ ‘ ಧರಣಿಮಂಡಲ ’ ಒಪ್ಪಿಸ್ತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ? ನಾವ್ನಾನ್ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು ಬೀಸಿದ್ದು ಮಾಯಾ ಜಾಲಾನ, ಬಿದ್ದಿಟ್ಟು ಬಲೆ ಒಳಗೆ! ಹಹಹಹಹ....

ರಾ.ರಾ:— (ನಗುತ್ತಾ) ಓ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಸರೋಜ! ಇಪ್ಪೇನೇನೇ? (ಸೀತಾಗೆ) ನೋಡಿದ್ದೇನೇ? (ಭೀಮೂಗೆ) ಭೇಷ್, ಭೇಷ್! ಹಾಗಾದ್ರೆ ನೀವು ಅವಳ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಒಪ್ಪೀರಿ ಅನ್ನಿ ?

ಭೀಮು:— ಇಂಥಾ sweet angleನ ಒಪ್ಪೊಳ್ಳೋಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಧಡ್ಡನೂ ಇದಾನೇ ಈ ಧರೇಲಿ? ಒಪ್ಪೇನೆ, ಒಪ್ಪೇನೆ, ಒಪ್ಪೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ನಾಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ಅವರೂ ಕೇಳ್ಬಡಿ, ಒಪ್ಪಿದ್ರೆ ಆಗ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ..... (ಎದ್ದು ಕೈಗೆ hat ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು)

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ.... ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೀರಿ.... ಸರೋಜ....?

ಸೀತ:— ಸರೋಜಾ ?

ಸರೋಜ:— ಹಹಹಹಹಹ.... Sweet angel !.... ಮಾಯಾ ಜಾಲ !.... ಬಲೆ ಬೀಸಿದ್ದು.... ಬಿದ್ದಿಟ್ಟಿ ಅಲ್ವೇ? ಹಹಹಹಹಹಹ..... ನೀನೆಲ್ಲಾ ಸೇರೊಂಡೂ.... ನಂಗೇ ಅವಮಾನ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಈ ನಾಟ್ಯ get up ಮಾಡಿದ್ದಿ ಅಲ್ವೇ? ಹಹಹಹಹಹ.... ರೇಗಿಸ್ಬಿಟ್ಟಿ, ಆ ಪುರಾಣದ ಚಂಡೀನ imitate ಮಾಡ್ತೇನೆ, ಬೇಡಾ ಅಂದ್ವಿಡ್ತೇನೆ, ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡ್ವಿಡ ಬಹುದು ಅನ್ನೋ ಥೈರ್ಯದ್ದೇಲಿ, ‘ ಒಪ್ಪೇನೆ, ಒಪ್ಪೇನೆ, ಒಪ್ಪೇನೆ’, ಅಂತ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಿ, ಅಲ್ವೇ? ಹಹಹಹಹಹಹ.... ವಾಸ....

ನನಗೆ 'ಬೇಡ' ಅಂತೇಕೋಕೆ ಒಂದು chance ಬೇರೆ! (Putting up a stern face) ಧೈರ್ಯವಿದ್ದು ಓಡೋಗೋಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕೈಗೆ ತೊಗೊಂಡಿರೋ hat ಇನ್ನು ಕೆಳಗಿಡ್ಲಿ! ನಾನ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ತೀನೆ-ಮಾಡ್ಕೊಳ್ತೀನೆ! ಮಾಡ್ಕೊಳ್ತೀನೆ!! ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಈಗೇಗ್ಗಿ! (Striking an attitude and looking at Bhimu)

ಭೀಮು:— ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೀರಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. (coat rack ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ) ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, with your permission, (Hat rackಗೆ ಸೇರಿ) ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ, ಅದ್ರಿಂದ (coat ಉ ಬಿಟ್ಟು rackಗೆ ಹಾಕಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕುಳಿತು ಜೋಯಿಸರಿಗೆ) ಮುಹೂರ್ತಾ! ಮುಹೂರ್ತಾ!! (ಸರೋಜನ್ನು ನೋಡಲು)

ಸರೋಜ:— ಆ?!

ಭೀಮು:— ಈಗೇಗ್ಗಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ! ನಾನೂ ಪುರಾಣದ ಕಾಲದ ಉದ್ದಾಲಕ ಅಲ್ಲ. ನಗೀ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನನ್ನೆಂದ್ತಿ "ನಗಿ" ಅಂತ ಅಜ್ಞಾಪಿಸ್ತಾ ಇರೋನಾಗ, ನಗೀ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನೀವೂ ನಗಿ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ! ನಗೋ, ಚಂದ್ರಾ!....

ಸರೋಜ:— ಓೇೇೇ! He is mad! He is mad! He is M-A-D! (ಸರನೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಳು)

ಭೀಮು:— (ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಷಣ ನಗು ನಿಲ್ಲಿಸಿ) ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ನಿಮ್ಮ daughterನ ಹೀಗೆ treat ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ....

ರಾ.ರಾ:— No, no, noo! I am most pleased! ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲ್ದು ಅವಳೆ.... ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಇಷ್ಟ್ವ ದಿವ್ವಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಇವ್ವಿಗೆ ಸರಿಯಾದ doctor ಸಿಕ್ಕಾಯ್ತು. ಪೆಚ್ಚುಬಿದ್ದೋಯ್ತು ಅವಳ ಮುಖ....ಏನ್ ಮಸಿ ಹಚ್ಚೊಂಡ್ಕು, ಏನ್ ಮಸಿ ಹಚ್ಚೊಂಡ್ಕು!

ಸೀತ:— ಏನೋ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ, ಅವಳಷ್ಟು ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾ ಗಾಡಿದ್ದ್ರೂನೂ.....

ಭೀಮು:— ಏನೂ ಸರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಹುಚ್ಚೇ ಮದ್ದು. ನಮ್ಮ stock ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೂ, ಪಾಪ, ಅವಿಗೆ, over dose ಆದೀತೇನೋ ಅಂತ ಭಯ. Excuse me again, 'ಅವು' ಅಂದೆ. ಮದ್ದೆ ಆಗೋಯ್ತು ಅಂತ ಈಗ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ರಾ.ರಾ:— ಅನ್ನು, ಅನ್ನು, ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ನಾನೋಡಿ.... never ಅಳಿಯ ಆಗೋದ್ದೇಲಿ.....

ಭೀಮು:— No matter... ಈಗ್ಗಾನ್ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಗ in ಕಾನೂನು.....ಅಲ್ಲೇ? ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ರಾತ್ರಿ ಈ ಒಂಟಿ ಪಿಶಾಚಿ ಊರಿಗೋಗೋದು cancel. ಜೋಡಿಯಾಗೇ ಹೊರಟೋಗ್ಗೇವೆ. ಮುಹೂರ್ತಾ.....

ಶು.ಜೋ:— ಏನ್ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಾದ್ದೆ.....

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ.... ನನ್ನನಸ್ಸಿನೈಕ್ಬೇಡಿ ... ಅವಳೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಮನಸ್ಪದ್ವಾಯಿಪ್ಪಿಟ್ಟುಳು....ನನಗೆ....ನನಗೆ....ಈಗ ಎದ್ದಿದೇನೋ, ಇದು ಸ್ವಪ್ನವೋ ಅನಿಸ್ತಾ ಇದೆ.... (ಹೆಂಡತಿಗೆ) ಏನೇ? ನಗಲೋ ಅಳಲೋ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ವಲ್ಲೇ ಅವಳವಸ್ಥೆಗೆ.

ಸೀತ:— ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಹೀಗೆ ತಿರುಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಎಣ್ಣೆರಿಲ್ಲ ಜೋಯಿಸ್ರೇ.

ಶು.ಜೋ:— ಸರಿ.... ಇವನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಪ್ಪೊಂಡಾಗ್ಲೇ, ನಾನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡಿ ಷಟಲ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದೇನೆ. ನಾಡಿದ್ದು ಪಂಚಮಿ ಲಗ್ನ ಬಹಳ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದ್ರೆ ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡೇ ದಿವ್ಸ ಇದೆ. ನಿಮಗೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಲದು. ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗಳ್ಳ ಮಾಡ್ಸಿ, ಯಾರ್ಯಾರನ್ನ ಕರೆಸ್ಪೇಕೋ....

ಭೀಮು:— ಆ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಂದೂ ಒಂದ್ಕಾತು ತೋಗೋಬೇಕು. ನನಗೆ ತಕ್ಕಟ್ಟಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ಇದೆ. ತಮಗೂ

ಇದೆ ಅನ್ನೋದು ಕಾಣ್ತಾ ಇದೆ ಕಾಗೆ ಬಳಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಯಾಕೆ ಕರಗಿಸ್ತೀರೇಕು ಕೈಲಿರೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ? ಹಿಂದೆ ಕಾಲ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮೂರು ದಿನದ ಉಪನಯನ ಆರು ದಿನದ ಮದುವೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಪ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಲಗ್ನಗಳಾಗ್ತಾ ಇದ್ದವು. ಈಗ ನನಗೆ ೩೦ ಆಗ್ತೀಯ್ತು; ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದೋ ಏನೋ! ಹೊರಗೊಮ್ಮೆ ಹದಿನೆಂಟು ಅಂತ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋಣ, ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಾತ್ ಭವೇತ್ ಕನ್ಯಾ ಅಷ್ಟೇ ವರ್ಷಾತ್ ಭವಳು ಅವಳು! ಅಷ್ಟಾದ್ರೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಉರುಟಾಣಿ ಊಂಜಲಿಗೆ ಕೂಡ್ತಿದ್ದೆ, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣೋಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏನ್ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನನ್ನ ಅಲೋಚನೆ, ಇವರ ಕಡೆ ಬರ್ಲೇಬೇಕಾದವರ ಕರೆಸ್ತಿ; ನನ್ನಡೆ ಅಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಅಮ್ಮಿಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ ಇಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲ, ಇರೋರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಆಡಗೊನ್ನೇನು ಶಂಕರ, ಜವಾನು ಹೈದರ್, ಸಿದ್ದ; ಅವರೂ ಬರೋಹಾಗಿಲ್ಲ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು; ಮುಗಿದ್ಹೋಯ್ತು. ಎರಡು ದಿವಸದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸ್ಬಿಡಿ. ಸಾಕು. ಏನ್ನೇಳ್ತೀರಿ ?

ಪು.ಜೋ:- ಸರಿಯೇ ಅನ್ನು. ಏನ್ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ ?

ರಾ ರಾ:--- (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಏನೇ ?

ಸೀತ:- ಹಾಗೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರೇಳಿದ್ದಾಗ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ....

ರಾ.ರಾ:- 'Agreed' ಅಂದ್ಬಿಡ್ಬಾರ್ಡೇ ಒಂದ್ಬಿಡ್ಬಿಡ್ಬಿ ; epitomise ಮಾಡು ಅಂತ ನಾನ್ವೇಳತ್ತ ಇರ್ತೇನೆ, ನೀನು elaborate ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರ್ತಿ.....

ಪು.ಜೋ:- ಹಾಗಾದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಿ ಲಗ್ನ....?

ರಾ.ರಾ:- ಅಯ್ಯೋ, ಪಂಚಮಿನೋ, ಪಾಡ್ಯಾನೋ, ಬಿದಿಗೇನೋ, ಏಕಾದಶೀನೋ, ಎಂದೋ ಒಂದು, ನೀವು ಹಸೇ ಮೇಲೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ಬಿಡ್ಬಿ ಅಂದಾಗ ಸಿದ್ದ, ಏನೇ ?

ಸೀತ :--- (aside) ಸಾಕ್ಷುಮ್ಮಿರಿ, ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾಗುತ್ತಾಡ್ಬೇಡಿ. ಅವ್ರೇ ನಾದ್ರೂ ತಿಳೊಂಡಾರು.

ರಾ.ರಾ :--- (aside) ಅಲ್ವೇ, ಏನಾದ್ರೂ ತಿಳೊಂಡ್ಬಿಡ್ತಾರಲ್ವೇ ?
Thank you, thank you ! (ಪ್ರಕಾಶ) ಆ—ಜೋಯಿಸ್ತೇ....ಅಮೇಲೆ....

ಪು.ಜೋ :--- ಆಹಾಮೇಲೆ..... (ಚಂದ್ರನ ತೋರುತ್ತಾ) ಇವನ ವಿಷಯ. ಒಂದಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದ್ಬಾ ಗಾಯ್ತಲ್ಲ !....

ರಾ.ರಾ :--- }
ಸೀತ :--- } ಹು, ಹು, ಹು....

ಪು.ಜೋ :--- ಶಾಂತೂಗೆ,.....ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ..... ಆ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಗ ವತರಿಗ್ಗೇಳಿದೆ ಅಂತಂದಿರಿಲ್ವೇ ?

ರಾ.ರಾ :--- ಹು, ಹು, ಬರ್ರಾರೆ ಅಂದಿದ್ರಿ, ಪತ್ತೇನೇ ಇಲ್ಲ.

ಪು.ಜೋ :--- ಇವತ್ತು ಜ್ಞಾಪಿಸೋಣ ಅಂತ ಇದ್ದೆ. ಅಷ್ಟಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಭೀಮು ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನೂ ಸಂಗೀತ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗ್ಗೇಳೊಡ್ತಾನಂತೆ.

ಭೀಮು :--- ಸಂಗೀತ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗ್ಗೇಳೊಡ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ.

ಸೀತ :--- ಓ....ಸಂತೋಷಸಂತೋಷ.....ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಂದ್ರೇಲೆ.... ಸಂತೋಷ. ಸಾಠ ಎಂದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು ?

ರಾ.ರಾ :--- ಎಂದಿಂದ ಅಂತೆ ! ನೀನೇಳೋದೆಲ್ಲಾ ಅದೆ. ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಗೈಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ ಅಂದ್ರೆ ಆನಾಗ್ಗಿಂದ್ಲೇ. ಇದಾಳೇನೇ, ಶಾಂತು, ಮನೇಲಿ ?

ಸೀತ :--- ಇಲ್ಲ, friend ಮನೇಗೆ ಅಂತ ಹೋದ್ಬು.

ಪು.ಜೋ:— ಇದ್ದಿದ್ರಾಗತ್ತೇ. ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದು ಮದ್ದೆ ಗಲಾಟೆ... ಆಮೇಲೆ....

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯೋ, ಆಮೇಲೂ ಬೇಡ, ಈಮೇಲೂ ಬೇಡ. ಏಳಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಎಲೈಗಿರತ್ತಾಳೆ, ಅಡಿಗೂಡಿ ಆ ಶಕುಂತಲಾ ಮನೇಗೆ! (ಚಂದ್ರುನಿಗೆ) ತಾವು ಒಂದು two minutes wait ಮಾಡಿದ್ದೀ, ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ. (ಭೀಮೂಗೆ, ಜೋಯಿಸರಿಗೆ) ನಾವು, ಹಾಗೇ ಸೇಟಿ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಾದ್ರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, occasionಗೆ ಒಂದು ಇಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಇತರೇ ಸಾಮಾನುಗಳು purchase ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡೋಣ. (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಏನೇ, ಮನೇ thingsಲು, provisionsಲು, ಹಸ್ಯ, ಮೆಂತಿಟ್ಟು, ಚಟ್ನೀಪುಡಿ ಆವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ departmentಲು. Eleventh hourನಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲ ಇದಿಲ್ಲ ಆನ್ಪೇಡಿ....ನಡೀರಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. (ಚಂದ್ರುಗೆ) ಒಂದು ಎರಡ್ನಿಮಿಷ, please.....

ಚಂದ್ರು:--- ಆಗಲಿ....ಆಗಲಿ....

ರಾ.ರಾ:— (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಲೇ, ಇಂಥಾ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮಂತೂ ಕಾಫಿ ಸಮಾರಾಧ್ನೆ ಮಾಡಿಸ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಂಗೀತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅವರಿಗಾದ್ರೂ.... ಸರಬರಾಯಿ ... ಹಹಹಹ....

ಸೀತ:— ನಂಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ (ಒಳ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು).

ರಾ.ರಾ:— ನಡೀರಿ ಜೋಯಿಸ್ರೇ, (ಭೀಮೂಗೆ) ಹೊರಡೋಣ....

ಭೀಮು:— ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ.... (ರಾ.ರಾ. ಮತ್ತು ಜೋಯಿಸ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಲು ಚಂದ್ರುನ ಸಮೀಪಿಸು) ಭಯವಾಗತ್ತೇನೋ ?

ಚಂದ್ರು:— ಭೀಮೂ, ಏನ್ ಅವಾಂತ್ರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೋ ? ಅವಳ್ಬಂದ್ಬೆ ಏನಂತ್ದೇಳ್ತೋ ?

ಭೀಮು:— ಅಯ್ಯೋ, poor Adonis! ಇಷ್ಟೇನೇ ? “ಎಂಥಾ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸ್ಕೊಟ್ಟೆ, thanks” ಅಂತ್ದೇಳೋದು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಎಳೆ ಕರು ನಡುಗಾಡ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡೋ ಹಾಗಾದ್ಬಿಡ್ಬಿಯಲ್ಲೋ !

ಚಂದ್ರು :--- ಉಹುಹು.... ಹೆದರೈ ಅಂತಲ್ವೋ....

ಭೀಮು :— ಭಯ.... never mind .. go ahead and wish you good luck .. ನಿನ್ನ tuition ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಿ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಡು.... ನಾನೂ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೇನೆ. ಮಾತಾಡೋದ್ದೇ ಕಾದಷ್ಟಿದೆ ಅವರು ಕಾಯ್ದಿದಾರೆ.... So.....

ಚಂದ್ರು :— ಹೂ....

ಭೀಮು :— Right... (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

(ಚಂದ್ರು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಸೀತ ಮಧ್ಯದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು)

ಸೀತ :--- ಅಯ್ಯೋ, ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋ.... ಇಗೋ Illustrated weekly ಇದೆ.... ಅಲ್ಲಿ paper ಇದೆ.... Radio ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಾಕೊಳ್ಳೋ.... ಈಗ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ.... ನಾನೂ ಬಂದೆ (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು. ಚಂದ್ರು, ರೇಡಿಯೋವನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೆಪಕ್ಕೆಂಬಂತೆ weekly ನೋಡುವನು.....)

[ತೆರೆಯಲ್ಲಿ: ಶಾಂತು—All right, ಶಕುಂತಲಾ, I am sorry, ನಾಳೆ ಬಂದಿತ ಹೋಗೋಣ. Good evening. ಶಕುಂತಲ. Good evening]

ಶಾಂತು :— (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಚಂದ್ರುನ ನೋಡಿ) ಓ!.... Good evening !

ಚಂದ್ರು :—G...G...ood evening !

ಶಾಂತು :— ಇದೇನು ...ನೀವು....?

ಸೀತ :--- (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಓ, ಬಂದ್ಯಾ ಶಾಂತೂ....ಅವರ್ದೇ ಲಿಫ್ಟ್ ಕೆಲ್ಲಾ ನಿಂಗಿ....ನೋಡು, ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ತಂಬೂರಿನೇ ತೊಗೊಂಡಿರು, ಸರೋಜಂದು ನಾಳೆ ಬೇರೆ ತರ್ಸೋಣ ... ಕಾಫೀಗಿಟ್ಟಿದೆ ... ಆಗತ್ಯ ಕರೀತೇನೆ....

ಶಾಂತು :— ಆಗ್ಲಮ್ಮ. (ಸೀತ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಲು ಹತ್ತು ಸೆಕೆಂಡ್ ಚಂದ್ರುನ ನೋಡಿ) ಹುಂ.... (ತಂಬೂರಿ ಸಮೀಪಿಸಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಳು)

ಚಂದ್ರು :— (ಸಮೀಪಿಸಿ) ಇಲ್ಲೊಡಿ.

ಶಾಂತು:— ಫರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಸ್ಟೇನ್ ಭಾರ ಇಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರು:— ಭಾರ ಅಂತಲ್ಲ ...ಆದ್ರೂನೂ....

ಶಾಂತು:— ಬೇಡ, ನಡೀರಿ....

ಚಂದ್ರು:— Pleeease!

ಶಾಂತು:--- ಹಹಹಹಹಹ.... AAAll Right! (ಚಂದ್ರು ಕೈಗೆ ತಂಬೂರಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕೋಣೆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು) ಬನ್ನಿ. (ಮರೆಯಾಗುವಳು. ಚಂದ್ರು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು)

— ತೆರೆ —

ದೃಶ್ಯ ೬

(ಶಾಂತು ರೂಮು. Door curtain ವಾರೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ)

ಶಾಂತು:--- Come in, please. (ಚಂದ್ರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಅವನ ಕೈಲಿರುವ ತಂಬೂರಿ ತೋರುತ್ತಾ) ಇಲ್ಲೊಡಿ ಅದನ್ನು.

ಚಂದ್ರು:— ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ, ಹೀಗಿಟ್ಟೊಳ್ಳೋಣ.

ಶಾಂತು:--- ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋರಂತೆ, ಇಲ್ಲೊಡಿ. (ಇಸಗೊಂಡು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆ ಕಡೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ) ನಿಮ್ಮಿಂದೆ ಇರೋ ಕುರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಬಹುದು. (ಚಂದ್ರು ಕೂಡುವನು. ಶಾಂತು, ತಂಬೂರಿ ಗೋಡೆಗೊರಗಿಸಿ ಮೇಜನ್ನು ಸೇರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕೈಕಟ್ಟಿ, ಚಂದ್ರುನ ಸಿಳಿಂಟು ಸೆಕೆಂಡ್ ನೋಡಿ) ಉಂಂಂ.... ಇದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಏರ್ಪಾಟೊಡ್ತಿದ್ರಿ ?

ಚಂದ್ರು:— (ಎದ್ದು) ಉಹ ಹು....ನಾನು....

ಶಾಂತು:--- ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ ಮಾತಾಡ್ಬಹುದು....

ಚಂದ್ರು:— (ಕುಳಿತು) ಆಂ.... you see...

ಶಾಂತು:— Let me please. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನೇಳಿದ್ದು, ಈ ಮೇಷ್ಟ್ರು partಇನ್ನ ಹ್ಯಾಗೇರ್ಪಾಟ್ಯಾಡಿದ್ದಿ ಅಂತ.

ಚಂದ್ರು:— ಉಹು....ಇದು.... accidental ಆಗಿ....ಆಗ್ಲೋಯ್ತು. ಜೋಯಿಸ್ತೂ, ನಾನೂ, ನಿಮ್ಮ ಭಾವಾನೂ....

ಶಾಂತು:--- ಭಾವ ?

ಚಂದ್ರು:— ಓ! ನಿಮಗ್ಲೊತ್ತಿಲ್ಲ....ನಿಮ್ಮ sister ಮದ್ದೆ settle ಆಯ್ತು.

ಶಾಂತು:— ಏನು? ಸರೋಜನ ಮದ್ದೆ ?

ಚಂದ್ರು:— ಹೂ....ಅವರ husbandನೇ ನಾನ್ಹೋಳಿದ್ದು 'ಭಾವ' ಅಂತ.

ಶಾಂತು:— ತಡೀರಿ, ತಡೀರಿ, ಯಾವಾಗ ?

ಚಂದ್ರು:— ಈಗಲ್ಲಾ ಒಂದು half an hour ಆಗಿರಬಹುದಷ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮ father ನಿಮ್ಮನ್ನರಿಯೋಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬ.....

ಶಾಂತು:--- ಜೋಯಿಸರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು.....

ಚಂದ್ರು:--- ಅನ್ನೇ, ಅನ್ನೇ.....

ಶಾಂತು:--- ಓ.... ಅವರೂ.... ಸರೋಜನ್ನ....

ಚಂದ್ರು:--- ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಒಪ್ಪಿದ. ನಿಮ್ಮ sisterಲೂ ಸಹ ಒಪ್ಪೊಂಡು....

ಶಾಂತು:--- ಓ..... That is.....that is.....

ಚಂದ್ರು:--- ಕೋಪಿಸ್ಕೋಬೇಡಿ, perfectly all right. ನಿಮ್ಮ

sisterಗೆ ಸರಿಯಾದ husbandಲು ಅವ್ರು. ಒಂದು ten minutesನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ settleಆಗ್ಗೋಯ್ತು.

ಶಾಂತು :—of all wonders, the most wonderful ! ಸಾವ !

ಚಂದ್ರು :— ಯಾಕೆ ? ನನ್ನ friendಗೋಸ್ಕರ ನೀವೇನೂ pity ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಅವನ ಜೊತೆಲಿ ನಿಮ್ಮ sister ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋದ್ರೊಳಗೆ, shrewdomನಿಂದ saintdomಗೆ ವರ್ಗವಾಗ್ಗೊತ್ತಾರೆ.

ಶಾಂತು :— ಹೋಗ್ಲಿ. ಅದಾಯ್ತು. ನೋಡೋಣ. ಈಗ ನೀವು Materia medicadomನಿಂದ ಮಾಯಾ ಮಾಳದಗೌಳವ domಗೆ ಹೇಗೆ ವರ್ಗ ತೋಗೊಂಡಿ ?

ಚಂದ್ರು :— ಜೋಯಿಸ್ತು ಅದ್ಯಾರೋ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಗವತರ್ದಿಷ್ಟೇಕು ಅಂದ್ರು. ಭೀಮು ನನ್ನ sugghest ಮಾಡ್ಡ.

ಶಾಂತು :— ನೀವು ಒಪ್ಪೋದ್ರೀ ?

ಚಂದ್ರು :— (ಸುಳುತ್ತಾ) ನಿಮಗೊಸ್ಕೆ ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೇ....

ಶಾಂತು :— ಛಿ ಛಿ ಛಿ, ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯಂದ್ರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟ್ವ ಕೋಪ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ ಹೇಗೆ ? ಅಥವಾ, ಸಾಪ, ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ ನೆಪ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಸಾಕು ಹೊರಟ್ಟೆಡೋಣ ಅಂತಿರಬಹುದು. ಈ ಸಂಗೀತದ ಪಾಠದ್ದೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ interest ಇದ್ದೀತು ! ಇವತ್ತಾತ್ರಿ ತಾನೇ ನೀವು ಹೊರಡೋದು ಊರೆ ?

ಚಂದ್ರು :— ಆ ? ಊರೆ ?

ಶಾಂತು :— ಹೂ. ನಿಮ್ಮೂರೆ ? (ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಅದರ ಮಧ್ಯೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದ ಎಳೆದು ತೋರುತ್ತಾ) Irresistable bad habit, ಓದ್ಬಿಟ್ಟೆ.

ನಿನ್ನ ನೀವೀ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಈ ಕಾಗದ ಇದ್ದೊಳ್ಳೋ ನಿಂಪಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾಡಿದ್ದು wednesday ಲಗ್ನ ಅಂತೆ! ನಾಳೆ ವರಪೂಜೆ! ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೇ ಇದೀರಿ? ಇವತ್ತಾತ್ರೀನಾದ್ರೂ ಹೊರಡ್ಬೇಡ್ವೇ?

ಚಂದು :- ನಾನು ಹೋಗೋಲ್ಲ.... I am not going..... ಓ....
I am sorry..... I cannot go.

ಶಾಂತು :- ಯಾಕೆ ?

ಚಂದು :- ಇವತ್ತಾತ್ರಿ ಮೈಸೂರಿಂದ ನಿಮ್ಮ husband ಬರ್ತಾರೆ

ಶಾಂತು :- ಆ ?

ಚಂದು :- ಹೌದು. ಅವರು ಬರ್ತಾರೆ. ಬಂದು, ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೋಡ್ತಾರೆ. ಒಪ್ಪಾರೆ. ಜೋಯಿಸ್ವೇಳಿದ್ರೂ. ನಾಡಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ sister ಮದ್ದೆ ಜೊತೆಗೇ ನಿಮ್ಮ ಮದ್ದೇನೂ ಆಗೋ probability ಕಾಣ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ನೀವು invite ಮಾಡ್ತೀರಿ ಅನ್ನೋ ಭರವಸೆ ಮೇಲೆ, ನೋಡ್ಕೊಂಡೇ ಹೊರಟೊಗೋಣ ಅಂತ ನಿಂತೊಂಡೆ.

ಶಾಂತು :- ಓ !..... (ಶತಪಥಿ) ನಿಮಗೆ ನಾನು disappoint ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. Invitation ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಂತಲ್ಲ. ಆದ್ರವತ್ತಾಗೋದು ನಮ್ಮ sister ಮದ್ದೆ ಒಂದೇಅದ್ರಿಂದ, I don't want that you should..... (ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿ) ಇನ್ನೂ ರೈಲಿಗೆ ಹೊತ್ತಿದೆ....ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೋಗೋದಾದ್ರೆ ಹೋಗಬಹುದು....

ಚಂದು :- No..... ನಾನೊಗೋಲ್ಲ.....

ಶಾಂತು :- ಹಹಹಹಹ very well then. ನನ್ನಿಬ್ಬ ಮದುವೆಯೂ ಆಗೋಲ್ಲ ನಾಡಿದ್ದು ; ಹಹಹಹ ... that's good... hence why worry ? (ತುಂಬೂರಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾ) ತೊಗೊಳ್ಳಿ, ಸಂಗೀತವಾದ್ರೂ ಹಾಡೋಣ. ಒಂದೆರಡ್ನಿ ಮಿಷ ತಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ತರಹ ಆಗ್ತೋಯ್ತು.

ಚಂದ್ರು :— ಪಾಪ..... (ಶೈಶಿ ಮಾಡುವನು)

ಶಾಂತು :— ಯಾಕೆ ?

ಚಂದ್ರು :— ಆ ಮೈಸೂರಿಂದ ಬರ್ತಾರೆ..... ಪುಟ್ಟ.....

ಶಾಂತು :— ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ, ಪಾಪ !

ಚಂದ್ರು :— ಆ ?

ಶಾಂತು :— ಆ ನಿಮ್ಮ ಹಾರ್ಡ್‌ವರ್ಕ್ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ ಮಗಳೂ....

ಚಂದ್ರು :— ಓ ! ಹಹಹಹಹ.

ಶಾಂತು :— ಹಹಹಹಹಹ.....

ಚಂದ್ರು-ಶಾಂತು :— ಪಾಪಾ-ಪ !

ಚಂದ್ರು :— ಹೂ, ಹೋಗಲಿ.... to business... ಹಾಡಿ....

ಶಾಂತು :— ಛಿ, ಛಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನ appoint ಮಾಡಿರೋದು ಹೇಳ್ಕೊಡೋಕೆ ಅಂತ.... ಹೇಳ್ಕೊಡ್ತಿ.

ಚಂದ್ರು :— ಆದ್ರೂ ನಾನೈವು, ನೀವು obey ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋದನ್ನರಬೇಡಿ.

ಶಾಂತು :— Oh ! All right... ಯಾವ್ನಾಡ್ಕಿ ? ನನ್ನೇನ್ ಅಷ್ಟು ಬರೋಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರು :— ಬಂದಷ್ಟೇ ಆಯ್ತು, ಯಾವ್ನಾಡ್ಕಿ ಸರಿ. ಹೇಳಿ.....

ಶಾಂತು :— (ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುವನು) ನೋಡಿದ್ರಾ ...

ಚಂದ್ರು :— ನಿಮ್ಮ sister ತರಹಾನೇ.... .. ಅದೆ, ಅವರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದಾರೆ..... ಅದ್ದಾಗೆ ಪಟ್ಟೀ ಕಾಣೆ .. ನೀವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿ....ಸಾಕು ...ಈಗ ನಾನು ಯಾವುದ್ದೇಳ್ಕೊಡ್ಕಿ ?

ಶಾಂತು:—ಅವತ್ತೇವ್ವಾಡಿದ್ರಲ್ಲ, ಅದನ್ನೇಳೋಡಿ.....

ಚಂದ್ರು:— ಯಾವುದು?

ಶಾಂತು:— ಆ “.....”ಅಂತ ಬಂತಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರು:— ಓಹೋ, ಅದೇ? ಅದೇನ್ ನಿಮಗೆ ಆ ಹಾಡಿನೈಲೆ
ಅಷ್ಟು.....ಪ್ರೀತಿ?

ಶಾಂತು:— ಅದು ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ....ಯಾವತ್ತಿಂದೋ
ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಚಂದ್ರು:— ಹಹಹಹ .. all right ..

(ಶಾಂತು book ಉ pen ಉ ಕೊಡುವಳು. ಚಂದ್ರು ಹಾಡು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು
ಹೇಳಿಕೊಡುವನು)

ಶಾಂತು:— ಅಬ್ಬ, (ಕಚಿ ಫಿಫ್ ನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ತುಂಬಾ.... ..

ಚಂದ್ರು:— Delicate ಉ! ವಾಪ!

ಸೀತ:— (ಬಳಗಿದ) ಶಾಂತೂ!

ಶಾಂತು:— ಓ, Mother. (ತಾಯಿಗೆ) ಬಂದೇ. (ಚಂದ್ರುಗೆ) one
minute! (ಬಳಗೋಮುವಳು) (ಕಾಫಿ ಸಮೀತ ಬಂದು ಲೋಟ ನೀಡಿ) ತೊಗೊಳ್ಳಿ.

ಚಂದ್ರು:— ಏನಿದು?

ಶಾಂತು:— ಇದೂ, ನೀರಿನ್ನ ಮರಳ್ಳಿ, ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ಸೇರ್ಪಿ,
decoction ನ ಶೋಧಿಸಿ, ಹಾಲು ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆರೆಸಿ, ಮೇಲೆ
ಸಕ್ರೆ ಸೇರ್ಪಿ.... oh! I am sorry, ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಗುರುಗೈ,
ಮತ್ತಿದ್ದೆ; ಇದೂ coffee!

ಚಂದ್ರು:--- ಅಬ್ಬ, ನೀವಿಷ್ಟು

ಶಾಂತು:— ಮಾತಾಡಬಲ್ಲೆ ಅಂತ ಊಹಿಸಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲ? ಹಹಹಹ....

never mind. Drink away your surprise. ಕುಡೀರಿ.

ಚಂದ್ರು :— ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ?

ಶಾಂತು :— ನಾನಾಸ್ಥಿ ಕುಡ್ಯೋಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರು :— ಯಾಕೆ ?

ಶಾಂತು :— ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ

ಚಂದ್ರು :— ಓ ! ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನೂ ಕುಡಿಯೋಲ್ಲ.

ಶಾಂತು :— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ನೀವ್ಯಾಕೆ ಕುಡೀಬಾರ್ದು, ತೊಗೊಳ್ಳಿ.

ಚಂದ್ರು :— ಬೇಡ. ಇವತ್ತಿಂದ ನಾನೂ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಯೋಲ್ಲ.

ಶಾಂತು :— ಛಿ ಛಿ, ನಾಳೆ ಇಂದ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟಡೋರಂತೆ.
ಇವತ್ತು ತೊಗೊಂಡ್ವಿಡಿ.

ಚಂದ್ರು :— ಊಹೂ.

ಶಾಂತು :— ತಡೀರಿ ...ಹಾಗಾದ್ರೆ.... (ಒಳಗೊಂಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಟ ತಂದು)
ಇಗೋ ಇದ್ದುಂಗೆ....ತೊಗೊಳ್ಳಿ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ.

ಚಂದ್ರು :— (ಲೋಟ ತುಂಬಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ) ಎಲ್ಲಿ, ಆ ನಿಮ್ಮ
cupಲು ಖಾಲಿ ಅಲ್ವಲ್ಲ ?

ಶಾಂತು :— (ನಿಟ್ಟುಸಿರಿ ಸಮೀಪಿಸಿ ಲೋಟ ತೋರಿ) ಹುಂ.... Satisfied ?

ಚಂದ್ರು :— Not entirely (ತನ್ನ ಲೋಟದಿಂದ ಅಷ್ಟು ಹಾಕಲು)

ಶಾಂತು : - ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಬೇಡ ಬೇಡಾ ...

ಚಂದ್ರು :— ಸಮಭಾಗವಾಗಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ನೀವು
sampleಗೆ ತಂದವ್ವಾಿಗೆ ತಂದಿದೀರಿ ...ಊಂ ... Now.... go ahead.

(ಇಬ್ಬರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು, ಸರೋಜ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವಳು. ಚಂದ್ರು, ಶಾಂತು ಇವಳನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ)

ಚಂದ್ರು:— ಅಂತೂ, ಪಾಪ, ನನ್ನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸ
ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಗಾಯ್ತು.

ಶಾಂತು:— ಏನ್ಮಾಡೋದು, ನಾಳೆ ಇಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಾನ
ನೀವಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ ! ಒಂದಕ್ಕೊಂದ್ ಸರೋಜಿಯ್ತು.

ಸರೋಜ:— (ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ) ಸರಿಹೋದೆಯ್ತು. (ಸೀತಮ್ಮ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು) ಇದೇನೋ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತೋತಾ ಇರೋದು ?
(ತಂಬೂರಿ ತೋರುತ್ತಾ) ಯಾರನ್ನೇಳಿ ತೊಗೊಂಡ್ಬಂದ್ಯೇ ಇದನ್ನೀನಿಲ್ಲಿ ?
(ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾ) ಪಾರುಸತ್ಯ ಜೋರಾಗ್ತೋಯ್ತು.

ಸೀತ:--- ಏನೇ ಇದು, ಸರೋಜ ?

ಸರೋಜ:— ಇದೂ, ತಂಬೂರಿ. ನಂದು. ತೊಗೊಂಡ್ಬೋಗ್ತೇನೆ
(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

ಸೀತ:--- (ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾ) ಹೋಗ್ಲಿ ಸುಮ್ಮಿರವ್ವು, ಶಾಂತು. (ಚಂದ್ರುಗೆ)
ನೀವೇನೂ ತಿಳೋಬೇಡಿ.

ಚಂದ್ರು:— ಏನಿಲ್ಲ,.... ಪಾಠಾನೂ ಆಗ್ತೊಗಿತ್ತು.

ಸೀತ:— ಏನು, ಹೇಗೇ, ಕಲಿತೊಂಡ್ಬೆ ಬರಬಹುದೋ ?

ಚಂದ್ರು:— ಬರಬಹುದ್ಯಾಕೆ, ಬರತ್ತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು
ಆಪ್ತೆ.

ಸೀತ:— (ಶಾಂತುಗೆ) ಕೇಳಿದ್ಯೇನೇ ? (ಚಂದ್ರುಗೆ) ನಾನೂ ಅದೇ ಹೇಳ್ತಾ
ಇರ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಾತ್ಮೇಳದ್ರಲ್ಲೇ ? ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಂತಾರನ್ನಾದ್ರೂ
ಇಟ್ಟಿ, ಅವರ ಬಲವಂತಕ್ಕಾದ್ರೂ ಒಂದ್ಗಂಟೇನಾದ್ರೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗತ್ತೆ
ಅಂತೋಡ್ಡೆ....ನಿಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ.... ಮೂರವಾದ್ರೆ car ಕಳಿಸ್ತೇನೆ.

ಚಂದ್ರು :— ಏನಿಲ್ಲ....ನಾನು ... Central Hotelನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.

ಸೀತ :— ಯಾಕೆ ಹೋಟು ? ಮನೆ ಅದು....

ಚಂದ್ರು :— ಮನೆ....ಕೀರ್ತ್ಯಾಳಿಂತಿದೆ.....ಅಲ್ಲಿ.....

ಸೀತ :— ಕೀರ್ತ್ಯಾಳಿ ? ಯಾವ ಕೀರ್ತ್ಯಾಳಿ ? ಶ್ರೀಕಂಠೈನೋರೂ ಅಂತಿದಾರಲ್ಲಾ....

ಚಂದ್ರು :— ಹು, ಹೂ, ಶ್ರೀಕಂಠೈನೋರು ನಮ್ಮಂದೇಗೆ ದೂರದ್ದಂಬಂಧ.

ಸೀತ :— ಓಹೋ.... ನಮ್ಮೂ ಅವರು ದೂರದ್ದಂಬಂಧ.... ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೆಸರು ?

ಚಂದ್ರು :— ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೂಂತ. ಅಕದೇಲಿಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೀರ್ತ್ಯಾಳಿ ಸಾವಾರು ಅಂತಾರೆ.

ಸೀತ :— ಓಹೋ, ಸರಿಹೋಯ್ತು. ಅ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರ್ಮಕ್ಕೇ ನೀವು ? ಶ್ರೀಕಂಠೈನೋರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು ... ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಅವರೂ ನಾವು ಕಾಣೆವೂ ಅನ್ನೋದಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರವೂ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲು. ನೀವು.... ಈ ಊರಲ್ಲಿ.... ಓದುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಂತಾಣ್ತಲ್ಲಾ.... (ಶಾಂತೂಗೆ) ಅಲ್ಲೇನೇ ? ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ ?

ಚಂದ್ರು :— ನಾನು....ಊ.... (ಶಾಂತೂನ ನೋಡಲು)

ಶಾಂತು :— ಅವರೂ ನಮ್ಮ collegeನಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಾ ಇದಾರಮ್ಮ.

ಸೀತ :— ಏನು ? ನೀವೂ medical collegeನಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಾ ಇದೀರೇನು ?

ಚಂದ್ರು :— ಹೌದು.

ಸೀತ:— ಓ! ನೋಡಿದ್ದೇನೇ ಶಾಂತು, ನೀನು ?

ಶಾಂತು:— ನೋಡಿದ್ದೇನಮ್ಮ, ನೋಡ್ಲಿ ಏನು ?

ಸೀತ:— ಓ! ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ. ನಿಮ್ಮ college studiesಗೂ ಎಷ್ಟೋ help ಆಗತ್ತೆ ಮುಂಚೇನೇ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದಾಗಿತ್ತೇನೇ, ಶಾಂತು ? ನೋಡು, ಒಂದೇ ಜನ ಅಂತಂದ್ರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಇದ್ದಿಡ್ಲೇವೆ. ಈ ಸಂಗೀತದ ನೆಪದಿಂದ ತಿಳಿದ್ದಾ ಗಾಯ್ತು.

ಸೀನಿ:— (ಪ್ರಸೇಶಿಸಿ) ಪಾರ್ವತಮ್ಮೋರೈಂದಿದಾರೆ.

ಸೀತ:— ಬಂದೆ. (ಚಂದ್ರೂಗೆ) ನಾ ಬರ್ತೇನೆ.

ಚಂದ್ರ:— (ತಾನೂ ಎದ್ದು) ನಾನೂ ಬರ್ತೀನಿನ್ನು ಭೀಮು ರೂಂನಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ ನಂಗೋಸ್ಕು....ನಾಳೆ ಎಷ್ಟೊತ್ತೆ ಬರ್ಬೇಕು ?

ಸೀತ:— (ಶಾಂತೂಗೆ) ಏನೇ ?

ಶಾಂತು:— ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗೇಕಾದ್ರೂ ಬರ್ಲಿ....ರಜ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ....

ಸೀತ:— ಓಹೋ, ಅಂದ್ರೂಗೇ ರಜ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ....ನಿಮಗ್ಯಾವಾಗನ್ನೂ ಲ್ಪಾಗತ್ತೋ ಬರಬಹುದು.

ಚಂದ್ರ:— ರಜ ಇದೆ ಸರಿ. ಆದ್ರೆ ನಾಳೆಮದ್ದೆ ಗಲಾಟೆ ಪ್ರಾರಂಭ

ಸೀತ:— ಓ! ಹೌದ್ದೋದು.... ಆದ್ರೆ ದ್ವಿತೀಯ ವಿಘ್ನ ಆಗ್ಬಾರ್ದು....

ಚಂದ್ರ:— ಹೌದೂ....ಇನ್ನೊಂದೂ....ಇವತ್ತು, ಅವು, ಪಾಪ, ಯಾವೋ engagement ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು, ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪೊಯ್ಯು. ಆದ್ರಿಂದ ನಾಳೆ ಅವರನ್ನೂಲ ನೋಡೊಂಡು ಇಷ್ಟೊತ್ತೆ ಬಾ ಅಂದ್ರೆ ಎಷ್ಟೊತ್ತೆ ಬರ್ಬೇನೆ.

ಸೀತ:— (ಶಾಂತೂಗೆ) ಏನೇ ?

ಶಾಂತು :— ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವೆನು ನೀಹೇಳೋದು. ನಾನೇಳೋ ಕಾಗತ್ತೇನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗನ್ನಿ ಅಂತ. ಅವರ engagements ಉ ಅದನ್ನೇಡ್ಕೊಂಡು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗನ್ನಿ ನಂತೇಳಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಾಗೇನೇ ನಮ್ಮ engagements ನೂ adjust ಮಾಡ್ಕೊತೀವಿ.

ಚಂದ್ರು :— At this rate.....

ಸೀತ :— ಇದೇನೇ ಇದು ಹುಡ್ಗಟ ? ಯಾವದ್ರೂ time fix ಮಾಡ್ಕೊಬಾರ್ದೇ ? ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗಿಟ್ಟೊಂಡ್ಬಿಡಿ, ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆ.... ಆಗ್ಬಹುದೇ ?

ಶಾಂತು-ಚಂದ್ರು :— (ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿಗೆ) ಹೂ, ಆಗ್ಬಹುದು.

ಸೀತ :— ಹೆಹಹಹ.... ಸರಿ.... (ಚಂದ್ರುಗೆ) ನಾನ್ವರ್ದೇನೆ.

ಚಂದ್ರು :— ನಮಸ್ಕಾರ.

ಸೀತ :— ಒಳ್ಳೇದು. (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

ಚಂದ್ರು :— (ಶಾಂತುಗೆ) ನಾನೂ ಬರಬಹುದೋ ?

ಶಾಂತು :— ನಮಸ್ಕಾರ.

ಚಂದ್ರು :— ಒಳ್ಳೇದು. (ಬಾಗಿಲು ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಲು)

— ತೆರೆ —

ದೃಶ್ಯ ೭.

[ರಸ್ತೆ. ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮರಾಯರೂ ಪುಟ್ಟಜೋಯಿಸರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು]

ರಾ.ರಾ :— ಎಲ್ರೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಡುರಸ್ತೇಲಿ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವೇಷನ್ನಿಗೊಡ್ಗಿದ್ದು ಒಂದೇ ಆಯ್ತೇ ಹೊತ್ತು, ಆ ಮೈಸೂರ್ ಅಸಾಮಿ ಪತ್ತೇನೇ ಇಲ್ಲ.

ಫು.ಜೋ:- ಅದೇ ನನ್ನ ಅರ್ಥವಾಗೆ ಇರೋದು. ಅವರಾತರಹ ಜನ ಅಲ್ಲ. ಬೆಳಗೈ ಬರ್ತೀನೆ ಅಂದ, ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಬರ್ತೀನೆ ಅಂದ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ.

ರಾ.ರಾ:- ರಾತ್ರಿ ಬಂತು, ಮನುಷ್ಯ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಅವ್ನು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಶಾಂತಾನ ಒಪ್ಪೇ ಒಪ್ಪೋನು ಅನ್ನಿ, ಎರಡ್ಕದ್ದೇನೂ ಒಟ್ಟೇ ಹೊಡ್ಸೇಬಿಡ್ಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ. ಖರ್ಚಿನ್ನೂಡ ಖರ್ಚು ಕಳೆದ್ದೋಗಿ ರೋದು.

ಫು.ಜೋ:- ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾಳೆ ಬೆಳಗೈ ಏನಾದ್ರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದ್ದೋ ತಂತೀನೋ ಬಂದ್ರೂ ಬಂದೀತು.

ರಾ.ರಾ:- ಕಾಗದ ತಂತಿ ಇಟ್ಟೊಂಡೇನ್ತಾಡೋದು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ? ಹುಡುಗ.....ಹುಡುಗ ತಾನೇ ಮೊದಲ್ ಬರ್ಬೇಕಾದ್ದುಅದ್ರೂ ಅದರ ವಿಷಯ ನಾನೇನಷ್ಟು worry ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವರ ದಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರೋಜಂಗೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ..... ಸರಿಯಾದ ಇಸಮ್ಮು. ನೀವ್ವೇಳಿದ್ದಾಗೇ, ಘಳಿಗೆ ಕೂಡ್ಬರ್ಬೇಕಾಂಡ್ರೆ.... ನಾವ್ವಾನ್ ಒದ್ಯಾಡಿ ಏನ್ ಪ್ರಯೋಜ್ನ ?

ಫು.ಜೋ :- ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ....ನಡೀರಿ ಆ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೇದ್ದೋಡ್ಕೊಂಡ್ಕೊ ರ ಟ್ಕೋಗೋಣ....ಅಚ್ಚಾ ಕಿದಾನೇನೋ.

ರಾ.ರಾ:- ಹೂ....ಹೂ.... proof ready ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿರಾನೆ, ಬನ್ನಿ.

(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು)

— ತೆರೆ —

ದೃಶ್ಯ ೮

[ಇನ್ನೊಂದು ರಸ್ತೆ. ಭೀಮೂ, ಚಂದ್ರಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು]

ಭೀಮು:— Hearty congratulations, ನಿಮ್ಮಿಬ್ರಿಗೂ.

ಚಂದ್ರಾ:— ಯಾಕೋ ?

ಭೀಮು:— ಇಬ್ರಿಗೂ ನಾಡಿದ್ದು ಮದ್ದೆ ಆಗೋಲ್ವಲ್ಲ ಅಂತ !
ಚಂದ್ರಾ, that settles it.

ಚಂದ್ರಾ:--- ಏನ್ನ ?

ಭೀಮು:— ಹ್ಯಾಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ನಾಡಿದ್ದು ಆಗಿಸ್ಬೇಕು ಅಂತ.....

ಚಂದ್ರಾ:— ಆ ? ಭೀಮು ?

ಭೀಮು:— Leave it to me. ಸಂದರ್ಭ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ settle ಮಾಡಿಸ್ತಿದ್ದೇನೆ. (ಎದುರು ನೇಪಥ್ಯ ತೋರುತ್ತಾ) ಅಗೋ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೂ, ಜೋಯಿಸ್ತೂ ಬತ್ತಿದಾರೆ..... ಶುಭ ಸೂಚನೆ..... ನೀನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗು.....

ಚಂದ್ರಾ:— ಲೋ, ಹುಷಾರೋ.... ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟು....

ಭೀಮು:— ನೀ ಹೋಗೋ ನೀನು.... ನನ್ನೆನ್ನೋಕ್ಕೊಡೋಕ್ಕುತ್ತಾನೆ.
(ಚಂದ್ರಾ ಮರೆಯಾಗುವನು. ರಾ.ರಾ. ಮತ್ತು ಜೋಯಿಸ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ರಾ.ರಾ:— ಇವ್ರ ಹಣೇಬರಹ ಎಲ್ಲಾ ಹೀಗೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ.
ಹೇಳಿದ್ದೊತ್ತಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡೋಲ್ಲ.

ಭೀಮು:— ಓ ...ನಮಸ್ಕಾರ....

ರಾ ರಾ:—

ಪು.ಜೋ:—

} ಓಹೋ.... ಓಹೋ.... ಎಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೇ.... ಒಬ್ಬೇ....

ಭೀಮು:— ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಚಂದು ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಏನೋ ಯಾರ್ಯೇಲೋ ಕೋಪಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬಾ ಗಿತ್ತಲ್ಲ ?

ಪು.ಜೋ:— ಆ ಪ್ರಿಂಟ್‌ಮಾಡೋನು.....

ರಾ.ರಾ:— “ Proof ಕೊಟ್ಟೆಡ್ತೇನೆ ನೀವ್ ವಾಪಸ್ ಬರೋವಾಗ ” ಅಂತೇಳ್ತಲ್ಲೇ ?

ಭೀಮು:— ಹು, ಹೂ.....

ರಾ.ರಾ:— ಈಗ್ಲೋದ್ರೆ, ಇನ್ನೊಂದ್ “ one hourಲು, ಸಾರ್ ” ಅಂತ ಹಲ್ಲಿರಿದ.

ಭೀಮು:— ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ. ತಾವ್ ಹೊರಡಿ, ನಾನೂ ಚಂದು ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೋಡಿ pass ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತೇನೆ

ರಾ.ರಾ:— ಛಿ ಛಿ !

ಭೀಮು:— Don't worry. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮನೆಯೋರೇಗ. ನೀವು ಬಾಕಿ ಕೆಲ್ಸ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ.... ಅಂದ್ಬಾಗೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ವರ ಬಂದ್ಬೋ, stationಗೊತ್ತೇಗಿದ್ರಲ್ಲ ? ಅವನು ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಟ್ಟಿ ‘ ಪಟಲ್ ’ ಆಗ್ಲೋಗತ್ತೆ ಅಂದಿದ್ರಿ. ಆಗ್ಲೋಗ್ಬಿಡೋದಾದ್ರೆ, ಆ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ change ಮಾಡೇ ಹೊಡೆಸ್ಸಿಡಬಹುದಲ್ಲ ?

ರಾ.ರಾ:— ನೋಡಿದ್ರಾ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಹ್ಯಾಗಿದೆ idea ? (ಭೀಮುಗೆ) ನಾನೂ ಅದೇ ಹೇಳ್ತೆ ಜೋಯಿಸ್ರಿಗೆ.... ಆ ಮೈಸೂರು ಆಸಾಮಿ ಪತ್ತೇನೇ ಇಲ್ಲ.

ಭೀಮು:— ಯಾಕೆ ? ಬರ್ಲಿಲ್ಲೇ ಈಗ್ಲೂನಾ ?

ಪು.ಜೋ:— ಊಹೂ....

ಭೀಮು:— ಓಹೋ. ನೀವಾಮೈಸೂರೋನು ಮೈಸೂರೋನು ಅಂತ ಮೋಹಿಸಿ ಕೂತ್ಬಿಟ್ಟಿದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿದೆ.... ಈಗ್ಲೂ....

ಪು.ಜೋ:— ಅದ್ವ್ಯಾಗೋ ಆಗತ್ತೆ ? ಅವನು ಬರೋದೇ ಬೇಡ್ವೇ ?

ಭೀಮು:— ಬೇಡ ಅಂತ. ಅವನು ಬಂದ್ರೆ ಹೋದ್ರೆ ಶಾಂತಾಬಾಯಿ ಮದ್ದೇನೇ ಆಗ್ತೊಡ್ತು ಅಂತ ಏನಾದ್ರಿದ್ಯೇನು ? ಅವ್ವೇ ಗಂಡ ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂತ ಬ್ರಹ್ಮ ಏನಾದ್ರೂ label ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದಾನೇನು ? ಅನ್ನಪ್ಪಂಥಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಸಿಕ್ಕಾರೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ.

ಪು.ಜೋ:— ಸಿಗ್ತಾರೋ. ಸಿಗೋಲ್ಲ ಅಂತಾನೆಲ್ಲೆಲ್ಲ. ಶಾಂತೂಗೆ ವರ ಸಿಗೋಲ್ವೇ ? ಕಾಲಿಗ್ಬಿದ್ದು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಾರೆ. ಆದ್ರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೆರಡು ದಿನವೂ ಇಲ್ಲಲ್ಲೋ.....ಹ್ಯಾಗೋ.....?

ಭೀಮು:— ಎರಡು ದಿನ ? ಯಾಕೆ ಎರಡು ದಿನ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ? ನೀವು ಮನಸ್ಸಾಡಿದ್ರೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಬಿಡಬಹುದು. (ರಾ.ರಾ.ಗೆ) ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೇನು ? ಹುಡುಗ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ಸ್ಥಿತಿವಂತಾಗಿರಬೇಕು, ಹುಡ್ಗಿಗೆ ಒಡ್ಡೆ ವಸ್ತ್ರ....ಆಲ್ವೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ?

ಪು.ಜೋ:— ಅಷ್ಟೇ.

ರಾ.ರಾ:— ಅಷ್ಟೇ, ಅಷ್ಟೇ.

ಭೀಮು:— ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನೊಂದು ಹೇಳ್ತೇನೆ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ರೆ.....

ರಾ.ರಾ:— ಏನು, ಏನು ?

ಪು.ಜೋ:— ಏನೋ ಅದು ?

ಭೀಮು:— ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗ್ಯಾಕೊಡ್ಬಾರ್ ?

ರಾ.ರಾ:— ಯಾವ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ?

ಪು.ಜೋ:— ಯಾರೋ ಅದು, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ?

ಭೀಮು:— ಅವ್ವೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಮ್ಮ ಶಾಂತಾಬಾಯೀಗೆ ಸಂಗೀತ ಹೇಳ್ತೊಡೋಕೆ ಗೊತ್ತಾಡಿಲ್ವೇ ?

ಪು.ಜೋ:— ಅವ್ವೇ ?

ರಾ.ರಾ:— ಅವ್ವೇ ?

ಭೀಮು:— ಹೂ, ಯಾಕಾಗ್ಬಾರ್ಡು ? ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದಾನೆ. ವಯಸ್ಸು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆ, ಅನ್ನೂ, ಬರೀ ಸಂಗೀತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಂತಿಕ್ಲೋಬೇಡಿ, medical collegeನಲ್ಲಿ ಓದ್ತಾ ಇದಾನೆ.

ರಾ.ರಾ:— ಆ ? ನಮ್ಮ ಶಾಂತಾನೂ....

ಭೀಮು:— ಬಹುಶಃ class-mates ಏನೋ. ಏನೋ, ಅವನೂ ಒಬ್ಬೇ ಮಗ ಅವರಪ್ಪಿಗೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ! ಬೇಕಾದ್ದಾಗಿದೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ! ನೀವೇಳಿರಬೇಕು ಕೇರ್ನುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರು ಅಂತ.

ರಾ.ರಾ:— ಆ, ಕೇರ್ನುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರು ? ಅವರ್ಮಗ್ಗೇ ಅವು ?

ಭೀಮು:— ಹೂ, ನಿಮ್ಮಂತಸ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ.

ರಾ.ರಾ:— ಛಿ, ಛಿ, ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಉಂಟಿ ? ಏನ್, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕಂಠೈನೋರು ಹೇಳ್ತಾ ಇರಿಲ್ಲೇ ? ಓಹೊಹೊಹೋಹೊ ! ಅವರ್ಮಗ್ಗೇ ? ಅವರ್ಮಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟು.....ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ವಾದ್ದಾ ಗಾಯ್ತೇ. ಏನ್, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ?

ಪು.ಜೋ:— ಹುಡ್ಗಾನೂ ಮುದ್ದಾಗಿದಾನೆ. ಶಾಂತೂಗೆ ತಕ್ಕಾಂ ಗಿದಾನೆ. ಆ ಮೈಸೂರೋನು, ಹೋಗ್ಲಿ, ಅವನೆ ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೇ ರೈಲು ತಪೋತ್ ಏನೋ !

ಭೀಮು:— ಹೂ, ಅದಕ್ಕೇ ಆ printerಲು ಕೂಡ proof ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ change ಮಾಡೋ ಪ್ರಮೇಯ ದೇವರು ಅವನ ಕಿವಿಲಿ ಊದಿರಬಹುದು.

ಪು.ಜೋ:— ಹಾದ್ದೋ. ಏನ್, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ ? ಅದ್ರೆ,

ಭೀಮು:— ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರಾ ಕೂಡ ಮಾತಾಡಿ, settle ಮಾಡಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಬಂದ್ವಿಡ್ತೇನೆ. ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ draft ಮಾಡಿ, ಬದ್ಲಾಯಿಸಿ ಬರೀಬೇಕಲ್ಲ, ಎರಡ್ಮದ್ದೇದೂ ಸೇರಿ, ತೊಗೊಂಡ್ವೊಗಿ, ತಲೇಮೇಲ್ಯಾತ್ಯೊಂಡು, ತಂದೇಬಿಡೋಣ.... ಎನ್ನೇಳ್ತೀರಿ ?

ರಾ.ರಾ:— Oh yes ! Oh yes ! ನೀವು ನಿಮ್ಮ friend ಇನ್ನು ಒಪ್ಪೋದು ನಿಮ್ಮ ಭಾರ !

ಭೀಮು:— Oh yes ! I accept. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೋರ್ಡ್ ಒಪ್ಪಿ, ಬಾಕಿ ಎರ್ಪಾಟಿಲ್ಲಾ ಮಾಡೋದು ನಿಮ್ಮ ಭಾರ.

ರಾ.ರಾ:— Oh yes. ನಾವಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರಿಯೋಲ್ಲ !

ಭೀಮು:— ಬರೀಕೂಡ್ತು ! That's the point. ಅದು ನನ್ನ ಜನಾಬ್ದಾರಿ. ತಾವೊರ್ತಡಿ ಇನ್ನು.... ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ.

ಪು.ಜೋ:— ಹು, ಹು.....

ರಾ.ರಾ:— ನಾವು ಬರ್ತೇವೆ.

ಭೀಮು:— ಒಳ್ಳೇದು. ನಮಸ್ಕಾರ. (ರಾ.ರಾ. ಮತ್ತು ಜೋಯಿಸ ನಷ್ಟಮಿಸುವರು) ಲೋ, ಚಂದ್ರಾ !

ಚಂದ್ರಾ:— (ಮರೆಯಿಂ ಮುಂದೆ ಬಂದು) ಲೋ, ಭೀಮು, ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಿದ್ದಿ ಇದ್ಯೋ ಇಲ್ಲೋ ? ಎನೋ ಇದು ಅವಾಂತ್ರು ?

ಭೀಮು:— ಬೇಡ ಅಂದ್ವಿಡೋ, ಈಗೇನ್ ಕೊಳ್ಳೊದ್ದು ; ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಒಂದು ನೆಪ ಹೇಳಿ cancel ಮಾಡಿಸ್ವಿಡ್ತೇನೆ. ನಿಂಗೆ ಮದ್ದೇಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೇ.....

ಚಂದ್ರಾ:— ಅದಲ್ಲೋ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು....?

ಭೀಮು:--- ಅದಲ್ಲ ಅಲ್ಲ? (teasing) ಸಾಪ, ಹ್ಯಾಗಾದೀತೋ? ಆ ಬೇಲಿ ಮಗ್ಗಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ imagine ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೋ, ಲಗ್ನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ.... ಅಂತರಸಟ ಬೇಗೇಳಬಾರ್ದೇ ಅಂತ ಅವರ ಬೈತಾ ಇದ್ದಾಗೇ.....

ಚಂದ್ರು:--- ಅದಲ್ಲೋ, ಭೀಮು....ನಿನ್ನಾತ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ....ಎನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದೀನಿ ಅನ್ನೋದೇ ಹೊಳೆಯೋಲ್ಲ.

ಭೀಮು:--- ಯಾಕೆ, ಏನಾಯ್ತೋ?

ಚಂದ್ರು:--- ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ telegram ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ....

ಭೀಮು:--- ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹಾಗಂತ?.... (ತನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ)

ಚಂದ್ರು:--- ಲೋ, ನೀನ್ನಾತಾಡ್ತಿರೋದ್ ನನ್ನತ್ತ. ನಿನ್ನೆಂದ್ತಿ ಹತ್ತಿಲ್ಲ.

ಭೀಮು:--- Yes, yes. ಚಂದ್ರು, ಭಯ ಪಡ್ಬೇಡ, telegram ಕೊಡೋಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರು:--- ಮತ್ತೇ?

ಭೀಮು:--- ನಮ್ಮ ನಾಣಿ ಈ ಊರಲ್ಲೇ ಇದಾನಲ್ಲವೇನೇ?

ಚಂದ್ರು:--- ಯಾರು, ನಾವ್ವಿಂದೆ “ಅಷಾಢಭೂತಿ” ಆಡ್ತಾಗ, ಶಂಕ್ರಪ್ಪನ ಪಾರ್ವ್ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಾ....?

ಭೀಮು:--- ಹೂನೋ, ನಮ್ಮಾಣಿ.

ಚಂದ್ರು:--- ಇಲ್ಲೇ ಇದಾನೆ. ಯಾಕೆ?

ಭೀಮು:--- ಆ ಶಂಕ್ರಪ್ಪನ ತಾತನ ಪಾರ್ವ್ ಮಾಡ್ಸೋಕೆ.....ನಡಿ, ನಿನ್ನೆ ತಲೆ ಓಡೋದು ತುಂಬಾ ನಿಧಾನ.

ಚಂದ್ರು:--- ಭೀಮು....?

ಭೀಮು:--- ನಡೀ, ಚಂದ್ರು..... ಈ ನಾಯು ಹ್ಯಾಗ್ಬೀಸಿದ್ರೆ ಹಾಗ್ಗಾರ್ತಿರಬೇಕ್ಷೇನು. ನಡಿ. (ಕರೆದೊಯ್ಯುವನು)

— ಅಂಕದ ತೆರೆ —

(ನಿರಾಸು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳು)

ಅಂಕ ೨

ದೃಶ್ಯ ೧

[ರಸ್ತೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕೀರ್ಷ್ಣಾಳ್ವ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.

ಎದುರಿನಿಂದ ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ಟು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ]

ತಿ. ಭ:— ಓಹೊಹೊಹೊಹೋ, ನಮಸ್ಕಾರಾ!

ಕೀ. ಕೃ:— ನಮಸ್ಕಾರಾ, ನಮಸ್ಕಾರಾ, ನಮಸ್ಕಾರಾ, ಸಾಕೇ? ದಾರಿ ಬಿಡಿ. (ಒತ್ತರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು)

ತಿ. ಭ:— ಅಲ್ಲಇದೇನಿದು, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ?

ಕೀ. ಕೃ:— (ನಿಂತು) “ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ”? ಯಾರದು ನನ್ನ ಈ ಕೊಂಪೇಲಿ ಹೆಸರಿದ್ದಿದು ಕೂಗೋರು? (ತಿರುಗಿ ತಿ. ಭ ನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ನೋಡಿ) ಆಯ್ಯೋ, ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟೇ?

ತಿ. ಭ:— ಹೌದೂ, ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ಟೇ. ಈ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಮ್ಮಣ್ಣಿ ಗ್ಯಾರೈದ್ದಾನು?

ಕೀ. ಕೃ:— ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ಉಂಟೇ? ನನಗೆ....ನನಗೆ....ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಅಂತೀಳೇನೇಕೆ ಬರೋಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಬೇರೆ

ತಿ. ಭ:— ಯಾವ ಊರಿಗೊಂದಿಗಿದ್ದಿ?

ಕೀ. ಕೃ:— ಯಾವ ಊರಿಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೂರಿಂದ ಈಗ್ರಾನೆ ಬಂದೀನೀ.....

ತಿ. ಭ:— ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ!

ಕೀ. ಕೃ:— ತಡೀರಿ....ಈಗ್ಗಿಜ್ಜಾಗ್ಗೂ ನಂಗೆ ಸಮಾಧಾನ್ಯಾಗ್ಗಿಂತು ಮಾತಾಡೋ ಪರಿಸ್ಥಿತೀಲಿಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು. ದಯವಿಟ್ಟು, ಈ ಹಾಳೂರಲ್ಲಿ, ಅದ್ಯಾವೊ ಶೆಂಟಲ್ ಹೋಟ್ಟು ಅಂತಿದ್ದೆಂತಲ್ಲಾ, ಅದೆಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳಿ.

ತಿ. ಭ:— ಇದೇನಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ, ಇದೇನಾ ಹುಚ್ಚಿಮ್ಮು

ಕೀ. ಕೃ:— ನನಗಲ್ಲ ಹುಚ್ಚೂ ; ನನಗ್ಯಾಕೆದ್ದೀತೂ.....ನನ್ನ ಮಗ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಅವಿವೇಕಿ.....

೩. ಭ:— ಅವನಿಗಿಡಿದಿದ್ದೇ ಹುಚ್ಚು ?

ಕೀ. ಕೃ:— ಅಲ್ಲಾ. ಅವನು ಶಿಂಟಲ್ ಹೋಟ್ಟಿಲ್ಲಿದಾನೆ. ಅವನೇ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಡ್‌ವರ್ಕ್ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರ್ವೇ ?

೩. ಭ:— ಹೂ, ಹೂ.... ಅವರಿಗುಚ್ಚೇ ?

ಕೀ. ಕೃ:— ಉಹೂೂ. ಅವರ ಮಗಳ್ಳ ತಂದೆಯೊಕ್ಕೋದು ಅಂತೂತ್ತಾಡಿ ಮೊನ್ನೆ ಬುಧವಾರ ಲಗ್ನ ಇಡಿಸಬಹುದು ಅಂತ ಕಾಗ್ದ ಬರೆದೆ.....

೩. ಭ:—ಹೂ, ಹೂ....ಅ ಹುಡ್ಗೇಗೇನಾದ್ರೂ ಹುಚ್ಚಿಡಿದಿದ್ದೇನು ? ಅನ್ಯಾಯ, ಅನ್ಯಾಯ.

ಕೀ. ಕೃ:— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ನೀವು ನನಗುಚ್ಚಿಡಿಸ್ತೀರಿ ಇನ್ನು. ಅಲ್ಲೇ, “ ಲಗ್ನ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ಬಹುದು, ತಕ್ಷಣ ಹೊರಟಾ ” ಅಂತಾಗ್ಗ ಬರೆದೆ, ಈ ಮಗ, ತಾನೂ ಬರೆ, ಕಾಗ್ದಾನೂ ಬರಿದೇ ಇಲ್ಲೇ ಕೂತ್ಪಿಟ್ಟಿದಾನಲ್ಲ ! ಏನ್ನೂತಿಟ್ಟಿದ್ದೀತಿಲ್ಲಿ ? ನಾಲಕ್ಕಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆಗೊಪ್ಪೊಂಡು, ಒಂದಾವಿರ ಮುಂಗಡಾನೂ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅಂದ್ರೇ.....ಈಗ್ಗುಂದಿನ ಲಗ್ನದಲ್ಲಾದ್ರೂ ಮುಗಿಸ್ಬಿಡೋಣ, ನಾನೇ ಬಂದು ಒದ್ದು ಎಳೋಡ್ಲೋಗೋಣ ಅಂತ ಖುದ್ದಾಗಿ ಬಂದೆ.

೩. ಭ:— (ಸುಗತ) ನನಗ್ಯಾಕೋನನ್ನೇ ಹುಚ್ಚಿಡಿತಾ ಇದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆವರ್ದೀಗ್ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ ? (ಪ್ರಕಾಶ) ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ, ತಮಗಿ, ಮೈಯಲ್ಲಿ, ಹುಷಾರಿದೆತಾನೇ ?

ಕೀ. ಕೃ:— ಯಾರ್ಕಿ, ಯಾರ್ಕಿ, ನನಗೇನಾಗಿದೆ ?

೨. ಭ:- ನಾಣೇನ್ನೇಳು? ತಮ್ಮ ಮಗ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂಗಿ ಮದ್ಯೆ ಆಯ್ತಲ್ಲ, ಮೊನ್ನೆ. ಬುಧವಾರಾ....

ಕೀ. ಕೃ:- ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ, ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂತ ನಾನಿರೋನ್ನಿದ್ದೆ. ಅವನು ಊರಿಗ್ಬಂದಿ ಚಕ್ರ ಕೊಟ್ಟ.

೨. ಭ:- ಅಲೀ, ನೀವು ನನ್ನ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೂ ನಾನು ಮದ್ಯೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಕೋಪದ್ದೇಲೇ.....

ಕೀ. ಕೃ:- “ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೂ”....? ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ರೀ, ಯಾರ್ನಿ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೋರೂ? ನೀವು ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ.

೨. ಭ:- ತಮಾಷೆ ಯಾಕೆ? ಮೊನ್ನೆ ಬುಧವಾರ ನಿಮ್ಮ ಚಂದ್ರೂಗೆ ನಮ್ಮ ಈ ಊರಿನ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮರಾಯರ ಮಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ಯೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲೇ? ನೀವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲ್ಲೇ? ನಮ್ಮನ್ನೋ ರೆಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲ್ಲೇ? ನೀವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಬಕೆ, ವಂಕೆ, ಡಾಬು, ನಾಗಮುರಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಓದಿದ್ದನ್ನೇಳುಲ್ಲೇ?

ಕೀ. ಕೃ:- ಭಟ್ರೀ, ಭಟ್ರೀ, ಭಟ್ರೀ, ಬೇಡೀ ಬೇಡೀ ಬೇಡೀ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉರಿತಾ ಇರೋ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪ ಹೊಯ್ಬೇಡಿ.

೨. ಭ:- ನಾನು ಸುಳ್ಳೇಳುತ್ತಾ ಇದೇನೆ ಅಂತಿಕ್ಕೊಂಡಿರೀರಾ?

ಕೀ. ಕೃ:- ನಿಜ ಅಂತ ನನ್ನ ನಂಬು ಅಂತೀರಾ?

೨. ಭ:- ಖಂಡಿತವಾಗೂ ನಿಜ, ಕೃಷ್ಣವೋರೇ. ನೀವೇಕೋಡೂ ನಿಜವೇ ಆದ ಸಕ್ಷದಲ್ಲಿ....ನಿಜ ಯಾವುದು ಅನ್ನೋದೇ ನನಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ, ನಮ್ಮನೆಗ್ಬನ್ನಿ, ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಡ್ತೇನೆ. ಅಮೇಲಾದ್ರೂ ನಿಮಗೆ ಸಾಬ್ಬಿ.....

ಕೀ. ಕೃ:- ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಡ್ತೀರಾ?.... ಭಟ್ರೀ....ನನಗ್ಯಾಕೋ.... ನಮ್ಮಿಬ್ಬ ಮಾತೂ ನಿಜ ಅಂತ ತೋರತ್ತಾ ಇದೆ. ಏನೋ ಮೋಸ

ನಡೆದಿದ್ದೊದ್ದಾಗಿದೆ.... ಇದಕ್ಕೇ ಈ ಅಯ್ಯೋಗ್ಯ ಉರಿಗ್ಬಿದ್ದ ಕೂತ್ಪಟ್ಟರೇಕು !
ಯಾವೋನವು ? ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ಬೇ ? ... ಹುಂ... ಭಟ್ಟೇ, ಮೊದಲು
ಆ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಆ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬನ ಮನೆ
ತೋರಿಸಿ.... ದೇವ್ರಿದಾನೆ ... ಹಳ್ಳಿಯೋನ ಕೈ ನಾನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು)

— ತೆರೆ —

ದೃಶ್ಯ ೨

[ರಾ.ರಾ. ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆ. ಜೋಯಿಸರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ
ಕುಳಿತಿರುವರು. ಸೀತ, ಕೆಟಲಿನಿಂದ ಕಾಫಿ ಲೋಟಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ]

ರಾ.ರಾ. :— ನೀವೇಳಿದ್ದಾಗೇ, ಜೋಯಿಸ್ಸೇ, ಘಳಿಗೆ ಒದಗ್ಬಂದ್ರೆ,
ಕೆಲ್ಸಗು ಹ್ಯಾಗೆ ನೆರವೇರೋಗುತ್ತೇ ನೋಡಿದ್ದಾ ? (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಏನೇ ?
ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಗೋಳೊಡ್ಡಿಯೋತ್ತಿದ್ದಿ, ನೋಡು, ಹ್ಯಾಗಾಗೋಯ್ತು.
(ಕಾಫಿ ಲೋಟ ತೋರುತ್ತಾ) ತೋಗೊಳ್ಳಿ, ಜೋಯಿಸ್ಸೇ. (ತಾನೊಂದು ಲೋಟ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು) ಆಗೋಯ್ತೇನೇ ಕಾಫಿ ?

ಸೀತ :— ಯಾಕೆ ?

ರಾ.ರಾ. :— ತಾವೂ ತೋಗೊಳ್ಳಿ. (ಒಂದು ಲೋಟ - ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ
ಲೋಟವಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗ್ಗಿಸುವರು).

ಸೀತ :— ನನ್ನೇನ್ ನಿಮ್ಮ ಉಪಚಾರ ಬೇಡ. ನೀವೊಗೊಳ್ಳಿ,
ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ. ನಿಮಗ್ತಾನೆ ಅದರ ಹುಚ್ಚು.

ರಾ.ರಾ. :— AAll right. ಬಿಡು. (ಎರಡು ಲೋಟದ್ದೂ ತಾನೇ ಕುಡಿದು)
ನಿನಗಿದ್ದೊಲ್ಲ ಅಳಿಯನ ಹುಚ್ಚು. ಅದೂ ಈಗ ಬಿಟ್ಟೋಯ್ತು ಇನ್ನು

ನಿನ್ನ ಯಾರೇ ಹಿಡ್ಡೋರು? ಇಬ್ರು ಮಕ್ಕಳ ಮದ್ದೇನೂ ನಡೆಸಿಟ್ಟಿದ್ದಿ. ನಮ್ಮ ಶಾಂತೂ ಮಾವಾನೂ ಫರವಾಗಿಲ್ಲ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ. ಸ್ವಲ್ಪ old typeಲು, ಅಷ್ಟೆ. (ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ) ಏನೇ?

ಸೀತ: - ಆದ್ರೇನಂತೆ ಪಾಪ, ನಿಧಾನಸ್ಥರು. ಶಾಂತು ಪುಣ್ಯ..... ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಯೋತ್ತೂ ಕಾಫಿ ಕೊಡು ಅಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದೆ. ಏನ್ನಾಡಿದ್ದೋ! (Tray, kettle, cups ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಳು)

ರಾ.ರಾ:— ಅಂಥಾ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗ ಆದ್ರೂನೂ ಒಂದಿಬ್ಬರಾದ್ರೂ ಕೇಳ್ಬೇಡ್ವೇ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಅಂತ?

ಪು.ಜೋ:— ಅಲ್ಲೆ, ಅದೇನ್ ಒಡವೆ ಹುಡ್ಗಿಗೆ! ಬಳೆ, ವಂಕಿ, ಡಾಬು, ನಾಗಮುರಿಗೆ! ಆ ಮೈಸೂರೋರು ಖಂಡಿತ ಇಷ್ಟು ಆಭರಣ ಇಡ್ತಿರಲ್ಲ.

ರಾ.ರಾ:— ನಮ್ಮ ಭೀಮು, ಸಿಜವಾಗ್ಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ! ಏನೋಂತಿದ್ದೆ! ಅಬ್ಬಬ್ಬಬ್ಬಬ್ಬಬ್ಬ.....ಅನ್ನ arrangement ನೋಡಿ. Telegram ಅಂದ. ಮಾರ್ಚೆ ರೈಲ್ವೆಲ್ಲಿ ಹಾಜರ್ ಆತ. ನಿವಿಷ್ಡಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸ್ತೆ. ಮುಖ್ಯ ಆತನೂ ಒಳ್ಳೆಆತ. ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ವಿಚಿತ್ರ ಅಂತ ಹೆದರ್ತಿದ್ದೆ. ಏನಿಲ್ಲ. ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ.

ಪು.ಜೋ:— ಧರ್ಮರಾಯ ಅಂದ್ರೇ.....ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಧರ್ಮರಾಯ!

[ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕೀ.ಕೃ. ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿಯುತ್ತಾ “ಏಯ್ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬಾ” ಎಂದು ಕೂಗುವನು]

ರಾ.ರಾ:— ಇದ್ಯಾರಿದು.....?

ಪು.ಜೋ:— ಹೀಗ್ಲಾಗ್ತಾರಲ್ಲ?

[ಪುನಃ ಕೀ.ಕೃ. “ಯಾರದು ರಾವ್ ಸಾಹೇಬಾ?” ಎಂಬ ಕೂಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ರಾ.ರಾ. ಮತ್ತು ಪು.ಜೋ. ಎದ್ದು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವರು. ಇದನ್ನು ನೋಡದೆ—]

ಕೀ. ಕೃ :— ಯಾರ್ಲೀ ಈ ಮನೇಲೀ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬಾ ?
ರಾಮ್ರಾಯ್ನೋ ಭೀಮ್ರಾಯ್ನೋ, ಎಲ್ಲವನು ?

ರಾ.ರಾ :— ಅಯ್ಯೋ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರು ! ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದು ?.... ಒಳ್ಳೆ
ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು ? !

ಕೀ. ಕೃ :— ಠಕ್ಕು....ಮೋಸ....ಅಯೋಗ್ಯ !

ರಾ.ರಾ :— ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ !

ಪು.ಜೋ :— (ಹತ್ತಿರ ಬಂದು) ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ....ಯಾಕೇ ?

ಕೀ. ಕೃ :— (ಈರ್ವರನ್ನೂ ನೋಡಿ) ಓಹೋ.... ಈ ಮನೇಗೆ ದಿಕ್ಕು....
ಇದೀರೋ !

ಪು.ಜೋ :— ಅಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ.....

ಕೀ. ಕೃ :— ನಿಲ್ಲೀ, ನೀವ್ಮಾತಾಡ್ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮುಸಡಿ ನೋಡಿದ್ದೆ
ಜೋಯಿಸ್ರು ಕಂಡ್ವುಗ್ಗಾಣಿಸ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಿಂದಾನೇರೀ ಇಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ,
ಮೋಸಗೈಲ್ಲಾ. ಆಗೋದು. ನೀವೋ, ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೋ, ನಿಮ್ಮ
ರುದ್ರಾಕ್ಷೇನೋ, ನಿಮ್ಮ ವೀರ್ಭೂತೀನೋ, ಅಷಾಢಭೂತಿಗಳು ನೀವು !
(ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿರಿಸಿ, ರಾ.ರಾ.ನ ಸಮೀಪಿಸಿ) ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ಇದ್ದಿದ್ದ
ಮಟ್ಟಿ ಸಾಚೆ ಕಾಣಿಸ್ತೀರಿ. ತಾವ್ವೇಳೇ, ಈ ಮನೆ ಯಜಮಾನನಂತೆ,
ಅದ್ಯಾವೋನೋ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ನಂತೆ, ರಾಮ್ರಾಯ್ನಂತೆ, ಪಟ್ಟವಾಸೋದಿನಿರ
ಬಹುದು, ದೊಡ್ಡನುಷ್ಯನಿರಬಹುದು, ಅದ್ವಿಗ್ಗೇ ಹಳ್ಳಿಯೋರು ಅಂತ
ನಮ್ಮನ್ನ ಮೋಸ ಮಾಡಬಹುದೇ ? (ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ ತೋರುತ್ತಾ) ನೋಡಿ,
ಇದಕ್ಕೇನ್ ಸ್ವಾಮೀ ಅರ್ಥ ?

ರಾ.ರಾ :— ಯಾಕೆ.... ನನ್ನೆ.... ನಿಮ್ಮ ಇದು.... ಅರ್ಥವಾಗ್ಲಿಲ್ಲ....

ಕೀ. ಕೃ :— ಹೌದು, ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗೋಕೇ..... ಕಾರಣ.....
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲೇಳೆ, ನಾನು ಕೀರ್ತುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ. (ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

‘ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ’ ಎಂದು ಇರುವ ಸಾಲನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ) ಇಗೋ, ಈ ಅಯೋಗ್ಯ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ನನ್ನ ಗ ! ಈಗೊತ್ತಾಯ್ತೇ ?

ರಾ.ರಾ:— ‘ ಅಲ್ಲ ’ ಅಂದೋರ್ಯಾರು, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ ? (ಪು.ಜೋ.ಗ)
ಯಾಕೆವರು ಹೀಗ್ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದಾರಲ್ಲ ?.....

ಪು.ಜೋ:— (ರಾ.ರಾ.ಗ) ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಾ
.....ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಲೇ ಮಿದುಳು
ಕೆಟ್ಟಿಹೋಗಿ.....ಹೀಗಾಗಿರೋದನ್ನ ಕೇಳಿದೇವಲ್ಲ....ಇವರೂ ಈ ಮದ್ದು
ಸಂಭವ.....

ರಾ.ರಾ:— ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಂಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಾಂದೇ ! ದೇವರ ಪೂಜೆ
ಮಾಡಿ....ಕಾಫಿ,— ಈಗವು ಒಳಗೊಲ್ಲಿಲ್ಲೇ— ‘ ಶಾಂತು ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟೋ
ಇಲ್ಲೋ ನೋಡ್ತೀನಿ ’, ಅಂತ. ನಾವಿಲ್ಲೇ ಕೂತಿದೀವಿ... ಇವರು
ಹೊರಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು....?

ಪು.ಜೋ:— ಏನೋ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲೇ !

ಕೆ. ಕೃ:— ಏನಿ ಅದು, ನೀನೀವು ಒಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬ ಕಿವಿ
ಕಚ್ಚಾಡೋದೂ ?

ಪು.ಜೋ:— (ರಾ.ರಾ.ಗ) ಡಾಕ್ಟರಿಗಾದ್ರೂ ಹೇಳ್ತೀರೋ ?

ಕೆ. ಕೃ:— ರೀ ! (ಎಂದು ಪು.ಜೋ.ನ ಎಳೆಯುವನು)

ಪು.ಜೋ:— ಹಾಗಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ, ತಾವು....ಹೀಗೆ ದಯಮಾಡಿ,
ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸ್ಕೊಳ್ಳಿ.....

ಕೆ. ಕೃ:— ನಿಮ್ಮ ಉಪಚಾರ ನನಗ್ಬೇಕಲ್ಲ.... ಆ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬನ್ನ
ಮೊದಲು ತೋರ್ಪಿ.

ರಾ.ರಾ:— ಯಾಕೆ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ, ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಮರೆತಿಟ್ಟೀ ?

ಪು.ಜೋ:— ಇನ್ನೇ ಆಲ್ವೇ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ?

ಕೀ. ಕೃ :— ಆ ? ಏನಿಲ್ಲ, ನೀವೇನೇ ಆ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ ?

ಫು.ಜೋ :— ಹೂ, ನಾನೇ ಅಲ್ಲೇ ಪುಟ್ಟಾಜೋಯಿಸ ?

ಕೀ ಕೃ :— (ಫು.ಜೋ.ನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ ರಾ.ರಾ.ನ ನುಂಗಿಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಸಮೀಪಿಸುವನು. ರಾ.ರಾ. ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವರು)
ನೀನೇನೋ ರಾಮರಾಯ ? ಅಂ ? ದಶರಥನ ಮಗರಾಯ ? ಅಂ ?

[ಕೃತಕ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತರಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತೂಗಿ, “ ಸಕ್ರೇನಾ ? ” ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ, ರಾ.ರಾ., ಫು.ಜೋ., ಮತ್ತು ಕೀ.ಕೃ. ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಚಕಿತ ರಾಗುವರು]

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— (ಶಾಂತೂಗಿ) ಸಕ್ರೇ ...ಬೇಡಮ್ಮ....ಜಾಸ್ತಿ ತಿಂದ್ರೇಮೈಗಾಗೋಲ್ಲ....ವಯಸ್ಸಾಗ್ಗೋಯ್ತು....ಬೇಡ. (ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕೀ.ಕೃ.ನ ಕಂಡು) ಓರೇ !

ರಾ.ರಾ :— ಏನಿದು, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ? ಇಬ್ರಾದ್ರಲ್ಲ ! ಆವರೈರು, ಇವರೈರು ?

ಫು.ಜೋ :— ವೃತ್ತಾಸವೇ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲೇ !

ಕೀ. ಕೃ :— (ಕೃ.ಕೀ.ಕೃ.ನ ಸಮೀಪಿಸಿ) ಅಲೆಲೆಲೆಲೆಲೆ.....ಫರವಾಗಲ್ಲೇ !
ಯಾರೀ ನೀವು ? (ಕೃ.ಕೀ.ಕೃ. ನಕ್ಕವೇರಿಸಲು) ಯಾರೀ ನೀವು ಬೊಗಳ್ಳೇ !

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— ಆ ?

ಕೀ. ಕೃ :— “ ಯಾರ್ನೀವು, ಬೊಗಳ್ಳೇ ” ಅಂದೆ.

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— ಸ್ವಾಮಿನ್....ನನಗೆ....ತಮ್ಮ ಹಾಗೆ....ಎಕಾವೀರೀ....
ಬೊಗ್ಗೋಪ್ಪರೋಲ್ಲ....ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುರಸೊತ್ತು ದಯಪಾಲ್ನಿದ್ದ್ರೆ....ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ‘ಯಾರು’ ಅಂತ್ಯೇಳಿದ್ರಿ, ಅಲ್ಲೇ ?

ಕೆ. ಕೃ :- ಕಿವಿ ಕಿವ್ವೇನ್ನೀ ನಿಮ್ಮೇ ?

ಕೃ. ಕೆ. ಕೃ :- (ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು) ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೋಡೇವರ ದಯದಿಂದ ಕೇಳಿಸ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ರೆ ತಾವಿದೇರಿತೆ ಇನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬೊಗಲ್ಲಟಿ, ಕಿವಿ ಕಿವ್ವಾಗೋ ಸಂಭವ ಉಂಟು. ಎಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಚಾರ ! ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೇನ ಉತ್ತರಿಸ್ಬಡ್ತೇನೆ. ಲಾಲಿಪೇಕು. ನಾನು ಕೀರ್ತಿಯ ಸಾಹುಕಾರ. ನನ್ನ ನಾಮಕರಣ ಕಾಲಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ನನ್ನೆ, “ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ” ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟು.

ಶಾ.ರಾ :- (ಫು.ಜೋ.ಗೆ) ನೋಡಿದ್ರಾ, ಅವ್ರೇ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರು !

ಕೆ. ಕೃ :- (ಕೃ.ಕೆ.ಕೃ.ಗೆ) ನಿಮ್ಮಪ್ಪ.....ನಿನ್ನೆ“ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ” ಅಂತ್ಯ ಸರಿಟ್ಟೀ ?ನಾಮಕರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?....ಏಯ್?.... ತಯಾರಾಗು.... ಈಗ್ಗಾನ್ ನಿನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಬ್ಬ ಮಾಡ್ತೇನೇ ! ಖುಷ್ಕರ್ದೆ, ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದೇನೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲದೀಯೋ ನಿನ್ನೆನಲ್ಲ ? ನಾನು.... (ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು) ಅಯೋಗ್ಯ !

ಕೃ. ಕೆ. ಕೃ :- ಹೌದು, ಹೌದು.

ಕೆ. ಕೃ :- ಏನೂ ?

ಕೃ. ಕೆ. ಕೃ :- ಅದೇ ತಾವ್ವೇಳಿದ್ದಲ್ಲ.... ತಾವು.... ಅಯೋಗ್ಯ.... ಅಂತ.....

ಕೆ. ಕೃ :- ನಾನಲ್ಲವೇ ಅಯೋಗ್ಯ. ನಾನು ಕೀರ್ತಿಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಅಯೋಗ್ಯ !

ಕೃ. ಕೆ. ಕೃ :- ಹಾಗೇ ಆಗ್ಲಿ, ಸ್ವಾಮೀ, ವೃತ್ತಾಸವೇನು ? ತಾವ್ವೇಳಿಟ್ಟೀಲೆ, ಕೀರ್ತಿಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೇ ಅಯೋಗ್ಯನಾಗ್ಲೀ.

ಫು.ಜೋ :- (ಶಾ.ರಾ.ಗೆ) ನೋಡಿ, ನೋಡಿ, ಬೈದ್ರಾ ಎಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ತೋಗೋತಾರೇ !

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— (ಕೀ.ಕೃ.ಗ) ಅದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ನೋಡೋ ಕೇನೋ ತಕ್ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನಾಗೇ ಇದೀರಿ. ಅದೆ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೊತ್ತಾಯ್ತು? ಅದನ್ನೂ ಕದ್ದಿಡೋದೇ ?

ಕೀ. ಕೃ :— ಆ ? ನನ್ನ ಹೆಸರು ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ? ಕದ್ದಿಟ್ಟದೇನೇ ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನು ಕೀರ್ತಿಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅಲ್ಲೇ ?

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— ಹೌದೇ ? ಹಾಗೇಂತ ತಮಗ್ಯಾರ್ಹೇಳಿದ್ರು ?

ಕೀ. ಕ. :— ನಾನ್ಯಾರು ಅನ್ನೋದನ್ನ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೇಳ್ತೀಕೇ ? ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ? ನಾನು ಕೀರ್ತಿಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅನ್ನೋದು ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸ್ವಾಮೀ, ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರು ಅನ್ನೋದು ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. (ರಾ.ರಾ.ಗ) ಎಲ್ಲಂದಿಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರೀ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೀ, ಈ ಪ್ರಾಣೇನ ? ಹಹಹಹಹ.

ಕೀ. ಕೃ :— ಆ ? ‘ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರಿ’ ? ‘ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರೀ’ ? ನಾನೇನ್ ಮೃಗವೇ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರೀಕೇ ? (ಎಲ್ಲರೂ ನಗಲು) ಯಾಕ್ ಯಾಕ್ ನಗೋದು ? (ಕೃ.ಕೀ.ಕೃ.ಗ) ನನ್ನ ಮೂತೀಲಿ ಕೋತಿ ಕುಣಿಯತ್ತೇ ? ಹಲ್ಲುಲಿರೀತೀಯೆ ! ತಡಿ, ತಡಿ, ನಿನಗೆ....ಹಲ್ಲುಗಳು ಉದುರಿಸ್ತೀಯೆ. (ದೂಣ್ಣೆ ಎತ್ತುವನು)

(ಸೀತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಗಾಬರಿಯಾಗುವರು)

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ :— (ರಾ.ರಾ.ಗ) ಸ್ವಾಮಿ, ಇವನು ಯಾವೋನೋ ಹುಳ್ಳು ! (ಕೀ.ಕೃ.ಗ) ರೀ, ಒಂದ್ವಿಮಿಷ ! ಸುಧಾರ್ಸ್ಸೀ ! (ಸರಸೆ ಒಳಗೋಡಿ ಶಾಂತು ಒಂದು ದೂಣ್ಣೆ ತಂದು ಕದನ ಸನ್ನಿಧಿಸಿ.ಗ) ಊ, ಸ್ವಾಮಿನಹಾ, ದಯಮಾಡಿ, ಈಗೋಡೇಬಿಡೋಣ ಯಾರ ಹಲ್ಲುಗಳು ಉದುರಿ ಬಿದ್ದೋಗತ್ತೋ ಅಂತ....ನೋಡೇಬಿಡೋಣ.

(ಇಬ್ಬರೂ ಬಿಡಿದಾಡುವರು)

ಸೀತ:- ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ....ಬಿದ್ದೀಂತದ್ರೇ!

ಶಾಂತು:- ಅನ್ನಾ!.... ಅಪ್ಪಾ!!

ರಾ.ರಾ:- ರೇ....ರೇ....ಬಿದ್ದೀ....ಬಿದ್ದೀ.... (ಕೀ.ಕೃ.ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವರು)

ಫು.ಜೋ:- (ಕೀ.ಕೃ.ಗೆ) ಏನಿರ ಇದು ನಿಮ್ಮ....ನಿಲ್ಲಿಸ್ರೀ....

ಕೀ. ಕೃ :-- ಬಿಡೀ..... ಬಿಡೀ ಹೇಳ್ತೀನೆ..... ಅವನ್ನ.....
(ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿ ಸಲು)

ರಾ.ರಾ-ಫು.ಜೋ:- ಅ....ನಿಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮೇ.

ಕೃ. ಕೀ. ಕೃ:- ಹಾ, ಹಾಗೇ, ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ.... ಕಾರಿಗ್ಗೇಳ್ತೀನೆ....
ಎಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚಾಪ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟದಾನೆ ಅಂತಾಣತ್ತಿ.
ಕೆರೊಂಡೋಗಿ ಸೇರಿಸ್ಬಡೋಣ.

ಕೀ. ಕೃ ಬೇಡ, ಬೇಡಾ! ನಾನುಚ್ಚ ಅಲ್ಲ! ನಾನು
ಕೀರ್ದೊಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ! ಚಂದ್ರನ ಕರೀರೀ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೇ!
ಚಂದ್ರನ ಕರೀರೀ!

(ಭೀಮು, ಚಂದ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ಅಗೋ ಚಂದ್ರ....ಚಂದ್ರಾ!

ಚಂದ್ರ:- ಓರೇ!

ಕೀ. ಕೃ :-- ಚಂದ್ರಾ, ನಾನು ಹುಚ್ಚಂತೆ....ನನ್ನ ಹುಚ್ಚಾಪ್ಪತ್ರೇಗೆ
ಸೇರಿಸ್ತಾರಂತೆ.ಓಹೋ....ಭೀಮು!.... ನೀನಿಲ್ಲಿ?

ಭೀಮು:- ಚಂದ್ರಾ, the game is up. Don't worry.....
(ರಾ.ರಾ., ಫು.ಜೋ.ಗೆ) ಬಿಡಿ ಅವರ್ದ.

ರಾ.ರಾ-ಫು.ಜೋ:- ಆ ?

ಭೀಮು:- ಕೂಡಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪೋರೇ.

ರಾ.ರಾ.ಪು.ಜೋ:- ಆ ? ! ಇವ್ವು....?

ಭೀಮು:- (ರಾ.ರಾ.ಗ) ನಿಮ್ಮ ಬೀಗರು. ನಿಜವಾದ ಬೀಗರು. ಎಲ್ಲಾ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ವಿಷಯ ಹೇಳೋಣೆ. ಈ ಸಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾನು ಕಾರಣ.

ರಾ.ರಾ:- ಆ ? !

ಪು.ಜೋ:- ಸಾಟಕ ? !

ಕೀ. ಕೃ:- ಎಲ....ನೀನು....ನೀನು ಸೇರಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯೋ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ?
ಸರಿ. ಸರಿ.

ಭೀಮು:- ಸಂದರ್ಭ ಸೇರಬೇಕಾಗ್ತು, ಸೇರಿತ್ತು, ಸೇರಿದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಎದೆಗುಳ್ಳಿ ಕೋಪದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಹುಟ್ಟು ಇರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟೇ ಇದ್ದೀನು. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾಕೆ ಹದ್ದಿನ ಸರಹದ್ದಿನ್ನು ಮೀರಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕೇ. ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿ. ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಗಿರಬೇಕಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲಿ. ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಎದುರಿಸೋಣೆ. (ಕೀ.ಕೃ.ಗ) ನಿಮಗೆ (ಚಂದ್ರನ ತೋರುತ್ತ) ಇವನೊಬ್ಬ ಮಗ. ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದಾನೇ ನೀವೇ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎರಡೂ ಆಗಿ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಿ. ಯಾಕೆ? ಮಗು ಮಗನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಲಿ ಅಂತಲ್ಲೇ? (ರಾ.ರಾ., ಸೀತಾ) ನೀವೂ ಅವಕ್ಕೆ (ಶಾಂತನ ತೋರಿ) ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಿ! ಇಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸು ಮದ್ದೆ ಘಟ್ಟ ಮುಟ್ಟು. (ಕೀ.ಕೃ.ಗ) ನಿಮಗೆ ಮಗನೇಲಿ ನಮಗೆ ಮಾಯವಾಯ್ತು ಅಂತ ನಾನ್ಮಂಬೋಲ್ಲ. ಅದ್ಯಾಕೋ ಏನೋ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಾಯಿನ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕಿವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಂಥ ಕಾಣಿಸ್ತು. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಭಟ್ಟ ಮಗಳು ಗೌರೀನ ತಂದೊಕ್ಕೋ ಏರ್ಪಾಟಾಡಿದ್ದಿ. (ರಾ.ರಾ.ಗ) ನೀವೂ ಆ ಮೈಸೂರೋನು ಬಂದು ಒಪ್ಪಿ ಒಡ್ಡಿ ವಸ್ತ್ರ ಇಡೋಣೆ ಅಂದಿದ್ದೆ ಅವನೇ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಿದ್ದಿ. ಅದೂ ಅವರೇಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹೋದ್ದರಿಂದ ಅಂತ ನಾನೋರೋಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ

ಗಾಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಉರುಳಿಹೋಗಿದೆ. ಇಬ್ಬಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ತಾವೇ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು ಅಂತ ನಾನೇಳಿದೆ, ನಿಮಗದು ಅರ್ಥವಾಗ್ಲಾರದು.

ರಾ.ರಾ.:- ಏನೂ ?

ಪು.ಜೋ:-೪೪. ಕೃ :- ಅ ?

ಜಂದು :- ಭೀಮು !

ಭೀಮು :- (ಬಳಗೋಡಲು ಹೊರಟ ಶಾಂತೂಗೆ) ಹಾ, ನಿಲ್ಲಿ. ಹೆದರೋಗಿ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲ. (ಇತರರಿಗೆ) ಹೌದು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟಿದ್ದಾಗ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬಿತ್ತಿದ್ದಿ. ಬೇಕು ಬೇಡ ಅನ್ನೋಕೆ ಇಬ್ಬಿಗೂ ವಿವೇಚನೆ ಶಕ್ತಿ ಇರ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇವರು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ. ಬೊಂಬೆಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಬಿತ್ತಾಗ ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೇಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಂತೆ ಹಗಿದ್ದದೆ ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಗದಾಗಾಗಿ ಬೇಡವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ, ಇವರೂ, ಇವರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಅವರೂ, ಇತರೇತನಕ ದುಃಖ ಲಭಿಸ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಸುಖ ಅನ್ನೋದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೂ ಲಭಿಸ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗವರು, ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು, ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನಗುತ್ತ ನಗುತ್ತ ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರಾತೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಸಹಿಸ್ತೆ ಇದೆ ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ತಪ್ಪಿನ್ನ ಒಪ್ಪೋತೇನೆ. (ಃ.ಕೃ.ಗ) ಈಗ ನಿಮಗೆ ನಾಲಕ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಹೋಯ್ತು. ಅದನ್ನ ನಷ್ಟ ಅಂತ ಖಾವಿತ್ತೀರೋ? ಇಲ್ಲಾ, ಇವನು ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾಗಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಉಳಿದ ಜೀವನಾನ ಸಾಗಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಿದೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥ ಅಂತ ಭಾವಿಸ್ತಿದ್ದೋ? (ರಾ.ರಾ.ಗ) ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವಾದ ಆಭರಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೊಂದಿದೆ ತಾನೆ ಏನು, ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ನಲಿದಾಡ್ತಿದ್ರೆ ಅವರು? ಕೊರಗಿ ಕೃಶವಾಗ್ಬೋಗ್ತಾ ಇದ್ದು. ಈಗ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನಿಮಗಾದ ನಷ್ಟವೇನು? ಕಷ್ಟವೇನು?

1. ಕೃಷ್ಣ :- ಹೌದೋ, ನಷ್ಟ ಅಂತಲ್ಲ... ಅದೆ...

ಭೀಮು:— ಶಾಂತಾದೇವೀ, ನಿಮ್ಮ ಮಾವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಮ್ಮ. (ಶಾಂತು ಎರಡು ಸೆಕೆಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರಲು) ಹೂಂ. (ಶಾಂತು ಬುಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸುವಳು) ನೋಡಿ, ಕೃಷ್ಣವ್ವೋರೇ, ಸೊಸೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲ್ಲೇ?

ಕೀ. ಕೃ:— ಅದಲ್ಲೋ.....ಆಂ....ಊಂ....ಸರಿ.....ನಂಗೆ..... ನಂಗೆ....ಒಳ್ಳೇದಮ್ಮ, ಒಳ್ಳೇದಮ್ಮ, (ಶಾಂತು ಹಿಂತಿರುಗುವಳು)

ಪು.ಜೋ:— ಅಲ್ಲೋ, ನೀನಿಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪುರಾಣ ಊದೋಳು ಮೊಬ್ಬೇ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟದ್ರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ.....

ರಾ ಶಾ:— ಹಾ....ಹಾ.... ಹೇಳ್ಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು

ಕೀ. ಕೃ:— ಅದೇ ನಾನೂ ಹೇಳ್ಬೇಕೂಂತಿದ್ದಿದ್ದು. ನನಗ್ಯಾಕೇವಿಷಯ ಮೊದ್ದೇ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಅಂತ....?

ಭೀಮು:— ಹೇಳ್ತೀನೆ. ಮೊದ್ದೇ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ್ರೆ ನೀವು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಾಸ್ವಾಗ್ತಿದ್ದಿ ಅಂತ ನನಗೆ ನಂಬ್ಬಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವಾಗೋಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟದ್ರೆ ಆಗ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯ ಸಿಗೋದು ಕಷ್ಟವಾಗೋದು. ಆದ್ರಿಂದ ಥೈರ್ಯ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಡೋದು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ. ಆಗ್ಲೋಗ್ಲಿ. ಆಮೇಲೆ ದೇವ್ರಿದಾನೆ ಅಂತ ಅವನ್ನೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ, ಇಗೋ ಇವ್ನು ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಸಾದ್ ಅಂತ....ಇವನ್ನೆ request ಮಾಡ್ಕೊಂಡೆ.... ಲಗ್ನದ timeಗೆ ಬೀಗನಾಗಿರವ್ವಾ ಅಂತ....ಒಪ್ಪೊಂಡ.... ಲೋ, ನಾಣಿ, (ಕೀ.ಕೃ.ನ ತೋರುತ್ತಾ) ಅವರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋ. (ನಾಣಿ ಎಳುವನು)

ಕೀ. ಕೃ:— ಬೇಡಾ ಬೇಡಾ ಬೇಡಾ! ಆ ಮಹಾರಾಯನ ಸಹವಾಸ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಬೇಡ. ಅವನು ನನ್ನ ಹತ್ರ ಬರ್ಬೇಕಾದ್ಬಿಲ್ಲ. ದೂರ್ದಿಂದ್ಲೇ ಕ್ಷಮಿಸ್ತೀನೆ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಮಸ್ಕಾರಾನೇ ಮಾಡ್ತೀನೆ. ಅಬ್ಬಬ್ಬಬ್ಬಬ್ಬ..... ಸ್ವಲ್ಪ ಗ್ರಹಚಾರ ಹಿಂದುಂಟಾಗಿ ನೀವುರೋದು ತಡವಾಗಿದ್ದ್ರೆ ನನ್ನ ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ರವಾನಿಸ್ಪಡ್ತಿರೋ. ಏಕೆ..!

ಸಾಮಾನ್ಯದೋಷಲ್ಲ. ರಾಯರೇ, ಈ ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗ ಅವಾಂತ್ರದಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗೆ ಕೂಗಾಡ್ತೆ....ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ತಾವೂ.....

ರಾ.ರಾ:— ಅಯ್ಯೋ, ಅದಕ್ಕಾರೇನ್ನಾಡೋಕಾಗತ್ತೇ ? ನಾನೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಾ ಕೊಂಡಿಟ್ಟಿದೆವೆ.

ಫ.ಜೋ:— (ಹೀ.ಕೈಗೆ) ತಾವೇನೂ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಭೀಮು, ಅವನ್ನೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಾಟಕಾನೇ ಆಡಿಸ್ತಿಟ್ಟ. ನಾವು ದಿಟ್ಟಾಗ್ಲೂ ತಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೋಡೋ ವರೂ.....

ಕೀ. ಕೈ:— ಬೀಗತನದ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡೋನೂ ನಾನೇ ; ನಂಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿತ್ತು ಅಂತ ತಿಳೊಂಡಿದ್ದಿ. ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹ್ಯಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ನಿಮಗೆ.....

ಫ.ಜೋ:— ಅಲ್ವೇ! ಯಾರಿಗ್ರಾನೇ ಕೋಪ ಬರೋಲ್ಲ....ಹೌದೂ, ಭೀಮೂ, ಇವರು ಬಂದೇ ಇರ್ದಿಲ್ಲ, ಹುಡ್ಗಿಗೆ ಓದ್ದಿದ ವಂಕಿ, ಡಾಬು ಅವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದಾ ಬಂತೋ ?

ಕೀ. ಕೈ:— ಹೌದು, ಹೌದು, ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾನು ಬಂದಿದ್ದಂತೆ ; ಬಂಗಾರದ ಡಾಬು, ವಂಕಿ, ನಾಗಮುರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಓದ್ದಿದಂತೆ. ಏನೋ, ಹ್ಯಾಗ್ಬಂತೋ ?

ಭೀಮು:— ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀವೇಳ್ವೇ ಇರೋದು ಉತ್ತಮ. ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿತ್ತು ಅಂತಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿ.

ಚಂದ್ರು:--- ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ.

ಭೀಮು:--- ಚಂದ್ರು !

ಚಂದ್ರು:— ಸುಮ್ಮನು, ಭೀಮು. (ತಂದೆಗೆ) ಅಷ್ಟೂ ಅವಂದೆ. ಅವಳ ಸ್ವಂತ ದುಡ್ಡಿಂದ ನನಗೋಸ್ಕರ.....

ಕೀ.ಕೃ: ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ದುಡ್ಡಿಂದ ?

ಭೀಮು: “ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ದುಡ್ಡು” ಅಂದ್ರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗೇ. ನನ್ನ ತಂದೇ ಅಸ್ತೀನ inherit ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸೋಕೆ ನಾನೊಬ್ಬೇ ಹಕ್ಕುದಾರ್ನೇ ಹೊತ್ತು, ಅನುಭವಿಸೋಕೆ ನಾನೊಬ್ಬೇ ಹಕ್ಕುದಾರ ಆಗ್ಲಾರೆ. ನಿಮಗೀ argument ಒಪ್ಪೇಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ನಾದಿನೀಗೆ ಮದುವೆ presentಲು ಅಂತಿಟ್ಕೊಳ್ಳಿ.

ಪು.ಜೋ: ನೋಡಿದ್ರಾ, ನೋಡಿದ್ರಾ, ಹೇಗಿದಾನೆ. ತಂದೇ ಹಾಗೇ ತಂದೇ ಹಾಗೇ....

ಕೀ ಕೃ: ಅದೇನಾ ನೀನಂದಿದ್ದು ? ನಾದಿನೀ ಅಂದ್ಹಾಗಿತ್ತು....?

ಪು. ಜೋ: ಹೂ, ನಿಮ್ಮಗ ಇವನೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ತಂಗಿ ಗಂಡತಾನೇ ?

ಕೀ. ಕೃ: ಹೆಂಡ್ತಿ ತಂಗಿ ಗಂಡ ?

ಪು. ಜೋ: ಹೂಂಂದ್ರೇ. (ರಾ. ರಾ ನ ತೋರಿ) ಇವರ ಮೊದಲನೇ ಅಳಿಯ.

ಕೀ ಕೃ: ಎಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ. (ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡಿ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ; ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೈಲ್ಲಾ....ನಾನೋದ್ದೇ ಬೇಡ್ವೇ ಸರಿಯಾಗಿ....ಸರಿ. ಸರಿ....ಈಗಿಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಯ್ತು ಏನ್ ಅಸಾಧ್ಯವೋ, ಏನ್ ಅಸಾಧ್ಯವೋ !....ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿನ್ನೆಂಡ್ತಿ ಎಲ್ಲಿ ? ಕಾಣ್ಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲ ?

ಭೀಮು: ನನ್ನೆಂಡ್ತೀನೇ ? ಅವಳಿಲ್ಲಾ ಗಿಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿಡೋಳಲ್ಲ. ಅವಳ ವಿಷಯ....

ಪು. ಜೋ: ಲೋ, ಸಾಕೋ, ಸಾಕೋ....

ಕೀ. ಕೃ: (ಭೀಮುಗೆ) ಯಾಕೋ ?

ಭೀಮು: ಯಾಕೆಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣವೋರೇ, ಇವೆಲ್ಲಾ, ಪಾಪ, ಅವಳು, ಒಂದು ತರಹಾ....(ಸರೋಜಳ ರೂಂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವುದು. ಅವಳು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು) ಓ ! ಅಗೋ ! (ಸರೋಜ ನೇರವಾಗಿ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲುಕಡೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಅವಳ ಬಳಿ ಸೇರಿ) ಸರೋಜ, ನಾವಷ್ಟು ಜನ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿದೇವೆ, courtsey

greeting ಉ ಇಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಾಡಿಗೆ ನೀನು ಹೊರಟ್ಟೆಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ?.....
 ಓ....I am sorry ಅರ್ಥವಾಯ್ತು(ಇತರರಿಗೆ) ನೋಡಿ, ನಾವಿಷ್ಟು
 ಜನ ಗಂಡಸ್ತು ಕೂತಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅವಳ್ಳಾಳಿಗೆ ಆಕಡೆ ನೋಡಾಳು? ಇವಳು
 ಗಾಂಧಾರಿ ತರಹ. ನೋಡಿದ್ದೆ ಗಂಡನ್ನೊಬ್ಬನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ
 ನೋಡೋದೇ ಬೇಡ....ಬಾ, ಸರೋಜ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನೂ ಇರೋವಾಗ
 ಏನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ....ಕೃಷ್ಣಮ್ಮರೇ, “ ನಿನ್ನೆಂಡಿ ಎಲ್ಲೋ, ಕಾಣ್ಣೇ ಇಲ್ಲ ”
 ಅಂದ್ರಲ್ಲ, ಇಗೋ ನೋಡಿ.

ಕೀ. ಕೃ : ಉಹೂ ಉಹೂ (ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಳುವರೆಗೂ ನೋಡಿ)
 ಚೆನ್ನಾಗಿರಾಳೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರಾಳೆ.

ಸರೋಜ : ಉಹೂ....? ನೀವೇನ್ ಓತಿಕೇತದ್ದಾಗೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾ
 ಡಿಸ್ತಾ ನನ್ನ ರೂಪಾನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಕೀ. ಕೃ : (ಎಳುತ್ತಾ) ಆ ? ಏನೂ ?

ಸೀತ : ಸರೋಜ !

ರಾ. ರಾ : ಲೇ !

ಭೀಮು : ಹಾ, ಹಾ, ದಯವಿಟ್ಟು ಕೂಡಿ. ಕ್ಷಮಿಸ್ತೆ. ಇವಳೆ
 ಒಂದೊಂದರನ್ನಿ ಮಾತುಗಳು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಹೊರಟ್ಟಿಟ್ಟ್ರೂನೂ, ಹೃದಯ
 ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ, ತುಂಬಾ ಮೃದು. ಮಕ್ಕಳ ಹೃದಯದ್ದಾಗೆ. ಅವಳೆ ತಾವು
 ದೊಡ್ಡವು, ತಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ. B. A.
 pass ಮಾಡಿಲ್ಲೇ ? College ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆ etiquette ಉ ಹೇಳ್ಕೊ
 ಟ್ಟಿರೋಲ್ಲೇ ?—ಆದ್ರೆ, ಪಾಪ, ಏನ್ಮಾಡ್ಯಾಳು! ಮದ್ದು ಗಲಾಟೆಲಿ ಈ ನಮ್ಮ
 ಜೋಯಿಸ್ರ ಅವಾಂತ್ರದಿಂದ ಎದ್ದೂ ಕೂತೂ, ಕೂತೂ ಎದ್ದೂ ಸಾಕಾ
 ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮೈಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ನೋವಂತೆ. A sort of influenza....

ಸರೋಜ : ಸಾಕ್ಷುಮ್ನಿರಿ, influenzaನೂ ಇಲ್ಲ, rheumatism ಉ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸುಳ್ಳು defenceಗು ನನ್ನೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಫು. ಜೋ : (ಭೀಮುಗೆ) ಯಾಕೋ, ಇಷ್ಟು ಜನದೆದುರೇ, ನೀನ್
 ಸುಳ್ಳೇಳೋದು ? ಹೋಗ್ಲಿ, ಸುಮ್ಮನಿರಮ್ಮ ಸರೋಜ, ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ.

ಸರೋಜ: ನಿಮಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ತಲೇ ತುಂಬಾ. ನಿಮ್ಮ ವಕೀಲಿ ನನ್ನೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. (ಭೀಮನಿಗೆ) ನನ್ನ ವಕೀಲಿ ಬೇಕೆನ್ನೆ! “ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ಕೊಂಡು defend ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಾರ್ರೆ ನಿಂತು....shame!

ಭೀಮು: What! ಇಗೋ!. (ಕೋಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಸರೋಜಳ ತೋಳ್ಕೀಲಿ ಹಿಡಿದು) ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗ್ಗು ಮೀನಿನೋಡಿ ತಡೀಲಾರವು ಅನ್ನೋ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ... (ತನ್ನ ತೋಳಿನ sleeves ಮಡಿಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜೋಯಿಸರಕಡೆ ಬರುತ್ತಾ) ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ....ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು....

ರಾ. ರಾ: ಅಯ್ಯೋ!

ಪು. ಜೋ: ಲೋ! ಲೋ!....

ಕೀ. ಕೃ: ಭೀಮು, ಭೀಮು, ಏನೋ ಇದು?

ಭೀಮು: ನನ್ನ ನಾನು defend ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಾರ್ರೇ? ಈಗಿವರೂ ಯಾರು defend ಮಾಡ್ಕೊರಿ ನೋಡ್ಕೊನೆ. (ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಇತರರು ಸುಮ್ಮನೆ ಗಾಬರಿ ತೋರಿ ದೂರವೇ ಇರುವರು. ಸರೋಜ ಓಡಿಬಂದು ಭೀಮನ ಸೆಳೆದು ಜೋಯಿಸರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು)

ಸರೋಜ: ಇದೇನನ್ಯಾಯ?

ಭೀಮು: ಓಹೋ, ನೀನು defend ಮಾಡ್ಕೊ ಏನು? That's all right. ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. (ಸರೋಜಳ ತೋಳ್ಕೀಲಿಂದ ಕೋಟು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಬುದ್ಧಿವಂತರು ನೀವು ಬದುಕೈಟ್ರಿ.

ಸರೋಜ: ಸದ್ಯಕ್ಕೆ....ನಾನಿನ್ನು ಹೊರಡ್ಕೊನೆ.....

ಸೀತ: ಎಲ್ಲೊ ರಟ್ಟೇ ಇಷ್ಟೊತ್ತಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬೇನೇ?

ಸರೋಜ:ಸಿನೀಮಾಕ್ಕೆ.... States theatre ಉ....ತಿಲೋ ತ್ರಮ picture ಉ....ಹೋಗೋದು ನಾನೊಬ್ಬೇನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ....ಸಾಕೋ, ಇನ್ನೂ ಬೇಕೋ details ಉ?

ಭೀಮು: ಸಾಕು ಸಾಕು ಆದ್ರೇ ಏನ್ clever ಉ ನೀನು. ಸರೋಜ! (ಇತರರಿಗೆ) ಇವಳು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿದ್ದಲ್ಲ,

ಸ್ನೇಹಿತ್ರು ಅಂದ್ರೆ ನಾನೇ! ಗಂಡನ ಜೊತೆಲಿ ಅಂತ್ರ್ತೇಳೋಕೆ ನಾಚ್ಕೆ ಪಟ್ಟೊಂಡು indirect ಆಗಿ friends ಜೊತೆಲಿ ಅಂದ್ಕು ...

ಸರೋಜ: ಸುಳ್ಳು !

ಭೀಮು: ನಿನ್ನ sweet mouth ನಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ನುಡ್ತೀತೇ ಸರೋಜ! (ಇತರರಿಗೆ) ಅವಳ್ತೀಳಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ನಾವು ಬಿಳಿಗೈ coffee ತೊಗೋ ಬೇಕಾದ್ರೇ settle ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು....

ಸರೋಜ: Never—Never—Never—ನಾ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ!

ಭೀಮು: Splendid! Splendid! ಏನ್ ಅಭಿನಯ! ಏನ್ acting ಉ. ನೀನ್ ನನ್ನ ಜತೆಲಿ stage ಒಂದ್ವತ್ತಿಟ್ಟಿ....ಇಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಥಾನ್ಯಾಗಿ ಯೋಚ್ತೆ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ pictureಗೆ late ಆಗ್ಲೋಗತ್ತೆ ನಡಿ. (ಇತರರಿಗೆ) ಮದ್ದೆ ಆಗಿನ್ನೂ ಮೂರುದಿನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಆಗ್ಲೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ cinemaಗ್ಗೊರಟ್ಟಿಟ್ಟೇ ಅಂತ ನೀವೆಲ್ಲಂದ್ಕೊತೀರೋ ಅಂತ ಹೆದರ್ರಾಳೆ, ಸಾಧ್ವಿ.

ಸರೋಜ: ಸಾಧ್ವಿನೂ ಅಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕಾನೂ ಅಲ್ಲ, ತಾಯಿ ನಾಡೂನೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಈ tricksಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಲೆ ಬೀಳೋಲ್ಲ. ನಾ ಬರೋಲ್ಲ, ನಾ ಬರೋಲ್ಲ, ನಾ ಬರೋಲ್ಲ. (ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಬಿಡುವಳು)

ಭೀಮು: Marvellous! ಭಾನುವಾತಿ ಯಾಕೆ ನಿನ್ಮಂದೆ !

ಸೀತ: ಯಾಕೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ದೇನೇ ಸರೋಜ ?

ಸರೋಜ: ನಾನೋಗೋಲ್ಲ, ನಾನೋಗೋಲ್ಲ ಮನೇಲೇ ಈ ಲಕ್ಷಣ....ಇನ್ನು ಬೀದೀಲಿ ಈ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಲಿ....

ರಾ. ರಾ: ಲೇ !

ಸೀತ: ಸರೋಜ !

ಕೀ. ಕೃ: ಏನೋ ಇದು ?

ಪು. ಜೋ: ಭೀಮೂ ?

ಭೀಮು: ಯಾಕೆ ಯಾಕೆ ಯಾಕಿಷ್ಟೆ ಗಾಬರಿ? ನಿಮಗೇನೋ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿ, ಅವಳು ನನ್ನ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ ಅಂತಾಳೆ; ನಾನವಳು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕಾಡ್ಬಿಕ್ಕು ಅಂತೇನೇ !

ಸರೋಜ: (ಒಳುತ್ತ) ಏನೂ ?

ಭೀಮು: ಏನಿಲ್ಲ, ಸರೋಜ, ನೀಕೂತ್ಯೋ ತಿಳಿಕ್ಕಾಳ್ಳಿ ಪಾಪ ಅವ್ರನೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂದ್ರೆ ಹೇಗಿರ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋದನ್ನ ನಮ್ಮ understandingಲು ಪ್ರೀತೀನ್ನೋಡಿ copy ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ (ಒತ್ತಾಸೆಗೆ) ನೋಡಿ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ತರಹಾ ಒರಟು ಸ್ವಭಾವದೋರು. ನಯ, nicety ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ದೂರ. ಈಗಿನ್ನೂಲದೋರ್ಪಾಗಿ dear ಉ, dearestಉ, darling ಉ, honey, ಜೇನ್ತಪ್ಪ, sweetmeatsಉ, ಮಿಠಾಯಿ, ಅಂತ್ಲೂ ಕೂಗೋಲ್ಲ; ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದವರ್ಪಾಗೆ, “ಎನ್ನ ರಸಿ, ಚೆನ್ನ ರಸಿ, ಪಟ್ಟದರಸಿ” ಅಂತ್ಲೂ ಕೂಗೋಲ್ಲ. (ಸರೋಜಿಗೆ) ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ via media policy ಅಲ್ವೇ, ಸರೋಜ ...? come on get up.... ಹೊತ್ತಾಗ್ಗೋಗುತ್ತೆ (ರಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದತ್ತಲಾ)

ಸರೋಜ: ಅಯ್ಯೋನ್ ಹೋಯ್ತೂೂ !

ಭೀಮು: ನೋಯ್ತೇನೂ ? I am Sorry....ನಡಿ....

ಸರೋಜ: ನಾ ಬರೋಲ್ಲ.

ಭೀಮು: ಬೇಡ ಅಂತೀಯೇನು ? ಬೇಡ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವುದು ನೋಡೋಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ವೋ, ಆ picture ನೋಡೂಂತ ನಿನಗೆ ಬಲವಂತಮಾಡೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ last day ನಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ರೋಡು, ರಾತ್ರಿ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟ್ಟೆಡ್ಬೇಕಲ್ಲ, ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ.

ಸರೋಜ: last day ?.... ರಾತ್ರಿ....?

ಭೀಮು: ಹೂ, ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ pack ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ ತಾನೇ ?

ಸರೋಜ: ಸಾಮಾನು ? ಯಾವ ಸಾಮಾನು ?

ಭೀಮು: ನಿಂದು, ನಂದು. ಇದೇನ್, ಸರೋಜ, ಹೀಗೈಲ್ಲ ?
 “ನಂಗೀ ಉರಲ್ಲಿರೋಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ರಾತ್ರೀನೇ ಹೊರಟ್ಟುಡೋಣ” ಅಂದಿ....

ಸರೋಜ: ನಾನನ್ನಿಲ್ಲ ...ಅಮ್ಮಾ !

ಪು. ಜೋ: } ಭೀಮೂ ?
 ಕೀ. ಕೃ: }

ಭೀಮು: ನಂಬಿ ಬಿದ್ದೀರೋ ನೀವು ಅವಳಾತ್ಮ ? ಅವಳಿಂಗ್ಲಲ್ವೇ ?
 ಅವಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನ ಜೊತೆಲಿ ಹೊರಟ್ಟೋಗ್ಲೇನೆ
 ಅಂತ ನಿಮ್ಮದೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೇ ? “ನಾ ಬರೋಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ, ನೀವು ಬಲವಂತ
 ಮಾಡಿ ಕರೈಂಡ್ಲೋಗಿ” ಅಂತ ನನಗ್ಗೇಳಿದಾಳೆ.

ಸರೋಜ: ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನಾನೆಲ್ಲೆಲ್ಲ....

ಕೀ. ಕೃ: ಅಲ್ಲೋ, ಅವಳು, ಹೀಗೇ ಕರೈಂಡ್ಲೋರೈಯೋ?

ಭೀಮು: ಛ ಛ, ಹೀಗೇ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ station ತನಕ
 ಮಾವೋರ carನಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮೂರ ತನಕ ರೈಲ್ವಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಿಂದ
 ನಮ್ಮ ನೇತನಕ.... ನೋಡೋಣ....

ಕೀ. ಕೃ: ಸಾರ್ಕೆಲ್ಲೋ, ಸಾರ್ಕೆಲ್ಲೋ, ನಾ ಕೇಳೋದೊಂದು, ನೀ
 ಹೇಳೋದೊಂದು.

ಭೀಮು: ನೀವ್ವೇಳಿದ್ದು ಅರ್ಥವಾಯ್ತು, ಕೃಷ್ಣವೋರೇ; ಆದ್ರೇ
 ನ್ಯಾಡೋದೂ, ನಾವಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಡೆ, ನಾನು ಉರುಬಿಟ್ಟು
 ಬಹಳ ದಿವಸಗಾಗ್ಲೋಯ್ತು, ನಾನೆಲ್ಲೋಗ್ಲೇಬೇಕು. ಇನ್ನು, ಇವಳು, ಇಲ್ಲಿ
 ನೀವೆಲ್ಲಾ, ನಾನುಂಡಾಗ್ಗಿಂದ, ಅವಳ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದು
 ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡ್ತೀರೋ ಹಾಗೆ ಕಂಡ್ಬರತ್ತೆ. ಆದ್ರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನೆಂಡಿ
 ಆದ್ರೆಲೂ ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಕಷ್ಟಪಡೋದನ್ನ ನಾನು ಒಪ್ಪಾರೆ. ನಮ್ಮ
 ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಣಿ ಹಾಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಬಾರ್ಡ್ಲೊಂಡಿರಾಳೆ.

ಪು. ಜೋ: ಮಾಡ್ಲಿ ಕಾಣೋ ಆದ್ರೆ ಹೊರಡೋಕೆ ದಿನಗಿನ
 ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದೋಡಿ.

ಭೀಮು: ಮನ ಮುಖ್ಯ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ದಿನ ಏನ್ಮಾಡೀತು ?

ರಾ. ರಾ: ಅದ್ದರಿ....ಆದ್ರೆ.....ಇನ್ನೊಂದು ವಾರವಾದ್ರೂ ಇದ್ದು....

ಭೀಮು: ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರ: ಏನೋ ನಿಂಗಿ ಕೊಳ್ಳೋಗೋದಷ್ಟಲ್ಲಿ?....ಇನ್ನೊಂದು ಎರಡು ದಿನವಾದ್ರೂ....

ಭೀಮು: ಇರೋಲ್ಲ.

ಸೀತ: ಏನೋ, ಪಾಪ, ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ, ಅವಳಿನ್ನೂ ಹೊಸದು....

ಭೀಮು: ಇ—ಅಲ್ಲ ! ಸರೋಜ, ನೋಡಿದ್ಯಾ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನ round up ಮಾಡಿ corner ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಪಿತೂರಿ ಮಾಡ್ಬೊಂಡಿರೋಹಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೊರಡೋಕೆ ತಡೆಹಾಕೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತಿದಾರೆ.

ಸರೋಜ: ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನಾನು....ಖಂಡಿತ....ಅವರ ಜೊತೆಲಿ....

ಭೀಮು: “ ಹೋಗ್ತೇನೆ ” ಅಂತ ಅವರೊಂದೆ ಹೇಳೊಂಡೇನು ಪ್ರಯೋಜ್ಞ ? ನಾನಿದೇನಿಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಗಂಡ, ನಿನ್ನ defend ಮಾಡೋಕೆ, ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಾನ ನಡೆಸೊಡೋಕೆ. (ಇತರರಿಗೆ) ಈಗ ಇವಳು, ಈ ಸರೋಜ, ನನ್ನೆಂದ್ತಿ, ನನ್ನ ಪಂಚಪ್ರಾಣಕ್ಕು, ನನ್ನ ಪಂಚ ಭೂತಕ್ಕು, ನನ್ನ ಅರಿ ಷಡ್ವರ್ಗಗಳು, ನನ್ನ earthಲು, ನನ್ನ heavenಲು, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ೬೦ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ನವಗ್ರಹಗಳು, ನಾಲಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಕ್ಕು, ಹದಿನಾಲಕ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕು, ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತೂ ವಿಪತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಇವ್ವೇ ! ಇಂದಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಾಗ್ಗೆ, ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರಾಗ್ಗೆ, ನಾವು ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇದ್ದೇವು. ಧೈರ್ಯವಿದ್ದೊರು ಬೇರೆ ಮಾಡೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿ. ಅದರ ಫಲ ಅನುಭವಿಸಲಿ. ಬಾ, ಸರೋಜ, ನಾನಿದೇನೆ, ಬಾ....(ಕರೆಸೊಯ್ಯುವನು. ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಕರಾಗಿರು)

ಅಂಕ ೩

ದೃಶ್ಯ ೧.

(ಭೀಮು ಊನ ಒಂದು ರಸ್ತೆ. ರಾತ್ರಿ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೈದರ್, ಸಿದ್ಧ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ಹೈದರ್: ಹರೇ, ಶ್ರೀದಾ ಜಲ್ದಿ ಜಲ್ದಿ ಭಾರೋ.....ಸಾಮಿ ಆಗ ಯಾತೋ ನಿಂದು ಬುಲ್ಡೇ ಹಾರಿಸ್ಪಿಡ್ತಾದೇ ದೇಖೋ.

ಸಿದ್ಧ: ಬತ್ತಿದೀನಲ್ಲವೋ, ಬತ್ತಿದೀನಲ್ಲವೋ, ರೇಲ್ ಬರೋ ಟೀಮ್ ಆಗೋತಾ ಆಕ್ಲೇನೇ?

ಹೈದರ್: ಅರೇ ಶ್ರೀಧಾ, ನಿನ್ನು ರ್ಹುಮಾಲ್ ಹಾಮೇಲೇ ಸುತ್ಕೋ.... ವಕತ್ ಹೋಗಯಾನೋ, ಜಲ್ದಿ ಭಾ....ಹೇಲ್ ಘಂಟೇಗೇ ಬಂದ್ಪಿಡ್ತಾ ರೇಪ್ಪಾ ರೇಲು....

ಸಿದ್ಧ: ಅರೆರೆರೆರೆ....ಅಂಗೇನಪ್ಪಾ....ಹಂಗಾರಿಂಗಾಸಿ ಒಗ್ಗಿಡಾನಿ ನಡಿ ಕಾಲ್ದಾರ್ಯಗೆ....ಅತ್ರ ಆಗ್ತೈತೆ.....ಐದ್ರಪಾ....ಯಜಮಾನ್ರು ಟೀಸನ್ನೆ ನೋಟಾರಾ ತರ್ಬ್ಬಾಡ್ತಾ ಅಂತ ಯಾಕೇಳಿದ್ದಾರೂ? ಒಸ್ದಾಗಿ ಅಮ್ಮೋರೂ ರಿಗೆ ಬತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ನಾ ಗ್ಕುಂದರಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬರಾಕ್ಕಿಲ್ವಾ ಜುಂ ಅಂತ?

ಹೈದರ್: ಅರೆ ಅವರು ಮತ್ತಬ್ ನನ್ನೆ ನಿನ್ನೆ ಕ್ಯಾಮಾಲುಂ? ಅವರು ಕುಷಿ ಅವರೆ.... ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ ನಮ್ಮೆ. ಬಾ....

ಸಿದ್ಧ: ಅದಿಟ ಅನ್ನು....ಅದ್ರವೇ, ಪಾಪ, ನಾನ್ ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧೀನ ಕರ್ತರೇಕಾದ್ರೇ ಎಂಗ್ತಂದೆ! ಜೋಡೆತ್ತಿನ ಗ್ಯಾಡ್ಯಾಗೆ ಎಂಗ್ತಂದೋ ಮೆರ ವಣ್ಣೇ! ಪಾಪ, ಈಯಮ್ಮ, ಪಟ್ಟಾಸ್ತೋರು ಅವರಗತಿ ಎಂಗೆ? ನಮ್ಮೇ ಕಣ್ಣಾಕಿಲ್ಲ, ಅವೆಂಗ್ತಡ್ತಾರು ಈ ರೋಟಾಂಗೇ....?

(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು.)

ದೃಶ್ಯ ೨.

(ಬೇರೊಂದು ದಾರಿ. ಭೀಮು ಸರೋಜ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ಸರೋಜ: ಏನಿದೀ ಹಾಳಾ ರೋಡು? ಕತ್ತಲು, ಕಣ್ಣೇ ಕಾಣೋಲ್ಲ.

ಭೀಮು: ಅದು ರೋಡಿನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೂರುಗ್ಗಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೊಂದು ದೀಪ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ನಡೆದು ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲಿ adjust ಆಗೋವರೂ ಕಷ್ಟ. ಅಲ್ಲೆ ಇದು ಮಲ್ನಾಡು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೇನು ಬೆಳಕಿರೋಲ್ಲ.

ಸರೋಜ: ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡೋಕೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣೋಲ್ಲ.

ಭೀಮು: ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ನಿನ್ನುಂದೇನೇ ಇದೇನಲ್ಲ. ನನ್ನೆಜ್ಜೆ ಮೇಲಿನೆಜ್ಜೆ ಇಡ್ತಾ ಬಂದ್ಬಿಡು, ಏನೂ ಭಯವರೋಲ್ಲ.

ಸರೋಜ: ಹೋಗಲಿ, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟಾದೂರ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಹೀಗೇ ನಿಮ್ಮನೇ ಸೇರೋಕೇ?

ಭೀಮು: ನಮ್ಮನೆ ಸೇರೋಕೇ? ಈಗೇನ್ ಎರಡ್ ಎರಡೂವರೆ ಮೈಲಿ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದೇವೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರಡ್ ಎರಡೂವರೆ ಮೈಲಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ.

ಸರೋಜ: ಆ? ಇನ್ನೂ ಈಗ್ಗಾವ್ ಬಂದಷ್ಟಾದೂರ ನಡೀಬೇಕೇ?... ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. I cant, ಹುಶ್....

ಭೀಮು: ಯಾಕೆ, ತುಂಬಾ tire ಆಗ್ಬಿತ್ತೇನು?

ಸರೋಜ: ಆಗ್ಬಿ ಇರತ್ತೇನು?

ಭೀಮು: I am sorry, ನೀನು ಇಷ್ಟು weak ಉ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸರೋಜ: ನಾನೇನ್ weak ಅಲ್ಲ! ಅದ್ರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಷ್ಟೊತ್ತೇ ಉರು ಬಿಟ್ಟೀರು ; ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ ; ಆ dining car ತಿಂಡಿ ದೆವ್ವಗಳ್ಗೇ ಪ್ರೀತಿ ; ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ journey ; tire ಆಗ್ಬಿ ಇದ್ದಿತೇ ಅಂತ ಅಷ್ಟಾಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇಡ್ಬೇನೋ?

భిము: హౌదు....ఏన్నాడోదీవగా?

ಸರೋಜ: ಎಳೇರಿ ಇನ್ನೂ ರಾಗಾನಾ 'ಎನ್ನಾಡೋದೀವಾಗಾ' ಅಂತ ಈಗ! Stationಗೆ car ತರಿಸ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಹೊಳೆಲಿಲ್ಲೇನೋ ನಿಮ್ಮ ಮೆದುಳಿಗೆ, ಆಗ. ಹ್ಯಾಗೆಂದೀತು, ಗಾದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗೇ ಇದೆ

ಭೀಮು: ಗಾದೆ ? ಏನದು ಗಾದೆ ?

ಸರೋಜ: ವೈ ಬೆಳಿತಾ ಹೋದಷ್ಟೂ ಪುತಿ ಇಳಿತಾ ಹೋಗತ್ತೆಂತ.

భిమ: ఓ హాగాద్రి....ననగే....stationగే car తరిసోకాగ్తా
ఇద్దిల్ల అంతిళ్ళొండిద్ది వను?

ಸರೋಜ: ಆಗ್ತು ಇತ್ತು. ಅದ್ರೆ ಆ intelligence ನ inject ಮಾಡೋಕೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ.

ಭೀಮು: No No No No No. ಹಾಗಲ್ಲ ಸರೋಜ. ನಾನೇನೋ ಆಲೋಚ್ಛೆ ಮಾಡ್ತೆ, ಅದೇನೋ ಆಗ್ತೋಯ್ತು. ಬೇಕು ಅಂದಿದ್ರೆ car ಯಾಕೆ, aeroplaneನೇ hire ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅತಃಪುರದಲ್ಲೇ ತಂದಿಳಿಸ್ತೆಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ನನ್ನ sweet heart ಇನಪಾದಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟ್ವ pain ಆಗತ್ತೆ ಅಂತ expect ಮಾಡಿದಿದ್ರೆ ನಾನೇನ್ ತಿಳ್ಕೊಂಡೆ ಮೊದಲಾಲ್ತೆಸಾರಿ ಊರಿಗೆ ಬರ್ತಿರೋದು, ಸರ್ ಅಂತ ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಓಡ್ಕೊಗಿ ಎನ್ ಮನೆ ಸೇರ್ದೊಕ್ಕೋದು, ನಿನಗೆ romantic bent of mind ಇರತ್ತೆ, ಈ cool hoursನಲ್ಲಿ calm ಆಗಿ ನಾವ್ನಾನೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡ್ಕೊಂಡ್ಕೊಗ್ತಾ, ನಿನಗೆ ಇಗೋ ಈ beauty spots ನೆಲ್ಲಾ introduce ಮಾಡ್ಕೊಡೋಣ. ಅಂತ ಯೋಚ್ಛೆ ಮಾಡ್ತೆ.

ಸರೋಜ: ಓ! ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆ, ನನಗೆ romantic bent of mind ಇದೆ ಅಂತ expect ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತ, ನಿಮಗೆ lunatic bent of mind ಇದೆ ಅಂತ ನಾನು ಅನುಮಾನ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಈಗ ಅದು confirm ಆಯ್ತು. Beauty spots ಅಂತೆ beauty

spots ಉದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು station ಉ.... ಮಾವಿನತೋಪು..... ಹುಣಸೇ ಮರ.... ಸ್ಮಶಾನ.... ಇಗೋ ಈ ಸುಡುಗಾಡು ಕೆರೆ !

ಭೀಮು : ಏನು? ಸುಡುಗಾಡು ಕೆರೇನೇ ಇದು?....ಹಹಹಹಹ.....
ನಿಮ್ಮ ಡೆ sampleಗೆ ಇಂಥಾದ್ದೆಂದೈರೆ ಸಿಕ್ಕೇತೇ? ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರ lifeನ save ಮಾಡಿದೆ ಗೊತ್ತೇ ಈ ಕೆರೆ?

ಸರೋಜ: ಏನು?

ಭೀಮು: ಎಷ್ಟು ಜನರ ಪ್ರಾಣಗಳ್ಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಕಟಗಳಿಂದ ಪಾರ್ವಾಡಿ save ಮಾಡಿದೆಗೊತ್ತೇ ಅಂದೆ. ನೋಡು. ಯಾರ ಮನೇಲಿ ಏನ್ ಜಗಳ ಆಗ್ಲಿ, ಏನ್ ಕದನ ಆಗ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಫೈಸಲ್ಪಾಡ್ಕೊಂಡ್ಬಿಡ್ತಾರೆ ಇದರ judgementನ ಮೇಲೆ appealವಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಕೆರೇನ ಸುಡುಗಾಡು ಕೆರೆ ಅಂತ ಒಂದೇ sweeping remarkನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದ್ಬಾಕ್ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ. ಅಂದ್ರೆ....ನಿನ್ನ sweet tongue ಸುಳ್ಳು ನುಡಿ ಯೋದಲ್ಲ....literally, it is a ಸುಡುಗಾಡುಕೆರೆ, watery grave ಉ!ಯಾಕೆ ಸರೋಜ?

ಸರೋಜ: (sobbing) You are mad! Stark mad! ಹುಚ್ಚಿ ರಬಹುದು ಅಂತ ಶಂಕೆ ಪಡ್ತಿದ್ದೆ, ಈಗ ನಿರ್ಧಾರವಾಯ್ತು....

ಭೀಮು: ಸರೋಜ....ಸರೋಜ....ಒವ್ವೋತೇನೆ.... I am mad.... but only after you!

ಸರೋಜ: Oh, please....ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡ್ಬೇಡಿ. (ಅಳು)

ಭೀಮು: ಅಳ್ಳೇಡ....No No! I can't see those eyes cry. ತೋಗೋ (ಎಂದು ತನ್ನ ಕರ್ಚಿಫ್ ನೀಡುವನು) ಕಣ್ಣೊರೆಸ್ಸೊ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಒಂದು ತೊಟ್ಟೊ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಬಾರ್ದು ಅಂತ್ಯೇಳತ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಸರೋಜ: (ಅಳುತ್ತಾ) ಯಾರಳ್ತಾ ಇರೋದಿಲ್ಲಿ? ನಿಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ನಂಗೇನೋಕಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥಾವ್ರ ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೀಗೆ suffer ಮಾಡ್ತಿದೇ ನಲ್ಲ ಅಂತ, I am cursing myself ಅಷ್ಟೆ.

ಭೀಮು: Cursing my better-half ! I can't allow it
ಅಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ suffer ಮಾಡೋಕೆ ಬಿಟ್ಟೇನೇ ನಾನು, ಸರೋಜ? ಹೆಂಡ್ತೀಲಿ
ಪ್ರೀತಿ ಇರೋ ಯಾವ ಗಂಡಾನೂ ಅವಳು suffer ಮಾಡದ್ರೆ ಸಹಿಸ್ಲಾರ.
I shall at once relieve you. ಎನ್ನಾಡ್ಬೇಕೂಂತಿ ಹೇಳು.

ಸರೋಜ: ಏನೂ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ....ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ....ನಿಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ
ನೀವೊದ್ದಿಗಿ.

ಭೀಮು: ನಾನೊಗ್ಗಿನೇ ಸರೋಜ, ಹೋಗ್ಗಿನೇ. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ
ಅಡಿಗೆಮಾಡಿಟ್ಟಿರಾನೆ, ಅಡಿಗೆಯೂ. ಊಟಮಾಡಿಡ್ಬೇನೆ. ಮಾಡಿಮೇಲೆ
ವಿಶಾಲವಾದ Bed-room ಉ....ಜನಾನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿರಾನೆ. ಸುಖ
ವಾಗಿ ಮಲಗೊಂಡು ನಿದ್ರೆಮಾಡಿಡ್ಬೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಗಂಡ. Selfish
brute ಅಲ್ಲ. ಹೆಂಡ್ತೀನ ನಡ್ರಸ್ತೇನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಓಡ್ಬೊಗಿ ತಾನ್ಮಟ್ಟಿ ತನ್ನ
ತೃಪ್ತೀನ ಪಟ್ಟೊಂಡ್ಬಿಡೋ ತರಹದ ಗಂಡ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಸುಖ, ನನ್ನ
happiness ಉ ಎಷ್ಟು important ಓ, ನಿನ್ನ ಸುಖ, ನಿನ್ನ
happiness ಉ ಅಷ್ಟೇ importantಉ-ಯಾಕೆ, more impor-
tant ಉ, because you are my better half ಉ, ಉತ್ತ
ಮಾರ್ಥ ! ನೀನೇನ್ನಾಡ್ಬೇಕೂ ಅಂತಿದ್ದಿ ಹೇಳು.

ಸರೋಜ:ನಾಪಸ್ ನಮ್ಮೂರ್ದೇ ಹೊರಟೊಗ್ಗಿನೇ.

ಭೀಮು: Splendid! Brilliant idea ! ನಿನಗದೇ ಸಂ
ತೋಷವಾಗೋದಾದ್ರೆ ಹಾಗೇ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಅಡ್ಡಿ ಬರೋಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲ್ಲೇ ತಿಳ್ಳೋ ನಾನಿನ್ನ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನೆ ಅಂತ....

ಸರೋಜ: ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಾಕು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ರೀತಿ
ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆತಿದೀರಿ.

ಭೀಮು: ತಪ್ಪಾಯ್ತು, ಸರೋಜ; ನಾನು ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸೋಲ್ಲ, ನಿನ್ನ
ಪ್ರಾಣವೂ ತೆಗೆಯೊಲ್ಲ. ಬದುಕು....ಹೋಗಿ ಬಾ....Good bye....and
...God bless you....(ಸಕ್ಕ ತರೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ) ಸರೋಜ, ನಿನ್ನೆ

ತಿರಿಗಿ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತನಕ ರೈಲಿಲ್ಲ. Stationಲ್ಲೇ ಮಲಗಿರಬೇಕಾಗತ್ತೆ. ಮಂಜು ಹಿಮ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ. ತೊಗೊ ಇದನ್ನು (ಕೂರಳಲ್ಲಿರುವ muffler ತೆಗೆದು ನೀಡುವನು. ಸರೋಜ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು) ಬೇಡ್ವೇನೂ? ಬೇಡ ಬಿಡು. ನಿನಗೆ ಹಿಮ ಮಂಜು, ನಿಮೋನಿಯಾ ಕೆಮ್ಮು, ಪ್ರೀತಿಯಾದ್ರೆ, have them ! By all means, have them !

ಸರೋಜ : ಓ ಲ ಲ ಲ (ಎಂದು ಸಹಿಸದೆ ಓಡುತ್ತಾ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

ಭೀಮು : (ನಿಟ್ಟುಸಿರು shoulders shrug ಮಾಡಿ) A A A L L Right ! good bye ಸರೋಜ.....ಎರಡ್ನೇ ಸಾರಿ.....(ಪಕ್ಕ ತೆರೆ ಸೇರಿ ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗಿ) ಸರೋಜಾ, ಒಂದ್ಕಾತು....

ಸರೋಜ : (ನೇಪಥ್ಯದಿಂದ) ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಭೀಮು : ಬೇಡ್ವಿದ್ರೆ ಕೇಳ್ವೇಡ. ನಾನು ಬಲವಂತ ಮಾಡೋಲ್ಲ. But ಹೇಳ್ವೇಕಾದ್ದು duty ನಂದು, ಹೇಳ್ವಿಡ್ವೇನೆ....ಎನಿಲ್ಲ, ಆ ಸ್ವಶಾನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋ ಹುಣಸೇ ಮರದ್ದೇಲೆ....ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು....ಪಿಶಾಚಿಗ್ಗು....

ಸರೋಜ : (ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಆ ?....

ಭೀಮು : ಪಿಶಾಚಿಗ್ಗು, ದೆವ್ವಗ್ಗು, ಕೊಳ್ಳಿದೆವ್ವಗ್ಗು ಎಲ್ಲಾ ಇರತ್ತಂತೆಆದ್ರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು....graduate ನೀನು, ghosts ಇವೆ ಅಂತ believe ಮಾಡ್ವೀಯಾ ?

ಸರೋಜ : ಉಹುಹು....ಮತ್ತೆ....ನನ್ನ....

ಭೀಮು : ಸುಮ್ಮೆ ಗಾಬರಿಬೀಳ್ವೇಡ, ಸರೋಜ, it is, of course silly. But ಊರೋರ ನಂಬ್ಬಿ ಅದು. ನಾ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ಜಗಳ ಕದನ ಆಡ್ವೋರೆಲ್ಲಾ ಈ ಕೆರೇಲಿಲ್ಲದ್ದು ಪ್ರಾಣಕಳ್ಳೊಳ್ತಾರೆ ಅಂತ....ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣ ಕಳ್ಳೊಂಡೋರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರ್ತಾರಂತೆ, ಹುಣಸೇಮರದ್ದೇಲೆ, ಹೊಟ್ಟೆಉರಿ ತೀರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದಿಕ್ಕೆ, ಉಳಿದೋರ್ದೇಲೆ !

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯಾ !....

ಭೀಮು : ಗಂಡಸರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬೀಳೋಲ್ವಂತೆ ಅವು. ಎಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ಹೆಂಗಸರೇ ಕಾರಣ ಅಂತ ಅವಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆ ಅಂತೆ. Nonsense ಅನ್ನು. Devils ಉ, angels ನ ಸಹಿಸ್ಥಾರವು. ಎಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು absurd ಉ ನೋಡು. ಆದ್ರೆ local legends ಉ.... ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು case ಆಯ್ತಂತೆ. ಹೋದ ತಿಂಗಳು. ನಿನ್ನಾಗೇ, ಪಾಪ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು, ತೌರ್ಮನೇಗೆ ಹೊರಟ್ಟಂತೆ ಒಬ್ಬೇನೇ. ಆ ಸ್ಥಳಾನದ್ದು ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಿಲ ಕಿಲ ಕಿಲ ಅಂತ ನಕ್ಕು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸ್ತಂತೆ. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ. ಯಾರಿಲ್ಲ. ಧಿಗಿಲಾಯ್ತಂತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಹುಣಸೇಮರದಿಂದ ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ಉಂಡೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಧೊಪ್ ಅಂತ ಬಿದ್ದದ್ದಾಗಾಯ್ತಂತೆ....

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ ಬೇಡ....

ಭೀಮು : ಆಮೇಲದಕ್ಕೊಂದಾಕಾರ ಬಂತಂತೆ....

ಸರೋಜ : ಬೇಡಾ....

ಭೀಮು : ಇಷ್ಟು ಧೋಡ್ ತಲೆ....

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ !

ಭೀಮು : ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಕೈಕಾಲು....

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ....

ಭೀಮು : ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಓಡೋಗೋಣ ಅಂತ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಂತೆ, ಎದುರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬರೀ ನಗು ಶಬ್ದ ಜೋರು ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿಸ್ತಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದಾಗಾಯ್ತಂತೆ. ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದಿಟ್ಟಂತೆ....

ಸರೋಜ : ಬೇಡಾ.....ಅಯ್ಯೋ....

ಭೀಮು : ಯಾಕೆ ಭಯನಾಯ್ತೇ, ಸರೋಜ ? ಹೆದರಬೇಡ ನೀನು. ಈ silly ಕಥೇನೆಲ್ಲಾ ನಂಬಬೇಡ. ಆದ್ರೂ ನಮ್ಮೂರೋರ firm

belief ಉ ಅದು....ಒಂದ್ವೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿದ್ದು ನಿನ್ನೊಬ್ಬಳೇ ಕಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟು, ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಆದ್ರೆ ಏನ್ತೆ ಅಂತ.... ವಿಷಯ ತಿಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟೆ
Remedy ನಾನು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ನಾನ್ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನೆ. Good
bye ...ಮೂರ್ಖನಿ. (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

ಸರೋಜ : (ನೇಸಡ್ಡು ಸಮೀಪ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಇಲ್ಲುನ್ನಿ.

ಭೀಮು : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಯಾಕೆ ?

ಸರೋಜ : ನಡೀರಿ, ಹೋಗೋಣ.

ಭೀಮು : ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ತಿರಿಗಿ stationಗೆ ಬಂದು, ತಿರಿಗೇ
ಹಿಂತಿರುಗೇ....ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ....ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು.

ಸರೋಜ : ನಾನ್ stationಗಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಭೀಮು : ಮತ್ತೆ ?

ಸರೋಜ : ಓ ಓ, you are a fool !

ಭೀಮು : ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ.....ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗೋದಾದ್ರೆ,
let me be a fool. ಆದ್ರೆ ಇಲ್ಲೇನೋ ನಾವಿಬ್ಬೇ ಇದೇವೆ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ;
ಇನ್ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದ್ದಾಗ ' fool ' ಅನ್ನೇಡ. ನಾನು offensive ಆಗಿ
ತೋಗೋತೇನೆ ಅಂತಲ್ಲ. ಅವರು ನಿನ್ನ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಭಾವಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬಿ
ಡ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ....

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ, ನೀವ್ಯಾತಾಡೋದನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡ್ ?
ನಡೀರಿ ಹೋಗೋಣ, ನಿಮ್ಮನೆ....ನಮ್ಮನೇಗೇ ಹೋಗೋಣ.

ಭೀಮು : ಆ ? ನಮ್ಮನೇಗೇ ? You mean, ನಿಮ್ಮನೇಗೆ ?

ಸರೋಜ :ಹೂ, ನಮ್ಮನೇಗೇ....

ಭೀಮು : Thank you ever so much, ಸರೋಜ....ನಿನ್ನ
ರಾಣೀವಾಸಕ್ಕೆ ನನ್ನ welcome ಏನಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಬಾ.

(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು)

ದೃಶ್ಯ ೩.

(ಭೀಮೂ ಮನೆ Drawing room ಉ. ಹೈದರ್, ಸಿದ್ದ, ಶಂಕರ ಶ್ರೀಂಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ)

ಹೈದರ್: ಹರೇ ಶ್ರೀದಾ, (ಹೂಜಾದಿ ತೋರುತ್ತಾ) ಇದನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಹೊಸ ಫೂಲ್ ತಂದಿ ಮಡ್ಲೊ.

ಶಂಕರ: ನಾನ್ ತರ್ತಿನೋ ಸಿದ್ಧ.

ಸಿದ್ದ: ಏ, ನಿಂಗೊತ್ತಾಗಾಕೆಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮಿರಪ್ಪಾ. ನಾ ತತ್ತೀನಿ.
(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

ಶಂಕರ: ಏನೋ, ಹೈದರ್, ಅಮ್ಮಾವುನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೊ stationಲ್ಲಿ?

ಹೈದರ್: ಓ. ದೇಖಾ. ಭೌವ್ತ್ ಪಸಂದ್ ಹೈ.

ಸಿದ್ದ: (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹೂಗೊಂಚಲನ್ನು ಜಾಡಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು) ಸಂಕ್ರಪ್ಪಾ, ಅಡಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಪೂರೈಸಾತಾ?

ಶಂಕರ: ಓಹೋ, ಅವರು ಬರೋತ್ತೂ ತಟ್ಟಿಗ್ಲಾ ಕೋದೇ.

ಹೈದರ್: ಖಾನಾ ತಯಾರ್ಹೋಗಾ?

ಸಿದ್ದ: ಅಮ್ಮಾವು ಒಸ್ದಾಗಿ ಬತ್ತಾರೆ, ಪರಮಾನ್ನಾಯ ಮಾಡಿ ದ್ವೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ?

ಶಂಕರ: ಓಹೋ ಮಾಡ್ಲೆ ಉಂಟೇನೋ ಚಟ್ಟೆ, ಕೋಸಂಬ್ರಿ, ಪಲ್ಯ ದಿಂದ ಹಿಡಿದು....

ಹೈದರ್: ಕ್ಯಾ, ಪಲಾವ್....ಪಲಾವ್ ಮಾಡಿದ್ದೀ?

ಶಂಕರ: ಅಯ್ಯೋ, ಮುಂ....ದೇ! ಪಲಾವ್ ಅಲ್ಲ, ಪಲ್ಯ, ಪಲ್ಯ.
(ನೇಪಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮು "Come on Saroja")

ಸಿದ್ದ: ಅಕೋ, ಸಂಕ್ರಪ್ಪಾ, ಐದ್ರಪ್ಪಾ, ಬಂದ್ಬಟ್ಟು ಎದುರಿರಬ್ಬಾರ್ರು ಅಂತ ಏಳಿರಿಲ್ಲಾ....ನಡ್ತಿ ನಡ್ತಿ. (ಮೂವರೂ ಮರೆಯಾಗುವರು.)

ಭೀಮು: (ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ) Come on Saroja (ಸರೋಜ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
Door Frameಗೇ ಒರಗಿ ನಿಲ್ಲುವಳು) ಲೈಫ್, ಏನ್ಯಾಡ್ವೈದೀರೋ ಒಳಗೇ?
ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಗ್ಗೊಂದಿದೀರೋ blackguards! (ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ಜಾಗಲಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು.)

ಶಂಕರ: ಸ್ವಾಮಿ?

ಹೈದರ್: ಹುಜೂರ್?

ಸಿದ್ದ: ಬುದ್ಧಿ?

ಭೀಮು: ಏನ್ ಬುದ್ಧಿ, ನಿಂತಲೆ! 'ಬುದ್ಧಿ' ಇದ್ದೇನೋ ನಿಮ್ಮೆ? ಮನೇಗೆ
ಬರೋ ಹೊತ್ಗೆ ಎದ್ದುಗ್ಗಿಂತಿರಬೇಕು ಅಂತೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮೆ? ಒಳಗೂ
ತೊಂಡು ಒಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬ ಮುದ್ದಾಡ್ತಿದ್ದೇನೋ? (ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜಾಚಿ) ಬಿಚ್ಚು ಬೂಡ್ಸು! (ಸಿದ್ದ ಬಿಚ್ಚಲುಪಕ್ರಮಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರೋಜ
ಳನ್ನು ನೋಡಿ) I am sorry, ಸರೋಜ. (ಸಿದ್ದನ ಕಿವಿ ಹಿಂಡುತ್ತಾ) you
stupid fool ! ಅಮ್ಮಾವು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒರಗೊಂಡ್ವಿಂತಿ
ರೋವಾಗ, ಅವಿಗೆ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕೋದಿಟ್ಟಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಬೂಡ್ಸು ಬಿಚ್ಚೀನಿ
ಅಂತ ಬಗ್ಗೆ ಕುಕ್ಕರಿಸೊಂಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ! ನನ್ನ ದೇವು ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲೇ ನನ್ನ
ಬೂಡ್ಸನ್ನು ಬಿಚ್ಚೋಕ್ಕೇ. ಹೋಗಾಚೀಗೇ. ಹಾಕವರೊಂದ್
ಕುರ್ಚಿನ ಮೊದ್ದು!

ಸಿದ್ದ : ಅನ್ನೆ ಬುದ್ಧಿ. (ಕುರ್ಚಿ ತರಲು ಹೋಗುವನು.)

ಭೀಮು : (ನಿಂತ ಹಾಗೇ ಬೂಡ್ಸು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೈದರನಿಗೆ) ಏನ್ನೋಡ್ವಾ
ನಿಂತಿದೀಯೋ ಅಲ್ಲಿ, ಬೇಕೂಫಾ ?

ಹೈದರ್ : ಮಾಘ್ ಕೇಜೀಯೇ, ಹುಜೂರ್ ! (ತಾನೂ ಕುರ್ಚಿ ಕಡೆ
ನುಗ್ಗುವನು)

ಭೀಮು : ಎಲ್ಲಾ ಕೊಬ್ಬೊಂದಿದಾರೆ. ಸರೋಜ, ನೀನಿವರೊಲ್ಲಾ
set right ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಇವತ್ತಿಂದ ನಿನ್ನ chargeಲು

(ಸಿದ್ದ, ಹೈದರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಕುರ್ಚಿ ಸರೋಜಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು)

ಸಿದ್ದ : ಕುಂತೋಳಮ್ಮಾ , ತಸ್ವಾತು !

ಹೈದರ್ : ಬೈಟ್ ಜಾಮಾ....ಸಲಾಮ್ !

ಭೀಮು : ಘಾತ್ತಿರಿ, ಏನೋ ಇದು ? ಎರಡು ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕಾಗತ್ತೇನೋ ? ಇಲ್ಲಾ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಕೂಡ್ಲಿ ನೀವಿಬ್ಬೂ ಆರತಿಗೀರ್ತಿ ಮಾಡ್ತೀರೋ ? You damn (ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಒದ್ದು ಉರುಳಿಸಿ) fools (ಇನ್ನೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ) ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ತೋರಿಸ್ತಿರೇನೋ....ಆ ? (ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಡೆದು ತಳ್ಳಲು)

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಅವರನ್ಯಾಕ್ಹಾಡಿಗೆ ಹೊಡೆತೀರಿ ಅಂದ್ರೆ ? ನಾನೇ ಹಾಕೋತೇನೆ. (ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೆತ್ತಲು)

ಭೀಮು : (ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾ) Drop it ! ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸ ನಾವೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಯಾಕಿರೋದು ? ನಿನ್ನ ಈ sweet hands ಈ menial ಕೆಲ್ಸಗ್ಗು ಮಾಡೋದಿಕ್ಕಲ್ಲ ಇರೋದು. (ಸಿದ್ದ ಹೈದರ್ ಗೆ) ಆಟ ಆಡ್ತೀರೋ ಆಟ ? ನಾಳೆ ಆಗ್ಲಿ..... (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

ಸರೋಜ : (ಸೇವಕರನ್ನು ಸವೀಸಿಸಿ) ಏಟು ತಗಲೇನ್ರಪ್ಪಾ ? ಸುಮ್ಮಿರಿ ಅವರಿಗೆ ಹಸಿವೆ ಹೊತ್ತು. (ಹೈದರ್ ಗೆ) ನೀನು ?

ಹೈದರ್ : ಹೈದರ್ ಇದಾರೆ ಮಾ.

ಸರೋಜ : ಎಲ್ಲಿದಾರೋ ?

ಹೈದರ್ : ಹ ಹ ಹ ಹ.....ಇಲ್ಲೇ ಇದಾರೆ ಮಾ.

ಸಿದ್ದ : ಇವನೇಸು ಹೈದರಮ್ಮಾ .

ಸರೋಜ : ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಹೈದರೇನೋ ?

ಹೈದರ್ : ಹಹಹಹ ಹಾಮಾ....ಇವ್ನು ಶ್ರೀದಾ ಇದಾನೆ ಮಾ.

ಸಿದ್ದ : ಸಿದ್ದ, ಸಿದ್ದನಮ್ಮಾ .(ಭೀಮು ನೇಸಹ್ಯದಿಂದ:ಲೋ, ಹೈದರ್, ಸಿದ್ದಾ, ಬನ್ನೋ ಇಲ್ಲಿ) ಬಂದೋ !

ಹೈದರ್ : ಆಯಾ ಸಾಬ್ !

(ಸಿದ್ದ, ಹೈದರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಧಡಬಡಲಾಗಿ ಒಳಗೋಡುವರು)

ಸರೋಜ : (ಶಂಕರ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಸುತ್ತಾ) ನೀನ್ಯಾರಪ್ಪ, ಪುಣ್ಯವಂತ ?

ಶಂಕರ : ನಾನ್ ಶಂಕ್ರಾನಮ್ಮ.

ಸರೋಜ : ಹಾಗಂದ್ರೆ?

ಶಂಕರ : ಅಡಿಗೊಣ್ಣನು.

ಸರೋಜ : ಓ....ಸಂತೋಷ. ವಿಪರೀತ ತಲೆನೋವು, ಕಾಫಿ ಇದ್ರೆ....

ಶಂಕರ : ಅಡಿಗೆ.... ಆಗಿದೆ ಅಮ್ಮ. ಊಟಾನೇ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ಬಹುದು.

ಸರೋಜ : ಊಟ ಆಮೇಲಾಗ್ಲಿ ನೊದ್ದೊಂದೊದ್ದೊಟ Coffee ತಂದ್ರೆ ಬದುಕಿದ್ದಾ ಗಾಗತ್ತಪ್ಪ.

ಶಂಕರ : ತರ್ರೀನಮ್ಮ Decoction ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ತನುಗ್ಬೇಕಾಗ್ಬ ಹುದು. ಅಂತ.

ಸರೋಜ : (ಮುಗ್ಧ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕಪ್ ಮತ್ತು ಸಾಕರ್‌ನ ಮೇಲೆ) ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಶ್ವೇತವರ್ಣಿ..(weakly) ಶಂಕರಾ! ಆಯ್ತೇ ನಪ್ಪಾ?

ಶಂಕರ : (ಪ್ರಸೇಶಿಸುತ್ತಾ) ಆಯ್ತಮ್ಮಾ ಇಗೋ ತಂದೆ. (Cup and Saucer ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡುವನು)

ಸರೋಜ : ಜೀವ ಬಂದ್ದಾ ಗಾಯ್ತಪ್ಪ.

ಭೀಮ : (ಪ್ರಸೇಶಿಸುತ್ತಾ) ಶಂಕ್ರಾ!....ಓ ಇಲ್ಲೇ ಇದೀಯಾ? ಏನ್ಯಾಡ್ಲಿ ದ್ದೀಯೋ? ಏನ್ನೋಡ್ಲಾ ನಿಂತಿದ್ದೀಯೋ?..ಅಲೆ....ಯಾರೊ...ಯಾತಕ್ಕೋ Coffee ಇಷ್ಟೊತ್ತಲ್ಲ?

ಶಂಕರ : ಅ....ಅ....ಅಮ್ಮಾವು,

ಭೀಮ : Rascal....ಅಮ್ಮಾವಿಗೆ ಅಂತ ಅವೈದೂರೇ ಸುಳ್ಳೆಯಲ್ಲೇ ಯಾ ? ಕಾಪಾಡ್ಲೋ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳ್ಳ ! (ಹೊಡೆದು ಕೈ ಎತ್ತುವನು)

ಸರೋಜ : (ಎದ್ದು ತಡೆದು) ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ, ಅನ್ನೇಳಿದ್ದಿ ಜ. ನಾನೇ Coffee ಬೇಕೊಂತ್ಲೇಳ್ಳಿ.

ಭೀಮು : ಓ, ಹಾಗೇನೋ ? ಹಾಗಾದ್ರೆ (ಹೊಡೆಯಲಿತ್ತಿದ ಕೈಯಿಂದ ಶಂಕರನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ) ಜಾಣಮರಿ. (ಸರೋಜ ಕಾಫಿ cup ಕೈಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು) ಎಲ್ಲಿ, ಜಾಣಮರಿ ಹ್ಯಾಗ್ಯಾಡ್ಲೊಂಥೊಂದಿದಾನೋ ನೋಡೋಣ. (ಸರೋಜಳ ಕೈಯಿಂದ cup ತೆಗೆದುಕೊಂಡು) ಏನೋ ಇದು ಬಣ್ಣ ? ಕೊಂದ್ಬಿಡ್ಬೇ ಕೂಂತಿದ್ದೀಯೇನೋ ಈ ಪಾಟಿ **caffeine poisoning**ನಲ್ಲಿ? ಅಷ್ಟೆಮ್ಮ ಹಾಲುಗಳನ್ನೂ ನೀವೇ ಕುಡಿದ್ದಿಡ್ತಿದೀರೇನೋ ? (ರಾಜಿ ನೋಡಿ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸೀಗಿಕಾಯಿ ಕಷಾಯ ಇದ್ದಾಯ್ತು ಗಿದೆಯಲ್ಲೋ ! (ಕಾಫಿಯನ್ನು Flower-vaseನಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಲು)

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲೇಡಿ, ಆ Flowers ಎಲ್ಲಾ ಬಾಡ್ಲೋಗತ್ತೆ ಕಾಫೀಗೆ.

ಭೀಮು : ಹಹಹಹ, ಸರೋಜ, ನಿನಗೀ ಬೇಲಿ flowers ಮೇಲೇ ಇಷ್ಟು ಕರುಣ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ನನಗೀ (ಸರೋಜಳನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ) **sweet-delicacy** ಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕರುಣ ಇರಬೇಕು ? ನೀನೀ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ತಿದ್ರೆ ಗತಿ ? (ಶಂಕರನಿಗೆ) ಏನೋ ಹೀಗೇನೇನೋ ಕಾಫಿ ಮಾಡೋದು ?

ಸರೋಜ : ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಕಾಫಿ Flavour ಏನೋ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇತ್ತು.

ಭೀಮು : ಏನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ? ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರೋಜ, ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗ್ಯಾಡಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸೀಕಾಣೋಕೆ ಒಂದು ton ಸಕ್ಕರೆ ಸುರಿದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅಷ್ಟೆ. (ಶಂಕರನನ್ನು ಸಮಾಸಿಸುತ್ತಾ)ಲೋ, ಶಂಕ್ರಾ, ನೀನ್ ಗೌರಿ ಶಂಕರ ದಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದಿದ್ದೀಯೇ ಹೊತ್ತು, ನಿನ್ನ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಕಳಿ ಮುದ್ದೆ ಕಾಣೋ ಕಳಿಮುದ್ದೆ. ಇಲ್ಲೋಡೂ, ಈಸರ್ವೀಗಾಯ್ತು, ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರೀ ಗಾನಾ ಇಂಥಾ coffee ತಂದ್ಲೊಟ್ರೋ, ಶಂಕ್ರಾ, ಶಂಭೋ ಶಂಕ್ರಾ, ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಪ್ಪಿಡ್ತೇನೆ. (Bursting out) ನಡಿಯೋ ಒಳ್ಳೆ ! ಗೂಬೆ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣುಣ್ಣಿಡ್ತಾ ನಿಂತಿದಾನೆ (ಶಂಕರ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಬಾಗಿಲು ಸೇರಲು) ಶಂಕ್ರಾ!

ಶಂಕರ : ಸ್ವಾಮೀ ?

ಭೀಮು : ಏನ್ 'ಸ್ವಾಮೀ'ನೋ ? ನಿಮ್ಮಂಥಾವ್ರನ್ನ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಸನ್ಮಾನ ತೊಗೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಾಗಿ ಕಾಡಿದ್ದೋಗೋದೇ ವಾಸಿ (ಸರೋಜನಿಗೆ)

I am sorry ಸರೋಜ. ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಿ. ಕರೊಂಥೆಂದು ಈ ಮೃಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ. (ಶುಕ್ರನಿಗೆ) ಅಲ್ಲೋ, ಅಡಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಅಂತ ಬೊಗ್ಗಿದ್ದೇನೋ ಇವರ್ಮಂದೆ ? ನನ್ನ ಸಾಡಂತೂ ಹಾಳಾಗ್ಗೊಲ್ಲ ನನ್ನ ಹಣೇ ಬರಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಚ್ಚೋಡೇಗೋದು. ಇವಿಗೆ ಪಾಪ, ಹಸಿವೆ. ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಏನಿಲ್ಲ.

ಶುಕರ: ಅಡಿಗೆ....ಅಡಿಗೆ....ಆಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಸರೋಜ: (ತನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ ಭೀಮನಿಗೆ) ಹೇಳ್ತೆ.

ಭೀಮ: Oh ! ಭೇಷ ! ಮೊದಲೇ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಬೈಸ್ಕೂಲೋದೇ ತಪ್ಪಿತ್ತಲ್ಲೋ! (ಸರೋಜನಿಗೆ) ಫರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸರೋಜ, ನೀನ್ ಹೊಸಲೋಳಿಗೆ ಬರೋತ್ತೂ ಇವನ ಬುದ್ಧಿ signs of improvement ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದೆ.(ಶುಕ್ರನಿಗೆ) ಏನ್ನಾಡಿದ್ದೀಯೋ, ಅಡಿಗೆ ? ಯಥಾಪ್ರಕಾರದ ಅನ್ನ, ಕಲಗಜ್ಜೋ ?

ಶುಕರ: ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಪಾಯಿಸ.... ಚಿತ್ರಾನ್ನ.... ಬೋಂಡ....

ಭೀಮ: “ಪಾಯಿಸ, ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ಬೋಂಡ” ! ಏನ್ವಂತೋ ನಿನಗಿದ್ದ ಕೈದ್ದ ಹಾಗೇ ? ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಬ್ಬನೇನೋ ಇವತ್ತು ?

ಶುಕರ: ಇಲ್ಲ.... ಅಮ್ಮಾವ್ವ.... ಹೊಸ್ದಾಗಿ.... ಬರ್ತಾರೆ— ಅಂತ....

ಭೀಮ: Marvellous ! Marvellous !! ನೋಡಿದ್ಯಾ, ಸರೋಜ, he is becoming a genius, Ph. D. in ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ಹೊಡ್ಡೇಬಿಡ್ತಾನಿಷ್ಟಲ್ಲೇ ಬಾ, ಸರೋಜ, “ಪಾಯಿಸ ಚಿತ್ರಾನ್ನ.... ಬೋಂಡ” ನೋಡೇಬಿಡೋಣ ! (ಶುಕ್ರನಿಗೆ) ನಡಿಯೋ, ನಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ !

— ತೆರೆ ಬೀಳುವುದು —

ದೃಶ್ಯ—೪

[ಭೀಮು ಮನೆ Compound ಒಳಗೆ ; ಅತಿಗೆ ಊಟದ ಮನೆಗಳ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ.]

ಮತ್ತು

[ಊಟದ ಮನೆ: ನೇಪಥ್ಯದಲ್ಲಿ]

[ಭೀಮು: ಏನೋ ಇದು ಹೀಗೈದ್ದಿದೀಯಾ, ಬೊಂಬೆಗಿರಿಗೆ ಬಡಿಸಿದ್ದಾಗೆ ? ಹಸಿವೆ ಪ್ರಾಣಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ, ration service ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲೋ....ಕೂತ್ಕೋ, ಸರೋಜ ಅಯ್ಯಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಯ್ದಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲೋ ತಿನ್ನೇಡ ಸರೋಜ !.... ಎಲ್ಲಿ....ಲೋ ಶಂಕರ, ಏನ್ ಅನ್ನ ಬಡ್ತಿದ್ದೀಯೋ ಇವೈಲೇಗೆ.... ?]

(ಪ್ರವೇಶ : ಸಿದ್ದ, ಹೈದರ್)

ಸಿದ್ದ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಏನೋ ಊಟದ್ದನ್ನಾಗೆ ಗಲಾಟೆ ಆಗ್ತಿದಲ್ಲ....?

[ಇವ್ರೂರ hotelಲ brazil ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನದ ಉಂಡೆ ಇದ್ದಾಂದಿವೆಯಲ್ಲೋ ! ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ಏನಾಯ್ತೋ ?

ಶಂಕರ: ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕೀನೇ ಸ್ವಾಮೀ....

ಭೀಮು: ಮುಚ್ಚುಬಾಯ್, ಎದುರು ವಾದಿಸ್ಬೇಡ....ಓಹ್! ಓಹ್! ಓಹ್ !

ಸರೋಜ : ಏನಾಯ್ತಂದ್ರೇ ?

ಭೀಮು : ಆ ಚಟ್ಟಿ....ಮುಟ್ಟೇಡಾ !ಖಾರಾ....ಹಸಿ ಮೆಣಸಿ ನ್ನಾಯಿ ವೀಸೆ ವೀಸೇನೇ ಹಾಕಿ ಅರೆದ್ಬಿಟ್ಟಿದಾನೇ ! ನೀನ್ ನಾಲ್ಕೇಗೆ ಸೋಕಿ ಸ್ಬೇಡಾ ! ಜೇನ್ನುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಿ refrigeratorನಲ್ಲಿ ನಾಕುದಿವಸ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕಾದೀತು normalಗೆ ಬರೋಕೇ !.....]

ಹೈದರ್ : ಹೇನೋ ಶ್ವೇದಾ, ಖಾನಾ ಮನೆಹಿಲೆ ಘಲಾಟೆ ?

ಸಿದ್ದ : ಅಡ್ಗೆ ಸರ್ಯಾಗ್ನಾಡ್ತಿದಲ್ಲ ಅಂತ ಸಂಕ್ರಪ್ಪನೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಸಾಯೇಬು !

[.... ಈ ಚಿತ್ರಾನ್ನ ಚಿತ್ರಾವತೀಗಿಡೋಕೂ ಲಾಯಖ್ವಿಲ್ವಲ್ಲೋ, ಎಷ್ಟೋ ವಗ್ಗರಣೆ ಸುರೋದು ? ಇದೇನೋ ಇದು, ಬೋಂಡ್ವೇನೋ ? ನಿನ್ನ ಪಿಂಡ....ಒಂದೊಂದೂ ಐದ್ದೇ ನಂಬರ್ foot-ball ಇದ್ದಾಗಿದೆ ಯಲ್ಲೋ ! ಧೂತ್-ಧೂತ್-ಧೂತ್ !

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಇದ್ಯಾಕಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ ಒದೀತೀರಿ ?]

ಸಿದ್ದ : (ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಂದು ಬಿದ್ದ ಒಂದು ಬೋಂಡ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು) ಬೋಂಡ ಬೋಂಡ ...

ಹೈದರ್ : ಏ, ನನ್ನೆ, ನನ್ನೆ....

ಸಿದ್ದ : ಕೋ, ನಿಗಿಷ್ಟು, ನಗಿಷ್ಟು ! ಸಂಕ್ರಪ್ಪನ್ನಾಯ್ತೆವೊತ್ತು....

[ಭೀಮು : ಸಾಕು, ಏಳು ಸರೋಜ, ಈ ಹಾಳು ಅಡಿಗೆನ ಅನ್ನೇ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ....(ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ಎಸೆದ ಶಬ್ದ)ಅವನತ್ತಾನೇ ಯಾಕ್ಕಾಡ್ಬೇಕು?

(ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪಾತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಎಸೆಯುತ್ತ)

ಕೋಸಂಬ್ರಿ ! ...ಪಲ್ಯ....ಚಿತ್ರಾನ್ನ ! ಸಾರು !..ತೊವ್ವೆ....damn!..

ಸರೋಜ : ಇದೇನೂ ಂದ್ರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಇದು ?

ಭೀಮು : ಅವನೀ ಹಾಳು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವೇನೇ ? ನೀನು ನೊದಲ್ಲೇಸಾರಿ ಬಂದ ದಿವಸ ? ನೋಡಿದ್ದಾ, ಇದು ಹುಳಿ ಅಂತೆ ನೋಡ್ ಇದ್ರ ಬಣ್ಣ....ಶಂಕರಾ, ಶಂಭೋ ಶಂಕರಾ....ನಿನಗೆ....ಅಭಿಷೇಕ....

ಶಂಕರ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ....ಸ್ವಾಮೀ....

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ !]

ಶಂಕರ : (ತಲೆ ಮೈಮೇಲಿರುವ ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ)
ಸಿದ್ದಾ....ಹೈದರ್....ಓ ಲ ಲ ಲ !....

ಸಿದ್ದ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ! ಸಂಕ್ರಪ್ಪಾ !!

ಹೈದರ್ : ಹ್ಲರೇ, ಶ್ವಂಕ್ರಾ, ಏ ಕ್ಯಾ ?

[ಸರೋಜ : ಇದೇನೊಂದ್ರೆ, ಕೇವಲ, ಹುಚ್ಚುಚ್ಚು ನಡೀರಿ ಊಟವಂತೂ ಆಯ್ತು, ಒಂದೊಂಟಿ ನೀರಾದ್ರೂ ಕುಡಿದು ಬರ್ತೀನಿ

ಭೀಮು : ಸರೋಜ ! ನೀನು ? ನೀರ್ಕುಡಿಯೋದೂ ? ತಣ್ಣೀರು ?
 No. No !.... ಸರೋಜೂ, I can't allow it. ಈ ಮಲ್ತಾಡ್ಲಿ
 ತಣ್ಣೀರ್ಕುಡೀಬಾರ್ರು. ಮಲೇರಿಯ ಬಂದ್ಪಿಡುತ್ತೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು
 ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾಗಿ ಕಾಫಿ ಕುಡೀವಂತೆ....ಬಾ.....]

ಸಿದ್ದ : ಆ ಯಮ್ಮ ಇವರೊಬ್ಬ ನಾಕುದಿವ್ವ ಬದ್ವಾಕೆಲ್ಲ.

ಶಂಕರ : ಅವರ ಗತಿ ಅವರೋಡ್ವೊಳ್ಳಿ....ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆನ್ನೋಡ್ವೊ
 ಎರಡುಘಂಟೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ವೊಡ್ವೊ ಅಡ್ವೊನ..... (ಮೈಮೇಲಿನ ಹುಳಿ ಒರೆಸಿ
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಅ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ....

ಸಿದ್ದ : ಆ ನಲ್ಲಿ ಬುಡ್ಡಾಗೆ ಕುಂತ್ಕೊಂಡ್ವೊ ಸಾನಾನಾರೂ ಮಾಡು....
 ಕೆಳೀನ್ ಮಾಡ್ವೊಳ್ಳೀವೆ....ಸಂಕ್ರಪ್ಪ ! ಅಕೋ....

ಭೀಮು : (ಪ್ರಸೇಶಿಸಿ) ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ.....ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀಯೋ ಶಂಕ್ರ
 ನೋಡೋಕೆ ! ಹೋಗ್ಲಿ, ನೀವ್ಯಾರೂ ಏನೂ ತಿಳ್ಯೋಬೇಡೋ....ಶಂಕ್ರಾ,
 ಹಿಡಿ ಇದನ್ನ.... (5 ರೂ. ನೋಟು ಕೊಟ್ಟು) ನೊದಲು ಒಳಗೊಡ್ವೊಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ನಂದ್ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ ಪರಟು ತೋಗೋಹಾಕೊಂಡು.....ನಾರಣಪ್ಪ
 ಹೋಟಲ್ಲಿಗೊಡ್ವೊಗಿ, ನಾಕ್ಕಾ ಕು ಚಪ್ಪಾತಿ, ಒಂದು kettle coffee....
 ತೋಗೊಂಡ್ವೊಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪಾಲ್ಕುಲ್ಲಿಟ್ಟುಟ್ಟು, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಬ್ಬೊಡ್ವೊಗಿ....
 ಬಾಕೆ ಚೆಲೈ ನಿನ್ನೆ....ಹೋಗಿ....(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

ಸಿದ್ದ : ಆ ?

ಶಂಕರ : ಇದೇನೀಗ ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟು....ದಿನಸಾ ಇದ್ದಾಂದ್ರೆಲ್ಲಾ ?

ಹೈದರ್ : ಸಂಕ್ರಪ್ಪಾ, ಸಾಮೀಗೆ ಪಾಗಲ್ ಹಿಡ್ವೊಗೈತೆ !

ಸಿದ್ದ : ಉಹು ಉಹು ಅವರಿಗ್ಯಾಕಿಡೀತ್ಯೆತೆ ಉಚ್ಚು, ನಮ್ಮಿಡಿ
 ಸ್ತಾರೆ....ಏನೋ ಬೇರೆ ಐತಿ ಇವ್ವ ಮಸ್ಲತ್ತು....

ಶಂಕರ : ಅದೇನಾದ್ರೂ ಇದ್ದೊಂಡ್ವೊಗ್ಲಿ.....ನೊದಲ್ಲೇಳಿದ್ವೊಲ್ಲ
 ಮಾಡ್ವೊಡೋಣ....ಆಮೇಲೆ ತಿರಿಗೀ ರೇಗೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ವೊಟ್ಟಾರು !
 ನೀವಲ್ಲೇ ಇರಿ, ನಾನ್ ಸ್ನಾನಮಾಡ್ವೊಂಡ್ವೊ ಬಂದ್ವೊಡ್ವೊನಿ....ಹೋಗೋಣ.

ಸಿದ್ದ : ಓ....ಓ....

ಹೈದರ್ : ಜಲ್ದಿ ಬಾ....

(ಸಿದ್ದ, ಹೈದರ್ ಒಂದುಕಡೆ, ಶಂಕರ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು)

ದೃಶ್ಯ ೫.

(ಭೀಮು ಮಲಗುವ ಮನೆ. ಸರ್ವಾಲ್ಪಕೃತವಾಗಿದೆ. ಸತಿಸತಿಯರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ಭೀಮು: ಸಾಯಿಸ! ಚಿತ್ರಾನ್ವ!! ಬೋಂಡ!!! ಸಾಯಿಸ್ತ ಉರಿಗ್ಗಂದ ದಿವಸವೇ ಉಪವಾಸಹಾಕೆ.

ಸರೋಜ: ಏನೋ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಹೀಗಿರೋಕೆಂತ.

ಭೀಮು: ಹೀಗಿರೋದು ಕೋಟಿ ಪಾಲು ವಾಸಿ. ಏನ್ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡೋದು? ನಿನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಬಂದೂ...ವದ್ಯಾಡೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಿ ಅಂದ್ರೆ, ನಾನವನ್ನ ಹ್ಯಾಗೇ ನೋಡೋಕಾಗತ್ತಾ ಇತ್ತು? Soda, fruit salt ಗೆ ಓಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೋಗ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನು ಇವನ್ನ ಒದ್ದೋಡ್ಲಿ, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಅಡ್ಡಿಗ್ಯೋನೆ ಹೇಳ್ತಕ್ಕೋಣ. (ಪಾಸನೆ ಎಳೆದು) ಏನಿದು ಉದುಕಡ್ಡಿ ವಾಸ್ತೆ? (ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು) ಓಹೋ, ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಿಟ್ಟದಾರೇ!.... ಅಲೆಲೆಲೆಲೆ, ರೂಮಿಗೆ ಶೃಂಗಾರ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದಾರೆ, ಕೇಡು!!.... ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದ್ರ ವಾಸ್ತೆನಾದ್ರೂ ಕುಡ್ಡೊಳ್ಳೇ ಅಂತ್ಲೇನೋ! (ಉದುಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಆರಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಅತ್ತ ಇರುವ ಪನ್ನೀರುಧಾನಿ ನೋಡಿ) ಎಲ ಎಲ.....ಕುಡಿಯೋಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ, ಪನ್ನೀರ್ದಾನಿ! Scoundrels! ಹೊಟ್ಟೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇದೆ, ತಲೆಯಾದ್ರೂ ತಣ್ಣಗಿರ್ಲಿ ಅಂತ್ಲೇನೋ, ಚುಮ್ಮಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ! Rascals....(ಪನ್ನೀರ್ ಧಾನಿ ಬಿಸುಡುವನು)

ಸರೋಜ: ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! (ಹೋಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಬೆಳ್ಳೆದೂ, ನೆಗ್ಗೊಂದೀತು!

ಭೀಮು: ನೆಗೆದ್ಬಿದ್ದೊದ್ದೋಗ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿರೋವಾಗ್ಲೇನೇ, ಪನ್ನೀರ್ದಾನಿ? ಸರೋಜ, I am sorry. Very sorry ನಿನಗೆ ಅರ್ಥಜೀವ ಮಾಡ್ತಾ ಕೈಟ್ಟವೆ ಈ ಪಿಶಾಚಿಗ್ಗು. ತುಂಬಾ Tired ಆಗ್ಲೊಗಿದ್ದಿ. ಮಲಗೋ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದಕ್ಕಾ ಬೇರೆ ಏರ್ಪಾಟ್ ಮಾಡೋಣ. (Easy Chair ನಲ್ಲಿ ಕೂಡುವನು)

ಸರೋಜ: ಬೇಡಾ, ನೀವೇ ಮಲಗೊಳ್ಳಿ, ನಾನೇ ಇಲ್ಲೊತ್ಕೊಳ್ಳೇನೆ.

ಭೀಮು : ಬೇಡಾ ! ನೀನು ಕೂತಿರೋದು, ನಾನು ಮಲಗೊಂಡಿದ್ದೆ ಮಾಡೋದು ! ನನ್ನ ಏನಂತ ತಿಳಿಯೊಂಡಿದ್ದಿ ನೀನು, ಸರೋಜ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗೊಂಡು....(ಹಾಸಿಗೆಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಕೆಳಕ್ಕೆಳೆದು) ಹೀಗ್ಲಾ ಸರೋಜ ! (ಹಾಸಿಗೆಮೇಲಿರುವ ತಾಂಬೂಲದ ತಾಟು ನೋಡಿ) ನೋಡಿದ್ದೀನೇ ಇವ್ರಾಟಾನಾ ? ಆ ? ಈ ಶಂಕರ ಮಾಡಿ ಬಡ್ತಿದ ಔತಣದ ಅಡಿಗೆನ ಊಟಮಾಡಿ, ಅರ್ಜೀರ್ನಾ ವಾಗ್ಗೋದೀತು ಅಂತ, ಅರಗಿಸ್ತೊಳ್ಳೋಕೆ, ಅಡಿಕೇಲೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದಾರೆ, ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೀಲಿ, ಮರೆತಿಟ್ಟೀವ್ರಾ ಅಂತ, ಮಂಚದ್ದೇಲೇ, ಹಾಸಿಗೆಲಿ ! (ತಟ್ಟ ಎತ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕುವನು)

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಹೋಯ್ತು ಹೋಯ್ತು ...

ಭೀಮು : ಹೋಗ್ಲಿ, ಹಾಳಾಗ್ಲೋಗ್ಲಿ.....(ಹಾಸಿಗೆ ನೋಡಿ) ಹಯ್ಯೋ, ಸುಪ್ತೇನೇ ! ಏನೀ ಹಾಸಾಟಾ ? ನೋಡಾ ಸರೋಜ, ನಾನೂ ಈ ಹೈದರನ್ನ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೇರಿದ ದಿವಸದಿಂದ ಹೊಡೆದೋತಾ ಇದೇನೇ....ಈ ಬಿಳೀ ದುಪಟಗಲ್ಲಾಸ್ಪೇಡ್ವೋ ! (ಕಿತ್ತೆಸೆಯುವನು) ಎರಡೆರಡು ದಿಂಬುಗಳು ನನಗ್ಬೇಡ. (ಎಸೆಯುವನು). ಈ ರಗ್ಗುಗ್ಗು ನನಗಾಗೋಲ್ಲ....(ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಿಡುಬಿಡು) ಇಷ್ಟಾದವು ಮತ್ತೆ ಸಹಿಸೋಲ್ಲ.(ನೆಲಕ್ಕೆಳೆದು) ಈ ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿ ಜಮಖಾನೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾವು(ಅದನ್ನೂ ಎಳೆದುಹಾಕಿ) ಅಂತ....ಕೇಳುತ್ತಾನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾತಿನ್ನ ? ಮಾತೆತ್ತಿದ್ದೆ ವಜೀದಲ್ಲಿಷಾ ಹೀಗೇ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಅಂತಾನೇ ! ತಲೆಹರಟೆ. ತಲೆಹರಟೆ. ಆಳುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಲೆಹರಟೆ ! ಬೆಳಗಾಗ್ಲಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಹಬ್ಬಮಾಡ್ತೇನೆ. ನೀ ಮಲಗೊ, ಸರೋಜ. (ಅವಳನ್ನು ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ) ಓ, ಬರೀ ಮಂಚಾನೋ, I am sorry. ಏಳು. (ಎಳೆದಿತ್ತ ನಲ್ಲಿಸಿ) ಈ ಜಮಖಾನೆ (ಹಾಸಿಗೆ) ಈ ದಿಂಬು (ಪಟ್ಟಿ) ಸಾಕು, ಮಲಗೊ, ನಿದ್ದೇಗೇನು, ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಂದ್ಬಿಡತ್ತೆ, ಸುಸ್ತಿಗೆ ...exhaustionಗೆ(ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದು ದುಪಟ ಕೂಡುತ್ತಾ) ಇದು ಹೊದೊ.....

ಅ ಬ್ಬ ಬ್ಬ ಬ್ಬ ಬ್ಬ ಬ್ಬ.... ದಿನಾ ಹೀಗೇ ಆಗ್ಲೋದ್ರೆ Horribleಲು..... (ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಎಳೆದುಕೊಂಡು easy chair ನಲ್ಲಿ ಕೂಡುವನು) ಮಲಗೋ ! (ಸರೋಜ ಮಲಗುವಳು Black out for Twenty-seconds ... Lights on)

ಸರೋಜ!.... ಸರೋಜಾ!.... ಸರೋಜಾ!(ಸಮೀಪಿಸಿ ನೋಡಿ) ಪಾಪ
ನಿದ್ದೆ ! ಹೃಂ !....(ವೀಣೆ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ)

“ ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನ್ನಿಯು ಚಿದಿವನ ”

(ಎರಡು ಮೂರು ಸಂಗತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಡಿ ...ಯೋಚಿಸಿ...ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು
ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ವೀಣೆ ತಲೆಕೆಳಕನಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶೃತಿ ಕಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಶುದ್ಧವಾಗಿ
ಹಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಲು)

ಸರೋಜ : (ಎದ್ದುಕುಳಿತು) ಏನಿದು ?

ಭೀಮು : Back-ground Music. ನಿದ್ದೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿದ್ದು,
ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಬಲ್ಲ ಅಂತ, Cinemaಗಲ್ಲ “ಸೋಜ ರಾಜಕುಮಾರಿ,
ಮಲಗಿ ಮಲಗಲೆ ಮಡದಿ” ಹಾಡ್ತಾರಲ್ಲ, ಹಾಗೆ, ಆ ತರಹಾ....

ಸರೋಜ : Cinemaಗಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಾಗ್ಗಾಡೋಲ್ಲ....ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು
ತಪ್ಪಾಗಿ.

ಭೀಮು : ನಾನ್ತಾಡೋದು ತಪ್ಪು? ನನ್ನ ಸ್ವಂತ Com-
position ಅಲ್ಲ, ಸರೋಜ, ಅದು. ತ್ಯಾಗರಾಜವದು. ಅವನು ಬರೆ
ದಿರೋದೇ ತಪ್ಪೇ ?

ಸರೋಜ : ಅವನು ಬರೆದಿರೋದ್ಯಾಕೆ ತಪ್ಪಾದೀತು ? ನೀವರಚ್ಚಿ
ರೋದು ತಪ್ಪು....ಅಪಶೃತಿ.

ಭೀಮು : ಅರಚ್ಚಿದೇನೈ ? ಅಪಶೃತಿಯೇ ? ಮತ್ಯಾಕೆ ನಾ ನಿನ್ನ
ವೀಣೆಗಿಟ್ಟೊಂಡ್ಕೂತಿರೋದು? ನನ್ನ ಗಂಟ್ಟಿಗೆ guide ಮಾಡ್ಕೀಂತಲ್ಲೇ?

ಸರೋಜ : ಒ ! ಆ ವೀಣೆ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ಕೂತಿರೋ ಲಕ್ಷಣ ಒಂದೇ
ಸಾಲ್ವೇ, ತಲೆಕೆಳಕನಾಗಿ !

ಭೀಮು : ಆ ? ತಲೆಕೆಳಕ್ಕಾಗಿಟ್ಟೊಂಡಿದೇನೈ ?.....ಓಹೋ....
ಇದ್ದೀಗ್ಗೀಗಿರಬೇಕೊಂತ್ಯಾಣತ್ತ್ವ....(ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು) yes. yes. ಅದಕ್ಕೇ
ತಂತಿ ಮೀಟೋದಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಆಯ್ತು. ಈ ನಿನ್ನ ವೀಣೆಮಾಡ್ಕೊನೇ
ಬುರುಡೆಗಳ್ಳ ತಲೆಕೆಳಕ್ಕಾಗಿಟ್ಟಿಟ್ಟದಾನೇಂತಿದ್ದೆ.

ಸರೋಜ : ಪಾಪ, ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಜಾಣ್ಣಿನ ಅವನೆಲ್ಲಿದ್ದೀತು? ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಚು ಶಾರೀರಕ್ಕೆ guide ಮಾಡೋಕೆ, ಆ ಸಣ್ಣ thin ತಂತಿಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲು....ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ Millಲುಗಳ್ಯಾವುದು ಇಲ್ಲೋ ?

ಭೀಮು : ಇಲ್ಲ....ಯಾಕೇ?....ಓ, ಅದರ whistleಗೆ ನನ್ನ ಶೃತಿ ಸರೋಗೈಹುದೋ ಏನೋ ಅಂತೋ? ಸರೋಜ, ನನ್ನ ಶಾರೀರ ಸಂಚಲ್ಲ, ಒಪ್ಪೊಂಡೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶಾರೀರ ಸಂಚು, ಪುರುಷರ ಶಾರೀರ, ಗಂಡಸು ಶಾರೀರ, ಕಂಚು! ಆದ್ರಿಂದ ಈ thin ತಂತೀಸ್.....condemn ! (ವೀಣೆ ಕಳಗಟ್ಟು) ಶೃತಿಯೇ ಬೇಡ. ಹಾಗೇ ಹಾಡ್ತೇನೆ....“ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರಮು”

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ....(ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳುಗಳಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು)

ಭೀಮು : ಓಹೋ, ನೀನ್ಬಾಡ್ವಾಗ ನಾನಾ ಕಿವಿಲಿ ಬೆಟ್ಟೆಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ ಅಂತೋ ?

ಸರೋಜ : ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಕೇಳೋ ಕಾಗೋಲ್ಲ. ನಾಶವಾಗ್ಗೊಗತ್ತೆ.

ಭೀಮು : (ವೀಣೆಸಮಿತ ಹುಡುಗಿಗೆ ಬಂದು) ಸರೋಜ, ದಯವಿಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡು.

ಸರೋಜ : ಏನ್ ಉದ್ಧಾರಮಾಡೋದು? ಹಸಿವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ. ಮಾತಾಡೋಕೇ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಭೀಮು : ಸರೋಜ, ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ಉಪ್ಪಾಸಾ ಇದೇನೇ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಮರೀಬೇಡ.

ಸರೋಜ :ಹೋಗ್ಲಿ, ಕೊಡಿ..... (ವೀಣೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಲೆ ಗೂದಲುಗಳ ಜಡ್ಡನ್ನು ಉಗುರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಶೃತಿ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು)

ಭೀಮು : ಸರೋಜ, ಸರೋಜ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೇ ಇರು.

ಸರೋಜ : ಆ ?

ಭೀಮು : ಆ ಹ ಹ ಹ ಹ....ಜೋಯಿಸ್ತೋಳಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಸರೋಜ : ಏನು ?

ಭೀಮು: ನೀನು “ವೀಣೆ ಹಿಡಿದ್ಯಾತ್ರೆ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ
ಸರಸ್ವತೀನೇ” ಅಂದಿದ್ದು....

ಸರೋಜ: ಸಾಕ್ಷ್ಯವಿರ....ನಿಮ್ಮೊಂಗೆಗೆ ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ....ನುಡಿಸ್ಸೇ
ಬೇಕೇನು ?

ಭೀಮು: ಹೌದು. ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತ ನಾನೇಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಾ ನನ್ನ
ಸಂಗೀತ ಕೇಳೋಕೆ ನೀನು ತಯಾರಾಗಬೇಕು.

ಸರೋಜ: ಅಯ್ಯೋ, ಹಾಗಾದ್ರೆ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ
ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ. “ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನ್ನಿಯು ಚಿದಿವಿನ” (ನುಡಿಸಲು)

ಭೀಮು: ಆ ಕೋಮಲ ಕಂಠದಿಂದ ಶಬ್ದವೂ ಹೊರಡಿಸಿ ವರ
ಕೊಡೀ....

ಸರೋಜ: Flatteryಗೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ University Docto,
rate ಕೊಡೋ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ವೇ! “ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನ್ನಿಯು ಚಿದಿವಿನ”
(ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಕಲು)

ಭೀಮು: ಅ ಹ ಹ ಹ ಹ. ನಂಗೊತ್ತು ಆ melody ಹಾಗೇ
ಹೋಗಬೇಕಂತ. ಆದ್ರೆ ಹಾಗೇ ಹೋಗೋಕೆ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.
ಗೊತ್ತದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ. ಅದಕ್ಕೇ ವೀಣೆನ ಸರಸ್ವತೀ ಕೈಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು.
ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ತಾನೇ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ಯಾತ್ರೆ ಇರಿದ್ದೇ ? Continue please.
(ಷರಟನತೋಳು ಮುಡಿಚಲು)

ಸರೋಜ : ಅದೇನು ?

ಭೀಮು: ತಾಳ, ತಾಳ....

ಸರೋಜ: ದಯವಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ಯೇಳಿ. ನೀವು ತಾಳ
ಬೇತಾಳ ಏನೂ ಹಾಕೋಕೋಗಬೇಡಿ.

ಭೀಮು: All right. ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತ ನನ್ನ ತಾಳಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಕೆಡಿಸಿದ್ದು ಕೆಡಿಸಿದ್ದು. ಹುಂ....

(ಸರೋಜ ಪೂರಿ ಹಾಡಿ "ಶ" ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿ ನೀಡೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ)

ಸರೋಜ: ಸಾಕಾಗ್ಲಿಯ್ತು !

ಭೀಮು : Sorry, Saroja ! ಆದ್ರೆ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿದ್ದು
ಗಾಯ್ತು. ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಉಟವೆ ? (ನೇಸಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಶಂಕರ—
"ಸ್ವಾಮೀ") ಯಾರೋ ಆದು ? (ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ) ತಿರಿಗೇ ಬಂದ್ಯೇನೋ ?
ತೊಲಗಾಜೇಗೇ !....(ಶಂಕರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುವಂತೆ) ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ರಟ್ಟೋಗೋ.
(ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರಿ ಹೊಸಲೈಟ್ಟೀಯೇ, ಹಲ್ಲುಗ್ಳುದರಿಸ್ಬಡ್ತೇನೆ.
(ಹುಂತಿರುಗಲು)

ಸರೋಜ: ಯಾರದು ?

ಭೀಮು: ಇನ್ಯಾರು ? ಅವ್ವೇ. ನಿಂಗಿ ಔತಣದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ
ಬದ್ವಿದ್ದಲ್ಲ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣ, ಶಂಕರ, ಪಾರ್ವತೀಪತಿ, ಕೈಲಾಸವಾಸಿ,
ಅವ್ವೇ.

ಸರೋಜ: ಸರಿಹೋಯ್ತು, ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಕೇಳಿ ಈಗ ಹೀಗೆ
ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ರೇ....

ಭೀಮು: ಏನೈದಿದ್ದು ?

ಸರೋಜ: ಶಾಂತಮುಲೇಕ ಸೌಖ್ಯಮುಲೇದು ಅಂತ.

ಭೀಮು: ಓ, ಅವೇ ? ಏನ್ಮಾಡೋದ್, ಸರೋಜ, ಹಾಳು ಹುಟ್ಟು
ಗುಣ, ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಗೂ ಅಂದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆಗತ್ತೆ ? ನಿನ್ನ ಶಾಂತಸ್ವಭಾವ ನನ್ನ
ಶಾಂತಸ್ವಭಾವ ಎರಡೂ ಒಂದೇತರಹ....ನಿಮ್ಮೂರ್ದಲ್ಲಿ....

ಸರೋಜ: ನನ್ನ 'ಶಾಂತಸ್ವಭಾವ'ದ್ದೇಲಿ comment ಮಾಡೋ
ರೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ.....ನಾನ್ ನನ್ನ ತಂಗಿಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತ
ಒಪ್ಪೋತೇನೆ. ಆದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದ್ವಾಲಿಲ್ಲ.

ಭೀಮು: ಹಾಗಾದ್ರೆ ಆ ಒಂದ್ವಾಲಿನ್ನ ಸರಿಪಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದೇ ಎಷ್ಟು
ಕಷ್ಟ ಅನ್ನೋದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷದಷ್ಟಿರೋ ನನ್ನ
ಸ್ವಭಾವ ಹ್ಯಾಗೆ ಸರಿಹೋದೀತು ?

ಸರೋಜ: ಸರಿಹೋಗಿನ್ನೇಕು. ಇಲ್ಲಿದೆ ಇನ್ನೂರುದಿನ ಜೀವದಿಂದ ಇರೋಕಾಗೋಲ್ಲ.

ಭೀಮು : ಅದೆಲ್ಲಾ ನಂಗೂ ಗೊತ್ತು, ಸರೋಜ. ಆದ್ರೆ ಮಾಡೋ ದೇನು, solution ಹೇಳು.

ಸರೋಜ : Solution ಏನು, ನಿಮ್ಮ ಹುಚ್ಚಾಟಾನ controlನಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ತೋದೇ solutionಲು.

ಭೀಮು: ನನ್ನ ಹುಚ್ಚಾಟಾನ? All right. ಇಟ್ಕೊಳ್ಳೋಣ. ನೀನು ಮೊದಲು ಹದ್ದಸ್ತಿ ನಲ್ಲಿಟ್ಟೊಂಡು ಅದು possibleಲು ಅಂತ ತೋರಿಸ್ತೊಡು. ಆಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು control ಹೆಚ್ಚಾಡ್ತೊಂಡು ನಾನೂ ಹದ್ದಸ್ತಿ ನಲ್ಲಿಟ್ಟೊಳ್ಳೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತೇನೆ. ಒಂದ್ agreement ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಸರೋಜ: Agreementಲು ?

ಭೀಮು: ಹೂ, ಕರಾರು, ಒಪ್ಪಂದ, ಒಂದು ತರಹಾ treatyಅನ್ನು. The Bed Chamber Pact of 1947 ಅನ್ನೋಣ. ಹಾಕು ಭಾಷೆ.

ಸರೋಜ: ಭಾಷೆ ? ಥೂ, ನಾವು ಏನ್ ಎಳೇಮಕ್ಕೇ ?

ಭೀಮು : ಬೆಳೆದ್ಮಕ್ಕೇ ಆದ್ರೂ ಭಾಷೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕು....formality ಬಿಡೋಕಾಗೋಲ್ಲ, ಸರೋಜ.

ಸರೋಜ : All rightಹು.... (ಕೈನೀಡುವಳು)

ಭೀಮು: ನನ್ನ ಷರತ್ತುಗಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ಬಿಡ್ತೇನೆ.

ಸರೋಜ: ಹು.

ಭೀಮು : ಹೇಳು. ನಾನು....

ಸರೋಜ : ನಾನು....

ಭೀಮು : ಇನ್ನೇಲೆ....

ಸರೋಜ : ಇನ್ನೇಲೆ....

ಭೀಮು : ಯಾವಾಗಲೂ....

ಸರೋಜ: ಯಾವಾಗಲೂ....

ಭೀಮು : ಚಂಡಿತನ ಮೊಂಡ್ತನ ಮಾಡ್ಡೆ.....ಹೂ ಹೇಳು....

ಸರೋಜ: ಚಂಡಿತನ ಮೊಂಡ್ತನ ಮಾಡ್ಡೆ....

ಭೀಮು : ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ....

ಸರೋಜ: ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ....

ಭೀಮು : ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ

ಸರೋಜ: ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ

ಭೀಮು: ಇರ್ದೇನೇ!

ಸರೋಜ: ಇರ್ದೇನೇ.

ಭೀಮು : ಆಯ್ತು. (ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಬರಲು)

ಸರೋಜ: ಓಹೋಹೋ, pact ಅಂದ್ರೇಲೆ ಎರಡು partiesದೂ
ಷರತ್ತುಗ್ಗಿರ್ದೇಕು. ತಾವೂ ಭಾಷೆಹಾಕಿ....

ಭೀಮು : Yes, Yes, ಮರೆತಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.... All right. ಹೇಳು.
(ಕೈಕೊಡುವನು)

ಸರೋಜ: ನಾನು ...

ಭೀಮು: ನಾನು....

ಸರೋಜ: ಇನ್ನೇಲೆ....

ಭೀಮು : ಇನ್ನೇಲೆ....

ಸರೋಜ: ಅಳುಗಕ್ಕೇಲೆ ಕಾಳುಗಕ್ಕೇಲೆ....

ಭೀಮು : ಅಳುಗಕ್ಕೇಲೆ ಕಾಳುಗಕ್ಕೇಲೆ....

ಸರೋಜ: ಅಡಿಗ್ಯೋನ್ನೇಲೆ....

ಭೀಮು : ಅಡಿಗ್ಯೋನ್ನೇಲೆ....

ಸರೋಜ: ರೇಗಾಡೋಲ್ಲ ...

ಭೀಮು : ಅವನಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗ್ತಾಡ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ ?

ಸರೋಜ : ನಾನ್ಯಾಡ್ಲೇನೆ.

ಭೀಮು : ಹಾಗಾದ್ರೆ ರೇಗಾಡೋಲ್ಲ.

ಸರೋಜ : ಯಾವಾಗ್ಲೂ....

ಭೀಮು : ಯಾವಾಗ್ಲೂ....

ಸರೋಜ : ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ....

ಭೀಮು : ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ....

ಸರೋಜ : ಇರ್ದೇನೆ—ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ಇರ್ದೇನೆ.

ಭೀಮು : ಇರ್ದೇನೆ. (ನಗುತ್ತಾ) ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ಇರ್ದೇನೆ.

ಸರೋಜ : (ಕೈ ಎಳೆದುಕೊಂಡು) ಆಯ್ತು.

ಭೀಮು : ಆಯ್ತೋ ?

ಸರೋಜ : ಹು.

ಭೀಮು : Very good. ಈಗ್ಗಾನ್ಯಾಡ್ಲೊಂಡಿರೋ pact ಉ ಎಲ್ಲಾ pactಗಳಿಗೇ meaningless ಓ, ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಅದ್ರಲ್ಲೇ ನಾದ್ರೂ ಸತ್ಯವಿದ್ರೋ test ಮಾಡ್ಬಿಡೋಣ. ಸಣ್ಣ test ಉ.

ಸರೋಜ : ಹು.

ಭೀಮು : ಆ ಉದುಕಡ್ಲಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಚ್ಚು.

ಸರೋಜ : ಹ ಹ ಹ ಹ....ಅಗಲಿ....(ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಹತ್ತಿ ಸುತ್ತಾ) ತಾವು....

ಭೀಮು : ಅಪ್ಪಣೆ (ಕೈಕಟ್ಟಲು)

ಸರೋಜ : ಆ ಹಾಸ್ಯಗಳ್ಳು ಸರಿಯಾಗ್ತಾ ಸಿ (ಭೀಮು ಕುಳಿತಿದ್ದ Easy Chair ನ್ನು ಆಡಿಗೆ ತಳ್ಳುವಳು)

ಭೀಮು : ಹೂ.....ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿ ಜಮಖಾನಾನೇ ವಾಸಿ, ಕೊಳೆ ಕಾಣೋಲ್ಲ....ಮೆತ್ತೆಗ್ಗು ದಪ್ಪೇ ಇರ್ದೇಕು....ಮೈಗೊತ್ತತ್ತೆ ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ.... ಎರಡೆರಡು ದಿಂಬುಗಳಲ್ಲಿ advantage ಜಾಸ್ತಿ, ಎತ್ರ 'ಹ್ಯಾಗಂದ್ರೆ ಹಾಗೆ

adjust ಮಾಡ್ಕೊಬಹುದು....Bed-sheet ಉ, ಸರೋಜ, ಬಿಳಿದೇ
bestಉ....ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿರತ್ತೆ....Fine rugsfine rugs....
ಭಳಿಗೆ....ಬಲು ಹಿತ.....(ಹಾಸಿದ್ದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು)

ಸರೋಜ : ಆ ಪನ್ನೀರ್ಧಾನಿ ಅಲ್ಲಿದೆ.

ಭೀಮು :ತಂದೆ ಇಟ್ಟಿ..... ನೀನಾ ಅಡ್ಕಲೇ ತಟ್ಟಿ
ತಂದಿಲ್ಲಿದು.

ಸರೋಜ : ಉ ಹು ಹು ಹು ಹು ಹು ಹು.....ಅಷ್ಟು ಒರಟಾಗ್ಗೇಳಿದೆ
ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.....ಆಳುಗಳಿಗ್ಗೇಳಿದ್ದಾಗ್ಗೇಳುತ್ತಾ ಇದೀರಿ.

ಭೀಮು : ಅರಸಿಗ್ಗೇಳೋ ಹಾಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ, soft ಆಗಿ, ನಯ
ವಾಗ್ಗೇಳ್ಬೇಕು ?

ಸರೋಜ : ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ.

ಭೀಮು : All right, ಪ್ರಿಯೇ.

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ.

ಭೀಮು : ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ,

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ.

ಭೀಮು : ಪ್ರಾಣಕಾಂತೇ.

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯಯ್ಯಯ್ಯೋ.

ಭೀಮು : ಮನಮೋಹನಾಂಗೀ, ಆ ತಾಂಬೂಲದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಈ
ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ತಂದಿರಿಸಲಾರೆಯಾ ?

ಸರೋಜ : ಥು, ಥು, ಥು, ಇದೇನೂ ಕಂದ್ರೆ, ಹಾಳಾ ಟ್ಟದ
style ಉ ?

ಭೀಮು : ಓಹೋ, ನಾಟ್ಯದ styleಉ ನಿನ್ನೂ “ಹಾಳಾ”ಗ್ಗೋ
ಯ್ತೇನು ? cinema style.....

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ, ಅದೂ ಬೇಡ.

ಭೀಮು : ಹಾಗಾದ್ರೆ.....ಮನೆ style ಉ....ಊಂ.....ನಿನ್ನೆ ಸರು
“ಸರೋಜ”.....‘ಸರೂ’ ಅಂತೂಗಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನೋ, ‘ರೋಜಿ’ ಅಂತೂಗಿದ್ರೆ
ಮುದ್ದೋ ?

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ, ಥೂ, ನೀವೇನಾದ್ರೂ ಕೂಗೊಳ್ಳಿ.

ಭೀಮು : I vote for “ರೋಜಿ” (ಗಲ್ಲವಿಡಿದು) ರೋಜೀ, ಆ ಅಡ್ಡೆ
ಲೇತಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲೊಗೊಂಡೊಗಿಡೇ !.....ಸರಿಯೋ ?

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ ನೀವೊಂದಿಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ....ನನ್ನ.... (ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು
ತಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಡುತ್ತಾ) ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡೋಕ್ಳರುತ್ತೀ.....ಹಸ್ಟೆ
ಹೊಟ್ಟೀಲಿ ಅಡಿಕೇಲಿ ಏನ್ ಚೆಂದ ಅಂತ ತೋರೊಲ್ವೇನೋ ?

ಭೀಮು : ಹ ಹ ಹ ಹ (ಆಸಳನ್ನು ಸಮೀಪ) ನೀನು ನನ್ನ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ
ಹೇಳಿ ಮಾಡ್ನಿದ ಧಡ್ಡೆ ಅಂತ ತಿಳ್ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟಿರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಒಂದ್ನಿಮಿಷ....
ಬಂದೆ.

(ನಿಷ್ಟು ಮಿಸಲು, ಸರೋಜ ಅತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿರುಳು. ಭೀಮು ಚಪ್ಪಾತಿ tray ಮತ್ತು
ಕಾಫಿ ಕೆಟಲ್ ಹಿಡಿದು “ಇಂದಿನ ವಿನಯ ಸುದಿನಂ” ಬೇಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು
ಸರೋಜ ಓಡಿ ಅವನ ಪಕ್ಕ ಸೇರಿ)

ಸರೋಜ : ಏನಿದು ?

ಭೀಮು : ಕಂದ, ರಾಗ ಕಾನಡ.

ಸರೋಜ : ಕಾನಡ ? ಬೇಗಡೆ ಹಾಡ್ತಿದೀರಿ !

ಭೀಮು : ಬೇಗಡೆ ? ಕಾನಡ, ಸರೋಜ, ಕಾನಡ.

ಸರೋಜ : ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಉಂಟೇ ? ನೀವ್ಹಾಡಿದ್ದು ಬೇಗಡೆ.

ಭೀಮು : ಓ ಳ ಳ, ನಿನ್ನ ಹಟ ನೀನ್ ಬಿಡೋಲ್ಲ. (ತಟ್ಟಿ ಕೆಟಲ್...
ಎತ್ತಿಸಾಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು)

ಸರೋಜ : (ತಡಿಯುತ್ತಾ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ, ನೀವ್ಹಾಡಿದ್ದು
ಕಾನಡಾನೇ !

ಭೀಮು : ಆ? ಕಾನಡ? ಹಹಹಹಹ, ಅಲ್ಲಾ ಸರೋಜ, ನಾನೇನೊ ತಮಾಷೆಗೆ ಕಾನಡ ಅಂದ್ರೆ ನೀನೂ ಕಾನಡ ಅಂತ್ರೇ ಒಪ್ಪೋತೀಯಾ ? ನಾನ್ಹಾಡಿದ್ದು ಬೇಗಡೇನೇ ಸರೋಜ, ಬೇಗಡೇನೆ. ಅಲ್ವೇ ?

ಸರೋಜ : ಹೌದು, ಹೌದು. ಬೇಗಡೇನೇ ನೀವ್ಹಾಡಿದ್ದು. ಶಂಕರಾ ಭರಣ ಅನ್ನಿ, ಶಂಕರಾಭರಣಾನೇ. ಅದ್ದೋಗ್ಗಿ, ನಾನೈಳಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಅಲ್ಲ, (ತಟ್ಟ ಕೆಟಲ್ ತೋರುತ್ತ) ಇದೂ.

ಭೀಮು : ಇದೇ. ಇದೂ. ಚಪ್ಪಾತಿ, ನಾಕ್ಶಾಕು....ನಂಗೇ, ನಿಂಗೇ ಇದೂ, ಕಾಫಿ kettle ತುಂಬಾ, ನಿಂಗೇ ನಂಗೇ !

ಸರೋಜ : ಓ, ಇಲ್ಲೊಡಿ....ಇಲ್ಲೊಡಿ.... (ಆತುರ ತೋರಲು)

ಭೀಮು : ಹಾ ಹಾ ಹಾ....not so fast, please ಮೈ ಬೆಳೆ ದಷ್ಟೂ ಮತಿ ಇಳಿಯತ್ತೇನೇ ?

ಸರೋಜ : ಉಹು.

ಭೀಮು : ನಾನು "fool" ಏನೇ ?

ಸರೋಜ : ಉಹು, ಉಹು.

ಭೀಮು : ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ ಇರಬಹುದು ?

ಸರೋಜ : ಅಯ್ಯೋ ಅಲ್ಲ....ಹೋಗ್ಗಿ, ನಾನ್ ಕಾಡೈಕ್ಕೂ, ಕೊಡೀ....

ಭೀಮು : (Left arm encircles her waist & as she is being led to the bed) Come on, my little wild-cat.

— ತೆರೆ —

ಅಂಕ ೪

ದೃಶ್ಯ ೧.

[ಬೆಂಗಳೂರು. ಒಂದು ರಸ್ತೆ. ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟಪ್ಪಜೋಯಿಸರೂ
ಭಿಕ್ಷುಯಾಗುವರು]

ಚಂದ್ರ : ಓಹೋ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ನಮಸ್ಕಾರ. ನಾನಿಮ್ಮನೇಗೇ
ಹೊರಿದ್ದೆ.

ಪು. ಜೋ : ಓಹೋ, ಅದೇನು ? ಎನ್ ಸಮಾಚಾರಾ ? ಭೀಮುಕಡೆ
ಯಿಂದ ಕಾಗದ ಏನಾದ್ರೂ ಬಂದಿತ್ತೇ ?

ಚಂದ್ರ : ಅನ್ನೇ ಬಂದಿದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ
ಕರೆಸುತ್ತಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿದ್ದು ಹೊರಿದ್ದೆ.

ಪು. ಜೋ : ನಮ್ಮ ಭೀಮೂ ಬಂದಿದಾನೇ ? ಅದೇನೂ ? ಇನ್ನೂ
ಊರಿಗೊಬ್ಬ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ....

ಚಂದ್ರ : ಅದೇನೋ ಮೈಸೂರು, ಕನ್ನಂಬಾಡೀಗೊಬ್ಬೇಕಂತೆ....
ಇವತ್ತಾತ್ರೇನೇ ಹೊರಟ್ಟಿತ್ತಂತೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮನ್ನೇಡ್ಬೇಕೂ
....ಹಾಗೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೋರೂ ಹೇಳಿ ಬಾ ಅಂದ....

ಪು. ಜೋ : ಅವಳೇ ?.... ಉಂ....

ಚಂದ್ರ : ನೀವೀಗೇ ಹೊರಟ್ಟಿಡಿ. ನಾನೊಬ್ಬಿಗಿ ಗಾಡೀಲಿ ಕರೆಸುಂ
ಡ್ಬಂದ್ಬಿಡ್ಬೇನೆ....

ಪು. ಜೋ : ಸರಿ.... ಸರಿ.... ಹಾಗೇಮಾಡು.... ಅಂದ್ಬಾಗೇ.... ಆ ಮಹಾ
ರಾಯಗಿತ್ತಿ ಹೇಗಿದಾಳೋ ?

ಚಂದ್ರ : ಯಾರು ?.... ಸರೋಜಾಬಾಯೀ ?

ಪು. ಜೋ : ಹೂ, ಆ ಬಾಯೀ.

ಚಂದ್ರ : ಎಲ್ಲೋ, ನಾನೋಡ್ಬೇ ಇಲ್ಲ ಅವರು....

ಪು. ಜೋ : ಅದೇನೋ ಹಾಗಂದ್ರೆ, ಮನೇಗ್ಬಂದೋರು ನೋಡ್ಬಿಲ್ಲ
ಅಂದ್ರೇನೋ ಆರ್ಥೇ.... ಲೋ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ.... ನಂಗೊಂದ್ ಅನುಮಾನ.

ಚಂದ್ರು : ಏನು ?

ಪು. ಜೋ : ಏನಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನೆ ಅವಳ್ಳತ್ತ ಒಂದ್ ತಿಂಗಳು ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋದ್ರೊಳ್ಳೆ ಸಾಕಾಗ್ಗೊಂಡಿದಾನೆ. ಈ ನೆಪ ತೆಗೊಂಡು ಕರೊಂಡ್ಬಂದಿದಾನೆ. ನಾಳೆ ಏನೋ ಒಂದ್ ಉಸಾಯ ತೆಗೆದು ಅವಳ್ಳಿಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿಡ್ತಾನೆ ನೋಡ್ತಾ ಇರು. ನಾನ್ವೇಳ್ವೆ, ಬೇಡಪ್ಪಾ ಅಂತ....ಕೇಳ್ತೀರಾ, ನೀವು ಹುಡುಗ್ರು ?

ಚಂದ್ರು : ಇಲ್ವೇ, ಹಾಗೇನೂ ಕಾಣ್ಲೆಲ್ವೇ. ಭೀಮು ಮೊದಲಿ ನ್ನಾಗೇ ಇದಾನೆ....

ಪು. ಜೋ : ಅನ್ಮಾನ ಯಾಕೆ, ಕೇಳೇಬಿಡ್ತೀನ್ನಾನು. ನಂಗೇನ್ ಭಯವೇ ? ನಾಹೊರಡ್ಲಾ ಹಾಗಾದ್ರೆ..... ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರು ಮನೆಲೇ ಇದಾರ್ತಾನೇ ?

ಚಂದ್ರು : ಹು, ಹು ... ಇದಾರೆ. ಭೀಮೂನೂ ಇದಾನೆ....ನಾ ಕರೊಂಡ್ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನವರ್ದ....

ಪು. ಜೋ : ಹೂ, ನಾನ್ವಿಕ್ಕಿದ್ದೆ, ಅಲ್ಲೇಗೊಂಡಿದೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಡು.

ಚಂದ್ರು : ಹೂ. (ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು)

ದೃಶ್ಯ ೨.

(ರಾ. ರಾ. ಮನೆ. ಸೀನಿ ಊದಿನಕಡ್ಲಿ....ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಟ್ಟೆ ತಂದಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ಭೀಮು, ಚಂದ್ರು, ರಾ.ರಾ....ಮತ್ತು ಪು. ಜೋ. ತೆಗುತ್ತಾ, ಹೊಬ್ಬೆ ನೀವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ರಾ. ರಾ : ಬನ್ನಿಬನ್ನಿಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ....

ಭೀಮು : ಊಟ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ಗೊಯ್ತು.

ಪು.ಜೋ : ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರು ಮನೆ ಊಟ ಕೇಳ್ವೇಕೇನೋ? ಅದ್ರಲ್ಲೂ ಇವತ್ತು. ಹಿರೀಮಗಳು, ಮೊದಲ್ವೇ ಅಳಿಯ, ಮೊದಲ್ವೇಸಾರಿ ಮನೆಗೆ

ಬರಿದೀರಿ. ಅಂದ್ಲಾಗೇ ಅದೇನೋ ಮೈಸೂರೋ, ಕನ್ನಂಬಾಡೀಗೋ ಹೋಗ್ಬೇಕೂ ಅಂತ ಇದೀಯಂತೆ ?

ರಾ. ರಾ : ತೋಗೊಳ್ಳಿ....ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಂತಿದಾರೆ. ನನ್ನೂ ಬಾ ಅಂತ ಬಲವಂತಾ....

ಫು.ಜೋ : ಏನೋ ?

ಭೀಮು : ಹೂ.... ನೀವೂ readyಯಾಗಿದ್ದೀಳಿ.....ಹೊರಟ್ಟಿ ಡೋಣ....ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮೇರು ಬಂದಿದಾರೆ ತಾನೇ, ಕಾಣ್ಲೇ ಇಲ್ಲ (ಚಂದ್ರಗ) ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ ?

ಫು. ಜೋ : ಹೇಳ್ವ, ಹೇಳ್ವ....ಗಾಡೀಲಿ ಕರೆಸ್ಟಾಂಟ್‌ದಾ ... ಎಲ್ಲೋ ಹೆಂಗಸ್ರೊಂಗಸ್ತು ಒಳಗಿದಾರೆ ಅಂತಾಣತ್ತೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಾನೂ ಬರತ್ತಾನೇನೋ ?

ಭೀಮು : (ಚಂದ್ರಗ) ಏನೋ, ಏನ್ settle ಮಾಡ್ತಿ ?

ಚಂದ್ರ : ಇನ್ನೂ ಶಾಂತೂನ ಕೇಳಿಲ್ಲ....

ಭೀಮು : “ಶಾಂತೂನ ಕೇಳಿಲ್ಲ”? ಓಹೋ, consort ಹತ್ರ Consultation ಮಾಡ್ಲೆ ನಿಮ್ಮ ರಥ ಹೊರಡೋಹಾಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನು.... ಒಳ್ಳೇ ಗಂಡಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸ್ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟೀ ನಾನು.... ಫರವಾಗಿಲ್ಲ ಕಾಣೋ “H.P.” ಅಭಿದಾನಾ....

ಫು.ಜೋ : ಏನೂ ?

ಭೀಮು : ಹಾಗಂದ್ರೆ, Englishನಲ್ಲಿ, Hen Pecked ಅಂತ ; ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕೋನು ಅಂತ....

ಫು. ಜೋ : ಅಹಹಹ ಅವನ್ನಾಕಂತೀಯಾ, ನಿನ್ನೆಂಡ್ತಿ ನಿನಗೆ ಹೆದರಿ ನಡಗೊತ್ತೋ ?

ಭೀಮು : ಯಾಕೆ, ನಾನೇನ್ ಭಳಿಯೇ ಜ್ವರವೇ ಅವಳು ನಡುಗ್ಸೋಕೇ ? ಅಂದ್ಲಾಗೇ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಅವತ್ತು, ಪಾಪ, ಏನೂ ತಿಳಿಯದ

ಆ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣೀನ ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡಿ ಕಾಳಿ ಕರಾಳಿ ಅಂತ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ನನಗಂಥಾ ಮೋಸಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಿದ್ರಿ ?

ಪು. ಜೋ : ಯಾಕೀಗೇನ್ ಅವಳು ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ಅರುಂಧತಿ ಅಂತೀಯೇನು ?

ಭೀಮು : ಅವಳಜ್ಜಿ....ಗುಣದಲ್ಲಿ. ಪತಿವ್ರತೆಯರಲ್ಲಿ ಸೀತಾ ಸಾವಿತ್ರಿ ಯರು ಯಾಕೆ ಇವಳುಂದೆ !

ಪು. ಜೋ : ಲೋ, ಲೋ....ಸಾಕೋ....ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀನ ನೀನ್ನೊ ಗಳ್ಳಿ ಇನ್ಯಾರು ಹೊಗಳ್ಬೇಕು ?

ಭೀಮು : ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನ್ ಸುಳ್ಳೇಕ್ತೀನೆ ಅಂತೀರಾ ?

ಪು. ಜೋ : ಇಲ್ಲ, ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಿ. ಏನ್ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ಹುಟ್ಟಿದಾಗ್ನಿಂದ ನಾನೋಡ್ತಿದೇನೆ ಅವಳು.... ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ವೇ ?

ರಾ. ರಾ : ಸಾರಿ....

ಪು. ಜೋ : ಮತ್ತೇಳುತ್ತಾನೆವುಪುರಾಣ.....ಆ ದರಿದ್ರ ಹುಟ್ಟು ಸ್ವಭಾವ....

ಭೀಮು : ಅದನ್ನ ಅಟ್ಟಿಸೋಕೆ ಕೈಲಿ ಶಕ್ತಿ ಒಂದಿದ್ರೆ, ಏನ್ನಾಡತ್ತೆ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ ಆ ಸ್ವಭಾವ ? ಬಾಲ ಮುದುರೊಂಡೋಡ್ತೀರತ್ತೆ....ರೋಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ remedy ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಷ್ಟೆ. ಈಗಿಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತ್ಯಾಕೆ ? ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೇಬಿಡೋಣ. ಎಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿಯೋರ್ನು ಕರೆಸೋಣ. ಯಾರು ಎದುರುತ್ತ ಹೇಳ್ವೆ ಬರಾರೋ, ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ ತಿಳೊಳ್ಳೋಣ, ಯಾರಿಗೆ ಗಂಡ ಅಂದ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು regard ಇದೆ, ಮರ್ಯಾದೆ ಇದೆ ಅಂತ....ಒಂದ್ simple testಲು....ಆಗಬಹುದೋ ?

ಪು. ಜೋ : ಕರೆಸು, ನೋಡೋಣ. ಹುಂ....

ಭೀಮು : Challenge ನಂದು. ಆದ್ರಿಂದ ಕಡೇ ಸರದಿ ನಂದು. ತಾವೆಲ್ಲರಿಗಂತ ಹಿರಿಯರು. ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗ್ಲಿ. ತಾವು ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ

ನೆನಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದೇಕು. ಅದ್ರೆ ಕಲಿಯುಗ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ, ಅದೃಶ್ಯ
....ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ....at least ಕರೆದ ತಕ್ಷಣಾನಾದ್ರೂ ಬರಬೇಕು. ಕರೀರಿ.

ಚಂದ್ರು : ಅನ್ನೇಲ್ಲಿರಾರೋ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನತನಕ? ಅಗ್ಗೇ ನಮ್ಮ
ಜೊತೆಲೇ ಒಳಗೆ ಉಟ ಆಯ್ತು. ಮನೇಗೊರಬೋಗಿರಬೇಕು.

ಪು. ಜೋ : ಆ ? ನನ್ನೊಂದಿನೇ ? ಮನೇಗೊರಬೋಗಿರಬೇಕೇ ?
ನನಗೊಳ್ಳಿ ? ನನ್ನ ಅಷ್ಟೆ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ?..... ಹ ಹ ಹ ಹ ಹ ಏನಂತ
ತಿಳಿಸ್ತಾಂಡಿಟ್ಟಿದೀರೋ ನೀವು..ಎಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗ....ಸೀನಿ....ಸೀನಿ....ಸೀನೀ!

ಸೀನಿ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಸ್ವಾಮೀ....

ಪು. ಜೋ : ನಮ್ಮ ಇವುದಾಳಲ್ಲ....ಯಾರೂ....?

ಭೀಮು : ಅವರ ಹೆಂಡ್ತಿನೋ.

ಪು. ಜೋ : ಹು. ಅವಳು ನಾನಾ ಕರ್ದೆ, ಬರಬೇಕಂತೆ ಅಂತೇಳು.
(ಸೀನಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಲು) ಅಲ್ಲ. ಅವಳು ನಿಮ್ಮಿಗಿನ್ನೂ ಬದ ಹುಡುಗೊರಬೋಗಿ ಗಂಡ
ಅಂದ್ರೆ ಅಷ್ಟು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡೋಳು ಅಂತ....(ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸೀನಿಕಡೆ ಶರಣ)
ಅಗೋ, ಬಂದ್ರು....ನೀನೇನೋ ? ಎಲ್ಲೋ ?

ಸೀನಿ : ಅವರು ತಾಂಬೂಲ ತೊಗೊಂಡಾಗ್ಲೇ. ಹೊರಬೋದ್ರಂತೆ.
(ಭೀಮು, ಚಂದ್ರು, ರಾ.ರಾ. ನಗಲು)

ಪು. ಜೋ : ಆ ?.... ಹೊರಬೋದ್ದೇ ? ಅಯ್ಯೋ ! ಏನನ್ಯಾಯ
ಏನನ್ಯಾಯ ! ನನ್ನ ಮರಾದೇನ ಇಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿಟ್ಟೇ....

ಭೀಮು : ಹೋಗೊಳ್ಳಿ, ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಕೂಡಿ.....ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡೊಳ್ಳಿ....ಲೋ, ಚಂದ್ರು, ನೀನ್ಬರೋ !

ಚಂದ್ರು : ಸೀನೀ, ನಮ್ಮ ಶಾಂತಾನ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದೋಗು ಅಂತೇ
ಳ್ತೀಯಾ ?

ಭೀಮು : ಸ್ವ -ಲ್ಪಅಲ್ಲ, ಪೂರ್ತಿನೇ ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳೋ. (ಸೀನಿ
ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಲು) ಅ ಹ ಹ ಹ ಹ ಗಂಡ ! (ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸೀನೀಗೆ) ಏನಂದೋ ಇವು
ಮ್ಯಾವು ?

ಸೀನಿ : “ ಯಾಕಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿರೋ ? ” ಅಂದು.

ಚಂದು : ಓಹೋ. (ಎಳಲಾ)

ಭೀಮು : (ಹಿಡಿದು ಕೂಡಿಸುತ್ತ) Too late, ಎನ್ನಾಡ್ತೀಯಾ ?
(ಸೀನಿಗೆ) ಎನ್ನಾಡ್ತೀಯೋ ಅವು ?

ಸೀನಿ : ಅವು....ಎಲ್ಲಾ....ಅಡಿಕೇಲೆ ಹಾಕೋತಾ ಕೂಡಿದ್ದು....

ಭೀಮು : ಓ. ಸರಿ....ಈಗ....(ಮಾವನಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ತಮ್ಮ ಸರದಿ....

ರಾ. ರಾ : ಓ....ಅಹೆಮ..ಉಹುಮ್..ಅವಳು ಎನ್ನೆಲಸದ್ದಿಲ್ಲರಾಳೋ..

ಭೀಮು : ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಈಗ್ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಸೀನಿ, ತಾಂಬೂಲ
ಚರ್ವಣ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ ಅಂತ....

ರಾ. ರಾ : ಸೀನಿ....ಈಮ್ಯಾವ್ರಿಗೆ....ಅದೇನೋ Urgent ಅಂತೆ....
ಈಕ್ಷಣ ಬರಬೇಕಂತೆ ಅಂತಿದ್ದೇಳು ... (ಸೀನಿ ಹೋಗಲು ರಾ. ರಾ fidget ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು
ಅವನು ಪುನಃ ಬರಲು) ಎಲ್ಲೋ ?.... ಯಾಕೋ ?

ಭೀಮು : ಏನಂದ್ರೆ, ಹೇಳು, ಭಯಪಡಬೇಡ.

ಪು. ಜೋ : ಹೇಳೋ ಫರವಾಗಿಲ್ಲ....

ಸೀನಿ : “ಅವರೇ....ಅವರೇ.....

ಭೀಮು : ಹು, ಹು....

ಸೀನಿ : “ ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲೇನೋ, ಇಲ್ಲೇ ಬಂದ್ಬೇಳುತ್ತಿರೋ ? ”
ಅಂದು....

ಭೀಮು : ಮಾನ್ಸೋರೇ....Very Sorry....

ಪು. ಜೋ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ !....

ರಾ. ರಾ : ಹುಂ....(ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಡಲು)

ಭೀಮು : ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಅಯ್ಯೋ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕಾಲದವರು, ಪಶ್ಚಿಮಕಾಲದವರು, ದಕ್ಷಿಣಕಾಲದವರು, ಎಲ್ಲರೂ. ಈಗೋಡ್ಡೀರೋ! ನಮ್ಮ ಉತ್ತರಕಾಲದೋರ ಪೌರುಷ ?

ಪು. ಜೋ : ಹೂ, ನೋಡ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಖಂಡಿತ ಬರೋಲ್ಲ, ನಂಗೊತ್ತು.

ರಾ. ರಾ : ಅವರಮ್ಮನ ಮಗು ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಹೇಳ್ತಲಿ ಸ್ತಾಳೆ.

ಭೀಮು : ಹ ಹ ಹ ಹ....ಹಾಗೇ ಅಂತೀರಾ ?....ನೋಡೋರಂತೆ.... ಸರೋಜಾ ! (ಭೀಮು ಹೊರತು ನಿಲ್ಲರೂ ಬಾಗಿಲುಕಡೆ ನೋಡುವರು)

ಸರೋಜ : (ಒಳಗಿನಿಂದ “ ಓ ” ಎಂದು ಓಡಿಬಂದು ಪತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸ್ವುದುವಾಗಿ) ಯಾಕೆ ಕೂಗಿದ್ದೂ ?

ಭೀಮು : ಜೋಯಿಸ್ರೇ, ಈಗೇನ್ನೇಳ್ತೀರಿ ?

(ಸ್ವಕಾಲ ಎಲ್ಲರೂ ಮೌನ)

ಪು. ಜೋ : ಭೀಷ್ಮ.....ಭೀಷ್ಮ !.....ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೋ ಒಪ್ಪಿ . ಬಿನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ)ಗಂಡ ಅಂದ್ರೆ, ವೀರ್ಯಾಣಯ್ಯ, ಗಂಡ, ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ!

(ಅಂಕಡ ತೆರೆ)

ತಿದ್ದು ಪಡಿ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೨೭	೩	ಅವರೂ....ನನ್ನ	ಚಂದ್ರ:-ಅವರೂ....ನನ್ನ....
೩೦	೧೪	Foot-pathಮೇಲೋಡಾಡೋ....	Foot-pathಮೇಲೆ ಜನಗಳ ಪ್ರಾಣಬಳಿಸೋ planನಲ್ಲಿ-
೫೬	೧೨	angle	angel
೫೮	೫	never	never mind....
೯೮	೧೯	etiquitte	etiquette
೧೦೭	೧೦	judgement	judgment
೧೧೮	೨೦	refrigirator	refrigerator
೧೨೧	೨೩	ಮಾಡ್ಡಾ ಕೈಟ್ಟವೆ	ಮಾಡ್ಡಾ ಕೈಟ್ಟವೆ
೧೨೩	೨೦	ಸರೋಜ: ಒ !	ಸರೋಜ: ಓ !
೧೨೫	೧೧-೧೨	Docto, rate	Doctorate
